

வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012

பொருளியல்
நோக்கு

மார்ச்சு 2011/தை 2012

12 வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012

2012 வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012

ட்டம் - 2012 வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012

ட்டம் - 2012 வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012

பொருளாதார வளர்ச்சி

தொடர்பான கொள்கைப் பிரச்சினைகள்

திட்டம் - 2012 வரவு-செலவுத் திட்டம் -

12 வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012 வரவு-செ

2012 வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012 வரவு

ம் - 2012 வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012

ட்டம் - 2012 வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012

திட்டம் - 2012 வரவு-செலவுத் திட்டம் - 20

நிகழ்வுக் குறிப்பேடு

டிசம்பர் 2011

1 229 அரசு நிறுவனங்களின் 2010-2012ம் ஆண்டுகளுக்கான செயற்பாடுகளை ஆராய்ந்த பின்னர், அரசாங்கத் தொழில்முயற்சிகளைப் பற்றி ஆராய்வதற்கான குழுவின் தலைவரும் மனித வளங்களுக்கான சிரேஷ்ட அமைச்சருமான டி. இ. டபிள்யூ. குணசேகர அது தொடர்பான ஓர் அறிக்கையை பாரளுமன்றத்தில் வெளியிட்டார்.

8-9 இந்தோனேசியாவில் நான்காவது பாலி ஜனநாயகப் பேரவை முன்னெடுக்கப் பட்டது. அதன் தொனிப்பொருள், 'மாறும் உலகில் ஜனநாயக பங்கேற்பை மேம்படுத்துதல்: ஜனநாயக குரல்களுக்கு பதில் அளித்தல்' என்பதாகும். இலங்கை ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ உட்பட ஒன்பது அரசுத் தலைவர்களும் பிற நாடுகளின் சிரேஷ்ட பிரதிநிதிகளும் இதில் கலந்து கொண்டனர்.

நான்காவது பாலி பேரவையில் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ உரையாற்றுகையில், ஜனநாயகம் அர்த்தமுள்ளதாக அமைய வேண்டும் எனின் அது மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையில் நேரடித் தாக்கத்தை உண்டாக்க வேண்டும், எனத் தெரிவித்தார்.

பாலி ஜனநாயகப் பேரவை நிகழ்வின்போது, ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவை சந்தித்து உரையாடிய இந்தோனேசிய ஜனாதிபதி சுசிலோ பான்பாங் யுடோயோனோ இலங்கையின் சுதந்திரம், இறையாண்மை, ஆள்புல ஒருமைப்பாடு முதலியவற்றை பேணுவதற்கு இந்தோனேசியா முழுமையான ஆதரவை எப்போதும் வழங்கும் எனத் தெரிவித்தார்.

பாலி ஜனநாயகப் பேரவை நிகழ்வின்போது, ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ கட்டார் பிரதம மந்திரி ஷேக் ஹமாட் பின் ஜாவிம் பின் அல்-தானியுடனும் புருனே சுல்தான் ஹசனல் போல்கியாவுடனும் இருதரப்புப் பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொண்டார். அப்போது, இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் பங்குபெறுவதற்கு முதலீட்டாளர்கள் ஆர்வம் காட்டி வருவதாக கட்டார் பிரதம மந்திரி தெரிவித்தார். அதேவேளை தனது நாட்டு முதலீட்டாளர்கள் இலங்கையில் முதலீட்டு வாய்ப்புகளை, குறிப்பாக விவசாயம் மற்றும் உல்லாசப்பயணத் துறைகளில் உள்ள வாய்ப்புகளை ஆராய ஆர்வமாக உள்ளனர் எனவும் புருனே சுல்தான் தெரிவித்தார்.

12 கட்டார் பிரதமரும் வெளிவிவகார அமைச்சருமான ஷேக் ஹமாட் பின் ஜாவிம் பின் அல்-தானி, இரு நாடுகளுக்கும் இடையேயான இருதரப்பு உறவுகளை மேலும் வலுப்படுத்தும் முகமாக, இரு நாள் உத்தியோகபூர்வ விஜயத்தை மேற்கொண்டு இலங்கை வந்தடைந்தார். கொழும்பில் ஜனாதிபதி செயலகத்தில், ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவை சந்தித்த அவர், போரின் பின்னர் இலங்கை பெற்றுக்கொண்ட அடைவுகள் குறித்த தனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார். இருநாடுகளுக்கும் இடையே பொருளாதார, முதலீட்டு துறைகளில் நெருக்கமான உறவுகள் பேணப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அவர் வலியுறுத்தினார்.

15 ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவும் சீன மக்களின் அரசியல் இராஜதந்திர மாநாட்டுக்கான தேசியக் குழுவின் துணைத் தலைவரான சாங் மேயிங்கும் இணைந்து, சீனக் குடியரசால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டதும், இலங்கையின் முதலாவது அதிசிறந்த அரசுக் கலைகளுக்கான கலையரசங்கமுமான, லோட்டஸ் பொண்ட் மஹிந்த ராஜபக்ஷ அரசங்கை கொழும்பில் திறந்து வைத்தனர்.

ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபையானது, லிபிய மத்திய வங்கி மற்றும் லிபியாவின் வெளிநாட்டு முதலீட்டு வங்கிகள் என்பவற்றின் மீதான தடையை நீக்கியது. ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபையைச் சேர்ந்த ஓர் இராஜதந்திரி இது பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கையில், லிபியாவில் தற்போது நிலவும் பண நெருக்கடியைக் குறைக்கும் முகமாகவே இவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டார்.

16 ஐக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகம் பான் கி-மூன், கற்றுக்கொண்ட படிப்பினைகள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டதை வரவேற்றுள்ளார். இலங்கை அரசாங்கமானது நன்னோக்குடன் தனது பதில் சொல்லும் கடப்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு அவசியமான நல்லிணக்கத்திற்கும் நிலையான அமைதிக்குமான முதற்படியாக இது அமையும் என செயலாளர் நாயகம் கருதுவதாகவும் அவரின் செயலாளர் தெரிவித்தார்.

மத்திய மற்றும் தெற்கு பிலிப்பைன்ஸ் பகுதிகளைத் தாக்கிய 'வாஷி' சூறாவளியானது நூற்றுக் கணக்கானவர்களைப் பலியெடுத்தது.

19 கற்றுக்கொண்ட படிப்பினைகள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை தொடர்பாக அமெரிக்க இராஜாங்கத் திணைக்களத்தில் ஊடகவியலாளர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கையில், அமெரிக்க இராஜாங்க திணைக்களத்தின் பேச்சாளர் விட்டோரியா நூலண்ட், கற்றுக்கொண்ட படிப்பினைகள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு அறிக்கையின் அனைத்து விதப்புகளையும் நிறைவேற்றுவதோடு நின்றுவிடாமல், அவ்வறிக்கை கருத்தில் கொள்ளத் தவறியவற்றிற்கும் பதில்சொல்லும் கடப்பாடுகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் எனத் தெரிவித்தார்.

20 வடகொரியத் தலைவர் கிம் இல் ஜோங் அவருடைய 69வது வயதில் மாறடைப்பினால் மரணமானார்.

22 கற்றுக்கொண்ட படிப்பினைகள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு அறிக்கையின் விதப்புகள் தேசிய நல்லிணக்க செயல்முறையை துரிதப்படுத்துவதோடு, இலங்கையில் அமைதியையும் வலுப்படுத்தும் என ரஷ்ய அரசாங்கம் தெரிவித்துள்ளது.

25 கற்றுக்கொண்ட படிப்பினைகள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு அறிக்கையை வரவேற்றுள்ள இந்தியா, தனது அரசாங்கமானது நல்லிணக்கச் செயல்முறையில் இலங்கை அரசாங்கத்துடன் தொடர்ந்தும் ஒத்துழைப்புடன் செயற்படும் எனவும் நட்புரிமையில் உதவியளிக்கும் எனவும் தெரிவித்துள்ளது.

27 தியத்தலாவ இராணுவப் பயிற்சிக் கல்லூரியின் கட்டிட் அதிகாரிகளுக்கான 194வது பயிற்சினெறி நிறைவு நிகழ்வில் பிரதம அதிதியாக கலந்து கொண்ட மாலைஜீவு ஜனாதிபதி மொகமட் நலிட் உரையாற்றுகையில், ஆசியப் பிராந்தியத்தில் பாதுகாப்பையும் அமைதியையும் பேணுவதில் இலங்கைப் படையினருக்கு மிக முக்கிய பங்கு உள்ளதாகத் தெரிவித்தார்.

ஜனவரி 2012

2 இந்த வருட உல்லாசப் பயணங்களுக்கான தரவரிசையில் முதல் ஐந்து இடங்களில் ஒன்றாக இலங்கை உள்ளது என உலக அளவில் முன்னணி வகிக்கும், பிரித்தானியாவின் நம்பத்தகுந்ததும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமான உல்லாசத் துறை சஞ்சிகையான கொன்டே நாஸ்ட் ரவலர் செய்தி வெளியிட்டுள்ளதாக, ஏசியன் ரிபியுன் தெரிவித்துள்ளது.

3 பிரான்ஸ் தபால் துறையானது விடுதலைப் புலிகளின் இலச்சினை உட்பட அவ்வமைப்பின் உருவங்கள் பொறித்த நான்கு முத்திரைகளை வெளியிட்டதை போன்று மீளவும் நடைபெறுவதை தடுப்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் எனவும் அச்சிடப்பட்ட முத்திரைகளின் வெளியீடு ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் எனவும் வெளிவிவகார அமைச்சர் ஜி.எல். பீரில் தெரிவித்தார்.

பிரான்ஸ் தபால் துறையால் 360 முத்திரைகள் வெளியிடப்பட்டதை பிரான்ஸ் துதுவர் உறுதிப்படுத்தினார். 2006ல் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தால் தடைசெய்யப்பட்ட ஒரு பயங்கரவாத அமைப்பாக விடுதலைப் புலிகள் உள்ளனர் என பிரான்ஸ் வெளிவிவகார அமைச்சு பிரான்ஸ் தபால் துறைக்கு அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து, அவ்வகையான முத்திரைகள் எதிர்காலத்தில் அச்சிடப்படமாட்டாது, என பிரான்ஸ் தபால் துறை உறுதியளித்துள்ளது.

15 ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் அழைப்பை ஏற்று, கட்டார் அமீர் ஷேக் ஹமாட் பின் கலீபா அல் தானி தமது உயர் அதிகாரிகள் மற்றும் வந்தக்கர்களுடன், இரு நாடுகளுக்கிடையேயான இருதரப்பு உறவுகள் குறித்து உரையாடவும், அவ்வருவுகளை வலுப்படுத்தவும் என இரண்டு நாள் உத்தியோகபூர்வப் பயணமாக இலங்கை வந்தார்.

கட்டார் அரசுத் தலைவருக்கும் இலங்கை ஜனாதிபதிக்கும் இடையே இரதரப்பு கலந்துரையாடல் ஒன்று கொழும்பில் ஜனாதிபதி செயலகத்தில் நடைபெற்றது. இலங்கையின் சமூக-பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் உட்கட்டுமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு கட்டார் அளித்துவரும் உதவிகளை இலங்கை ஜனாதிபதி வரவேற்றுப் பேசினார். முதலீடு, பொருளாதார ஒத்துழைப்பு, உல்லாசப்பயணத்துறை, கல்வி, விவசாயம், சட்டத்துறை ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பான ஒன்பது புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைகள் கைச்சாத்திடப்பட்டன. இவ்வுடன்படிக்கைகளுக்கு மேலதிகமாக, கட்டாருக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே உயர்மட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுவொன்றும் உருவாக்கப்பட்டது.

வெளியீடு:

ஆராய்ச்சித் திணைக்களம்,
மக்கள் வங்கி
தலைமை அலுவலகம்,
சேர் சிற்றம்பலம்
ஏ. கார்டினர் மாவத்தை,
கொழும்பு 02,
இலங்கை.

ஆலோசனை சபை

W. கருணாஜீவ
தலைவர் மக்கள் வங்கி

N. வசந்தகுமார்
பிரதம நிறைவேற்று அதிகாரி/
பொது முகாமையாளர்
மக்கள் வங்கி

ரசித குணவர்த்தன
உதவிப் பொது முகாமையாளர்/
ஆராய்ச்சிப் பணிப்பாளர்
மக்கள் வங்கி

ஆலோசகப் பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி A.P. கீர்த்திபால

ஒருங்கிணைப்பாளர்

H.L. ஹேமச்சந்திர
ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தர்

பல்வேறு கோணங்களிலான அறிக்கைகள், கருத்துகள், விடயங்கள் மற்றும் விவாதங்கள் என்பவற்றை முன்வைப்பதன் மூலம், பொருளாதாரத்திலும், பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் அறிவையும், ஆர்வத்தையும் தூண்டுவதே 'பொருளியல் நோக்கு' சஞ்சிகையின் குறிக்கோளாகும். 'மக்கள் வங்கியின் ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக இவ்வெளியீடு மேற்கொள்ளப்படுகிறது எனினும், இச்சஞ்சிகையில் வெளியிடப்படும் கட்டுரைகள் மற்றும் அறிக்கைகள் என்பன, 'மக்கள் வங்கியின் கருத்துக்களையோ அல்லது அதன் உத்தியோக பூர்வக் கண்ணோட்டத்தையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல. ஆசிரியர்களின் பெயர்களுடன் வெளியிடப்படும் கட்டுரைகள் அவர்களின் தனிப்பட்ட கருத்துகளாகவே உள்ளன. அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் நிறுவனங்களின் கருத்துகளாகக்கூட அவை அமையவில்லை என்பதையும் கவனத்திற்கொள்க. அத்தகைய பரந்த நோக்கிலான கட்டுரைகள், கருத்துகள் மற்றும் கண்ணோட்டங்கள் என்பன வரவேற்கப்படுகின்றன. 'பொருளியல் நோக்கு' இரு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை வெளியிடப்படுகின்றது. சந்தா செலுத்துவதன் மூலமோ அல்லது நேரடிக் கொள்வனவின் மூலமோ அதனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

மின்னஞ்சல்: ecorev@peoplesbank.lk

உள்ளடக்கம்

மாணவர் நோக்கு

பேராசிரியர் டனி அத்தப்பத்து 36 தேசிய வருமானக் கணக்கீடு: மொத்த உற்பத்தி, வருமானம், செலவீடு என்பவற்றின் அளவீடு

நூல் மதிப்பாய்வு

பேராசிரியர் சுமண்சிறி வியனகே 43 மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாடும் அதற்கு எதிரான நவீன கோட்பாடுகளும்

முகப்புக் கட்டுரை

வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012

பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடைய கொள்கைப் பிரச்சினைகள்

கலாநிதி B.M.S. பட்டகொட 03 இலங்கையை ஒரு மிகைப் பொருளாதாரமாக மாற்றுவதல்: வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012

கோபாலப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் 10 படுகடன் விகிதத்தைக் குறைத்து, வரி விகிதத்தை அதிகரிப்பதன் மூலம் வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்தல்

கலாநிதி O.G. தயாரத்தன பண்டா 18 இலங்கையில் புத்தாக்கத்தால் தூண்டப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான ஓர் உந்துகை காணப்படுகின்றதா?

கலாநிதி B.M. சுமணரத்தன 26 இலங்கையில் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் வறுமை ஒழிப்பிலும் உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியின் தாக்கவிளைவுகள்

அனுஷ்கா விஜயசிங்க 32 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம்: கைத்தொழில் மற்றும் சிறிய, நடுத்தரத் தொழில் முயற்சிகளுக்கான ஊக்குவிப்பு உதவிகள்

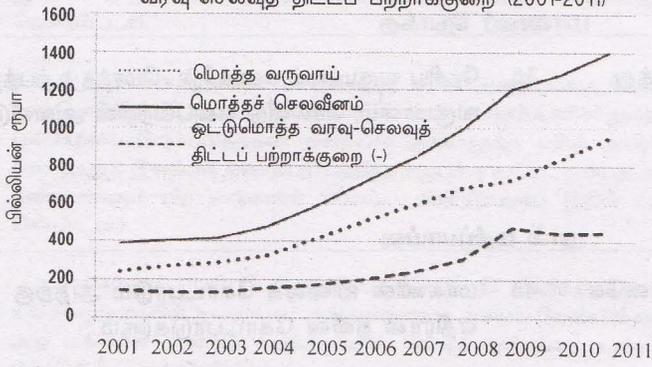
அடுத்த இதழ்

நியாயமான, நிலைத்திருக்கத்தக்க மற்றும்

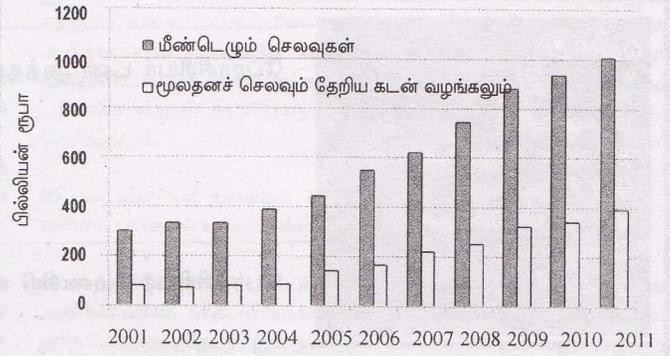
மனிதாபிமானத்துடன் கூடிய பொருளாதார வளர்ச்சி

வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் சிறப்புக் கூறுகள்

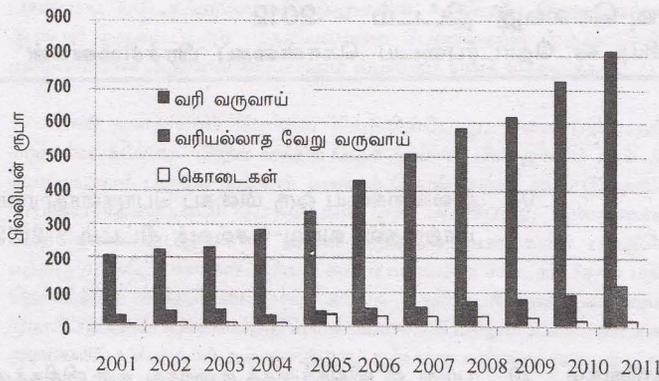
அரசாங்க வருவாய், செலவீனம் மற்றும் வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை (2001-2011)

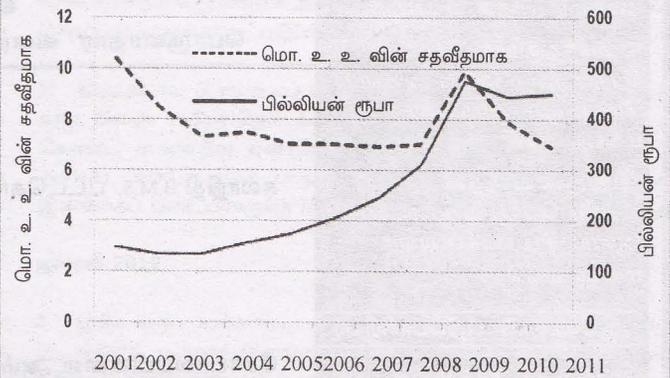
அரசாங்கச் செலவீனம் (2001-2011)

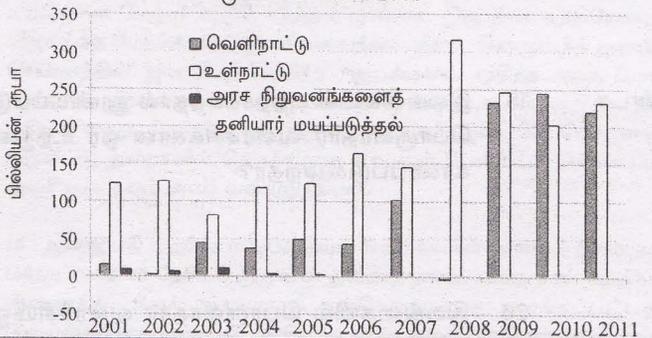
அரசாங்க வருவாய் (2001-2011)

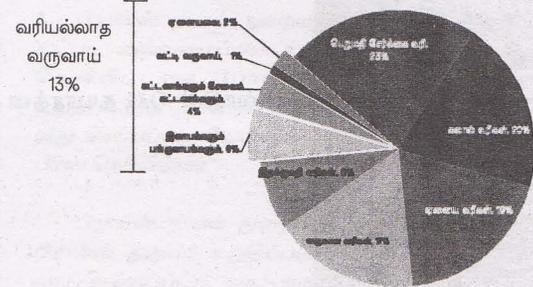
வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை (2001-2011)

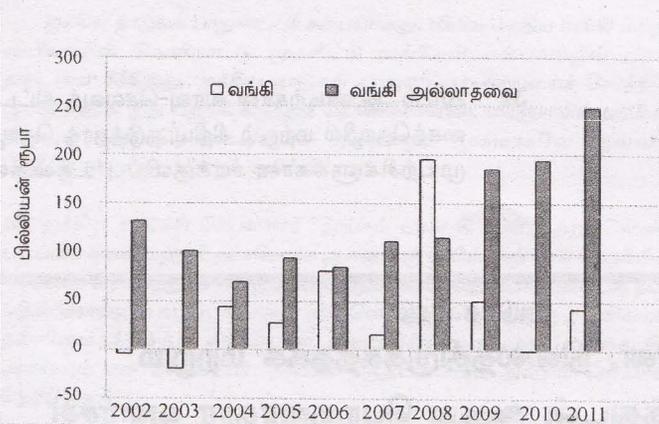
வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைக்கான நிதியளிப்பு மூலங்கள் 2001-2011

அரசாங்க வருவாயின் ஒருங்கமைவுமுறை (வரி மற்றும் வரியல்லாத)-2011

உள்நாட்டு நிதியளிப்பு மூலங்கள் (2001-2011)

அமைச்சு அடிப்படையில் அரசாங்கச் செலவீனம் (மில். ரூபா)

அமைச்சு	மீண்டெழும் செலவு		மூலதனம்	
	2011	2012	2011	2012
நிதி மற்றும் திட்டமிடல்	368,098	432,932	559,501	600,724
பாதுகாப்பு மற்றும் நகர அபிவிருத்தி	213,533	215,427	28,027	15,816
பொது நிருவாகம் மற்றும் உள்நாட்டு அலுவல்கள்	123,350	135,954	2,515	2,000
உள்ளூராட்சி மற்றும் மாகாண சபைகள்	94,765	95,059	27,619	34,714
சுகாதாரம்	52,995	55,000	10,359	19,500
விவசாய சேவைகள், வன சீவராசிகள்	33,276	37,541	832	1,437
கல்வி	26,697	27,250	4,289	6,016
பொருளாதார அபிவிருத்தி	18,698	18,547	56,235	86,024
உயர் கல்வி	13,625	15,716	5,326	8,754
போக்குவரத்து	14,173	13,540	33,850	40,000
அஞ்சல் சேவைகள்	7,824	7,853	229	346
ஏனையவை	53,230	1,054,819	218,319	269,434
மொத்தம்	1,020,264	1,109,000	947,101	1,084,765

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை

இலங்கையை ஒரு மிகைப் பொருளாதாரமாக மாற்றுதல்: வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2012

சாராம்சம்

இலங்கையில் 2006ம் ஆண்டிலிருந்து வரவு-செலவுத் திட்டத்தயாரிப்பு உபாயத்தில் குறிப்பிடத்தக்களவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பாரிய மாற்றம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. 1977 தொடக்கம் 2006 வரையான காலப்பகுதியில் பெரும்பாலும் அனைத்து அரசாங்கங்களுமே நவீன தாராளவாதப்பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வந்துள்ளன. ஆனால் தற்போதைய அரசாங்கம் 2006ல் இருந்து நவீன தாராளவாதப் பொருளாதாரக் கொள்கையை கைவிட்டுள்ளதுடன், மஹிந்த சிந்தனை ஊடாக இலங்கைக்கே உரித்தான புதியதோர் பொருளாதார முறைமையை அறிமுகப்படுத்தியும் உள்ளது. 2006லிருந்து முன்வைக்கப்பட்டு வந்துள்ள ஏழு வரவு-செலவுத் திட்டங்களும் நீண்டகால தேசிய அபிவிருத்திக் குறிக்கோள்களை அடைவதன் பொருட்டு வரவு-செலவுத்திட்ட முன்மொழிவுகள் ஊடாக இந்நாட்டினுடைய நீண்டகால பொருளாதார, இறை மற்றும் நாணயக்கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முயற்சித்துள்ளன. பின்வரும் முக்கியமான ஆறு பொருளாதாரக் குறிக்கோள்களை அடைவதற்கு ஏற்ற வகையில் 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் மிகக் கவனமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகள் பற்றிய பகுப்பாய்வு தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. அவையாவன: (அ) மீண்டெழும் செலவீனத்தை விட அதிகளவான வருவாயைத் திரட்டுவதன் மூலம் ஒரு மிகை வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தோற்றுவித்தல், (ஆ) பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்திற்குக் குறைவான ஒரு பணவீக்க வீதத்தைப் பேணுவதன் மூலம் மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைதல், (இ) வர்த்தகப் பற்றாக்குறையை முடிந்த வரை குறைப்பதற்கும், சாதகமற்ற வகையில் விரிவடைந்துள்ள வர்த்தக நிலுவை மற்றும் சென்மதிநிலுவைப் பிரச்சினைகளால் பொருளாதாரம் பாதிப்பிற்குள்ளாகும் நிலையைக் குறைப்பதற்குமாக இறக்குமதிப் பதிலீட்டையும் ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்புத் தொழில்களையும் மேம்படுத்துவதன் மூலம்,

ஏற்றுமதியிலிருந்து கிடைக்கும் சம்பாத்தியங்களை இறக்குமதிகள் மீதான செலவு அதிகரிப்பு வீதத்தையும் விடக் கூடிய ஒரு சதவீதத்திற்கு அதிகரித்தல், (ஈ) உர மானியம் மற்றும் ஏனைய சமூகப் பாதுகாப்பு வலையமைப்பு நிவாரணம் உட்பட ஏற்கனவே உறுதியளிக்கப்பட்ட மிகைப்படியான சமூகநலச் செலவு, அபிவிருத்தி மானியங்கள் என்பவற்றைத் தொடர்ந்தும் வழங்குதல், (உ) ஏற்றுமதிக்கு ஊறு விளைவிக்காத ஒரு நாணயமாற்றுவீதக் கொள்கையை உருவாக்குதல், (ஊ) வரிக் கட்டமைப்பை எளிமையாக்குவதன் மூலம் வரித்தளத்தை விரிவுபடுத்துதல். 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தயாரிப்பின் போது, 2006ம் ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்த முன்னைய வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் ஊடாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்த கொள்கைகள் மற்றும் உபாயங்கள் என்பவற்றின் மாறாத்ன்மையையும் தொடர்ச்சியையும் பேணுவதற்கு குறிப்பிடத்தக்களவு கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

1987ல் இருந்து 25 வருடங்களுக்குப் பின்னர், அதாவது 2012ம் ஆண்டிலேயே அரசாங்கத்தால் ஒரு மிகை வரவு-செலவுத் திட்டத்தை முன்வைக்கக் கூடியதாக இருந்துள்ளது. வருவாய் 1,106.1 பில்லியன் ரூபாவாகப் பேணப்பட்டுள்ளது. இது மீண்டெழும் செலவை (இது 2 சதவீத சேமிப்பின் பின்னர் 1,085.7 பில்லியன் ரூபாவாகக் காணப்படுகின்றது) விட உயர்வானதாகும். மிகை வரவு-செலவுத் திட்டம் ஒன்றின் இறைக்கொள்கை இலக்கு யாதெனில், தனது மீண்டெழும் செலவுகளை ஈடு செய்வதற்காக அரசாங்கம் கூடப் பெறுவதில்லை என்பதாகும். ஆகவே, வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை (கொடைகள் இல்லை எனும் கருது கோளின் அடிப்படையில் சரிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது) மொத்த அரசாங்க முதலீட்டிற்குச் சமமாகும். பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு குறைந்த ஒரு மட்டத்தில் பணவீக்க வீதத்தை வைத்துப் பேணுவதன் மூலம், அரசாங்கத்தால் 2010ல் இருந்து ஒரு மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியைப்

கலாநிதி B.M.S. பட்டகொட

பிரதிச் செயலாளர், திறைசேரி நிதி மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சு

பேணக் கூடியதாக இருந்துள்ளது. 1987ற்குப் பின்னர், 2010 மற்றும் 2011 ஆகிய இரு ஆண்டுகளில் மாத்திரமே இந்த நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்திற்கும் குறைந்த அளவிலான ஒரு பணவீக்கவீதம் காணப்பட்டதுடன், அதனால் ஒரு மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்கவும் முடிந்தது. இதை அடுத்து மூன்றாவது வருடமாக 2012ம் ஆண்டிலும் மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைவதற்காக 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மூலமாக பணவீக்க வீதத்தை அண்ணளவாக 5.5 சதவீதமாகவும், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதத்தை 8 சதவீதத்திற்கு அதிகமாகவும் வைத்துப் பேணுவதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 2010ம் ஆண்டில் 2.9 சதவீதமாக இருந்த நடைமுறைக்கணக்கு நிலுவையை 2016ம் ஆண்டில் 1 சதவீதமாகக் குறைப்பதற்காக 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது இறக்குமதிப் பதிலீடுகள் மற்றும் ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்புத் தொழில்கள் என்பவற்றிற்கான ஊக்குவிப்பு உதவிகளை வழங்குதல், இலங்கை ரூபாவை 3 சதவீதம் பெறுமதியிறக்கம் செய்தல் ஆகியன உட்பட பல்வேறு நடவடிக்கைகளை முன்மொழிந்துள்ளது. இருந்தபோதிலும், மிகைப்படியான சமூகநலத் திட்டங்களுக்காக வருடாந்தம் உறுதியளிக்கப்பட்டு வருகின்ற மீண்டெழும் செலவுகள் மிகுந்த ஏழ்மை நிலையில் உள்ள மக்களை இலக்காகக் கொண்டிருப்பதுடன், அது அவ்வண்ணம் முகாமை செய்யப்படாது விடின், மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியையும் நேர்ப்படியான (எதிர்மறையல்லாத) சென்மதிநிலுவையையும் உள்ளடக்கிய வருவாய் மிகைநிலை ஒன்றைப் பேணுதலானது உண்மையில் ஒரு சவாலாகவே இருக்கும்.

அட்டவணை 1 மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதமாக அரசாங்க வருவாய் மற்றும் செலவீனம் தொடர்பான முற்கணிப்பு 2012-2020

விபரம்	2010	2011	2012	2013	014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
வருவாய்	14.6	14.1	14.8	15.1	15.3	16.0	16.5	16.7	16.9	17.0	17.0
மீண்டெழும் செலவு	16.7	15.8	14.8	14.6	4.1	14.3	14.3	14.3	14.3	14.3	14.3
மூலதனச் செலவு	5.9	6.0	6.7	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5
மொத்தச் செலவு	22.6	21.8	21.3	21.1	20.6	20.8	20.8	0.8	20.8	20.8	20.8
வருவாய் மிகை / பற்றாக்குறை	-2.1	-1.7	0	0.5	1.2	1.7	2.2	2.4	2.6	2.7	2.7
வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை	-8.0	-7.7	-6.5	-6.0	-5.3	-4.8	4.3	4.1	3.9	-3.8	-3.8
மொ.உ.உ முற்கணிப்பு (பில்லியன் ரூ)	5,602	6,440	7,405	8,513	9,790	11,205	12,799	14,646	17,004	19,724	23,188

☆ குறிப்பு: மூலதன நிதியப் பயன்பாடு 89 சதவீதமாக இருக்குமெனக் கருதப்படுகின்றது.

மூலம்: அரசாங்க முதலீட்டுத் திட்ட வரைபு 2012-2014 (2011), தேசிய திட்டமிடல் திணைக்களம்

அறிமுகம்

தேசிய வரவு-செலவுத் திட்டத் தயாரிப்பானது ஓர் அரசாங்கத்தின் மிக முக்கியமான கொள்கை வகுப்புச் செயல்முறைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. எனினும், கடந்த காலத்தில் வெவ்வேறுபட்ட அரசாங்கங்கள் தமது கொள்கை இலக்குகளை வித்தியாசமாகத் தீர்மானிப்பதற்காக, வரவு-செலவுத்திட்டத் தயாரிப்புச் செயல்முறையை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றன. கொள்கை வகுத்தலுக்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தை பயன் நிறைவுடைய வகையில் உபயோகிப்பதில் சில அரசாங்கங்களே வெற்றி பெற்றுள்ளன என்பதை 1977ல் இருந்து ஆட்சிக்கு வந்த பல்வேறு அரசாங்கங்களின் வரவு-செலவுத் திட்டச் செயல் முறை பற்றிய ஒப்பீட்டு ரீதியான பகுப்பாய்வு வெளிப்படுத்துகின்றது. 1977ல் இருந்து, இலங்கையில் அரசியல் ரீதியாக வேறுபட்ட ஐந்து ஆட்சி முறைகள் இருந்துள்ளன. இவற்றை பரந்த அடிப்படையில் இரு பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றும் ஆட்சி முறைகளாகப் பிரிக்க முடியும். 1977ல் இருந்து 2005 வரையான காலப்பகுதியில் ஆட்சி புரிந்த அனைத்து அரசாங்கங்களும் பெரும்பாலும் தாராள வந்தக நடைமுறைகளைக் கொண்டுவந்தும், அத்துடன் அரசாங்கத்தின் பருமனையும் வகிபாகத்தையும் குறைப்பதுமான சந்தை சார் பொருளாதார முறைமையை அங்கீகரிக்கின்ற, நவீன தாராளவாதப் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றி வந்தன (Lakshman, 2006). சந்தையால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள எல்லோருக்கும் நியாயமான வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் ஒரு சூழ்நிலையானது அரசாங்கம் உட்பட அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது (Jayasundara, 2011). 2005ல் இருந்து ஆட்சியில் இருக்கும் இந்த அரசாங்கம் நவீன தாராளவாதப் பொருளாதாரக் கொள்கையை கைவிட்டுள்ளதுடன், இரு தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களாகிய புதிய தோர் இலங்கையை நோக்கி (2005) மற்றும் மஹிந்த சிந்தனை-எதிர்காலத் தொலை நோக்கு (2010) என்பவற்றின் ஊடாக

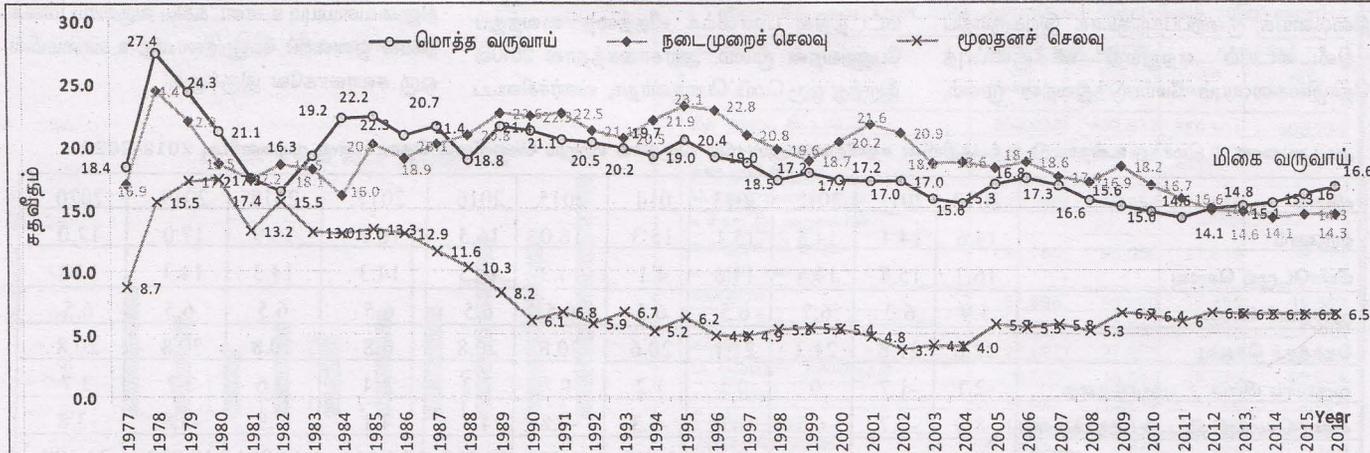
அட்டவணை 2 சமூகநலன் மற்றும் அபிவிருத்தி மானியம் மீதான அரசாங்கச் செலவு (மில்லியன் ரூபாவில்)

விபரம்	2010	2011	2012
ஊனமுற்ற இராணுவ வீரர்களுக்கான ஓய்வூதியம்	10,400	12,500	14,000
சமுர்த்தி உதவி	9,200	9,300	9,300
பாடசாலைச் சீருடை	1,000	1,500	2,000
பாடசாலை நூல்	1,900	2,400	2,500
மாணவர்களுக்கான போக்குவரத்துச் சீட்டுக்கள்	1,400	1,400	1,370
புலமைப்பரிசில்கள்	250	300	320
இலவச மருந்துகள்	13,500	15,000	18,000
போசாக்குத் திட்டங்கள்			
திரிபோசாத் திட்டம்	870	1,500	1,580
உணவு நிவாரணம்	6,600	6,300	3,200
பாடசாலைச் சிறார்களுக்கான போசாக்குத் திட்டங்கள்	2,470	2,800	3,100
உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தோருக்கான உதவிகள்	1,300	1,000	300
அங்கவீனர்களுக்கான உதவிகள்	740	850	900
மாற்றுத்திறனுடையோருக்கான உதவிகள்	75	403	404
முதியோருக்கான உதவிகள்	52	63	66
சிறுவர்களுக்கான உதவிகள்			
• சிறார்களுக்கான (2-5 வயது) பசம் பால்	178	250	240
• போஷன மன்பெதா	19	20	20
அரசாங்க உதவிகள்	390	540	650
இலாபமற்ற பாதைகளில் பயணிக்கும் இ.போ.ச.ப.ல்களுக்கான மானியம்	2,250	1,900	1,800
மொத்தம்	52,594	58,026	59,750
அபிவிருத்தி மானியங்கள்:			
உர மானியம்	23,000	31,300	35,000
நெற் கொள்வனவுத் திட்டம்	-	1,364	3,000
பயிர்விதைக் கொள்வனவு	161	276	174
அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய புதிய கிராமியக் கடன் திட்டம்	631	340	300
விவசாய மற்றும் கால்நடை அபிவிருத்திக் கடன் திட்டம்	52	-	50
சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சி அபிவிருத்தி	5	1,010	2,025
கிராமியப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான புதுப்பிக்கத்தக்க சக்தி	1,369	2,560	595
நுண் நிதி	827	845	504
தேசிய விவசாய வியாபார அபிவிருத்தித் திட்டம்	-	100	351
மொத்தம்	26,000	37,800	42,300

மூலம்: அரசாங்க முதலீட்டுத் திட்ட வரைபு 2012-2014 (2011), தேசிய திட்டமிடல் திணைக்களம், நிதி மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சு.

தாரக் கொள்கையை கைவிட்டுள்ளதுடன், இரு தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களாகிய புதிய தோர் இலங்கையை நோக்கி (2005) மற்றும் மஹிந்த சிந்தனை-எதிர்காலத் தொலை நோக்கு (2010) என்பவற்றின் ஊடாக

இலங்கைக்கே உரித்தான ஒரு புதிய பொருளாதார முறைமையை அறிமுகம் செய்தும் உள்ளது. அவ்வண்ணமே, 2005ல் இருந்து அரசாங்கத்தின் பருமனும் வகிபாகமும் அதிகரித்துள்ளன. முகாமைத்துவக்

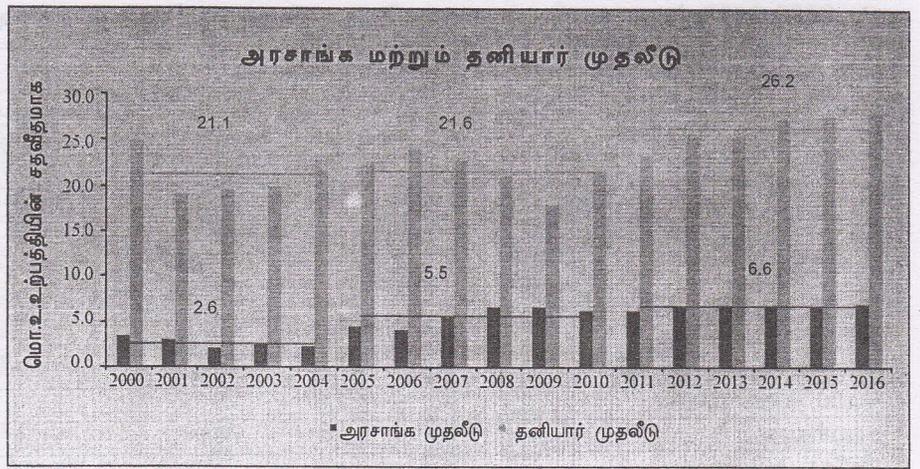

உரு 1 உத்தேசமாக மதிப்பிடப்பட்ட மொத்த வருவாயும் நடைமுறைச் செலவும் (1977-2012)

மூலம்: 1977-2012 வரையான காலப்பகுதிக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டவை

குழுவின் உள்ளார்ந்த ஈடுபாட்டில் முழுமையாகச் சார்ந்துள்ள செயல்திறன் தொடர்பில், ஒரு நிறுவனத்தின் உடைமைக்கு எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை எனும் உண்மையை அங்கீகரிக்கும் வகையில், அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சிகளை (நிறுவனங்களை) தனியார்மயப்படுத்தும் கொள்கை கைவிடப்பட்டுள்ளது. அபிவிருத்தியைப் பொறுத்த வரை ஏழ்மை நிலையிலுள்ள மக்களுக்கான சமூகப் பாதுகாப்பு வலையமைப்புகளை வழங்குதல், உரம், ஏரி பொருள், மின்சாரம், நீர் போன்ற அபிவிருத்தியை இலக்காகக் கொண்ட மானியங்களை வழங்குதல் ஆகியன உட்பட, பல்வேறுபட்ட சமூக மற்றும் அபிவிருத்தி முயற்சிகளுக்கான உறுதியான அரசாங்கத் தலையீட்டுக்கான தேவை மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது.

2006ல் இருந்து அடுத்தடுத்து முன்வைக்கப்பட்ட ஏழு வரவு-செலவுத் திட்டங்களுமே மஹிந்த சிந்தனைக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக, பயன்நிறைவுடைய வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டன என அரசாங்கம் வாதிடுகின்றது. அவை இரட்டிப்புப் பணிகள் அற்ற, ஒன்றுக்கொன்று குறை நிரப்பாகவுள்ள அபிவிருத்தி சார் வரவு-செலவுத் திட்டங்களாகும் (Jayasundara, 2011). இந்த ஏழு வரவு-செலவுத் திட்டங்களுமே அரசாங்கத்தின் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய பொருளாதாரக் கொள்கை வழிகாட்டுக் குறிப்புகளாக உள்ளனவேயன்றி அவை வருவாய் மற்றும் செலவீனம் என்பவை தொடர்பான வெறும் உத்தேசமதிப்பீடுகள் அல்ல (Jayasundara, 2011). வரவு-செலவுத் திட்டத்தயாரிப்பில் மக்கள் பங்கேற்பதுடன், முழுத்தேசத்திற்கும் நன்மைபயக்கும் புதிய கொள்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் என்பவற்றை அறிமுகப்படுத்துவதிலும் அவர்கள் சம்பந்தப்பட வேண்டுமென அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கின்றது. மக்கள் வழக்கமாக சமூகத்திற்கு நீண்டகால நன்மைகளை வழங்கும் புதியதோர் கொள்கை

உரு 2 அரசாங்க மற்றும் தனியார் முதலீட்டின் போக்கு 2000-2016

மூலம்: அரசாங்க முதலீட்டுத் திட்ட வரவு 2012-2014 (2011). தேசிய திட்டமிடல் திணைக்களம், நிதி மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சு

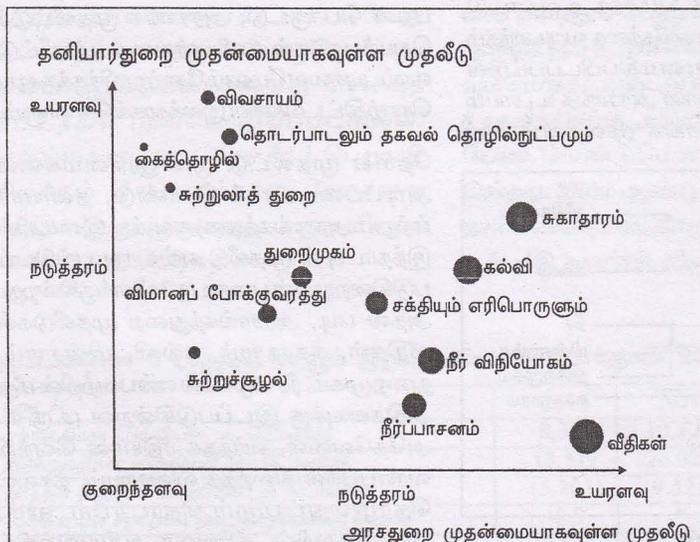
இலக்கை விட, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் உடனடியாகக் கிடைக்கும் விலை மாற்றம், சம்பள அதிகரிப்பு, சமூகநிவாரணக் கொடுப்பனவுகள், மானியங்கள் போன்ற குறுங்கால நன்மைகளையே எதிர்பார்க்கின்றனர் (Jayasundara, 2011). வரவு-செலவுத் திட்டம் மூலம் கிடைக்கும் குறுங்கால நன்மைகள் தொடர்பான பொதுமக்களின் எதிர்பார்ப்புகளை நீண்டகால அபிவிருத்தி நலன் சார்ந்த எதிர்பார்க்கக்கூடிய மாற்றுவதற்கு இந்த ஏழு வரவு-செலவுத் திட்டங்களும் முயன்றுள்ளன.

மிகைப் பொருளாதாரம் ஒன்றைத் தோற்று வித்தல்: வரவு-செலவுத் திட்டம் 2012

2012ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது இந்த நாட்டை ஒரு மிகைப் பொருளாதாரமாக மாற்றுவதற்குத் திட்டமிட்டுள்ளது. 20 பில்லியன் ரூபா கொடைகள் உட்பட, அரசாங்க வருவாய் 1,126.1 பில்லியன் ரூபா என மதிப்பிடப்பட்டுள்ள அதேவேளை, அரசாங்க மீண்டெழும் செலவுகள் 1,107.9 பில்லியன் ரூபாவாகும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது (அட்டவணை 1). அதன் தொடர்ச்சியாக, மீண்டெழும்

பேணுவதால், 2012ம் ஆண்டுக் கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது 25 வருடங்களின் பின்னர் இலங்கையில் ஒரு மிகைப் பொருளாதாரத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளது (உரு 1). 1987ற்குப்பின்னர், மீண்டெழும் செலவையும் விடக் கூடியளவான வருவாயைக் கொண்ட வரவு-செலவுத் திட்டம் எதுவுமே இருக்கவில்லை. ஒரு நாடு மீண்டெழும் செலவைச் சரியீடு செய்வதற்காக அரசாங்கம் கடன் பெறுவதில்லை என்பதுடன், மூலதனச் சொத்துக்களைத் தோற்றுவிக்கின்ற மூலதனம் சார்ந்த முதலீட்டிற்காக மாத்திரமே கடன் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது என்பதுமே ஒரு மிகை வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் இறைக் கொள்கை இலக்காகும். படுகடன் தொடர்பில் நிலைத்திருக்கக் கூடிய தன்மையைப் பேணுவதன் பொருட்டு, மூலதனம் சார்ந்த முதலீடானது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி யின் 6.09 சதவீதமாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அதேவேளை, முக்கியமாக வருடாந்தம் உறுதியளிக்கப்படுகின்ற செலவு மிகுந்த சமூகநலத் திட்டங்களின் விளைவாக ஏற்படுகின்ற அதிகரித்துச் செல்லும் அரசாங்க மீண்டெழும் செலவு காரணமாக, வருவாய் மிகை நிலையைப் பேணுவது சவால் நிறைந்ததாகும். ஆயினுங்கூட, அரசாங்கம் வறுமையற்ற வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்தை அடைவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, 2010ம் ஆண்டில் 52 பில்லியன் ரூபாவாக இருந்த சமூகநலச் செலவுக்கான தனது ஒதுக்கீட்டை 2012ம் ஆண்டில் 59 பில்லியன் ரூபாவாகவும், 2010ம் ஆண்டில் 26 பில்லியன் ரூபாவாக இருந்த அபிவிருத்தி மானியச் செலவுக்கான ஒதுக்கீட்டை 2012ம் ஆண்டில் 42 பில்லியன் ரூபாவாகவும் அதிகரித்துள்ளது. 2012ல் சமூகநல, அபிவிருத்தி மானியங்கள் என்பவை உட்பட மொத்தக் கொடை நிதியங்கள் 102 பில்லியன் ரூபாவாக அல்லது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 1.89 சதவீதமாக உள்ளன (அட்டவணை 2). இவ்வாறாக, வருவாயை அதிகரிக்கும் அதேவேளை, மீண்டெழும் மற்றும் மூலதனச் செலவுகளைச் சமாளிப்பதற்கான கவனமாகத்

உரு 3 தனியார் மற்றும் அரசாங்கத் துறைகளுக்கு இடையிலான முதலீட்டுப் பரம்பல் 2012-2014

மூலம்: கட்டுரையாசிரியரின் வரைபடம்

	2012		2013		2014	
	மொ.உ.உயின் மதிப்பீடு		மொ.உ.உயின் மதிப்பீடு		மொ.உ.உயின் மதிப்பீடு	
	(மில்லியன் ரூ)	சதவீதமாக	(மில்லியன் ரூ)	சதவீதமாக	(மில்லியன் ரூ)	சதவீதமாக
போக்குவரத்து	184,896	2.50	218,976	2.60	228,746	2.39
மின்சாரமும் சக்தியும்	34,191	0.46	36,981	0.44	35,101	0.37
நீர்ப்பாசனம்	33,222	0.45	37,976	0.45	40,229	0.42
நீர்விநியோகமும் கழிவுகற்றலும்	32,316	0.44	38,330	0.46	43,014	0.45
வீடமைப்பும் நகர அபிவிருத்தியும்	5,261	0.07	8,476	0.10	8,979	0.09
மனிதவள அபிவிருத்தி *	49,785	0.67	63,375	0.75	71,923	0.75
தொழில்நுட்ப அபிவிருத்தி	4,153	0.06	7,806	0.09	7,074	0.07
மெய்ப்பொருளாதாரம்	15,326	0.21	17,877	0.21	22,807	0.24
சுற்றுச்சூழல்	3,281	0.04	3,628	0.04	3,843	0.04
பிரதேச அபிவிருத்தி	102,455	1.38	115,524	1.37	121,018	1.26
தேசியப் பாதுகாப்பும் சட்ட அமுலாக்கமும்	6,242	0.08	5,313	0.06	10,884	0.11
சமூகப் பாதுகாப்பு	2,541	0.03	2,656	0.03	2,500	0.03
சேவைப் பொருளாதாரம்	23,831	0.32	28,846	0.34	30,925	0.32
மொத்தக் கூட்டுத்தொகை	497,500	6.71	585,764	6.94	627,043	6.54

*குறிப்பு: மூலதனச் செலவுகள் பற்றிய தரவுகள் மாத்திரமே இதில் அடங்கியுள்ளன. 2012ம் ஆண்டில் 182 பில்லியன் ரூபாவாகவுள்ள மனித வள அபிவிருத்திக்கான அரசாங்கப் பங்களிப்பின் பெரும் பகுதியானது மீண்டெழும் செலவுகளுக்குள் அடங்குகின்றது. இவ்வாறாக மனித வள அபிவிருத்திக்கான அரசாங்கச் செலவீனம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 3.1 சதவீதமாக உள்ளது.

மூலம்: அரசாங்க முதலீட்டுத் திட்ட வரைபு 2012-2014 (2011), தேசிய திட்டமிடல் திணைக்களம், நிதி மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சு

திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதார உபாயங்களை அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. வருவாய் இலக்குகளை அடைதலானது இறைப்பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதில் மிக முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றது.

நடுத்தரகால அரசாங்க முதலீட்டுக் கட்டமைப்பு 2012-2014

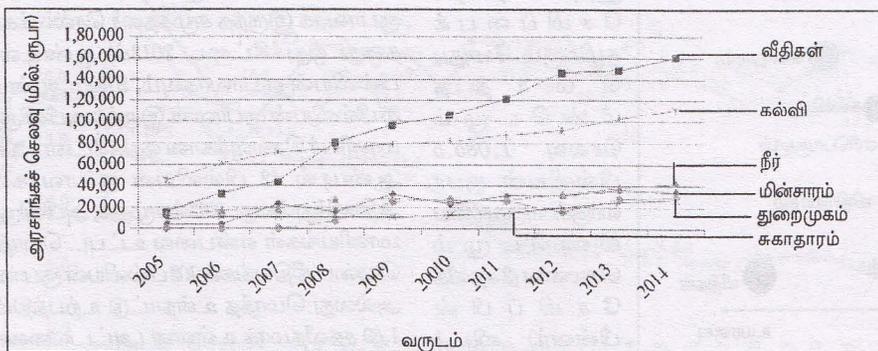
மீண்டெழும் செலவுடன் ஒப்பிடுமிடத்து ஒரு மிகைவருவாயைப் பேணும் அதே வேளை, அடுத்து வரும் ஐந்து வருட காலத்தினுள் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியையும் ஆள்வீத (தலா) வருமானத்தையும் இரட்டிப்பாக்குவதற்கு, அரசாங்க முதலீட்டை சிறந்த உபாயங்களின் அடிப்படையில் திட்டமிட வேண்டியுள்ளது. அட்டவணை 4ல் வழங்கப்பட்டுள்ள பேரினப்பொருளாதார இலக்குகளை அடைவதற்கும் இலங்கையை ஒரு மிகைப் பொருளாதாரமாக மாற்றுவதற்குமான அத்திவாரத்தை இடுவதற்கு ஏற்ற வகையில் நடுத்தரகால அரசாங்க முதலீட்டுத் திட்டம் (அட்டவணை 3) வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தனியார் முதலீடு தொடர்பான கொள்கை இலக்குகள்

மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் நீண்டகாலம் நிலைத்திருக்கத்தக்க பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பேணுவதற்குத் துணைபுரிவதற்கான மிகப் பிரமாண்டமான ஒர் உட்கட்டுமான அபிவிருத்தித் திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. விருத்திசெய்யப்பட்ட உட்கட்டுமான வசதிகள், 2012ம் ஆண்டில் 100 சதவீத மின்சாரம் வழங்கல் வலையமைப்பைக் கொண்டிருத்தல், நன்கு இணைக்கப்பட்ட வீதி மற்றும் துறைமுக வலையமைப்பு என்பன காரணமாக, பொருளாதாரச் செயற்பாடுகள் வருடாந்தம் 8 சதவீதத்திற்கு மேல் வளர்ச்சியடையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. வருடாந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சி இலக்கான 8 - 10 சதவீதத்தை அடைவதற்கு, அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைகள் கூட்டாக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 30 - 35 சதவீதத்தை வருடாந்தம் முதலிட வேண்டுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது தொடர்பான அரசாங்க உபாயம் யாதெனில், அரசாங்க மூலதனம் சார்

முதலீட்டை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 6 - 7 சதவீதமாகப் பேணுவதுடன், தனியார் துறையானது வருடாந்தம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 25 - 30 சதவீதத்தை முதலீடு செய்வதற்கான ஒரு முதலீட்டுச் சூழலைத் தோற்றுவிப்பதுமாகும் (உரு 2). ஆகவே, மொத்தத் தேசிய முதலீட்டை அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைகளுக்கு இடையில் உபாய ரீதியாகப் பங்கிடுவது முக்கியமானதாகும் (உரு 3). வந்தக ரீதியான குறைந்தளவான வெற்றி வாய்ப்புகள் காரணமாக, தனியார் முயற்சியாளர்கள் சில துறைகளில் குறைந்தளவான ஈடுபாட்டையே கொண்டுள்ளனர் என்பதால், இத்துறைகளில் அரசாங்கம் அதிகளவு முதலீடுகளை மேற்கொள்ளவுள்ளது. அதேவேளை, வந்தக ரீதியாக வெற்றி வாய்ப்புகள் நிறைந்த துறைகளில் தனியார் முதலீடுவர் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. தனியாருக்கான முதலீட்டு வாய்ப்புகளைத் தோற்றுவிப்பதன் பொருட்டு, அரசாங்க முதலீட்டுச் செயற்பாடுகள் தனியார்துறை முதலீட்டு வாய்ப்புகளை மேலும் தோற்றுவிக்கக்கூடிய செயற் திட்டங்களை இலக்காகக் கொள்ளும்.

தேசிய முதலீட்டு முன்னுரிமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தனியார் மற்றும் அரசாங்கத்துறைகளுக்கு இடையில் இந்நாட்டின் முதலீடு எவ்வாறு பங்கிடப்படுகின்றது என்பதை உரு 3 விளக்குகின்றது. அதன் படி, அரசாங்கத்துறை முதலீடுகள் வீதிகள், சுகாதாரம், கல்வி, மின்சாரம், துறைமுகம், நீர்வழங்கல் என்பவற்றின் மீது அதிகளவுக்கு இடப்படுகின்றன (உரு 4). அதேவேளை, வந்தக ரீதியான வெற்றி வாய்ப்புகள் நிறைந்த விவசாயம், தகவல் தொழில்நுட்பமும் தொடர்பாடலும், கைத்தொழில், சுற்றுலா ஆகியவற்றில் தனியார்துறை முதலீடுகள் அதிகளவில் காணப்படுகின்றன.

உரு 4 துறை வாரியாக அரசாங்கச் செலவீனத்தின் போக்குகள்

மூலம்: 2012-2014 காலப்பகுதிக்கான அரசாங்க முதலீட்டுத் திட்ட வரைபை (தேசிய திட்டமிடல் திணைக்களம், நிதி மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சு) அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது

2012ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் நடுத்தரகால பேரினப் பொருளாதார இலக்குகள்

2012ற்கும் 2016ற்கும் இடைப்பட்ட காலத்திற்குரிய நடுத்தரகால வரவு-செலவுத் திட்டக் கட்டமைப்பின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற பேரினப் பொருளாதார விளைவுகள் அட்டவணை 4ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

வெளிவாரித் துறையை மேம்படுத்துதல் தொடர்பான வரவு-செலவுத் திட்டக் கொள்கை இலக்குகள்

சாதகமற்ற வகையில் விரிவடைந்துள்ள வர்த்தக நிலுவை, சென்மதி நிலுவை என்பன காரணமாக பொருளாதாரம் பாதிப்பிற்கு உள்ளாகும் நிலையைக் குறைப்பதற்கு, வர்த்தகப் பற்றாக்குறையை முடிந்தவரை குறைக்கும் வகையில் ஏற்றுமதிகள் மூலம் கிடைக்கும் சம்பாத்தியங்களை, இறக்குமதிகள் மீதான செலவு அதிகரிப்பு வீதத்தை விடக் கூடிய ஒரு வீதத்திற்கு அதிகரிக்க வேண்டியுள்ளது. இது தொடர்பில் வர்த்தக இடைவெளியைக் குறைப்பதற்காக ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களை இரட்டிப்பாக்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள துடன், அதன் தொடர்ச்சியாக, 2010ம் ஆண்டு 2.9 சதவீதமாக இருந்த நடைமுறைக் கணக்கு நிலுவையை 2016ம் ஆண்டு 1 சதவீதமாக குறைக்க முடியும் என எதிர்பார்க்கவும் படுகின்றது (அட்டவணை 5). இந்த இலக்கை அடைவதற்கு 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது இறக்குமதிப் பதிலீடுகளுக்கான ஊக்கு விப்பு உதவிகள், ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்புத் தொழில்கள் என்பவை உட்பட பல்வேறு நடவடிக்கைகளை முன் மொழிந்துள்ளது. 2012ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் முன்மொழியப்பட்டுள்ள, இலங்கை ரூபாவை 3 சதவீதம் பெறுமதியிறக்கம் செய்வதற்கான யோசனை வர்த்தகப் பற்றாக்குறையைக் குறைப்பதற்கான ஒரு நடவடிக்கையாகும்.

அட்டவணை 4 இறை இலக்குகளும் சமூக-பொருளாதார விளைவுகளும் 2012-2016

குறிகாட்டிகள்	2012	2013	2014	2016
மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (பில்லியன் ரூபாவில்)	7.405	8.513	9.790	12.799
பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம்	8.0	8.2	8.5	9
ஆள்வீத (தலா) வருமானம் (அமெரிக்க டொலரில்)	3.179	3.638	4.171	5.394
பணவீக்கம் - மொ.உ.உ. சுருக்கி வீதம்	5.5	5.2	5.3	4.8
மொ.உ.உ. யின் சதவீதமாக வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை	6.5	6.0	5.4	4.3
மொ.உ.உ. யின் சதவீதமாக மொத்த அரசாங்கப் படுகடன்	74.2	70	65.9	65
மொ.உ.உ. யின் சதவீதமாக மொத்த முதலீடு	29	30	31	33
மொ.உ.உ. யின் சதவீதமாக அரசாங்க முதலீடு	6.7	6.5	6.5	6.5
ஏற்றுமதிகள் (பில்லியன் அமெரிக்க டொலரில்)	10.8	12.3	14	18
சர்வதேச வர்த்தக மொத்த விற்பனை (பில்லியன் அ.டொலரில்)	28.6	32.1	35.6	44.1
சர்வதேசச் சேவை (தேறிய) வருமானம் (பில்லியன் அ. டொலரில்)	1.3	1.6	1.9	2.6
சுற்றுலா மூலமான சம்பாத்தியங்கள் (பில்லியன் அ. டொலரில்)	0.7	0.8	1.8	2.5
வெளிநாட்டுப் பண அனுப்புகை (பில்லியன் அமெரிக்க டொலரில்)	5.0	5.5	6.0	7.0
நாட்டில் மின்சாரம் கிடைக்கும் இடங்களின் சதவீதம்	100	100	100	100
தேசிய வீதிகள் (கிலோமீற்றரில்)	4,535	5,535	6,635	7,735
தொலைத்தொடர்பாடலைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு வீதம்	90	92.5	95	100
ஊழியப் படையில் பெண்களின் சதவீதம்	34.0	35.5	37.0	40.0
வேலையின்மை வீதம்	4.3	4.0	3.7	3.2
சிக மரண வீதம் (உயிருடன் பிறக்கும் 1000 குழந்தைகளுக்கு)	8.6*	7.45	6.3	4
தாய் மரணவீதம் (உயிருடன் பிறக்கும் 1000 குழந்தைகள் தொடர்பில்)	36	30	27	20
வறுமை வீதம்	6.5	5.9	5.4	3.2
ஆரம்பப் பாடசாலைச் சேர்வு வீதம்	98.7	99	99.3	100
எழுத்தறிவு வீதம் (15-24 வயதுப் பிரிவினர்)	97.3	97.5	97.6	98
கணினி அறிவு வீதம்	38.5	47.6	56.7	75
மொத்தச் சனத்தொகையில் போசாக்கு இன்மை வீதம்	16.7	16.3	15.9	15
தூய நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு வீதம் (மொ. ச.தொகையில்)	90	91	92	95
மொ.உ.உ. யின் சதவீதமாக தனியார் முதலீடு	26	28	30	30

✧ 2007ம் ஆண்டிற்கான தரவுகள்

மூலம்: நிதி மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சின் கீழ் உள்ள தேசிய திட்டமிடல் திணைக்களத்தின் 'இலங்கை-ஆசியாவின் வளர்ந்து வரும் அதிசயம்' (2010) எனும் வெளியீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது.

மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைதல் தொடர்பான வரவு-செலவுத் திட்டக் கொள்கை இலக்குகள்

2010ம் ஆண்டிலிருந்து ஒரு மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பேணுவதற்கான அரசாங்கத்தின் உபாயம் யாதெனில், பணவீக்க வீதத்தை பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்திலும் குறைவாக வைத்துப் பேணுவதாகும். ஆதலால், பணவீக்கத்தை அண்ணளவாக 5.5 சதவீதமாகவும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சியை 8 சதவீதத்திற்கு அதிகமாகவும் வைத்துப் பேண வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 2010ம் ஆண்டிலிருந்து அரசாங்கத்தால் பணவீக்க வீதத்தை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதத்தை விடக் குறை

வான மட்டத்தில் வைத்துப் பேணக்கூடியதாக இருந்துள்ளது (உரு 5). மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைவதற்கு இது முக்கியமானதாகும். 1987ற்குப் பின்னர் 2010 மற்றும் 2011 ஆகிய இரு ஆண்டுகளில் மாத்திரமே இந்நாட்டில் பணவீக்கமானது பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்தை விடக் குறைவாக இருந்துள்ளதுடன் (உரு 5), அதனால் ஒரு மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்கவும் முடிந்துள்ளது. பெட்டி 1ல் வழங்கப்பட்டுள்ள வாறு, ஒரு மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைவதற்காக 2010ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் பல முன்மொழிவுகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

அட்டவணை 5 ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதிகளின் போக்குகள் 2010-2016

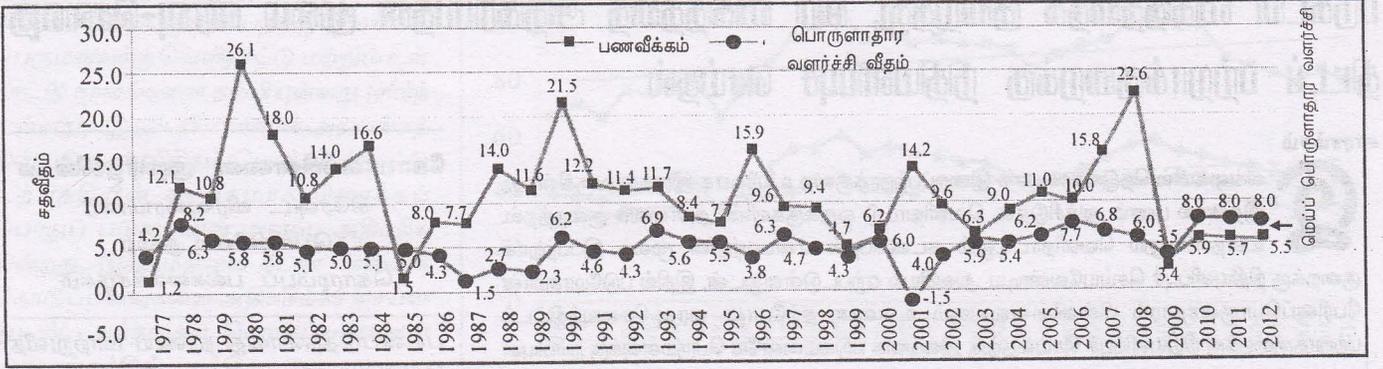
வருடம்	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
ஏற்றுமதிகள் (பில்லியன் அ. டொலரில்)	8,307	10,500	10,876	12,341	14,027	15,934	18,062
இறக்குமதிகள் (பில்லியன் அ. டொலரில்)	13,512	20,021	18,275	20,334	22,558	24,951	27,509
வர்த்தக நிலுவை (பில்லியன் அ. டொலரில்)	(5,205)	(9,521)	(7,399)	(7,993)	(8,531)	(9,071)	(9,447)
மொ.உ.உ.யின் சதவீதமாக நடைமுறைக்கணக்கு நிலுவை	-2.9	*	-2.9	-2.2	-1.7	-1.5	-1

✧ இன்னும் கணிக்கப்படவில்லை

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை 2010 மற்றும் 2012-2014ற்கான அரசாங்க முதலீட்டுத் திட்ட வரைபு (2011), தேசிய திட்டமிடல் திணைக்களம், நிதி மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சு

2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளின் சுருக்கம்

- முதியோர், மாற்றுத் திறனாளிகள் (அங்கவீனர் எனும் சொற்பதம் மலிதானதாகக் கருதப்படுகின்றது), நோயாளிகள் என்போரைக் கொண்ட குடும்பங்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பையும் சமூகநல வசதிகளையும் வழங்குதல்.
- குறைந்த வருமானம் பெறும் குடும்பங்களுக்கு வருமானத்திற்கான உதவிகள், உணவு மானியங்கள், வாழ்வாதார உதவிகள் என்பவற்றை வழங்குதல்.
- உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் சந்தையில் உணவு விலைத்தளம்பல்களை முடிந்தளவிற்கு குறைப்பதன் பொருட்டும் அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்கள், மீன் உற்பத்திப் பொருட்கள், பால், விலங்கு உற்பத்திப் பொருட்கள் என்பவற்றின் உற்பத்தியை அதிகரித்தல்.
- அரிசி ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரம் ஒன்றை உருவாக்குதல் மற்றும் விலங்கு உற்பத்திப் பொருட்கள், பாலுணவுகள், மீன் உற்பத்திப் பொருட்கள், அத்துடன் ஏனைய உணவுப் பண்டங்கள் என்பவற்றில் தன்னிறைவு அடைவதன் மூலமாக வாழ்க்கைச் செலவைக் குறைத்தலும் விவசாயிகளின் வருமான மட்டத்தை அதிகரித்தலும்.
- தேயிலை, இறப்பர், தெங்குப் பொருட்கள், கறுவா, மிளகு அத்துடன் ஏனைய வாசனைத் திரவியங்கள் போன்ற மூலப் பொருட்களை உயர் பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட பொருட்களாக மாற்றுவதற்கும், சாத்தியப்படுமானவரை அப்பொருட்களை இலங்கை வர்த்தகக் குறிகளின் கீழ் சந்தைப்படுத்துவதை ஊக்குவிப்பதற்குமாக அவற்றின் பயிர்ச்செய்கையை ஊக்குவித்தல்.
- பின்வரும் பண்டங்களை "இறக்குமதிப் பதிலீடுகளாக" விருத்தி செய்வதுடன், இறக்குமதிகள் மீதான செலவைக் குறைப்பதாகவும் சீமெந்து, உருக்கு, இறப்பர்ச் சக்கரம் (tyre), இறப்பரில் இருந்து உற்பத்திசெய்யப்படும் பொருட்கள், துணிகள், பால்மா, பாலில் இருந்து உற்பத்திசெய்யப்படும் பொருட்கள், சீனி போன்ற உள்நாட்டுக் கேள்வியை நிறைவுசெய்ய முடியாத நிலையில் உள்ள பண்டங்களின் உற்பத்தி மீதான முதலீட்டை ஊக்குவித்தல்.
- புலம்பெயர் தொழிலாளர்களின் தொழிற் திறன்களை விருத்திசெய்வதன் மூலம் உற்பத்தித்திறன் வாய்ந்த தொழில்வாய்ப்புகளை உருவாக்குதலும், அன்னியச் செலாவணியைச் சம்பாதிப்பதற்கான அதிகரித்தலும்.
- ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைக் கல்வி அத்துடன் சுகாதாரச் சேவைகள் என்பவற்றின் விரிவாக்கத்தின் மூலமாக கல்வி மற்றும் சுகாதார வசதிகளின் கிடைப்பைப் போதுமானளவில் அதிகரித்தல்.
- அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைகளில் ஆராய்ச்சியையும் தொழில்நுட்பத்தையும் விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் புத்தாக்கங்களையும் உற்பத்தித்திறன் விருத்தியையும் ஊக்குவித்தல்.
- சிறிய மற்றும் நடுத்தர தொழில்முயற்சியாளர்களுக்குத் துணைபுரிவதற்காக இலங்கை வங்கி, மக்கள் வங்கி ஆகியவற்றின் ஆதரவுடன் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அபிவிருத்தி வங்கி வலையமைப்புகளை அமைத்தல்.
- பொருத்தமான பிரதேச அபிவிருத்தியை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, அடுத்துவரும் 4 - 5 வருடங்களுக்கான உட்கட்டுமான அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளைத் தொடர்தல்.
- ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒவ்வொரு வீட்டை உறுதிப்படுத்தும் அதேவேளை, நகர மற்றும் புறநகர்ப் பகுதிகளில் உள்ள பொது வசதிகளை மேம்படுத்தல்.
- வரிச்சலுகைகளை வழங்குதல், வெளிநாட்டு நிதி மூலங்களுடன் சேர்ந்து உள்நாட்டு மூலங்களிலிருந்தும் கிடைக்கும் நிதியை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை உறுதிப்படுத்துதல், திறன்விருத்திப் பயிற்சிகளை வழங்குதல், வியாபாரத் துறையில் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தியை ஊக்குவித்தல் என்பவற்றின் மூலம் வியாபாரத்தை மேம்படுத்துதல்.
- "திவி நெகும்" திட்டத்தின் ஊடாக குடும்பப் பொருளாதாரத்தை வலுவடையச் செய்தல்.
- எமது ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிப்பதற்காக ரூபாவை 3 சதவீதத்தால் நாணயப் பெறுமதி இறக்கம் செய்தல்.
- விளையாட்டுத் துறையுடன் தொடர்புடைய சேவைகள், பொருட்களின் உற்பத்தி என்பவற்றை விரிவுபடுத்துதல் மற்றும் நிதி தொடர்பான போதுமானளவு ஆதரவுகளை வழங்குதல் என்பவற்றின் மூலமாக ஒரு "விளையாட்டுத்துறைப் பொருளாதாரத்தை" அபிவிருத்தி செய்தல்.
- வேலைவாய்ப்புகளையும் முதலீட்டையும் விரிவுபடுத்துவதற்காக 1 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர் செலவிடான தகவல் தொழில்நுட்பத் தொழிலை உருவாக்குதலும் விசேட தகவல் தொழில்நுட்ப வலயம் ஒன்றை அமைத்தலும்.
- "கைத்தொழில் மற்றும் வர்த்தக மத்திய நிலையம்" ஒன்றை நிறுவிப் பேணுவதன் பொருட்டு தேயிலை, ஆடைக் கைத்தொழிலுக்கான பெறுமதிச் சேர்க்கையை அதிகரித்தல், ஆடைக் கைத்தொழிலின் உள்நாட்டுப் பெறுமதியை அதிகரிப்பதற்கான முதலீடுகளை ஊக்குவித்தலும், இதன் மூலம் ஆடை இறக்குமதியைக் குறைத்தலும்.
- மருந்தாக்க உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதற்காக தனியான ஒரு முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்தை அமைத்தல்.
- விவசாயம், தகவல் தொழில்நுட்பம், வியாபார / அறிவாற்றல் செயல்முறை ஒப்பந்த ஏற்பாடு, சுகாதாரம், கல்வி, அழகுப் பராமரிப்பு, குளிப்பதனக் களஞ்சியப்படுத்தல், சுற்றுலாத்துறை, விளையாட்டுத்துறை, ஆக்கத்திறன் சார்ந்த தொழில்கள் என்பவற்றுடன் தொடர்புடைய முதலீடுகளுக்கான வரி விலக்களிப்பு வசதிகளை விரிவுபடுத்துதல்.
- குறைந்தபட்சம் 25 மில்லியன் ரூபா முதலிடப்பட்டிருக்குமாயின், விவசாயம், மிருக வளர்ப்பு, மீன்பிடி, கலை வேலைப்பாடு முதலிய துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ள, புதிதாகத் தொடக்கப்பட்டுள்ள சிறு தொழில்முயற்சிகளுக்கு நான்கு வருட வரி விலக்களிப்பினை வழங்குதல்.
- முதலீட்டின் அளவைப் பொறுத்து, புதிதாகத் தொடக்கப்பட்ட நடுத்தர அளவுத் தொழில்முயற்சிகளுக்கு அதிகபட்சம் 6 வருட வரி விலக்களிப்பினை வழங்குதல்.
- முதலீட்டின் அளவைப் பொறுத்து, புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட பேரளவுத் தொழில்முயற்சிகளுக்கு அதிகபட்சம் 12 வருட வரி விலக்களிப்பு வழங்குதல்.
- வருடாந்த வரிகளைக் கணக்கிடுப்போது, அரசாங்க ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களிடமிருந்து ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி தொடர்பான சேவைகளைப் பெறுகின்ற தனியார் நிறுவனங்களுக்கு ஏற்படும் செலவுகள் தொடர்பில் மும்மடங்கு வரிக்குறைப்பு அனுசூலங்களை வழங்குதல்.

உரு 5 பணவீக்கமும் பொருளாதார வளர்ச்சியும் 1977-2012

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை 2010

முடிவுரை

2012ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஆறு முக்கியமான கொள்கை இலக்குகள் உள்ளன. அவையாவன: (அ) மீண்டெழும் செலவினத்தை விட அதிகளவான வருவாயைத் திரட்டுவதன் மூலம் ஒரு மிகை வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தோற்றுவித்தல், (ஆ) பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்திற்குக் குறைவான ஒரு பணவீக்க வீதத்தைப் பேணுவதன் மூலம் மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைதல், (இ) வர்த்தகப் பற்றாக்குறையை முடிந்தவரை குறைப்பதற்கும், சாதகமற்ற வகையில் விரிவடைந்துள்ள வர்த்தக நிலுவை மற்றும் சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினைகளால் பொருளாதாரம் பாதிப்பிற்குள்ளாகும் நிலையைக் குறைப்பதற்குமாக இறக்குமதிப் பதிலீட்டையும் ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்புத் தொழில்களையும் மேம்படுத்துவதன் மூலம், ஏற்றுமதியிலிருந்து கிடைக்கும் சம்பாத்தியங்களை இறக்குமதிகள் மீதான செலவு அதிகரிப்பு வீதத்தையும் விடக்கூடிய ஒரு சதவீதத்திற்கு அதிகரித்தல், (ஈ) உரமானியம் மற்றும் ஏனைய சமூகப் பாதுகாப்பு வலையமைப்பு நிவாரணம் உட்பட, ஏற்கனவே உறுதியளிக்கப்பட்ட மிகைப்படியான சமூகநலச் செலவு, அபிவிருத்தி மானியங்கள் என்பவற்றைத் தொடர்ந்தும் வழங்குதல், (உ) ஏற்றுமதிக்கு ஊறு விளைவிக்காத ஒரு நாணய மாற்று வீதக் கொள்கையை உருவாக்குதல், (ஊ) வரிக்கட்டமைப்பை எளிமையாக்குவதன் மூலம் வரித்தளத்தை விரிவுபடுத்துதல். 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத் தயாரிப்பின்போது, 2006ம் ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்த முன்னைய வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் ஊடாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்த கொள்கைகள் மற்றும் உபாயங்கள் என்பவற்றின் மாறாத தன்மையையும் தொடர்ச்சியையும் பேணுவதற்கு குறிப்பிடத்தக்க களவுகவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. 1987ல் இருந்து 25 வருடங்களுக்குப் பின்னர், அதாவது 2012ம் ஆண்டிலேயே அரசாங்கத்தால் ஒரு மிகை வரவு-செலவுத்

திட்டத்தை முன்வைக்கக்கூடியதாக இருந்துள்ளது. வருவாய் 1,120 பில்லியன் ரூபாவாகப் பேணப்பட்டுள்ளது. இது மீண்டெழும் செலவை (இது 2 சதவீத சேமிப்பின் பின்னர் 1,085.7 பில்லியன் ரூபாவாகக் காணப்படுகின்றது) விட உயர்வானதாகும். மிகை வரவு-செலவுத் திட்டம் ஒன்றின் இறைக் கொள்கை இலக்கு யாதெனில், தனது மீண்டெழும் செலவுகளை ஈடு செய்வதற்காக அரசாங்கம் கடன் பெறுவதில்லை என்பதாகும். ஆகவே, வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை (கொடைகள் இல்லை எனும் கருதுகோளின் அடிப்படையில் சரிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது) மொத்த அரசாங்க முதலீட்டிற்குச் சமமாகும். பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு குறைந்த ஒரு மட்டத்தில் பணவீக்க வீதத்தை வைத்துப் பேணுவதன் மூலம், அரசாங்கத்தால் 2010ல் இருந்து ஒரு மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பேணக்கூடியதாக இருந்துள்ளது. 1987ற்குப் பின்னர், 2010 மற்றும் 2011 ஆகிய இரு ஆண்டுகளில் மாத்திரமே இந்த நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்திற்கும் குறைந்த அளவிலான ஒரு பணவீக்க வீதம் காணப்பட்டதுடன், அதனால் ஒரு மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்கவும் முடிந்தது. இதை அடுத்து மூன்றாவது வருடமாக 2012ம் ஆண்டிலும் மெய்ப்பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைவதற்காக 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மூலமாக பணவீக்க வீதத்தை அண்ணளவாக 5.5 சதவீதமாகவும், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதத்தை 8 சதவீதத்திற்கு அதிகமாகவும் வைத்துப் பேணுவதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 2010ம் ஆண்டில் 2.9 சதவீதமாக இருந்த நடைமுறைக்கணக்கு நிலுவையை 2016ம் ஆண்டில் 1 சதவீதமாகக் குறைப்பதற்காக, 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது இறக்குமதிப் பதிலீடுகள் மற்றும் ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்புத் தொழில்கள் என்பவற்றிற்கான ஊக்குவிப்பு உதவிகளை வழங்குதல், இலங்கை ரூபாவை 3 சதவீதம் பெறுமதியறிக்கம் செய்தல் ஆகியன உட்பட

பல்வேறு நடவடிக்கைகளை முன்மொழிந்துள்ளது. இந்த அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடைவதற்கு முன்மொழியப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்டம் தொடர்பான நடவடிக்கைகளை நெகிழ்வுக்கு இடமின்றி அமுலாக்குதல் இன்றியமையாததாகும் என்பதுடன், இதன் பொருட்டு உறுதியான ஒரு கண்காணிப்பு முறைக்குப் பரிந்துரைக்கவும்படுகின்றது.

துணைநூற் பட்டியல்:

Central Bank of Sri Lanka (2010). Annual Report. Colombo: Central Bank of Sri Lanka.

Department of National Planning (2010). Sri Lanka the Emerging Wonder of Asia. Department of National Planning. Ministry of Finance and Planning.

Department of National Planning (2011). Draft Public Investment Programme 2012-2014. Department of National Planning. Ministry of Finance and Planning.

Department of National Planning (2006)-Mahinda Chinthana: Vision for a New Sri Lanka: A Ten Year Horizon Development Framework 2006-2016. Department of National Planning. Ministry of Finance and Planning.

Government of Sri Lanka (2010). Mahinda Chinthana: Vision for the Future-Way Forward. Colombo: Government of Sri Lanka.

Government of Sri Lanka (2010). Budget Estimates, Various years. Colombo: Government of Sri Lanka.

Jayasundara, P.B. (2011). Budget 2012. The Way Forward of the Sri Lankan Economy and the Role of the Public Service. Speech made for Public Servants on 02.01.2012 at the BMICH.

Lakshman, W.D. (2006). Participatory Development: Rationale, Methodology and Limitations. Economic and Social Development under a Market Economy Regime in Sri Lanka. Buddhadasa Hewavitharana Felicitation Volume 1.

Ministry of Finance and Planning (2011). Budget Speech -2012. Colombo: Ministry of Finance and Planning.

படுகடன் விகிதத்தைக் குறைத்து, வரி விகிதத்தை அதிகரிப்பதன் மூலம் வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்தல்

சாராம்சம்

இலங்கையில் நெடுங்காலமாக இறைப்பற்றாக்குறை உயர்வாக இருந்து வருகின்றது. இதனால் பணம் அச்சிடுதல், வெளிநாட்டு ஒதுக்குகளின் அளவைக் குறைத்தல், உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் கடன்பெறல் என்பவற்றின் மூலம் இப்பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளதுடன், இதில் படுமோசமான பேரினப்பொருளாதாரம் பின்விளைவுகளும் உள்ளன. தற்போது, வரவு-செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதற்கு இலங்கை படுகடனையே பெருமளவுக்கு நம்பியுள்ளது (படுகடனைச் சார்ந்துள்ளது). இதன்விளைவாக வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் அரசாங்க வருவாயில் கணிசமானளவு பங்கை தன்னுள் ஈர்த்துக்கொள்கின்றன. ஆகவே, தவிர்க்க முடியாத வகையில் பொதுப்படுகடன் விகிதத்தைக் குறைக்க வேண்டியுள்ளது. வரவு-செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதற்கான மிகச் சிறந்த ஒரு மாற்று வழியாக அதிகரித்தளவிலான வரிவிதிப்பு அமைந்துள்ளது. இலங்கையில் வரிவருவாய்க் கான முதன்மையான மூலமாக மறைமுகவரிகளே உள்ளன. எனினும், ஒப்பீட்டளவில் வரி விகிதம் இங்கு குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. வரிவிகிதம் 1977-2010 காலப்பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்களவு வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதுடன், இவ்வீழ்ச்சியானது மறைமுகவரி வருவாயின் வீழ்ச்சியுடன் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது. இதனால், நேர்வரிவிதிப்பின் ஊடாக குறுங்காலத்தில் வருவாயை அதிகரிப்பதில் நாடு எதிர்கொள்ளும் மட்டுப்பாடுகளையும் வரிக்கட்டமைப்பில் நீண்டகாலமாக மறைமுகவரிகள் செலுத்தி வரும் செல்வாக்கையும் கவனத்திற் கொள்கையில், வரி விகிதத்தை உயர்த்துவதற்கான அதிகளவு சாத்தியப்படத்தக்க ஓர் உபாயமாக மறைமுக வரிவிதிப்பிலான அதிகரிப்பு காணப்படுகின்றது. ஆயினும், வரிவிதிப்புடன் தொடர்புடைய கோட்பாடுகள், அபிவிருத்தியடைந்த மற்றும் துரிதமாக அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் அனுபவம் என்பவற்றிற்கு இணையாக, வரிக் கட்டமைப்பில் நேர்வரிகள் அதிகளவு செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடிய வகையிலான ஒரு வரிமுறைமையை நோக்கி, தற்போதுள்ள வரிக் கட்டமைப்பை மாற்றுவதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகளை இலங்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆயினும், படுகடன் விகிதத்தைக் குறைத்தலும் வரிவிகிதத்தை அதிகரித்தலும் இலங்கையின் எதிர்கால அபிவிருத்திக்கு மிகப் பாரிய சவாலாகவே இருக்கப் போகின்றது.

அறிமுகம்

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக, பெரும் எண்ணிக்கையிலான அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் நெடுங்காலம் நீடித்திருக்கும் இறைப் பற்றாக்குறை காரணமாகத் தோற்றம் பெற்ற பாரிய நிதி நெருக்கடிச் சூழலை அனுபவித்து வந்துள்ளன (Mahdavi, 2004). ஏராளமான அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் எடுத்துக்காட்டுகள் போன்று, இலங்கையின் இறைப்பற்றாக்குறை கூட நீண்ட காலமாக உயர்வாக இருந்து வந்துள்ளது. 1980ல் இலங்கையின் இறைப்பற்றாக்குறை அதன் உச்சளவிலான, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 23 சதவீதமாக இருந்த அதேவேளை, 1977-1991 கால கட்டத்தில் அது சராசரியாக 13 சதவீதமாகவும் 1992-2010 கால கட்டத்தில் சராசரியாக 8.5 சதவீதமாகவும் இருந்தது.¹ நாட்டில் நிதி தொடர்பான உறுதிப்பாட்டின்மைக்கு இது வழிவகுக்கக் கூடும் என்பதால், சிறு அளவான 8.5 சதவீத இறைப்பற்றாக்குறை கூட பாதகமானதாக இருக்கக் கூடும்.²

உயரளவிலான வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை உயர் வட்டி வீதங்களுக்குக் காரணமாக அமையக்கூடும் என்பதுடன், அது உள்நாட்டு முதலீடு குறைவடை

வதற்கும் வழிவகுக்கக்கூடும். பற்றாக்குறைகள் காரணமாக ஏற்படும் முதலீட்டு வீழ்ச்சி விளைவு இறுதியில் ஒரு குறைந்த மட்ட மூலதன உருவாக்கமாக மாறுவதுடன், குறைந்தளவான மொத்த நிரம்பலுக்கும் அதிகரித்தளவிலான விலைக்கும் வழிவகுக்கும் (Kia, 2006). அரசாங்க வருவாய் செலவீனத்தைச் சரியீடு செய்வதற்குப் போதுமானதாக இல்லாத போது, பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதற்கான பல்வேறு வழிவகைகளை ஒரு நாட்டால் பயன்படுத்தமுடியும். பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்யக் கூடிய நான்கு வழிமுறைகளை சோவா (Sowa, 1994) என்பவர் அடையாளம் கண்டுள்ளார். அவையாவன; பணம் அச்சிடல் (பண உருவாக்கம்), வெளிநாட்டு ஒதுக்குகளின் அளவைக் குறைத்தல், வெளிநாட்டு மற்றும் உள் நாட்டு மூலங்களிலிருந்து கடன் பெறல்.³ பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதற்கான இந்த வெவ்வேறுபட்ட வழிமுறைகள் ஒவ்வொன்றிலுமே அவற்றிற்கே உரித்தான பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வெளிநாட்டுக்கடன் பெறலானது வெளிநாட்டுப் படு கடன் பிரச்சினைகளுக்கு வழிவகுக்கும் அதேவேளை, வெளிநாட்டு ஒதுக்குகளைப்

கோபாலப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்

பொருளியல் துறை

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

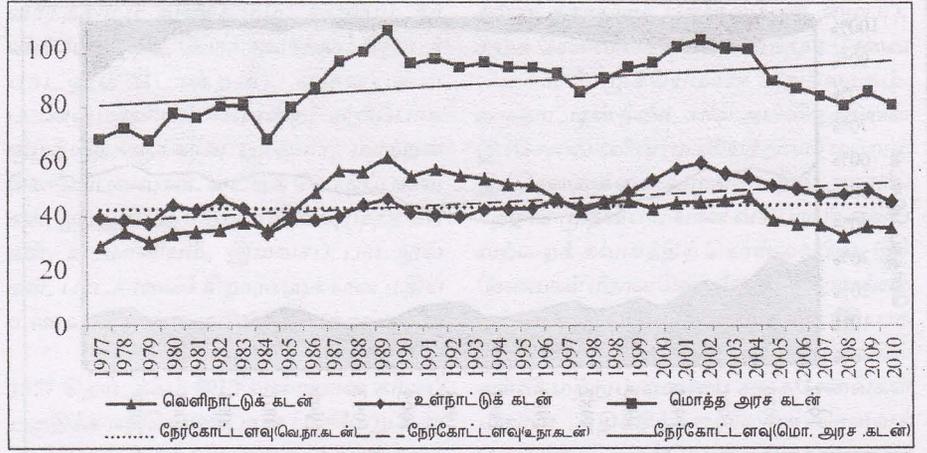
பயன்படுத்தலானது நாணய மாற்றுவீத நெருக்கடிகளைத் தோற்றுவிக்கும். உள்நாட்டு மூலங்களிலிருந்து கடன் பெறலானது உள்நாட்டு முதலீட்டைக் குறைவடையச் செய்யும்.

அனேகமான அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் இறைப் பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதற்கான இலகுவான ஒரு வழிமுறையாக பணத்தை அச்சிடுகின்றன. இது அதியுயர் பணவீக்கத்தைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்தின் மீது படுமோசமான விளைவுகள் நிகழ்வதைத் தூண்டக்கூடும். பணத்தை அச்சிடலானது ஒரு பணவீக்க வரியாகக் கருதப்படுகின்றது. “எதையுமே நடைமுறைப்படுத்த முடியாதளவுக்கு மிகவும் பலவீனமான ஒரு சூழ்நிலையில் உள்ள போது, ஓர் அரசாங்கத்தால் இறுதி வழிமுறையாக நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய வரிவிதிப்பின் ஒரு வடிவமே பணவீக்க வரியாகும்” (Toye, 2000). ஏனைய வழிமுறைகளில் வருவாயைத் திரட்ட இயலாத நிலையில் உள்ள அரசாங்கங்களைப் பொறுத்தவரை இது ஓர் இறுதி வழிமுறையாகக் காணப்படுகின்றது. இருந்தபோதிலும் அவ்வாறு பணத்தை பெரும் எண்ணிக்கையில் அச்சிடுவதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் மொத்த வருவாயை அதிகரிப்பதற்கான சாத்தியம் இல்லை. ஏனெனில், உயர் சதவீத பணவீக்க வரியின் விளைவாகத் தோற்றுவிக்கப்படுகின்ற அதியுயர் பணவீக்கம் இதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது என்பதுடன், இதன் விளைவாக வரி வருவாய்கள் வீழ்ச்சியடையவும் செய்கின்றன. முறைசார் துறையிலிருந்து முறைசாராத் துறைக்கு இடம்பெயர்வதன் மூலம், தொழில் முயற்சிகள் தமது செயற்பாடுகளைச் சுருக்கிக் கொள்வதன் ஒரு விளைவே வரித்தளத்தின் இச்சுருக்கமாகும் (Toye, 2000). சொற்ப அளவாக உள்ள போதிலும், வரிவருவாயை அதிகரிக்கச் செய்யும் வரி அதிகரிப்புடன் பணவீக்கம் தொடர்புபட்டுள்ளது எனும் கருத்துக்கு இது முற்றிலும் எதிரானதாகும். எனவே, அரசாங்கச் செலவீட்டுக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதற்கு அதிகளவு பொருத்தமான விருப்பத் தெரிவாக உயரளவு வரி விதிப்பு அமையக்கூடும் (Waidyasekera, 2004).

இருந்தபோதிலும், இறைப்பற்றாக்குறையின் அளவைக் குறைப்பதற்கு இலங்கை பெருமளவுக்கு வெளிநாட்டு மற்றும் உள் நாட்டு மூலங்களை நம்பியுள்ளது (சார்ந்ததுள்ளது). இதன் விளைவாக அரசாங்கத்தின் படுகடன் விகிதம் (மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதமாக மொத்தப் பொதுப் படுகடனின் அளவு) அதிகரிக்கின்றது. இச்சூழ்நிலை கடன் சேவைக் கொடுப்பனவுகளை அதிகரிக்கச் செய்ததுடன், அத்தகைய கொடுப்பனவுகள் அரசாங்கத்தின் முக்கியமான ஏனைய செயற் பொறுப்புகளை நிறைவு செய்வதற்கான அதன் ஆற்றலைக் குறைக்கின்றன. எனவே, கடனின் பாதகமான பின்விளைவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்தலும் வரிவருவாயை அதிகரிப்பதற்கான தேவையும் இன்றியமையாதவையாகும்.

அரசாங்கப் படுகடன்: பருமன், வகை, மூலங்கள் மற்றும் அதற்கான செலவு
உயரளவான படுகடன் பல விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளது. முக்கியமாக தனது ஏனைய செயற் பொறுப்புகள் தொடர்பில் சுதந்திரமாகச் செலவு செய்வதற்கான அரசாங்கத்தின் ஆற்றலின் மீது இது நெருக்குதலை அதிகரிக்கும். குறிப்பாக இச்செயற் பொறுப்புகள் அத்தியாவசியமானதும், அபிவிருத்தி வகைப்பட்டதுமான செலவீட்டுடன் சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கும்போது, மேற்குறிப்பிட்டவாறு நிகழ்கின்றது (இலங்கை மத்திய வங்கி, 2002). இது தனியார் துறைக்கான நிதியங்கனின் கிடைப்பனவைக் குறைப்பதுடன், உள் நாட்டுச் சந்தையில் வட்டி வீதத்தை அதிகரிக்கவும் செய்கின்றது. அதைத் தொடர்ந்து தனியார் துறைக்கான கடன் செலவு அதிகரிப்பதுடன், அதன் விளைவாக தனியார் முதலீடு வீழ்ச்சியடைந்து, நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி படுமோசமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றது (Toghofer and Zagler, 2007). அதிகரித்தளவிலான பண நிரம்பலின் விளைவாக, அரசாங்கத்தின் பேரளவுக் கடன்கள் கூட பணவீக்கத்திற்கு காரணமாக உள்ளன. மறுபுறத்தில், வழக்கமாக, மேலும் கடன் பெறல் மூலம் படுகடனை மீளச் செலுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. இது குறித்த பொருளாதாரத்தின் கணிசமானளவு நிதி வெளியேறுவதற்கான சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கின்றது.

1989ல் உச்ச உயர் நிலையை அடைந்த படுகடன் விகிதத்தை உரு 1 தெளிவுபடுத்திக் காட்டுகின்றது. அவ்விகிதமானது 1989 தொடக்கம் 2000ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு உட்பட்டதாக இருந்தபோதும், அதன் சராசரி அளவு 95.7 சதவீதமாக இருந்தது.

உரு 1 மொ.உ.உற்பத்தியின் சதவீதமாக அரசாங்கப் படுகடனின் பருமனும் வகையும் (1977-2010)

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கைகள்

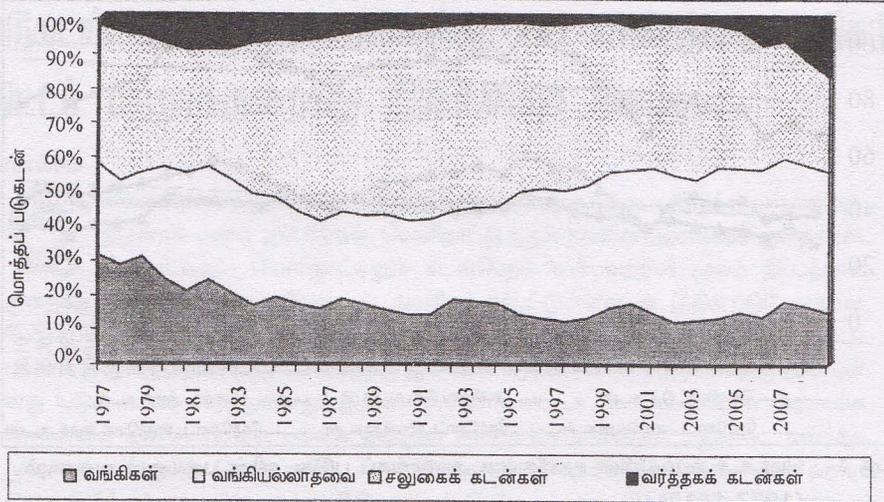
பின்னர், 2000-2004 வரையான காலப்பகுதியில் அது 100 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக இருந்தது. அதன் பின்னர், இப்படுகடன் விகிதம் வீழ்ச்சியடைந்த போதும், 2005 தொடக்கம் 2009ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் அது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 86 சதவீதமாக இருந்து வந்தது. 2010ல் மொத்தப் படுகடனானது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 81.9 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது.⁴ 1977-2010 காலகட்டத்தில் சராசரி படுகடன் விகிதம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 89.2 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது. இச்சூழ்நிலை எந்த நாட்டுக்குமே, குறிப்பாக இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஒரு நாட்டிற்குச் சாதகமானதல்ல. ஏனெனில், தவணை முறைக்கடனடைப்பு மற்றும் கடன் சேவைக் கொடுப்பனவுகள் என்பன இறை தொடர்பான மிகக் கடுமையான சமைகளாகக் காணப்படுகின்றன. இவை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் மேற் கொள்ளப்படும் முதலீடுகளை கைவிடும் அல்லது பிற்போடும் கட்டாய நிலைக்கு ஒரு நாட்டைத் தள்ளக் கூடும்.

அரசாங்கப் படுகடனை வெளிநாட்டு மற்றும் உள்நாட்டுப் படுகடன்கள் என வகைப்படுத்த முடியும். 1977-2010 காலப்பகுதியில் இலங்கையின் வெளிநாட்டு மற்றும் உள்நாட்டுப் படுகடன்கள் என்பன முறையே சராசரியாக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 43.7 மற்றும் 45.4 சதவீதங்களாகக் காணப்பட்டன. 1977 தொடக்கம் 1983ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் உள்நாட்டுப் படுகடன் வெளிநாட்டுப் படுகடனை விட அதிகமாக இருந்தது.

அரசாங்கம் ஒன்றில் உள்நாட்டு அல்லது வெளிநாட்டு மூலத்திலிருந்து கடன் பெற முடியும். ஆனால் பொருளாதாரம் மீதான

கடன் மூலதனத்தின் தாக்கங்கள் வேறுபட்டனவாகும். உள்நாட்டுக் கடன் மூலங்களாக வங்கிகளும் வங்கியல்லாத தனியார்துறையும் உள்ளன. அதேவேளை, ஓர் அரசாங்கத்தால் ஒன்றில் சலுகைக் கடன்களாக அல்லது வர்த்தகக் கடன்களாக அல்லது இரு வடிவங்களிலும் வெளிநாட்டுக்கடன்களைப் பெற முடியும். 1977-2010 காலப்பகுதியில், சலுகை மற்றும் வர்த்தகக் கடன்கள் எனும் வடிவில் பெறப்பட்ட வெளிநாட்டுப் படுகடன்கள் முறையே மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சராசரி 40 மற்றும் 3.7 சதவீதங்களாக இருந்த அதேவேளை, வங்கிகள் மற்றும் வங்கியல்லாததுறைகள் என்பவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட உள்நாட்டுப் படுகடன்கள் முறையே மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சராசரி 15.5 மற்றும் 29.9 சதவீதங்களாகக் காணப்பட்டன. சலுகைக் கடன்களும் வங்கியல்லாததுறைகளிலிருந்து பெறப்பட்ட கடன்களும் இலங்கையின் மொத்தப்படுகடனுக்குக் குறிப்பிடத்தக்களவு பங்களிப்புச் செய்யவுள்ளன என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. உரு 2 படுகடன் மூலங்கள் பற்றிய தகவல்களை மொத்தப் படுகடனின் சதவீத அடிப்படையில் வழங்குகின்றது.

1977ல் 21.5 சதவீதமாக இருந்த, வங்கிகளிலிருந்து பெறப்பட்ட உள்நாட்டுப் படுகடன் ஏற்ற இறக்கங்களுடன் கூடியதாக 2010ல் 12.3 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. அதேவேளை 1977ல் 18 சதவீதமாக இருந்த வங்கியல்லாத துறைகளிலிருந்து பெறப்பட்ட உள்நாட்டுப் படுகடன் ஏற்ற இறக்கங்களுடன் 2002ல் 44.3 சதவீதமாக அதிகரித்தது. ஆயினும், அதன் பின்னர் இது 2008 வரை தொடர்ச்சியாக வீழ்ச்சியடைந்து வந்தது. எனினும் இது 2009ல் 35.1 சதவீதமாக அதிகரித்து, 2010ல் மீண்டும் 33.4 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது.

உரு 2 படுகடன் மூலங்கள் (1977-2010)

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கைகள்

மறுபுறத்தில், 1977ல் பொருளாதாரம் தாராளமயமாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து வெளிநாட்டுத் துறையிலிருந்து பெறப்பட்ட சலுகைக் கடன்கள் மிக வேகமாக உயர்ந்து செல்ல ஆரம்பித்தன. இச் சலுகைக் கடன்கள் 1977ல் 27.6 சதவீதமாக மாத்திரம் இருந்த போதும், 1987-1995 காலப்பகுதியில் அது 50 சதவீதமாக அதிகரித்து, அதன் பின்னர் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கி 2010ல் 22.6 சதவீதமாகக் குறைவடைந்தது. இலங்கை அண்மைக் காலத்தில் குறைந்த நடுத்தர வருமானம் பெறும் ஒரு நாடாக உலக வங்கியால் வகைப்படுத்தப்பட்டமை இவ்வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களில் ஒன்றாகும். அதே வேளை, 1980 தொடக்கம் 1983 வரையான காலப்பகுதி மற்றும் 1985 தொடக்கம் 1987 வரையான காலப்பகுதி என்பன தவிர, வெளிநாட்டுத் துறையிலிருந்து பெறப்பட்ட வர்த்தகக் கடன்கள் இந்த நாட்டின் மொத்த அரசாங்கப் படுகடனின் பங்கு வீதத்தில் முக்கியத்துவமற்ற ஒரு வகிபாகத்தினைக் கொண்டிருந்ததுடன், அநேகமான வருடங்களில் அது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 2 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே இருந்தது. ஆயினும், அது 2006ம் ஆண்டிலிருந்து அதிகரித்துச் செல்ல ஆரம்பித்ததுடன், 2010ல் 13.5 சதவீதத்தை எட்டியது. பொருளாதாரம் தாராளமயமாக்கப்பட்டதற்குப் பின்னரான காலகட்டத்தில் காணப்பட்ட அளவில் இதுவே மிகவும் உயர்வான சதவீதமாகும். வர்த்தகக் கடன்கள் மீதான வட்டிவீதங்கள் சலுகைக் கடன்களுக்கான வட்டிவீதங்களை விடக் குறிப்பிடத்தக்களவு உயர்வானவை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

ஒரு தேசிய பொருளாதாரத்தில் வெளிநாட்டு மற்றும் உள்நாட்டுப் படுகடன் களின் வெவ்வேறுபட்ட தாக்கங்கள்

காணப்படுகின்றன. வெளிநாட்டுப் படுகடனானது குறித்த நாட்டின் வெளிநாட்டு நாணயப் பெறுமதியின் அடிப்படையிலான தவணை முறைக் கடனடைப்பு மற்றும் கடன் சேவைக் கொடுப்பனவுகள் என்பவற்றை அதிகரிக்கச் செய்யும். சென்மதி நிலுவை மீதான தாக்கங்கள் வாயிலாக இவ்வெளிநாட்டுப் படுகடனானது நாணயமாற்று வீதத்துடனும் தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது. மறுபுறத்தில், அரசாங்கம் உள்நாட்டு வங்கிகளிலிருந்து கடன் பெறுமாயின், அது பணவீக்கத்தை அதிகரிக்கச் செய்து, முதலீட்டைக் குறைவடையச் செய்வதன் மூலம் பொருளாதாரத்தின் பேரினப் பொருளாதாரச் சூழலைப் பாதிக்கும். இது தவிர, வட்டி வீதம் தொடர்பானதனை செயற்பொறுப்பை மட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசு கடும முயற்சி செய்வதனால், அதிகரித்தளவிலான இந்த அரசாங்கக் கடன் வட்டி வீதம் தொடர்பான சந்தைக் குறைபாடுகளுக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. கடனாகப் பெற்ற பணத்தை, வெளியீட்டை அதிகரிக்காத செயற்பாடுகளில் அரசாங்கம் செலவிடுமாயின், அது குறித்த பொருளாதாரத்தின் பேரினப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை மேலும் மோசமானதாக ஆக்கும். இதற்கு மாறாக, அரசாங்கமானது கடனாகப் பெற்ற பணத்தை பொருளாதார உட்கட்டுமானத்தில் செலவிடுமாயின் அது குறைந்த பட்சம் நெடுங் காலத்திலேனும் பொருளாதாரத்திற்கு நன்மை பயக்கும். ஏனெனில் வெறுமனே வைத்துப் பேணப் படுவதற்காகவன்றி, பல்வேறு வகையான பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளுக்கு ஆதரவளிப்பதற்காகவே பொருளாதார உட்கட்டுமானங்கள் நிர்மாணிக்கப்படுகின்றன (2005ல் Perkins மற்றும் சனை யேரால் மேற்கோள் காட்டப்பட்டவறு Jimenez, 1995).

சலுகைக் கடன், வர்த்தகக் கடன் ஆகிய இரு வகையான கடன்களை வெளிநாட்டுப்படுகடன்கள் உள்ளடக்கியுள்ளன. அதிகரித்தளவிலான தவணை முறைக் கடனடைப்பு, கடன்சேவைக் கொடுப்பனவுகள் என்பனவற்றைத் தவிரவும் இவ்விருவகையான வெளிநாட்டுப் படுகடன்களும் பொருளாதாரத்தில் வெவ்வேறுபட்ட தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. சலுகைக் கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் அரசாங்கத்தால் வெற்றிபெற முடியுமாயின், அதில் நீண்ட கடன் தவணை முதிர்வுக்காலம், குறைந்த வட்டி வீதம், தவணை அடிப்படையிலான கடனடைப்பு முறைக்கான வசதிகள் போன்ற அநுகூலங்கள் உள்ளன. அதே வேளை குறுகிய காலத்தில் துரிதமாகக் கடன்களைப் பெறக்கூடிய வசதி, குறைந்தளவிலான நிபந்தனைகள், செலவு செய்தல் தொடர்பான சதந்திரம் போன்ற வேறு விதமான அநுகூலங்களை வர்த்தகக் கடன்கள் கொண்டுள்ளன. ஆயினும், குறுகிய கடன் தவணை முதிர்வுக் காலம், உயர்ந்த வட்டி வீதம், தவணை அடிப்படையிலான கடனடைப்புக்கான மிகக் குறைந்தளவான வாய்ப்புகள் போன்ற பிரதிசூலங்களின் மோசமான விளைவுகளை மேற் குறிப்பிடப்பட்ட அநுகூலங்களால் குறைந்தளவே நீக்க முடியும். 1977-1992 காலப் பகுதியில் வர்த்தகக்கடன்கள் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 8 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக இருந்ததுடன், 1993 தொடக்கம் 2005 வரையான காலப்பகுதியில் 2001ம் ஆண்டைத் தவிர, அது 2 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக இருந்தது. எனினும் 2006ம் ஆண்டிலிருந்து இவ்வகைக் கடன் படிப்படியாக அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. திறைசேரி உண்டியல்கள், திறைசேரிப் பிணைகள்/முறிகள் சர்வதேச ரீதியான இரண்டாவது அரசு முறிவுமழங்கல் என்பவற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரியளவிலான வெளிநாட்டு முதலீடு காரணமாக, 2008ல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 5 சதவீதமாக இருந்த வர்த்தகக்கடன்கள் 2010ம் ஆண்டில் 13.5 சதவீதமாக அதிகரித்தன (இலங்கை மத்திய வங்கி, 2009). குறைந்த நடுத்தர வருமானம் பெறும் ஒரு நாடு எனும் நிலைக்கு இலங்கை படிப்படியாக உயர்ந்தமை இதற்கான ஒரு காரணமாகும். இச்சூழ்நிலை சலுகை அடிப்படையிலான வெளிநாட்டு நிதியளிப்பின் கிடைப்பனவை குறைத்துள்ளது (இலங்கை மத்திய வங்கி, 2010).

உயரளவிலான அரசாங்கப் படுகடனானது வழமையாக அதிகளவிலான தவணை முறைக் கடனடைப்புக்கும் வட்டிக் கொடுப்பனவுகளுக்கும் வழிவகுக்கின்றன. இது கல்வி, சுகாதாரம், உட்கட்டுமான

வசதிகள் போன்ற முக்கியமான துறைகள் மீதான செலவீனத்தைக் குறைப்பதுடன், குறுங்காலத்தில் மாத்திரமன்றி நெடுங் காலத்திலும் படுமோசமான பின்விளைவு கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக அமையும். இது தவிர, செலவுக் குறைப்பானது முக்கியமான தற்கால வருமான மற்றும் நுகர்வு மட்டங்களைப் பாதிக்கக்கூடிய செலவீனவகைகளில் மேற்கொள்ளப் படுமாயின், அதனால் சனத்தொகையில் பெரும்பிரிவினர் கடுமையாகப் பாதிக்கப் படுவர். அதேவேளை, செலவுக் குறைப் பின் தாக்கமானது குறித்த பொருளா தாரத்தின் உற்பத்தி இயலாமைப் பேணி, அதை அதிகரிக்கக்கூடிய செலவீன வகைகளில் காணப்படுமாயின், அது நீண்டகாலப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தும். இது, குறிப்பாக அரசதுறையானது உட்கட்டுமானங்களி லும் நிலையான மூலதனத்திலும் முழுமையான முதலீட்டை மேற்கொள்ளும் பிரதான மூலமாக உள்ள நாடுகளில், நடைமுறை யதார்த்தமாகக் காணப்படு கின்றது. அதிகரித்தளவிலான படுகடன் மீள் கொடுப்பனவுத் தேவைகளின் விளைவாக சமூகச் செலவுகளும் உட் கட்டுமானச் செலவுகளும் குறைக்கப் படுவதனால், படுகடன் சுமைகள் வறியோரைப் பாதிப்பதற்கான சாத்தியக் கூறு அதிகமாகவுள்ளது என டி ஜோன் (Di-John, 2006) என்பவர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். ஆகவே, படுகடன் விகிதத்தைக் குறைத்தல் மிக முக்கியமானதாகும். ஏனெனில் கடன் சேவைக் கொடுப்பனவுகளைக் குறைப்பதில் ஓர் அரசாங்கத்தால் வெற்றி பெற முடியுமாயின், அதனால் குறித்த நாட்டின் துரித அபிவிருத்திக்கு அவசியம் தேவைப்படும் பொருளாதாரச் சேவை களை நோக்கி நிதிவளங்களைத் திருப்பி விட முடியும்.

அரசாங்கச் செலவுக் கட்டமைப்பு

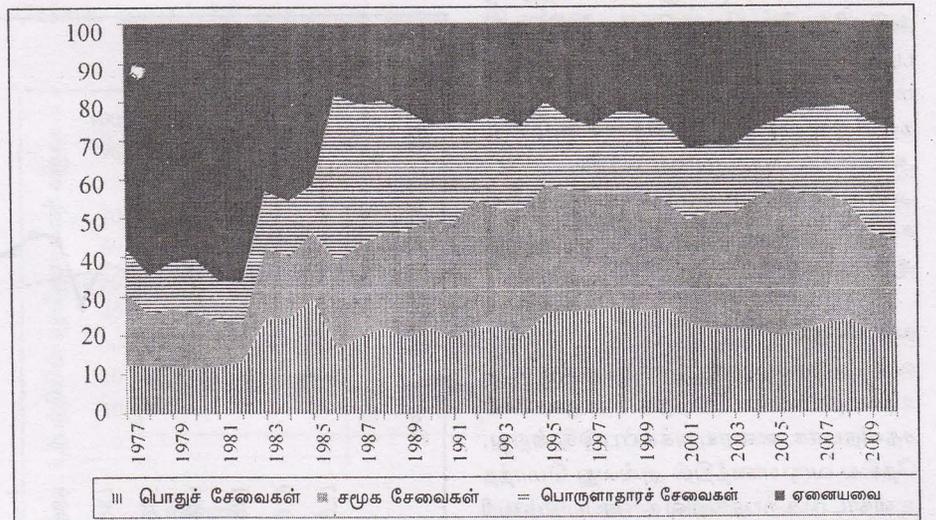
குறித்த பொருளாதாரத்தில் கடன் சேவைக் கொடுப்பனவுகள் உட்பட பல்வேறு சேவைகளுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட ஓதுக்கீடுகள் தொடர்பான நீண்டகாலப் போக்குகளை ஆராய்தல் இன்றியமையாததாகும். தொழிற் பாட்டு ரீதியான வகைப் படுத்தலின் பிரகாரம், இலங்கையில் செலவீனம் நான்கு வகைகளுக்குள் அடங்குகின்றது. அவையாவன; பொதுச் சேவைகள் (சிவில் நிருவாகம், பாதுகாப்பு, சட்டமும் ஒழுங்கும்), சமூக சேவைகள் (கல்வி, சுகாதாரம், வீடமைப்பு, சேம நலம், சமூகசேவைகள் முதலியன), பொருளாதாரச் சேவைகள் (விவசாய மும் நீர்ப்பாசனமும், மீன்பிடித் தொழில், தயாரிப்புத் தொழிலும் சுரங்கத் தொழிலும்,

வர்த்தகமும் வணிகமும், சக்தியும் நீர் விநியோகமும், போக்குவரத்தும் தொடர் பாடலும் போன்றன), ஏனையவை (உணவுமானியம் போன்ற, குறிப்பாக குழந்தைகளுக்கான பால்மா, மாற்றல் கொடுப்பனவுகள், வட்டிக்கொடுப்பனவு கள், ஓய்வூதியம் மற்றும் உணவு முத்திரை கள், உரமானியம், இலவசப் பாடநூல் கள், பாடசாலைச் சிறார்களுக்கான மதிய உணவு போன்ற குடும்ப மாற்றங்கள்).

1977 தொடக்கம் 2010 வரையான காலப் பகுதிக்கான செலவீட்டின் பல்வேறு கூறு களின் ஒப்பீட்டு ரீதியான முக்கியத்துவத் தை உரு. 3 காட்டுகின்றது. சிவில் நிருவாகம், பாதுகாப்பு என்பவை மீதான செலவீனம் பொதுச்சேவை வகையின் மிக முக்கியமான கூறுகளாக உள்ளன. இவ்வகையான செலவீனங்கள் அதிகரிப் பதற்கு 1983ல் திடீரென ஆரம்பித்த வட-கிழக்கு யுத்தம் அதிகளவுக்கு முக்கியத் துவம் வாய்ந்த ஒரு காரணியாக இருந்தது என்பது வெளிப்படையானதாகும். 1977ல் பொதுச் சேவையில் 77.4 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட சிவில் நிருவாகத்தின் பங்கு 1985ல் 47.9 சதவீதமாகவும், 2010ல் 36 சதவீதமாகவும் வீழ்ச்சியடைந்தது என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டி யுள்ளது. இதற்கு மாறாக, 1977ல் பொதுச் சேவையில் 25.8 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட பாதுகாப்புச் செலவீனத்தின் பங்கு 1985ல் 52 சதவீதமாகத் திடீரென அதிகரித்த துடன், அது 2010ல் 63 சதவீதமாக மேலும் அதிகரித்தது. 1983ம் ஆண்டிற்குப் பின்ன ரான காலகட்டத்தில் பொதுச் சேவைகள் மீதான செலவில் ஏற்பட்ட திடீர் அதிகரிப் பிற்கு பாதுகாப்புச் செலவிலான குறிப் பிடத்தக்க அதிகரிப்பே காரணமாக இருந்து வந்துள்ளது.

கல்வி, சுகாதாரம், சேமநலம், வீடமைப்பு, சமூக சேவைகள் என்பவை சமூக சேவை வகையின் முக்கியமான கூறுகளாகும். ஒரு நாட்டின் நீண்டகால அபிவிருத்தியில் இச்சேவைகளின் முக்கியத்துவம் மற்றும் இச்சேவைகளை வழங்குவதில் அரசாங்கத்தின் முதன்மையான வகிபாகம் என்ப வற்றைக் கவனத்திற் கொள்கையில், இச் சேவைகள் மீதான செலவீனத்தை அரசாங்கம் குறைக்குமாயின், அது அரசியல் ரீதியாக பாதகமானதாக அமையும். எதிர்காலத்தில் கல்வி மற்றும் ஏனைய சமூகசேவைகள் மீதான அதிகரித்தளவிலான செலவுத் தேவைக்கு குடித்தொகை நிலைமாற்றம் கூட பங்களிப்புச் செய்வதற்கான சாத்தியம் உண்டு.

மொத்தச் செலவீனத்தில் பொருளாதாரச் சேவைகளின் பங்கின் சதவீதத்தைக் கவனத்திற் கொள்கையில், 1977ல் 11.4 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட அது 2010ல் 28.2 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. எனினும், 1986 தொடக்கம் 1989 வரையான காலப் பகுதியில் அது 36.2 சதவீதமாக இருந்துள் ளது. இக்காலப்பகுதியில் அரசாங்கம் நிர்மாணப் பணிகள், வீதித் திருத்த வேலைகளும் பராமரிப்பும் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள், பாலங்கள், நீர்ப் பாசனக் கட்டுமானங்கள், தொலைத் தொடர்பு வலையமைப்புகள் முதலியவற் றின் நிர்மாணம் போன்ற உட்கட்டுமானங் களுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஏராளமான செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்கியிருந்தது. அத்துடன், இக்காலகட்டத்திலேயே அரசாங்கம் காணி மற்றும் காணி அபிவிருத்தித் திட்டம், மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம் என்பவற்றின் மீதான செலவுத் தொகையை

உரு 3 செலவீனத்தின் தொழிற்பாட்டுரீதியான வகைப்படுத்தல் (1977-2010)
மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கைகள்

அதிகரித்திருந்தது. இதன் விளைவாக இக் காலப்பகுதியில் பொருளாதாரச் சேவைகள் மீதான செலவீனம் குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகரித்தது. ஆயினும், இதைப் பின் தொடர்ந்து வந்த வருடங்களில் இவ்வகைச் சேவைகள் மீதான செலவீனம் கணிசமானளவு வீழ்ச்சியடைந்தது. இவ்வாறாக, இந்நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியைக் கவனத்திற் கொள்கையில், பொருளாதாரச் சேவைகள் மீதான செலவீனம் கடந்த காலத்தில் போதாமல் இருந்ததுடன், எதிர்காலத்தில் அதை அதிகரிக்க வேண்டியுள்ளது என்பதை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஏனைய செலவீனம் எனும் வகையின் முக்கியமான கூறுகளாக மாற்றல் கொடுப்பனவுகளும் குடும்ப மாற்றல்களும் உள்ளன. இவ்வகையினுள் அடங்கும் வட்டிக்கொடுப்பனவுகள் 1977ம் ஆண்டில் 25 சதவீதமாகக் காணப்பட்டன. எனினும் 2010ல் வட்டிக் கொடுப்பனவு மாத்திரம் 99.1 சதவீதமாக இருந்தது. ஆகவே, கடன்சேவைக் கொடுப்பனவுகளை நீண்டகாலத்தில் குறைக்கும் நோக்கத்துடன் படுகடன் விகிதத்தைப் படிப்படியாகக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்நாடு மேற்கொள்வது இன்றியமையாததாகும். படுகடன் விகிதத்தைக் குறைப்பதில் இந்த நாடு வெற்றிபெறுமாயின், பொருளாதார மற்றும் சமூக சேவைகளுக்காக அதிகளவு நிதியை ஒதுக்குவது சாத்தியப்படத்தக்கதாக இருக்கும். தற்போதைய சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சூழ்மையில் அரசாங்கச் செலவீனத்தைக் குறைத்தல் சாத்தியமற்றதாக அல்லது விரும்பத்தக்காததாக இருப்பதால், வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதற்கான மாற்று வழிகளை இந்நாடு கண்டுபிடிக்க வேண்டியுள்ளது. வரிவிகிதத்தை அதிகரித்தலே வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதற்கான மிகச்சிறந்த வழிமுறையாக அமையும். தற்போதைய பொருளாதாரச் சூழலில் அத்தகைய செயல்முறை சாத்தியமானதா அல்லது இல்லையா என்பது பற்றி கட்டுரையின் அடுத்து வரும் பகுதியில் ஆராயப்படும்.

வரி விகிதம்

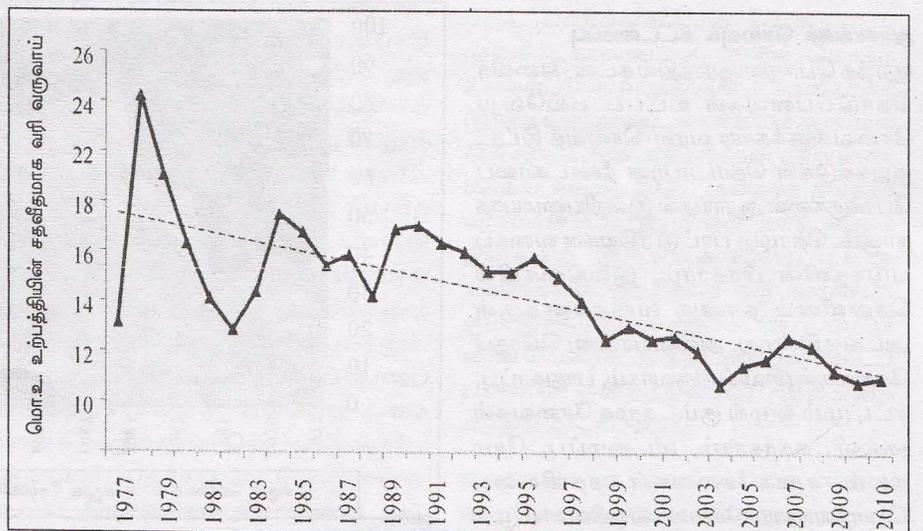
வரி விகிதம் என்பது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியிலான மொத்த வரி வருவாயின் சதவீதமாக வரையறுக்கப்படுகின்றது. தேசிய வருமானத்தில் அல்லது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் காணப்படும் வரி வருவாயின் அதிகரித்துச் செல்லும் பங்கே பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொள்கைக்குத் துணைபுரியும் ஒரு குறிக்கோளாகும்

என்பதற்கு ஆதரவான கருத்துகளை லூயிஸ் (Lewis, 1984) என்பவர் முன் வைக்கின்றார். வறிய நாடுகளை விட, உயர்வருமானம் பெறும் நாடுகளின் தேசிய வருமானங்களில் அரசாங்கச் செலவு, வரி வருவாய் என்பவற்றின் உயரளவான பங்குகள் காணப்படுகின்றன என்பதை ஆள்வீத (தலா) வருமானத்தில் வெவ்வேறு மட்டங்களில் உள்ள நாடுகள் மத்தியில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஒப்பீட்டாய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆள்வீத வருமானம் அதிகரிக்கின்றபோது, அரசாங்கச் சேவைகளுக்கான (போக்கு வரத்து, தொடர்பாடல், அரசாங்க நிருவாகம் போன்றவற்றிற்கான) கேள்வியில் ஓர் அதிகரிப்பு காணப்படுகின்றது. தவிரவும், குறைந்தளவிலான ஆள்வீத வருமான மட்டத்தை விட, கூடியளவிலான வருமான மட்டத்தைக் கொண்ட சனத்தொகையின் வறிய பிரிவினர் மத்தியிலிருந்தே குறிப்பிட்ட சில சேமநலச் சேவைகள் மற்றும் மாற்றல் கொடுப்பனவுகள் என்பவற்றிற்கான கேள்வி அதிகளவுக்கு எழுகின்றது. அரசாங்கச் செலவீனம், மாற்றல் கொடுப்பனவுகள் என்பவற்றின் அளவை அதிகரிப்பதற்கான நெருக்குதல்கள் அனைத்துமே அரசாங்கச் சேவைகளை வழங்குவதற்குத் தேவையான மெய்வளங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக, வரிவருவாயை அதிகரிக்க வேண்டிய தேவையைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இது தவிர, அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் வழமையாக கல்வியும் தொழிற்பயிற்சியும், விவசாய ஆராய்ச்சியும் விரிவாக்கமும் போன்ற அபிவிருத்தியுடன் சம்பந்தப்பட்ட சேவைகளை விரிவுபடுத்த விரும்புகின்றன. இதனால், மீண்டெழும் அரசாங்கச் செலவுகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு, தேசிய வருமான வளர்ச்சியை விஞ்சக்கூடிய ஒரு மட்டத்திற்கு அரசாங்க வருவாயை அதிகரிக்க

வேண்டிய தேவை ஏற்படக்கூடும். முப்பது வருடங்கள் நீடித்த உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவிற்கு வந்த பின்னர் இலங்கை துரித பொருளாதார வளர்ச்சியை எதிர்பார்த்திருக்கின்றது. தற்போது 2053 அமெரிக்க டொலராகவுள்ள ஆள்வீத (தலா) வருமானத்தை 2016ஆம் ஆண்டிற்குள் 4,106 அமெரிக்க டொலராக அதிகரிப்பதே, அதாவது இரட்டிப்பாக்குவதே, அரசாங்கத்தின் செயல் இலக்காகும். ஆகவே, எதிர்வரும் வருடங்களில் ஆள்வீத மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி, அரசாங்கச் செலவீனம் ஆகிய இரண்டுமே அதிகரிப்பதற்கான சாத்தியம் உண்டு.

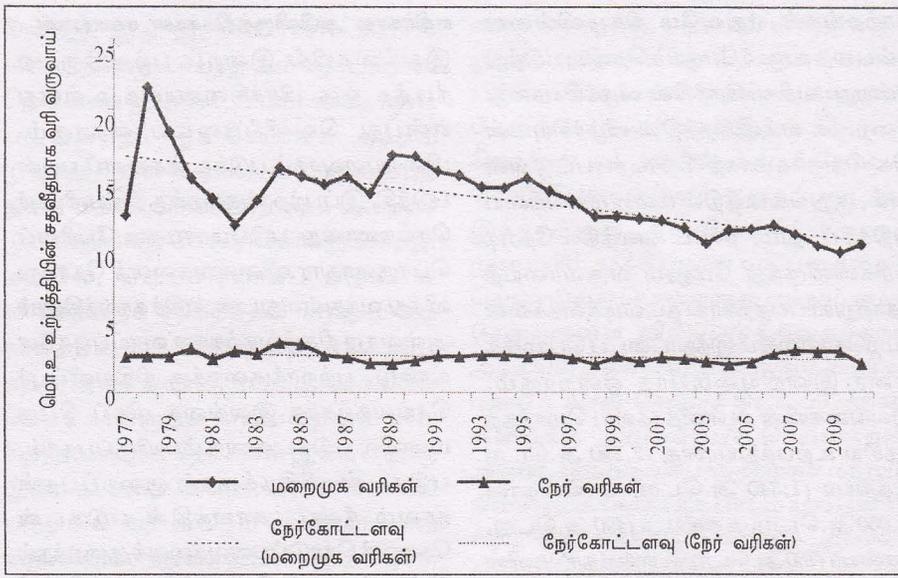
எதிர்பார்க்கப்படும் ஆள்வீத வருமான அதிகரிப்பு மற்றும் அரசாங்கச் செலவீன அதிகரிப்பு என்பன காரணமாக அரசாங்க வருவாயை விரிவுபடுத்துவதற்கான தேவை எழும். எனினும் வரி சேகரிப்பு ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக இருப்பதுடன், இந்நாடு குறிப்பாக மறைமுக வரிகளையே நம்பியிருக்கின்றது. வரிவிகிதம் 1977-2010 காலப்பகுதியில் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்க வகையில் கணிசமானளவு வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதுடன், இவ்வீழ்ச்சியானது மறைமுக வரி வருவாயின் வீழ்ச்சியுடன் அதிகளவுக்குத் தொடர்புபட்டுள்ளது. எனவே, வரி விகிதத்தை அதிகரித்தலானது இந்நாட்டைப் பொறுத்தவரை முதன்மையான கொள்கை இலக்காக இருக்கவேண்டும்.

ஒரு நாடு “அபிவிருத்தியடைந்த நாடு” எனும் நிலையை அடைவதற்கு அது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 25-30 சதவீதம் வரையில் வரிகளைத் திரட்ட வேண்டியிருக்கும் என்பதற்கு ஆதாரமான கருத்துகளை கல்டர் (Kaldor, 1963) என்பவர் முன்வைக்கின்றார். கல்டரின் இவ்விலக்கிற்குக் குறைவாகவே இலங்கை

உரு 4 வரி விதிப்பு (1977-2010)

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கைகள்

உரு 5 நேர் மற்றும் மறைமுக வரி வருவாய்களின் வேறுபாடு (1977-2010)

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கைகள்

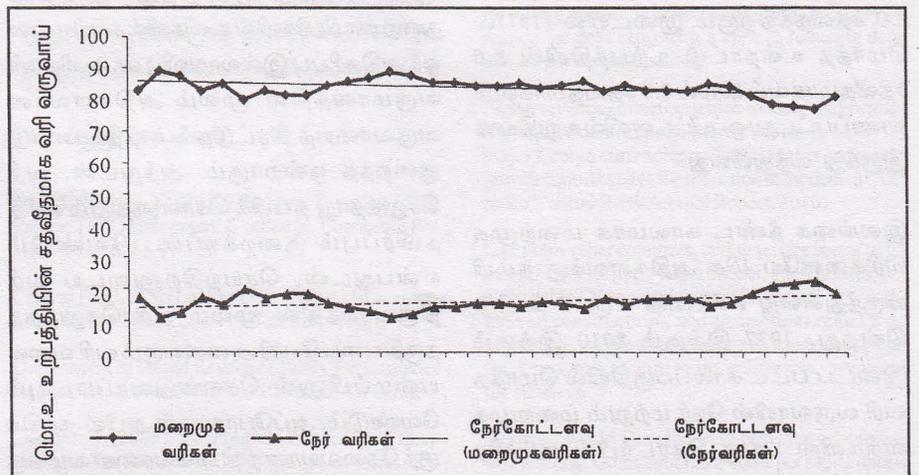
யின் வரி சேகரிப்பு உள்ளது என்பது தெட்டத் தெளிவான ஒன்றாகும். 2001ல் உயர் வருமானம், நடுத்தர வருமானம் மற்றும் குறைந்த வருமானம் பெறும் நாடுகளின் சராசரி வரி விகிதங்கள் முறையே 40, 25, 18 சதவீதங்களாக இருந்தன (Gallagher, 2005). 1978-1993 காலப்பகுதியில் இலங்கையின் வரி விகிதம் 24.2 இற்கும் 14.9 இற்கும் இடையில் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு உட்பட்டதாக இருந்தபோதும், அதன் பின்னர் அது 18 சதவீதத்திற்கும் குறைவானதாகவே இருந்து வந்துள்ளது (உரு 4). இலங்கையானது குறைந்த நடுத்தர வருமானம் பெறும் ஒரு நாடாக உலக வங்கியால் வகைப்படுத்தப்பட்ட போதும், கலாஹ்ஹர் (Gallagher, 2005) என்பவரின் கூற்றுப்படி, இலங்கையின் வரிவிகிதமானது நடுத்தர வருமானம் பெறும் நாடு ஒன்றின் வரி விகிதத்தை விட மிகவும் குறைவானதாகும். அண்மித்த கடந்த வருடங்களில் இலங்கையின் வரி விகிதம் குறைந்த வருமானம் பெறும் நாடுகளின் சராசரி வரி விகிதத்தை விடக் குறைந்தளவிலேயே இருந்து வந்துள்ளது.

உரு 4ல் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு, 1977ல் 15.1 சதவீதமாக இருந்த வரி விகிதம் 1978ல் 24.2 சதவீதமாகத் திடீரென அதிகரித்தது. ஏற்ற இறக்கங்கள் இருந்த போதிலும் அதன் பின்னர் வரி வருவாய் வீழ்ச்சியடைய ஆரம்பித்ததுடன், 2012ல் 12.9 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது. நேர் வரிகள் (முக்கியமாக வருமான வரிகள்) மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 2.5 சதவீதமாகத் தொடர்ந்தும் இருந்து வந்துள்ளது என்பதை உரு. 5 புலப்படுத்துகின்றது. வரிவிகிதத்திலான இவ்வீழ்ச்சி உற்பத்தி மீதான

வரிகள் மற்றும் செலவீனம் என்பன காரணமாக, அல்லது வேறு விதமாகக் கூறின் மறைமுக வரிகளிலான வீழ்ச்சி காரணமாக நிகழ்ந்ததாகும்.

இலங்கையில் வரி விகிதம் ஏன் குறைவாக உள்ளது? இதற்கான முக்கியமான காரணம், பலவீனமான பொருளாதாரக் கட்டமைப்பாகும். மொத்த வெளியீடு மற்றும் வேலை வாய்ப்பு என்பவற்றிற்கான பங்களிப்பு தொடர்பில், அனேகமான அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளைப் போன்று, இலங்கையும் விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் இயல்புகளையே கொண்டுள்ளது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கான விவசாயத் துறையின் மொத்தப் பங்களிப்பு குறைவடைந்து வந்துள்ள போதும் (1977ல் 31 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட அதன் பங்களிப்பு 2010ல் 11.9 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது), மொத்த வேலை வாய்ப்பில் விவசாயத் துறை

சார்ந்த வேலைவாய்ப்பின் பங்கு அனேகமாக நீண்ட காலத்திற்கு மாற்றமின்றி இருந்து வந்துள்ளது. அதாவது 1977ல் 36 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட அது சற்று வீழ்ச்சியடைந்து, 2010ல் 32.7 சதவீதமாக இருந்தது. இந்நாடு, ஏராளமான சிறிய நிறுவனங்களின் இயல்புகளைக் கொண்ட பாரியதோர் முறைசாராத் துறையும் கூலிகளின் ஒரு சிறிய பங்கையும் மொத்தத் தேசிய வருமானத்தில் கொண்டுள்ளது. இச்சிறப்பியல்புகள் தனியார் வருமான வரியை நம்பியிருப்பதற்கான (வரியில் சார்ந்திருப்பதற்கான) வாய்ப்பைக் குறைப்பதுடன், மறைமுக வரிகளை அதிகளவுக்கு நம்பியிருப்பதற்கு அரணைத் தூண்டுகின்றன. மறைமுக வரிகளால் ஏழைகள் மீது கமத்தப்படும் பளுவைக் குறைப்பதற்காக அரசாங்கம் வழமையாக அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான வரிகளுக்கு விலக்களிக்கின்றது. தவிரவும் வரி விலக்களிப்புகள், வரி மன்னிப்புகளும் வரிச்சலுகைகளும், வருமான வரிக்கான விலக்களிப்புத் தொடக்க எல்லையை அதிகரித்தலும் இறக்குமதித் தீர்வை வீதத்தைக் குறைத்தலும், நெகிழ்ச்சிக் குறைபாடும் இறை முறைமையின் நோக்க நிறைவேற்றமும், வரி தொடர்பான சட்ட வாக்கத்தில் காணப்படும் சிக்கல்களும் இறை தொடர்பில் ஒத்ததன்மை இன்மையும், வரி நிருவாகத்தின் பலவீனங்கள் என்பவை உட்பட, திட்டமிடப்படாத தும் குறிப்பிட்ட ஒரு நோக்கத்திற்காகத் திடீரென உருவாக்கப்படுவதுமான இறை தொடர்பான நடவடிக்கைகள் போன்ற ஏனைய சில காரணங்களின் விளைவாக, இலங்கையில் வரி சேகரிப்பானது தொடர்ந்தும் உத்தம மட்டத்திலும் குறைவாகவே இருந்து வருகின்றது (Waidyasekera, 2004). அத்தோடு, ஏற்றுமதித் தீர்வைகள் நாட்டுக்கான மிக முக்கியமான வருவாய் மூலமாக இருந்தன. ஆனால், 1977ல் அறிமுகப்

உரு 6 நேர் மற்றும் மறைமுக வரிகளின் வேறுபாடு (1977-2010)

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கைகள்

படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரத் தாராள மயமாக்கத்தைத் தொடர்ந்து, ஏற்றுமதி வரிகள் படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டு, 1994ல் அது முற்றாக இல்லாதொழிக்கப் பட்டது. இது தவிர, இருதரப்பு மற்றும் பல்தரப்பு வர்த்தக உடன்படிக்கைகள் காரணமாக இறக்குமதி வரிகளின் முக்கியத் துவம் கூடக் குறைவடைந்தது. அரசியல் உறுதிப்பாடினமை மற்றும் வரிவிதிப்பில் திட்டவட்டமான ஒரு கொள்கை இன்மை என்பனவும் வரி வருவாய்க்கான வாய்ப்புகளை படு மோசமாகப் பாதித்துள்ளன (Amirthalingam, 2010). ஒரு கூட்டு விளைவாக இலங்கையில் வரி விகிதம் கணிசமானளவு குறைவாகவுள்ளது.

நேர் மற்றும் மறைமுக வரிக் கலவை

1977 தொடக்கம் 2010 வரையான காலப் பகுதியில் நேர்வரி வருவாய் சராசரியாக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 2.5 சதவீதமாக இருந்த அதேவேளை, மறைமுக வரி வருவாய் சராசரியாக 13.9 சதவீதமாக இருந்தது என்பதை உரு. 5 காட்டுகின்றது. இதே காலப்பகுதியில் கிடைக்கப்பெற்ற மொத்த வரி வருவாயில் மறைமுக வரிகள் சராசரியாக 84 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக இருந்ததுடன், நேர்வரிகள் சராசரியாக 16 சதவீதமாகக் காணப்பட்டன என்பதை உரு. 6 காட்டுகின்றது. ஏற்ற இறக்கங்கள் இருந்த போதும், 1978ல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 21.6 சதவீதமாக இருந்த மறைமுகவரி வருவாய் 2010ம் ஆண்டில் 10.5 சதவீதமாகவும் வீழ்ச்சிக்கு உள்ளானது என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. மறுபுறத்தில், நேர்வரியானது மொத்த வரிவருவாயில் குறைந்தளவு முக்கியத்துவமுடைய ஒரு வகிபாகத்தைக் கொண்டுள்ள போதும், 1977 இற்கும் 2010 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அதிகளவு ஏற்ற இறக்கங்களை வெளிப்படுத்தாத ஒன்றாக, 2.6 சதவீதத்திற்கும் 2.0 சதவீதத்திற்கும் இடையில் (1977ல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 2.6 சதவீதமாகவும் 2010ல் 2.0 சதவீதமாகவும் காணப்பட்டது) ஒப்பீட்டளவில் உறுதியாக இருந்து வந்துள்ளது.

இலங்கை நீண்ட காலமாக மறைமுக வரிகளையே மிக அதிகளவுக்கு நம்பியிருந்துள்ளது என்பதை உரு. 6 காட்டுகின்றது. 1977 இற்கும் 2010 இற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் மொத்த வரி வருவாயில் நேர் மற்றும் மறைமுக வரிகளின் பங்கு தொடர்பில் எவ்வித மாற்றங்களும் காணப்படவில்லை என்பதால், வரி முறைமையில் கட்டமைப்பு ரீதியான

மாற்றங்கள் எதுவுமே நிகழவில்லை என்பதை உரு. 6 மேலும் தெளிவுபடுத்துகின்றது. வரி விகிதத்தின் வீழ்ச்சியானது மறைமுக வரிவிகிதத்தின் வீழ்ச்சியுடன் மிக நெருக்கமாகத் தொடர்புபட்டுள்ளதால், குறுங்காலத்தில் மறைமுக வரியை அதிகரிப்பதும், நீண்ட காலத்தில் நேரடி வரிகளிலிருந்து மேலும் வருவாயைத் தோற்றுவிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதும் இந்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இலங்கையின் ஆள்வீத (தலா) மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியானது (2,290 அ.டொ) இந்தியா (1,340 அ.டொ), பாகிஸ்தான் (1,050 அ.டொ), உகண்டா (490 அ.டொ), கென்யா (780 அ.டொ) போன்ற நாடுகளின் ஆள்வீத மொத்தத் தேசிய உற்பத்திகளை விட உயர்வானதாக இருந்து வந்துள்ளது என்பதை கவனத்திற் கொள்வது முக்கியமானதாகும். இருந்த போதிலும், 2008ம் ஆண்டில் இலங்கையால் நேர் வரிகள் மூலம் 21 சதவீத வருவாயை மாத்திரமே திரட்ட முடிந்த அதேவேளை, இந்தியா, பாகிஸ்தான், உகண்டா, கென்யா ஆகிய நாடுகள் முறையே 52%, 37%, 27%, 42% வருவாயை திரட்டியிருந்தன.⁶ தனது ஆள்வீத வருமான அதிகரிப்பிற்கு ஒத்த நிலையில் நேர்வரிகள் மூலம் வருவாயைத் திரட்டுவதற்கான இலங்கையின் முயற்சி பயனற்றதாகப் போய் விட்டது என்பது உண்மையாகும். 2009ம் ஆண்டில் அரசாங்கத் துறையில் மாத்திரம் 2,627,168 ஊழியர்கள் (இலங்கை மத்திய வங்கி, 2009) பணியாற்றுகின்ற போதும், 2009ம் ஆண்டில் அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைகளைச் சேர்ந்த 475,340 ஊழியர்கள் மாத்திரமே PAYE. (உழைக்கும் போது வரிசெலுத்தும் திட்டம்) திட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர் (உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களம், 2009). ஆகவே, அரசாங்கம் மற்றும் தனியார் துறை ஊழியர்களின் கூலிகளில் கணிசமான ஓர் அதிகரிப்பு இல்லாதுவிடின், தனியார் வருமானத்தின் மூலம் அதிகளவான வருவாயைத் திரட்டுதல் சாத்தியப்பாடு குறைந்த ஒன்றாகும். அத்துடன், வரி செலுத்தாது தப்பிக் கொள்ளாதலும் வரித் தவிர்ப்பும் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன், செயற்றிறனுடைய வரி நிருவாகத்தின் மூலம் வரி செலுத்தத் தகுதியுடையோர் அனைவரும் வரி வலையமைப்பினுள் கொண்டுவரப்படவும் வேண்டும். அப்போதுதான் அபிவிருத்திக்குத் தேவையான நிதி வளங்களை வழங்குவதற்கு, போதுமானளவு வரி விகிதத்தை இந்நாட்டால் திரட்ட முடியும்.

எதிர்கால அபிவிருத்திக்கான சவால்கள்

இலங்கையில் இறைப் பற்றாக்குறை நீடித்த ஒரு பிரச்சினையாக உள்ளது என்பது வெளிப்படையானதாகும். மிகையளவாகப் படுகடன்களைப் பயன்படுத்தி, இப்பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்தலானது படுமோசமான பேரினப் பொருளாதார விளைவுகளைத் தோற்றுவித்து வந்துள்ளதுடன், எதிர்காலத்திலும் அவ்வாறு நிகழ்வதற்கான வாய்ப்புகளே உண்டு. பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதற்காக இலங்கை மிகப் பெருமளவில் படுகடனை நம்பியிருப்பதால், படுகடன் விகிதத்தைக் குறைப்பதன் மூலம் நீண்ட காலத்தில் படுகடன் சேவைக் கொடுப்பனவுகளைக் குறைத்தல் இந்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இன்றியமையாத ஒன்றாகும். அவ்வாறு செய்வதனால், நாட்டின் குறுங்கால மற்றும் நீண்டகால அபிவிருத்திக்கு மிக முக்கியமானவையாகக் கருதப்படும் பொருளாதார மற்றும் சமூக சேவைகளுக்கு அதிகளவு நிதியை ஒதுக்குதல் சாத்தியமாகும். உட்கட்டுமான அபிவிருத்தி மீதான இலங்கையின் செலவீனம் தற்போது பற்றாக்குறையாகவுள்ளது என்பது வெளிப்படையானதாகும். எடுத்துக் காட்டாக பாதுகாப்பு, நிதி மற்றும் திட்டமிடல் ஆகிய இரு துறைகளுக்கும் 2012ல் ஒதுக்கப்பட்ட முறையே 229 பில்லியன் ரூபா மற்றும் 124 பில்லியன் ரூபா ஆகிய வரவு-செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, பொருளாதார அபிவிருத்தி (104 பில்லியன் ரூபா), சுகாதாரம் (74 பில்லியன்), கல்வி (33 பில்லியன்) உயர்கல்வி (24 பில்லியன்), சக்தி மற்றும் வலு (33 பில்லியன்) தொழில்நுட்பமும் ஆராய்ச்சியும் (3 பில்லியன்), நீர்விநியோகமும் வடிகால் அமைப்பும் (33 பில்லியன்) போன்ற துறைகளுக்கான ஒதுக்கீடுகள் குறைந்தளவாகக் காணப்படுகின்றன.⁷ இலங்கையில் உட்கட்டுமானம் மற்றும் மனித மூலதனம் என்பவற்றில் மேற்கொள்ளப்படும் முதலீடுகளுக்கான முதன்மையான மூலமாக அரசாங்கத்துறை இருப்பதனால், கல்வி, சுகாதாரம், உட்கட்டுமான அபிவிருத்தி என்பவற்றில் மேற்கொள்ளப்படும் குறைந்தளவிலான முதலீடானது இந்த நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் நீண்ட காலத்தில் இன்னாத விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கும். கடன் சேவைக் கொடுப்பனவுகள் முழுமையாக நிதி மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சின் செயற்பொறுப்பாக இருப்பதனாலேயே இவ்வமைச்சுக்கு அதிகரித்தளவிலான வரவு-செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடு வழங்கப்படு

கின்றது. இது இந்நாட்டின் படுகடன் விகிதத்தின் முக்கியத்துவம் தொடர்பான தெளிவான ஓர் அடையாளமாகக் காணப் படுகின்றது. இலங்கையில் யுத்தம் முடிவுற்ற பின்னரும் கூட பாதுகாப்புத் துறை மீதான செலவீனத்தைக் குறைக்க முடியாதுள்ளது போலத் தோன்றுகின்றது. ஆகவே, படிப்படியாகப் படுகடன் விகிதத்தைக் குறைத்தல் மற்றும் சம காலத்தில் வரி விகிதத்தை அதிகரிப்பதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் என்பவற்றை விட சிறந்த மாற்றுத் தெரிவுகள் இலங்கைக்கு இல்லை. அதேவேளை, 1977-2010 காலப் பகுதியில் வரி விகிதம் கணிசமானளவு வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதுடன், இவ்வீழ்ச்சியானது மறைமுக வரிவருவாயின் வீழ்ச்சியுடன் அதிகளவுக்குத் தொடர்புபட்டுள்ளது. எனவே, நேர் வரிவரிதிப்பின் மூலம் வருவாயைத் திரட்டுவதில் இந்நாட்டால் எதிர்கொள்ளப்படும் மட்டுப்பாடுகள் மற்றும் வருவாயில் மறைமுக வரிகள் நீண்டகாலமாக கொண்டிருந்த முக்கியத்துவம் என்பவற்றைக் கவனத்திற் கொள்கையில், மறைமுக வரிவரிதிப்பைப் பலப்படுத்தவே குறுங்காலத்தில் அதிகளவுச் சாத்தியப்படத்தக்க ஓர் உபாயமாக உள்ளது. இருந்த போதிலும், வரி தொடர்பான கோட்பாடுகளுக்கும் அபிவிருத்தியடைந்த மற்றும் துரிதமாக அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் அனுபவங்களுக்கும் ஒத்த நிலையில், தற்போதுள்ள வரிக் கட்டமைப்பை மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அத்துடன், நேர்வரிகள் இன்று உள்ளதை விட மேலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு வகிபாகத்தை கொண்டிருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதையும், மறைமுக வரிகளின் வகிபாகத்தைக் குறைப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு, தற்போதுள்ள வரிக் கட்டமைப்பை மாற்றுவதற்கான ஜீவிரமான நடவடிக்கைகளை இலங்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

முடிவுரை

இலங்கையில் இறைப் பற்றாக்குறை நீண்ட காலமாக உயர்வானதாக இருந்து வருகின்றது. செலவீனத்தைச் சரியீடு செய்வதற்கு அரசாங்க வருவாய் போதாமல் இருந்து வருவதால், பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்காக கடந்த காலத்தில் வெளி நாட்டு மற்றும் உள்நாட்டுக் கடன்களை நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலைக்கு நாடு தள்ளப்பட்டிருந்தது. இதன் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ள கடன்படுநிலை அதிகளவு எதிர்மறையான பின்விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளது. இச்சூழ்நிலையைக்

கையாளுவதற்கு, படுகடன் விகிதத்தைக் குறைப்பதற்கான அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய கொள்கைசார் நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. இதன் தொடர் செயற்பாடாக, அரசாங்கம் கடன்சேவைக் கொடுப்பனவுகளைக் குறைப்பதுடன், இந்நாட்டின் அபிவிருத்திச் செயன்முறையில் முக்கியமான வகிபாகத்தைக் கொண்டுள்ள பொருளாதார மற்றும் சமூக சேவைகளை விரிவுபடுத்துவதற்காக அதிகளவு நிதியை விடுவிப்பதும் சாத்தியமாகும். வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்குப் பொருத்தமான மற்றும் நிலைத்திருக்கத்தக்க உபாயம் யாதெனில் வரிவிகிதத்தை உயர்த்துவதாகும். ஆனால், இலங்கையில் வரி விகிதம் வீழ்ச்சியடைந்து வந்துள்ளதுடன், அது அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஒரு நாட்டிற்கான ஏற்புடை வீதத்தையும் விடக் குறைவாகவே உள்ளது. இச் சூழ்நிலையில் வரி விகிதத்திலான மேலே குறிப்பிடப்பட்ட வீழ்ச்சியானது மறைமுக வரிகளிலான வீழ்ச்சியுடன் அதிகளவுக்குத் தொடர்புபட்டுள்ளது என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆதலால், மறைமுக வரிகளை அதிகரித்தலே குறுங்காலத்தில் நாட்டிற்கான உத்தம வரிவிகிதத்தை அடைவதற்கான ஒரே வழிமுறையாக உள்ளது. இருந்த போதிலும், வரி தொடர்பான கோட்பாடுகள் அபிவிருத்தியடைந்த மற்றும் துரிதமாக அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளின் அனுபவங்கள் என்பவற்றிற்கு ஒத்த நிலையில், வரிக் கட்டமைப்பில் நேர் வரிகளின் வகிபாகத்தை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன், தற்போதைய வரிக் கட்டமைப்பை மாற்றுவதற்கான அவசியமான நடவடிக்கைகளையும் இலங்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நன்றியுரை

பெறுமதிவாய்ந்த கருத்துரைகளை வழங்கியமைக்காக பேராசிரியர் அமலா டீ சில்வா, கலாநிதி பிரியங்கா துணுசிங்க ஆகியோருக்கு இக்கட்டுரையாசிரியர் தனது நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றார்.

துணைநூற் பட்டியல்

Amirthalingam, K. (2010). Indirect Taxation in Sri Lanka: The Development Challenge. *Economic Review*, 36 (7 & 8): 11-15.

Central Bank of Sri Lanka (1977-2010). Annual Reports, Central Bank of Sri Lanka, Colombo.

Department of Inland Revenue (2009). Performance Report, Department of Inland Revenue, Sri Lanka.

Di-John, J. (2006). The Political Economy of Taxation and Tax Reform in Developing Countries, Research Paper No. 2006/74, United Nation University, pp1-27.

Gallagher, M. (2005). Benchmarking Tax Systems. *Public Administration and Development*, 25: 125-144.

GOSL (2011). Appropriation Bill for 2011. Department of Government Printing, Colombo.

Kaldor, N. (1963). Will Underdeveloped Countries Learn To Tax?. *Foreign Affairs*, 41:410-419.

Lewis, S.R. (1984). *Taxation for Development: Principles and Applications*. London: Oxford University Press.

Mahdavi, S. (2004). Shifts in the Composition of Government Spending in Response to External Debt Burden. *World Development*, 32(7): 1139-1157.

Perkins, P., Fedderke, J., and Luiz, J. (2005). An Analysis of Economic Infrastructure Investment in South Africa. *South African Journal of Economics*, 73(2): 211-228.

Sowa, N. K. (1994). Fiscal Deficits, Output Growth and Inflation Targets in Ghana. *World Development*, 22 (8): 1105-1117.

Toghofer, W. K., & Zagle, M. (2007). The Composition of the Government Budget and the Dynamics of Public Debt. *Finanzarchiv*, 63(2): 244-263.

Toye, J. (2000). Fiscal Crisis and Fiscal Reform in Developing Countries. *Cambridge Journal of Economics*, 24: 21-44.

Waidyasekera, D.D.M. (2004). Current Fiscal Policy in S. Kelegama (Ed.), *Economic Policy in Sri Lanka: Issues and Debates*. New Delhi: Sage Publication.

Woo, J. (2003). Economic, Political, and Institutional Determinants of Public Deficits. *Journal of Public Economics*, 87:387-426.

World Development Indicators database. World Bank

அடிக்குறிப்புகள்

¹ The data used in this paper, unless otherwise indicated, come from Annual Reports, Central Bank of Sri Lanka

² For example, Brazil's financial crisis in 1999 was closely related to its high budget deficit, which was 8.4% of its GDP (Woo, 2003).

³ In addition, the Sri Lankan experience, especially during the late 1980s and the whole of the 1990s, suggests a fifth possible way - privatisation (selling government assets). Further, in recent years, the government has managed to increase non-tax revenue mainly due to an increase in the transfer of profits and dividends from public institutions. However, considering the important role of public debt in financing deficit for a long period, it is necessary for the country to reduce the debt ratio with a view to reducing debt service payments gradually.

⁴ Higher revenue collection which reduced the borrowing requirement, appreciation of the rupee vis-a-vis major foreign currencies as well as higher economic growth contributed to the reduction in the debt to GDP ratio (Central Bank Annual Report, 2010).

⁵ Like many other countries, taxing service sector (e.g., construction of luxury apartments, guest houses, net cafes, cable TV connections); real estate (e.g., new commercial construction); and agriculture sector (e.g., plantations and commercial farms) can be the option for the country to raise more indirect tax revenue in the short run.

⁶ Source : World Development Indicators database, World Bank. Gross national income per capita data is for 2010

⁷ Source: GOSL (2011)

இலங்கையில் புத்தாக்கத்தால் தூண்டப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான ஓர் உந்துகை காணப்படுகின்றதா?

அறிமுகம்

பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது அனைத்து மக்களினதும் வாழ்க்கைத் தரத்தில் ஏற்படும் தொடர்ச்சியான ஒரு விரிவாக்கமாகும். மறுபுறத்தில், தற்போதுள்ள செயற்கருவிகளை அல்லது முற்றிலும் புதிய செயற்கருவிகளை இயக்குவதில் சிறப்பாகச் செயல்புரிவதற்கு மக்களுக்குத் துணைபுரிகின்ற ஒரு புதிய அல்லது வேறுபட்ட செயல்முறை, ஒரு பொருள், ஒரு சேவை அல்லது வேறு யாதாயினும் ஒன்றே புத்தாக்கமாகும் என வரையறுக்கப்படுகிறது. ஒருவர் புத்தாக்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கு, புதிய எண்ணங்களை நிறைவு பெறச்செய்வதற்காக மனதில் உணர்ந்தறியப்பட்ட வரையறைகளை துருவி ஆராய்கின்ற மனநிலையை அவர்களொருக்க வேண்டியுள்ளது. புத்தாக்கமானது மனதில் ஓர் எண்ணம் தோன்றுவதன் விளைவாக ஆரம்பிப்பதுடன், அதன் தொடர்ச்சியாக ஒரு புதிய பயன்மதிப்பை உருவாக்குவதற்கான அமுலாக்கச் செயற்பாடு தேவைப்படுவதானால், அது ஆக்கத்திறனுக்கும் மேற்பட்ட ஒன்றாகும். அத்துடன் அது முன்னேற்றத்தையும்/மேம்பாட்டையும் விட உயர்வானதாகும். புத்தாக்கம் என்பது புதிதாக ஒன்றைக் கண்டுபிடித்து, குறைந்தளவான அல்லது வேறுபட்ட உள்ளீடுகளிலிருந்து புதிய வெளியீடுகளைத் தோற்றுவிக்கும் ஒன்றாக இருக்கும் அதேவேளை, முன்னேற்றம் என்பது அதேயளவு உள்ளீடுகளிலிருந்து மேலும் அதிகளவான வெளியீட்டைப் பெறுவதற்காக தற்போதுள்ள உற்பத்தி முறைகளில் மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு நேர்த்தி நயக்கூறாக உள்ளது. பயன் நிறைவுடைய விளைவுகளைச் சூழ்ந்து கொள்ளும் வகையிலான, பயன்மதிப்பு உருவாக்கத்தில் ஏற்படும் மிகப்பாரிய திடீர் மாற்றங்களுக்கு புத்தாக்க விளைவு காரணமாக அமைகின்றது. புத்தாக்கமானது உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்வதுடன், நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கத்தக்க பொருளாதார வளர்ச்சி விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கும் மிக முக்கியமான ஒரு காரணியாகவும் காணப்படுகின்றது.

செல்வந்த மற்றும் வறிய நாடுகளுக்கு இடையிலான தொழில்நுட்பம் அல்லது கருத்துருக்கள் தொடர்பான வெளிப்படையான வேறுபாடுகளுக்கு, இவ்வருவகையான நாடுகளுக்கும் இடையில் காணப்படும் வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகள் காரணமாக இருக்க முடியும் என்பது நன்கு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஓர் உண்மையாகும். நாடுகளுக்கு இடையிலான இந்த வருமான/செல்வ ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைப்பதற்காக, வறிய நாடுகள் துரித பொருளாதார வளர்ச்சியை நெடுங்காலத்திற்கு நிலைத்திருக்கச் செய்ய வேண்டியுள்ளது என்பது அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்த ஒரு விடயமாகும்.

வறிய நாடுகளின் துரித பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தொழில்நுட்பத்தில் காணப்படும் இவ்வேறுபாடுகளை இல்லாதொழிக்க வேண்டியுள்ளது. இறுதியில், முன்னுணரக்கூடிய எதிர்காலத்தில் செல்வந்த நாடுகளின் நிலையை அடைவதற்கு அது துணைபுரியும். பொருளாதாரத்தில் சிறந்த கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடிக்கும் நாடுகளின் கருத்துருக்களைப் பின்பற்றுவதுடன், புதிய சந்தேச தொழில்நுட்பத்தைத் தோற்றுவித்து அதைப் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை இலங்கை போன்ற வறிய நாடுகளுக்கு உண்டு. உபயோகிப்பதன் காரணமாக இலாப வீழ்ச்சிக்கு உட்படாத ஒரேயொரு காரணி கருத்துருவோகும். ஒரு பொருளாதாரத்தில் கருத்துருக்கள் (கோட்பாடுகள்/ கருத்துக்கள்) எந்தளவுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றனவோ, அந்தளவுக்கு அதன் வெளியீடுகளும் அதிகமாக இருக்கும்.

தொழில்நுட்பம் என்பது மனித சேம நலத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, பொருளாதாரம் ஒன்றில் பொருட்களையும் சேவைகளையும் உற்பத்தி செய்வதற்கு அவசியமான அனைத்து பெரிய மற்றும் சின்னஞ்சிறிய கருத்துருக்களையும் சூழ்ந்து கொள்கின்ற ஒன்றாகும் என பொதுப்படையாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. Journal of Monetary Economics எனும் ஏட்டில் வெளியிடப்பட்ட பிரசுரத்தின்பற்ற ஒரு கட்டுரையில் புகழ்பெற்ற பேரினப்பொருளியல் அறிஞரான போல் ரோமர் (Paul Romer, 1993) என்பவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“தொழில்நுட்பம் எனும் சொல்லானது பொருள் உற்பத்தி பற்றிய எண்ணப்பதிவுகளைக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது. ஆனால் பெரும்பாலான பொருளாதாரச் செயற்பாடுகள் தொழிற்சாலைகளுக்கு வெளியிலேயே இடம்பெறுகின்றன. ஒரு நவீன பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் பொருளாதாரப் பயன்மதிப்பு உருவாக்கத்தில் உபயோகிக்கப்படுகின்ற பொதியிடல். சந்தைப்படுத்தல், பங்கீடு, இருப்புக் கட்டுப்பாடு, கொடுப்பனவு முறைகள், தகவல் முறைமைகள், கொடுக்கல் - வாங்கல்கள், பதப்படுத்தல், தரக்கட்டுப்பாடு, தொழிலாளர் ஊக்குவிப்பு என்பன பற்றிய எண்ணிறைந்த நுண்ணறிவுத் திறன்களை கருத்துருக்கள் உள்ளடக்கியுள்ளன. பிறிட்டோ-லே (Frito-Lay) போன்ற ஒரு மாபெரும் கம்பனியின் ஒருங்கிணைந்த செயற்பாடுகள் பற்றிய விபரங்களில் ஒருவர் மிகுந்த கவனம் செலுத்துவாராயின், கணினிக்கான நுண்சில்லுத் (இலத்திரன்கூட்டி, chips) தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருப்பதைப்போல, நுகர்வோருக்கு உருளைக்கிழங்குப் பொரியல்களை (potato chips) விநியோகிப்பதில் ஏராளமான கூறியுடைய கருத்துருக்கள் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன என்பதை அவரால் புரிந்துகொள்ள முடியும். இவ்வாறாக, உருளைக் கிழங்கு

கலாநிதி O.G. துயாரத்ன பண்டா
பொருளியல் மற்றும்
புள்ளிவிபரவியல் துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பொரியல்களை விநியோகிப்பதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள கருத்துருக்கள் மிகவறிய நாடுகளின் வெற்றிகரமான அபிவிருத்திக்கு அதிகளவு முக்கியத்துவம் உடையவையாக இருப்பதற்கான வாய்ப்புகளைக் கொண்டுள்ளன”

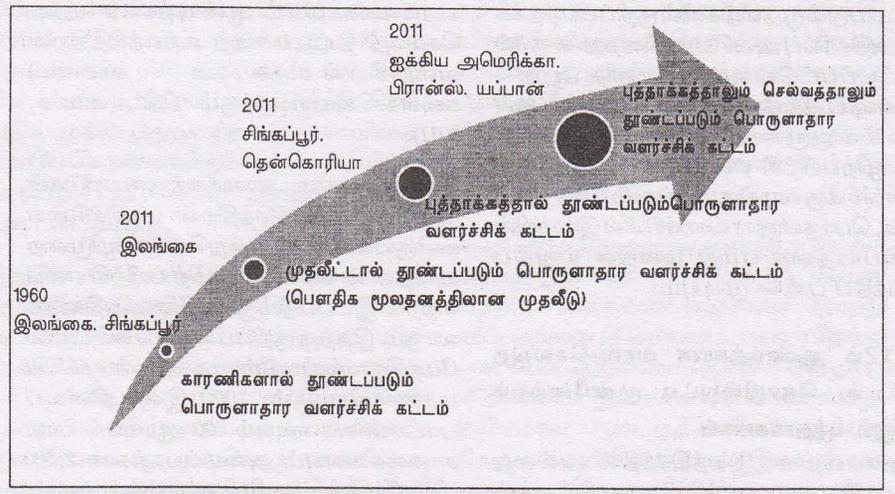
ஒரு பொருளாதாரத்தில் பயன்மதிப்பைத் தோற்றுவிப்பதில் பெரிய மற்றும் சின்னஞ்சிறிய கருத்துருக்கள் அனைத்தையும் சூழ்ந்துகொள்ளும் ஒரு பரந்த விடயமாக தொழில்நுட்பத்தை வரையறுக்கின்றபோது, அப்பொருளாதாரத்திற்கான இயற்கை மற்றும் மானுட (சமூக) விஞ்ஞானங்களின் பங்களிப்பைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் உற்பத்தித்திறன் இயல்பாற்றல்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதன் மூலம், பொருளாதாரத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் புத்தாக்கத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்குத் துணைபுரிகின்ற தொழில்நுட்பத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், அதன் மூலமாக நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கத்தக்க பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான சூழ்நிலைகளைத் தோற்றுவிப்பதன் அவசியத்தையும் முன்னணிப் பேரினப் பொருளியல் அறிஞர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளனர். இலங்கையில் தற்போது காணப்படும் முதலீட்டால் தூண்டப்படுகின்ற குறைந்தமட்டத்தொழில்நுட்பம் தொடர்பான ஓர் இன்னொரு சூழ்நிலையிலிருந்து விடுபட்டு, அறிவாற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரமாக மாற்றுவதற்கான முன்னோக்கிய பெரும் பாய்ச்சலை மேற்கொள்வதற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட முன்னேற்பாடுகளும் கொள்கைகளும் இங்கு உள்ளனவா என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு முயற்சியே 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிய இக் கட்டுரையாகும்

இலங்கையில் புத்தாக்கமும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான காலம் முழுவதும், கைத்தொழில் மற்றும் விவசாய அபிவிருத்திக்கு துணைபுரிவதற்காக வீதிகள், துறைமுகங்கள், நீர்ப்பாசன வசதிகள் போன்ற துறைகளில் காணப்படும் உட்கட்டுமானங்கள் உள்ளடங்கலாக, பல்வேறு வகையான பெளதிக மூலதனத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலீட்டுச் சிறப்பியல்புகளுடன் கூடிய ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சிச் செயல்முறையை இலங்கை அனுபவித்து வந்துள்ளது. சிங்கப்பூர், தென்கொரியா போன்ற நாடுகள் மிக முக்கியமாக தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தால் தூண்டப்படும் ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கொண்ட அறிவாற்றல் அடிப்படையிலான பொருளாதார

தாரங்களாக முன்னேறியுள்ள அதேவேளை, இலங்கைப் பொருளாதாரம் இன்னும் பௌதிக மூலதனத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் முதலீடுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. பல்வேறு கோட்பாடுகளாலும் செயல்முறை அனுபவச் சான்றுகளாலும் மெய்யென நிறுவப்பட்டுள்ளவாறு, பௌதிக மூலதனத்திலான முதலீடானது பொருளாதார வளர்ச்சியில் தற்காலிக விளைவுகளையே கொண்டிருக்கும். பௌதிக மூலதனத்தில் இடப்படும் முதலீட்டின் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பானது பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தற்காலிகமாக அதிகரிக்கச் செய்யும் எனினும், மனித ஆற்றல்களிலும் புத்தாக்கங்களிலும் முதலீடுகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் உற்பத்தித் திறனில் ஏற்படும் மேம்பாடானது பொருளாதார வளர்ச்சி நெடுங்காலம் நீடித்திருப்பதற்கு இடமளிக்கும்.

மிக முக்கியமாக சேவைத்துறையில் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளை ஊக்குவிக்கும் உட்கட்டுமானங்கள் உட்பட, பௌதிக மூலதனத்தில் இடப்படும் முதலீட்டால் தூண்டப்படுவதாகவே இலங்கையின் தற்போதைய உயர் பொருளாதார வளர்ச்சி நிகழ்வு காணப்படுகின்றது. சிங்கப்பூர், தென்கொரியா போன்ற நாடுகள் புத்தாக்கத்தால் தூண்டப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கட்டத்திற்கு முன்னேறியுள்ள அதேவேளை, அத்தகைய ஒரு வளர்ச்சிச் செயல்முறைக் கான ஆயத்த வேலைகளை இலங்கை இன்னும் மேற்கொள்ளவில்லை (உரு 1). மிதமான திறனுடைய ஊழியச் செறிவுடன் உற்பத்தி செய்யப்படும் முதல்நிலைப் பொருட்கள், இயந்திரங்களைப் பொருத்துதல் என்பன முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கும் ஒரு பொருளாதாரக் கட்டமைப்புடன் கூடிய குறைந்த மட்டத் தொழில்நுட்பம் தொடர்பான ஓர் இன்னாத சூழ்நிலையிலேயே இலங்கை செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அடுத்தடுத்து ஆட்சிக்கு

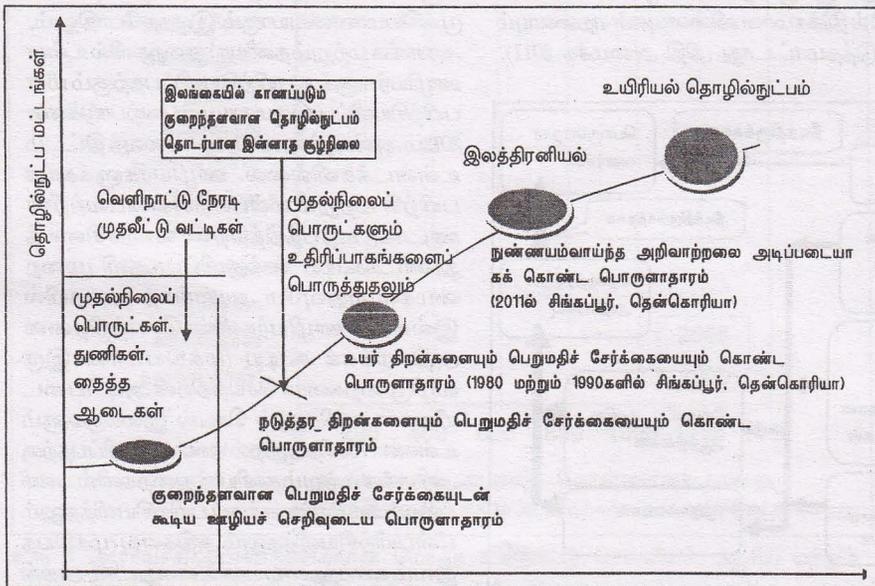

உரு 1 புத்தாக்கங்களும் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கட்டங்களும்

வந்த அரசாங்கங்களால் எடுக்கப்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகள், மாற்றியமைப்பதற்குச் சிரமமாகக் காணப்படும் ஏராளமான பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளைத் தோற்றுவித்துள்ளமையால், தொழில்நுட்பம் தொடர்பான இந்த இன்னாத சூழ்நிலையிலிருந்து மீட்சி பெற முடியாத நிலையிலேயே இலங்கையின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு உள்ளது. பலருக்கும் தெரியக்கூடிய வகையில் ஊக்குவிக்கப்படுகின்ற பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகளின் விளைவாக, கைத்தொழில் தொடர்பில் சார்ந்திருக்கும் சூழ்நிலைகள் தோன்றியுள்ளன. சிங்கப்பூர், தென்கொரியா போன்ற நாடுகள் தமது கைத்தொழில் கட்டமைப்பில் கருவிகளை அல்லது இயந்திரங்களைப் பொருத்துதல், இலத்திரனியல் சாதன உற்பத்தி எனும் கட்டங்களைக் கடந்து மின் கட்டத்திகளும், உயிரியல் தொழில்நுட்பப் பொருட்களும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கும் நுண்ணயம் வாய்ந்த அறிவாற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரங்களாக மாறியுள்ள அதேவேளை, இலங்கை இன்னும் பின்னங்கிய நிலையில் உள்ள

துடன், முதல் நிலைப் பண்டங்களையும் பொருத்தப்படும் கருவிகளையுமே உற்பத்தி செய்து வருகின்றது (உரு 2). அறிவாற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரத்தைத் தோற்றுவிப்பதைப் பற்றி அதிகளவுக்கு வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டுள்ளபோதும், புத்தாக்கத்தால் தூண்டப்படும் ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கொண்ட அறிவாற்றல் அடிப்படையிலான பொருளாதாரமாக இயங்குவதற்கு அதிகளவான செயற்பாடுகளைத் தொடக்கி வைக்க வேண்டியுள்ளது.

இலங்கையில் நெடுங்காலம் நீடித்திருக்கத்தக்க பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தொழில்நுட்ப மாற்றமும் புத்தாக்கமும் பங்களிப்புச் செய்வதற்கு இடமளிக்கும் வகையிலான மூன்று வழிமுறைகள் தொடர்பில் வரவு-செலவுத் திட்ட முன்னேற்பாடுகளும் கொள்கைகளும் உள்ளனவா என்பதைப் பற்றி இங்கே நாம் பகுப்பாய்வு செய்யவுள்ளோம். பௌதிக மூலதனத்தில் முதலீட்டை மேற்கொள்ளலும் செயலாற்றுவதன் மூலம் கற்றுக்கொள்ளலும், மனித மூலதனத்தில் முதலீட்டை மேற்கொள்ளல், ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தியில் முதலீட்டை மேற்கொள்ளல் என்பனவே அம்மூன்று வழிமுறைகளுமாகும். தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித்திறன் இயலாற்றல்களை மேம்படுத்துவதன் மூலம், பௌதிக மூலதனத்தில் முதலீட்டை மேற்கொள்ளலும் செயலாற்றுவதன் மூலம் கற்றுக்கொள்ளலும் புத்தாக்கங்களைத் தோற்றுவிப்பதை வழக்கமுறையாகக் கொண்டுள்ளன. எனினும், புத்தாக்கங்களுக்கான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மூலமாக ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தியில் மேற்கொள்ளப்படும் முதலீடுகள் உள்ளன. புதிய அறிவாற்றலைப் படைப்பதைப் போல, ஆக்கத்திறன் சார்ந்த நகர்ப்படிவங்களைத் தோற்றுவிக்கும் வடிவத்தில் அமைந்துள்ள தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தின் மூலம், மனித ஆற்றல்களும் புத்தாக்கங்களும் எவ்வாறு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன எனும் செயல்முறையை உரு 3 காட்டுகின்றது. மனித ஆற்றல்களையும் புத்தாக்கங்களையும் அதிகரிப்பதற்கு, மனித மூலதனத்திலும் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டிலும்

உரு 2 குறைந்தளவான தொழில்நுட்பம் தொடர்பான இன்னாத சூழ்நிலையிலிருந்து விடுபடுதல்

மூலம்: தசநாயக்கவின் (2003) தரவுகளிலிருந்து மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது

இடப்படும் முதலீடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அதிகரிப்பு அவசியமாகின்றது. உரு 3ல் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு, மனித ஆற்றல் களையும் புத்தாக்கங்களையும் அதிகரிப்பதன் மூலம் விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பக் கல்வி, தொழிற்பயிற்சி என்பன உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சிக்கு வழங்கும் பங்களிப்பின் வாயிலாக, பொருளாதார வளர்ச்சியில் இவற்றின் வகிபாகத்தை எமது மனதில் உறுதிப்படுத்திப் பார்க்க முடியும்.

2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் மற்றும் புத்தாக்கங்கள்

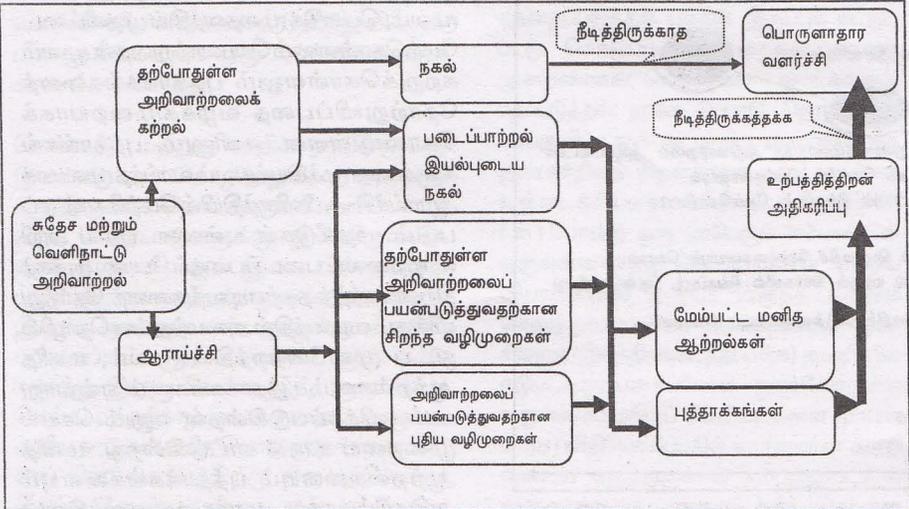
முதலாவதாக, இயந்திரத்தில் அல்லது பௌதிக மூலதனத்தில் முதலீடுவதன் விளைவாக, செயலாற்றுவதன் மூலமான கற்றுக்கொள்ளலுக்காக 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள முன்னேற்பாடுகளையும் கொள்கைகளையும் முதலில் பகுப்பாய்வு செய்வோம். தொழிலாளர்களின் உற்பத்தி இயலாற்றல்களை அதிகரிப்பதன் மூலம் கருவிகள், இயந்திரங்கள் மற்றும் ஏனைய பௌதிக மூலதனத்தில் இடப்படும் முதலீடுகள் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிப்பதை வழக்க முறையாகக் கொண்டுள்ளன என்பதை முன்னோறிய நாடுகளில் நடாத்தப்பட்ட பெரும் எண்ணிக்கையிலான செயல்முறை சார்ந்த ஆய்வு முடிவுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. 2012ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் பௌதிக மூலதனத்திலான முதலீட்டில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்துகின்றது. இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற தொழில்நுட்பரீதியாக உயர்ந்த மூலதன இடைநிலைப் பொருட்களின் உபயோகத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் கூட அது குறிப்பிட்ட சில சலுகைகளை வழங்குகின்றது. 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது அரசாங்கச் செலவில் பெரும் பங்கை உட்கட்டுமான அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கியுள்ளது. கொடையாளிகளின் நிதியுதவியுடன் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பல்வேறு உட்கட்டுமான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் காரணமாக, இது முதன்மை நிலையில் உள்ளது. எனவே, தொழில் நுட்பரீதியான வெளிவாரி விளைவுகள்

காரணமாக, 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சியில் சாதகமான சில விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கும் (நிதி அமைச்சு, 2011).

இரண்டாவதாக, அரசாங்கத் தலையீடுகள் மூலமாக உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கக்கூடிய மற்றுமொரு வழிமுறையானதெனில் கல்வி, தொழிற்பயிற்சி என்பவற்றில் இடப்படும் முதலீட்டை அதிகரித்தலாகும். இதற்கு குறிப்பாக உயர்கல்வியில் மேற்கொள்ளப்படும் முதலீடுகள் முக்கியமானவையாகும். 1000 இடைநிலைப் பாடசாலைகளையும் 500 ஆரம்பப் பாடசாலைகளையும் அமைப்பதற்காக 2,500 மில்லியன் ரூபாவை ஒதுக்குவதன் மூலம், பாடசாலைக் கல்வித் துறையைத் தரம் உயர்த்துவதற்கான முன்னேற்பாடுகளை 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் கொண்டுள்ளது. இருந்தபோதிலும், இச்செயற்பாடானது கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்துவது தொடர்பில் ஒரு சாதகமான தாக்கவிளைவைக் கொண்டிருக்குமா என்பது தொடர்பும் தெளிவில்லாமலேயே இருக்கின்றது. ஆசிரியர்களின் தரத்தை அல்லது போதிக்கப்படும் விடயங்களை விட பாடசாலைகளில் உள்ள பௌதிக உட்கட்டுமானங்களை மேம்படுத்துவதையே இவ்வொதுக்கீடு குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. கணிதம், இயற்கை விஞ்ஞானங்கள் போன்ற பாடங்களில் அதிகளவு சிறப்புக் கவனம் செலுத்தும் வகையிலான கலைத்திட்ட விருத்தியும் தரமுயர்த்தலும் அதிகளவுக்கு விரும்பத்தக்கவையாக இருக்கும். எனினும், 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. இதுதவிர, கடந்த சில தசாப்தங்களாகப் பின்பற்றப்பட்டுவரும் ஒரு பொதுப்பணியைத் தொடரும் நோக்கிலேயே தொழிலற்றவர்களுக்கான தொழிற்பயிற்சி வழங்குவதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் 8,617 மில்லியன் ரூபாவை ஒதுக்கியுள்ளது. எனினும் இம் முயற்சிகள் ஊழியப்படையின் தரத்தில் தீர்க்கமான விளைவுகள் எதனையும் ஏற்படுத்தமாட்டாது (நிதி அமைச்சு 2011).

மூன்றாவதாக, 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் பௌதிக மூலதன அபிவிருத்திக்காக பெரும் தொகை நிதியை ஒதுக்கியுள்ளபோதும், வரவு-செலவுத் திட்டம் முன்வைக்கப்படுவதற்கு முன்னர் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களுக்கான சம்பளமறுசீரமைப்பைத் தவிர, மனித மூலதன வடிவத்திலான அரசாங்க முதலீடு குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகரிக்கப்படவில்லை. அதேவேளை, உலகவங்கியின் நிதியளிப்புடன் கடந்த சில வருடங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் தரமேம்பாட்டு முயற்சிகள் வளர்ச்சி நிலையில் உள்ளன. உயர் கல்விச் செயற்பாடுகளில் தனியார்துறையை ஈடுபட அனுமதிப்பதன் மூலம், உயர்கல்விக்கான தற்போதைய மிகைக் கேள்வியை இல்லாதொழிப்பதற்கு அரசாங்கம் முயன்று கொண்டிருக்கின்றது போலத் தோன்றுகின்றது. தனியாருக்குச் சொந்தமான உயர்கல்வி நிறுவனங்களுக்கு துணைபுரியக்கூடிய ஒரு கொள்கையை 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் ஊக்குவிக்கின்றது. தமது நிறுவனக் கட்டமைப்புக்களை பட்டம் வழங்கும் நிறுவனங்களாகத் தரமுயர்த்துவதற்கு, தற்போதுள்ள பெரும் எண்ணிக்கையான தனியார்துறை உயர்கல்வி நிறுவனங்களுக்கு அது ஊக்குவிப்பு வழங்குகின்றது. தொழிற்பயிற்சி உட்பட உயர்கல்வியில் தனியார்துறையினர் பங்கு பற்றுதல் மனித மூலதன உருவாக்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கு பங்களிப்புச் செய்யுமென எதிர்பார்க்கப்படுவதுடன், அதன் மூலமாக உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சியும் அதிகரிக்கும். ஆயினும், தனியார்துறையின் பங்குபற்றல் மூலம் உயர்கல்வியில் நிகழும் விரிவாக்கம் மனித ஆற்றல்களையும் புத்தாக்கங்களையும் அதிகரிக்குமா? அல்லது இல்லையா என்பது வழங்கப்படுகின்ற கல்வியின் வகையையும் இந்நிறுவனங்கள் ஆராய்ச்சி வகைப்பட்டதா என்பதையும் பொறுத்ததாகும் (நிதி அமைச்சு, 2011).

நான்காவதாக, உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சிக்கு அரசாங்க மற்றும் தனியார்துறை ஊழியர்களுக்கான பயிற்சியும் மீள்பயிற்சியும் கூட முக்கியமானவையாகும். இருந்த போதிலும், அரசாங்க மற்றும் தனியார்துறைகளில் உள்ள ஊழியர்களுக்கு பயிற்சியளிப்பதற்கும் மீள்பயிற்சியளிப்பதற்குமான முன்னேற்பாடுகளை 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் உள்ளடக்கவில்லை. ஊழியர்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் மீள்பயிற்சி என்பவற்றின் ஊடாக, உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய ஊக்குவிப்பு உதவி முறைமைகள் எதுவுமே அரசாங்கத் துறையில் இல்லை. ஊழியர்களின் செயற்றிறனை அதிகரிக்கக் கூடிய முக்கியமான இரு வழிமுறைகளாக செயற்றிறன் அடிப்படையிலான கூலிகளும் செயல் இலக்குகளும் உள்ளன. மனித ஆற்றல்களை அதிகரிப்பதற்கு அரசாங்க மற்றும் தனியார்துறைகளில் பணி புரியும் ஊழியர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தலும் மீள்பயிற்சியளித்தலும் அதிகளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக உள்ளதுடன், அதன் மூலமாக பொருளாதாரத்தில் உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கக்கூடியதாக உள்ள

உரு 3 அறிவாற்றல் உருவாக்கத்திலிருந்து பொருளாதார வளர்ச்சி வரை

போதும், சதந்திரத்திற்குப் பின்னரான காலத்தில் அடுத்தடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் இவ்விடயத்தில் குறைந்தளவே கவனம் செலுத்தியுள்ளன. இவ்வருடம் உள்ளடங்கலாக கடந்த சில வருடங்களாக பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் அரசாங்க மற்றும் தனியார்துறைகளில் உள்ள ஊழியர்களுக்கு பயிற்சியளிப்பதற்கும் மீள்பயிற்சியளிப்பதற்குமான முன்னேற்பாடுகள், திட்டங்கள் அல்லது ஊக்குவிப்புகள் எதனையும் உள்ளடக்கவில்லை. ஆகவே, மனித ஆற்றல் களிலான முன்னேற்றங்கள் மூலமாக பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளில் ஒரு தாக்கவிளைவை ஏற்படுத்துவதற்கு தொழிலற்றவர்களுக்கு தொழிற்பயிற்சியை வழங்குவதற்கான நிதியைச் செலவிடுவதற்கு நீண்டகாலம் தேவைப்படும் என்பதால், மனித மூலதனத்தை விருத்தி செய்வதற்கான முயற்சிகளுக்கு இந்த நாட்டில் முக்கியத்துவம் வழங்கப்படவில்லை. இந்நாட்டின் உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சியை அதிகரிப்பதற்குப் பங்களிப்புச் செய்யும் மனித மூலதனத்தை ஓரளவுக்கு மேம்படுத்துவதற்கான சில ஏற்பாடுகள் இதில் காணப்படும் அதேவேளை, 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது அவசரமானதும் இன்றியமையாததுமான ஒரு தேசியத் தேவையாக மனித மூலதன அபிவிருத்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே,

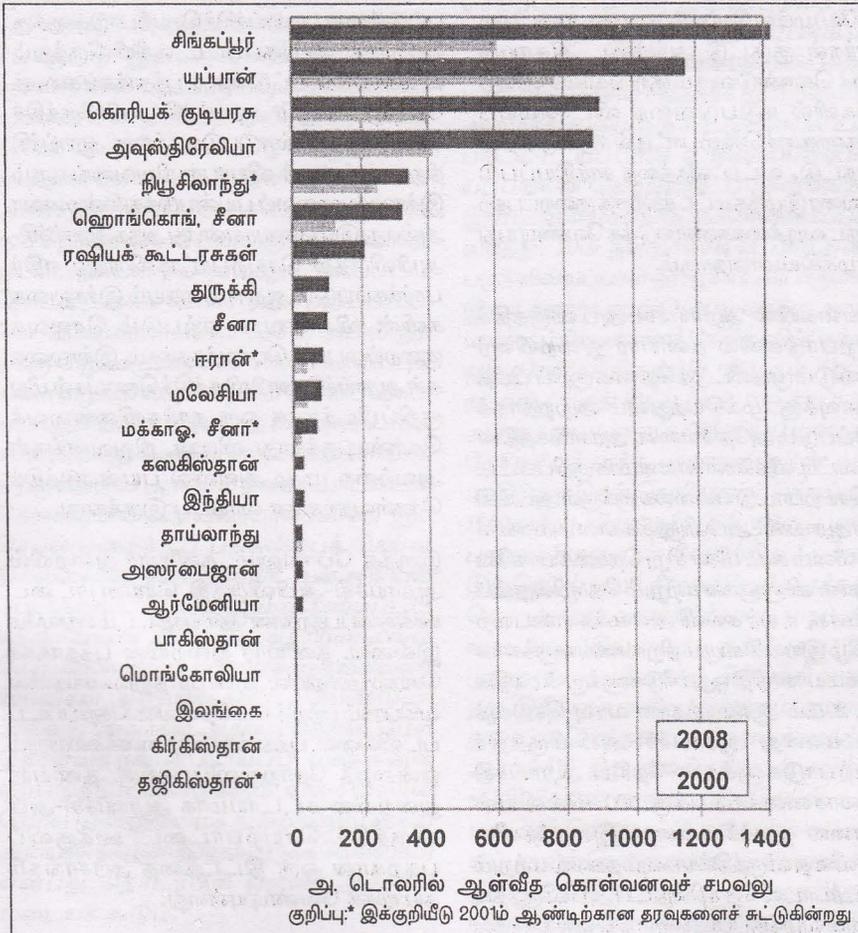
2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள முயற்சிகள், நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கத்தக்க முறையில் மனித மூலதனத்தை விருத்தி செய்வதில் முக்கியத்துவமற்ற ஒரு தாக்கவிளைவையே கொண்டிருக்கும் எனும் முடிவிற்கு வருவது பகுத்தறிவுக்கு ஒத்ததாகும் (நிதி அமைச்சு 2011).

இறுதியாக, புத்தாக்கச்சிந்தனையுடைய ஒரு சமூகத்தை தோற்றுவிக்கும் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தியில் இடப்படும் முதலீடு மிக முக்கியமான ஒரு காரணியாகும். இந்த நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிச் செயல்முறையின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கும் இன்றியமையாத ஒரேயொரு காரணியாகவுள்ள ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் செலுத்தியுள்ள சிறப்புக் கவனத்தை நாம் தற்போது கருத்தில் கொள்ள முடியும். மனித மூலதனம், பௌதிக மூலதனம் என்பவற்றில் இடப்படும் முதலீடுகள் உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சியில் சில தாக்கவிளைவுகளைக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளை, மனித ஆற்றல்களை அதிகரித்து, புத்தாக்கங்களை தோற்றுவிக்கும் வகையிலான ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற முதலீடுகளே நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கத்தக்க பொருளாதார வளர்ச்சிக் கான சூழ்நிலைகளைத் தோற்றுவிக்கும்.

தற்போதைய பொருளாதார வளர்ச்சி விரைவியக்கத்தைத் தொடர்ந்தும் நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்கான ஆயத்த நிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்கு ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் அரசாங்க, தனியார் துறை முதலீடுகள் இன்றியமையாதனவாகும் (நிதி அமைச்சு 2011).

கைத்தொழில்துறையில் தனியார் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் இடம்பெறுவதற்குச் சாதகமான சூழலைத் தோற்றுவிப்பதற்கான இன்றியமையாத ஒரு தேவையாக, போட்டித்தன்மைக்கு எதிரான ஒழுங்கு விதிகளைக் குறைக்க வேண்டியுள்ளது. தீவிரமான போட்டித் தன்மை தனியார் நிறுவனங்களின் அசாதாரண இலாபத்தைக் குறைத்து, புத்தாக்கச் செயற்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான முன்தேவைகளைத் தோற்றுவிக்கும். பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டும் புத்தாக்கங்கள் மூலமாக இலாபம் ஈட்டுவதன் பொருட்டு, அப்புத்தாக்கங்கள் மூலம் சந்தைச் சக்தியை உருவாக்குவதற்கு நிறுவனங்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு வணிகரீதியான இலாபங்களை ஊக்குவிப்பதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியுள்ளது. ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் தனியாரை ஈடுபடுத்துவதற்காக தற்போதுள்ள வணிகரீதியான இலாப மட்டங்களை மறுதலிக்க வேண்டியுள்ளது. ஒருவர் பாலினின் கூர்ப்புக் கோட்பாட்டை கூர்ந்து ஆராய்வாராயின், தனியார் நிறுவனங்கள் நீடித்திருப்பதற்கு, தீவிரமான போட்டி தொடர்பான அச்சம் அவற்றிற்கு அவசியமாகும். புத்தாக்கங்களைப் படைக்கும் நிறுவனங்கள் மாத்திரமே தகுதிவாய்ந்தனவாகவும், நீடித்திருப்பனவாகவும் இருக்கும் என்பதால், சந்தையில் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பதற்காக நிறுவனங்கள் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தியில் ஈடுபடும். துறைமுகக் களஞ்சியசாலை வர்த்தகத்தை ஊக்குவித்தல், பல்வேறு தனியார்துறை நிறுவனங்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் போட்டித்தன்மைக்கு எதிரான செயற்பாடுகளுக்கு (கூட்டுச்சதிக்கு) எதிராக அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்படவுள்ள நடவடிக்கைகள் போன்ற குறிப்பிட்ட சில முன்னேற்பாடுகளை 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் வழங்குகின்ற போதும், ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளைப் பொறுப்பேற்பதற்கு நிறுவனங்கள் அடிப்படையில் தயக்கம் காட்டுவதாகவே இன்றைய வியாபாரச் சூழல் காணப்படுகின்றது (நிதி அமைச்சு, 2011).

எனினும், வியாபார நிறுவனங்கள்தாமாகவே முன்வந்து ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றனவா அல்லது அதற்கு குறிப்பிட்ட சில அரசு நிர்ப்பந்தங்கள் தேவைப்படுகின்றனவா? என்பதை தெளிவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது. வரலாற்றுரீதியான அனுபவங்களை ஆராய்கின்ற போது, நிறுவனங்கள் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவதற்கு குறிப்பிட்ட சில அரசு நிர்ப்பந்தங்கள் தேவைப்படுகின்றன என்பதை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. பொருளாதாரத்தில் புத்தாக்கங்களை அதிகரிப்பதற்காக சந்தை முறை

உரு 4 ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான மொத்த உள்நாட்டு செலவீனம், ஆசிய மற்றும் பசிபிக் பிராந்தியம் (அமெரிக்க டொலரில் ஆள்வீத கொள்வனவுச் சமவலு)

மூலம்: ESCAP, 2010, ஆசிய மற்றும் பசிபிக் பிராந்தியம் தொடர்பான வருடாந்தப் புள்ளிவிபரம், யுனஸ்கோ

மைக்கு தற்போது ஊக்குவிப்பு வழங்கப் பட்டுள்ளது. அடிப்படையில் செயற்திறனுடைய பலபலன்களைத் தேர்ந்துவிட்பதற்கு சந்தையானது தவறிவிட்டது என்பதே ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தித்துறையில் அடிப்படையான இயல்பும் குணம்சமுமாகும். நிறுவனங்கள் புத்தாக்கச் செயற்பொறுப்பு களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான ஒரு வழி முறையை அரசாங்கம் உருவாக்கவேண்டியுள்ளது. தனியார்துறையினர்தமது நிறுவனங்களில் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திப் பிரிவுகளை அமைப்பதையும் புத்தாக்கக் கலாசாரம் ஒன்றை விருத்தி செய்வதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு, ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான விபரமான திட்டங்களுடன் இணைந்த வகையில் அரசாங்க நிதியங்கள், வரிச்சீராக் கங்கள், மானியங்கள் என்பவை தொடர்பான விடயங்களும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது இவ்விடயம் தொடர்பான ஒரு தகவல் கூறையேனும் கொண்டிருக்க வில்லை.

ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் இடம்பெறுவதற்கு உறுதியான ஒரு பேரினப் பொருளாதாரச் சூழல் இன்றியமையாததாகும். இதன் பொருள் யாதெனில், எதிர்வு கூறத்தக்க பணவீக்கவீதம், நாணய மாற்று வீதம், சொத்துரிமை முறைமைகள், பண நிரம்பலின் அளவு, வட்டி வீதம் என்பன காணப்பட வேண்டும் என்பதாகும். ஏதாவது ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டின் ஆரம்ப முதலீட்டை அல்லது செலவுத் தொகையை மீளப்பெற்றுக் கொள்வதற்கான காலம் மிக நீண்டதாக இருப்பதனால், பொருளாதார உறுதிப்பாடு மிகவும் அத்தியாவசியமானதாகும். இறை விரிவாக்கத்தின் (வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை) விளைவாக, பணவீக்க வீதம், வட்டி வீதம் என்பவற்றை அதிகரிப்பதற்கான ஒரு நெருக்குதல் காணப்படும் அதேவேளை, எதிர்பார்க்கப்படும் மூலதன உட்பாய்ச்சல் (வெளி நாட்டுச் சொத்துகளின் அதிகரிப்பு) நிகழ்வுறுமாயின், வட்டி வீதத்தையும் பணவீக்க வீதத்தையும் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதற்கான அல்லது சில வேளைகளில் குறைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறு உண்டு. இலங்கைப் பொருளாதாரமானது திகிலடையச் செய்யும் வகையிலான உயரளவு பணவீக்க வீதத்தை அனுபவிக்கவில்லை. பணவீக்க வீதம், நாணயமாற்று வீதம் ஆகியன இரண்டுமே பெருமளவிற்கு எதிர்வுகூறத்தக்கனவாக வட்டி வீதத்தையும், பணவீக்கத்தையும் உயர்த்துவதற்கான சாத்தியத்தைக் கொண்டுள்ளபண நிரம்பல் அதிகரிப்பதற்கு, விரிவடையும் இயல்புடைய இறைச் செயற்பாடுகள் நிர்ப்பந்திக்கும் அதேவேளை, குறுங்கால மூலதன உட்பாய்ச்சல் மூலமாக எதிர்பார்க்கப்படும் வெளிநாட்டு மூலதன உட்பாய்ச்சலானது நாணய விரிவாக்கத்திற்கு இடமளிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறு உண்டு என்பதுடன், அதன் மூலம் வட்டி வீதம், பணவீக்க வீதம் என்பவற்றின் மீதான நெருக்குதல் குறைவடையும். இருந்த போதிலும், உலகளாவிய மற்றும் பிராந்தியரீதியான நிதி உறுதிப்பாடு இன்மை காரணமாக ஏற்படும் பேரினப் பொருளாதார உறுதிப்

பாட்டின் மீதான வெளிவாரி நெருக்குதல் மிக உயர்வானதாக இருக்கும்.

வியாபார நிறுவனங்கள் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்காகச் செலவிடும் தொகையானது மிக முக்கியமாக வட்டி வீதத்தைச் சார்ந்துள்ளது என்பதை பேரினப்பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் மற்றும் செயல்முறை சார்ந்த ஆய்வு முடிவுகள் என்பவற்றிலான அண்மைக் கால முன்னேற்றங்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. மெய் வட்டி வீதத்திற்கும் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடு மீதான செலவீனத்திற்கும் இடையில் எதிர்முறையான ஒரு தொடர்பு உண்டு. ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான முதலீட்டை ஊக்குவிப்பதற்கு வட்டி வீதம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது தனியார்துறை சர்வதேச சந்தையிலிருந்து கடன் பெறுவதை ஊக்குவிக்கின்றது. இதன் விளைவாக ஏற்படும் குறுங்கால மூலதன உட்பாய்ச்சல்கள் நாணய விரிவாக்கத்திற்கு இடமளிக்கும். இறைவிரிவாக்கம் காரணமாகத் தோற்றம் பெறும் நாணய விரிவாக்கத்திற்கு மூலதன உட்பாய்ச்சலால் இடமளிக்க முடியுமாயின், உள்நாட்டு வட்டி வீதத்தின் எதிர்பார்க்கத்தக்க அதிகரிப்பு கூடுங்கும். சர்வதேச அளவுடன் ஒப்பிடுமிடத்து இலங்கையின் சராசரி வட்டி வீதம் உயர்வானதாகும். வட்டி வீதம் மீதான ஏற்கனவேயுள்ள மேல் நோக்கிய நெருக்குதலைக் குறைக்க முடியுமா அல்லது இல்லையா என்பதை மூலதன உட்பாய்ச்சலின் நோக்க நிறைவே முடிவு செய்யும். மூலதன உடைமையாளர்கள் குருட்டு அதிர்ஷ்ட ஆதாயங்களைக் கொண்டு வரும் குறுங்காலச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதை விட மெய்ப்பொருளாதாரச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவதன் பொருட்டு, வட்டி வீதத்தை சாத்தியப்படுமானவரை இழிந்த மட்டத்திற்குக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது மிக முக்கியமானதாகும்.

இலங்கையில் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் தனியார் துறையினர் செலவிடும் முதலீட்டுத் தொகை குறிப்பிடத்தக்களவுக்கு முக்கியத்துவம் அற்றதாகக் காணப்படும் அதேவேளை, அரசாங்கத்தின் உயர்வட்டி வீதங்கள் காரணமாக குறிப்பிட்ட சில செயற்பாட்டு எல்லைகளுக்குள் அடங்கியுள்ள ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான அரசாங்கச் செலவீனம் கூட மிகச் சிறு தொகையாகவே உள்ளன. விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்ப அமைச்சு, உயர் கல்வி அமைச்சு என்பவற்றின் கீழ் இயங்கி வரும் நிறுவனங்களுக்கான வழமையான நிதி ஒதுக்கீடுகளுக்கு மேலதிகமாக, 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளுக்காக தேசிய ஆராய்ச்சி ஆலோசனைச்சபைக்கு 300 மில்லியன் ரூபாவை ஒதுக்கியுள்ளது. இதைத்தவிர, பயிர்விதை விருத்திக்காகவும் தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப அபிவிருத்திக்காகவும் வழங்கப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கீடுகள் கூட இது தொடர்பில் ஒரு தாக்கவிளைவைக் கொண்டிருக்கும். எனினும், பாதுகாப்பு மற்றும் ஏனைய சில துறைகளிலான பல்வேறுபட்ட செயற்பாடுகளுக்காக

ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பெருந்தொகைப் பணத்துடன் ஒப்பிடுமிடத்து, ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான மொத்தச் செலவுத் தொகை மிகக் குறைவாகும். சர்வதேசரீதியான அளவு மற்றும் எமது நாட்டை ஒத்த நிலையில் உள்ள ஏனைய நாடுகளின் அளவுத் தொகை என்பவற்றுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, இலங்கையில் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான அரசாங்கச் செலவீனம் மிகக்குறைவாகும். கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாகக் காணப்படும் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான சராசரிச் செலவுத் தொகையில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு எதுவுமே காணப்படவில்லை. இலங்கை இப்பொழுதும் முதலீட்டால் தூண்டப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கட்டத்திற்கும் குறைந்த ஒரு மட்டத்திலேயே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை இச்சான்று தெளிவுபடுத்துகின்றது.

2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மிகவும் முதன்மையான அம்சங்களில் ஒன்று யாதெனில், வரி முறையிலான சீராக்கங்களாகும். அரசாங்கம் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள வியாபார நிறுவனங்களுக்கு வரிக்குறைப்பை முன்மொழிந்துள்ளது. 24 சதவீதமாக இருந்த ஆராய்ச்சியிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தின் மீதான வருமான வரியை 16 சதவீதமாகக் குறைப்பதற்கான யோசனையை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் முன்மொழிந்துள்ளது. இது தவிர ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களுக்கான வரி 20 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆராய்ச்சிச் செயற்பாடுகளுக்கு பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட வரியிலிருந்தும் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. புத்தாக்கக் களைத் தோற்றுவிக்கும் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்காக, ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களும் வியாபார நிறுவனங்களும் இச்சலுகைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனவா அல்லது இல்லையா என்பது அந்த ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி செயற்பாட்டிலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் ஆதாயத்தையும் இச்சலுகைகளின் விளைவாக ஏற்படும் செலவுக் குறைப்பையும் பொறுத்ததாகும். இச்சலுகைகள் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செலவுகள் மீது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு தாக்கவிளைவைக் கொண்டிருக்காது விடின், நிறுவனங்கள் அவற்றை முழு அளவில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்காது.

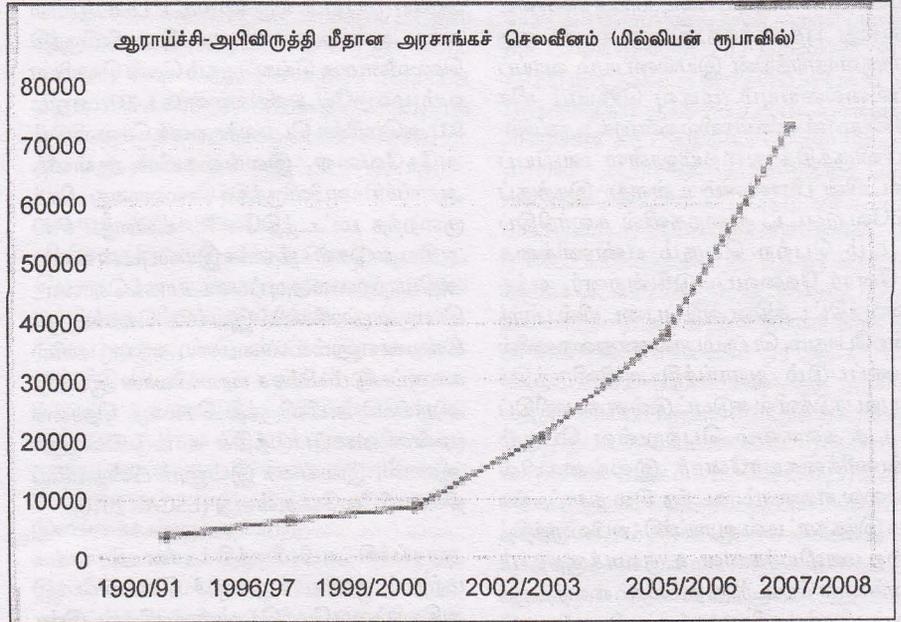
இருந்த போதிலும், தனியார் துறையில் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி செயற்பாட்டை ஊக்குவிப்பதற்கான தேசியத்திட்டம் எதுவுமே இல்லை. தனியார் துறையில் புத்தாக்கச் செயல்முறையில் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களின் வகிபாகம் பற்றிக்கூட தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. புத்தாக்கச் சிந்தனைக் கலாசாரம் ஒன்றைத் தோற்றுவிப்பதற்கு, தனியார் துறையில் கட்டாயமாக ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டை ஊக்குவிப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் தயாரிக்க வேண்டியுள்ளது.

2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி மானியங்களாக சிற்றளவான முன்னேற்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. அரிசி ஏற்றுமதி வலயங்

களும் பயிர்விதை விருத்திக்கான மானியங்கள் கரும் சாதகமான சில தாக்கவிளைவுகளைக் கொண்டிருக்கும். உலகளாவிய ஓர் உணவு நெருக்கடி காணப்படும் இத்தருணத்தில் இலங்கை ஒரு போட்டி நயத்தைக் கொண்டுள்ளதால், இந்த நடவடிக்கைகள் பொருளாதார வளர்ச்சியில் சாதகமான ஒரு தாக்கவிளைவைக் கொண்டிருப்பதற்கான வாய்ப்பு உண்டு. ஆயினும், தனியார் துறைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி மானியங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குப் பெரிதாக இல்லை. ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி மானியங்களுக்கு மேலதிகமாக, நிறுவனங்கள் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவதற்கு, அரசாங்கம் சாதகமான ஒரு வியாபாரச் சூழலை தோற்றுவிக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்த நாட்டில் புத்தாக்கங்களை ஊக்குவித்துப் பேணுவதற்குத் தேவையான பயனுறுதி வாய்ந்த நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்பு எதனையும் மறிந்த சிந்தனைக் கொள்கைத் தொகுதியோ அல்லது வரவு-செலவுத் திட்டங்களோ வழங்கவில்லை. சில பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் தமது தனிப்பட்ட அக்கறையின் நிமிர்த்தம் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்கின்றனர். எனினும், ஆராய்ச்சித் தேவைகளுக்கு அல்லது குறைந்தபட்சம் ஆராய்ச்சியில் முன்னுரிமை தரப்பட வேண்டிய துறைகளுக்கு முன்னுரிமையளிக்கும் ஒரு தேசிய ஆராய்ச்சி நிகழ்ச்சி நிரல் இருக்குமாயின், தேசிய அபிவிருத்தியை மேம்படுத்தும் பொருட்டு இவ்விரிவுரையாளர்களால் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட முடியும். தனிப்பட்ட கரிசனையின் நிமிர்த்தம் விரிவுரையாளர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் தேசிய அபிவிருத்தியில் வெறுமனே பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒரு விடயமாகும். அரசாங்கத்துடன் அரசியல் ரீதியான மற்றும் தனிப்பட்ட தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ள குறிப்பிட்ட சில விரிவுரையாளர்கள் தேசிய அபிவிருத்திக்கு வழக்கமுறையாக சில பங்களிப்புக்களை வழங்கி வருகின்றனர். வெளிப்படையாக அரசியலில் ஈடுபடாத விரிவுரையாளர்களே அல்லது வெளிப்படையாக அரசாங்கத்திற்கு எதிரான அரசியல் நிலைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ள விரிவுரையாளர்களோ இச்செயல்முறைக்குப் பங்களிப்புச் செய்வதில்லை என்பதுவே இந்த நாட்டின் அரசியல் போக்காகும். மேலும், தமது தனிப்பட்ட கரிசனையின் நிமிர்த்தம் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்வதற்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது அவர்கள் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் வகையிலான தேசிய முன்னுரிமைத் துறைகளும் தேசிய ஆராய்ச்சி நிகழ்ச்சி நிரலும் இருக்க வேண்டுமா என்பது தொடர்பில் ஒருவர் ஆச்சரியமடையக் கூடும்.

தனியார்துறையானது ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடாதிருக்கும் அதே வேளை, ஆராய்ச்சிகள் கைத்தொழில்

உரு 5 பாகிஸ்தானில் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி செலவிலான துரித அதிகரிப்பு

மூலம்: விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான ஆலோசனைச்சபை, பாகிஸ்தான், 2009

தேவைகளை இலக்காகக் கொண்டிருக்கும் பொருட்டு, ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களையும் பல்கலைக்கழகங்களையும் தனியார் அல்லது அரசாங்கத்துறை நிறுவனங்களுடன் தொடர்புபடுத்துவதற்குப் பொருத்தமான வழிமுறை காணப்படவும் இல்லை. அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்தவாறு, ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளுக்கு துணைபுரிவதற்காக அரசாங்கத்துறை, தனியார்துறை, பல்கலைக்கழகங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் என்பவற்றின் மத்தியில், தேசிய புத்தாக்க முறைமை என அழைக்கப்படும் ஒரு கூட்டுச்செயல் உடன்பாட்டை யப்பான் உருவாக்கியுள்ளது. யப்பானின் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் இம்முறைமையால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு வந்தது. 20ம் நூற்றாண்டின் பின்அரைப் பகுதியில் யப்பான் ஓர் ஆசியப் பொருளாதார இராட்சதனாக எழுச்சி பெறுவதற்கு அவசியமான சூழ்நிலைகளைத் தோற்றுவிப்பதற்கான ஒரு தேசிய நிகழ்ச்சி நிரலும் தேசிய நடவடிக்கைத் திட்டமும் வகுக்கப்பட்டு அவை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. அதே தேசிய புத்தாக்க முறைமையின் வகை மாதிரியை தென் கொரியாவும் சிங்கப்பூரும் 1990களின் பிற்பகுதியிலிருந்து படைப்பாற்றல் திறனுடன் பின்பற்றி வந்துள்ளன. இது நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கத்தக்க துரித பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான அடிப்படையை வழங்கியுள்ளது. தற்போது இதே முறைமையை சீனாவும் பின்பற்றி வருகின்றது. இந்த யப்பானிய முறைமை அரசாங்கத்துறை, தனியார்துறை, பல்கலைக்கழகங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் என்பவற்றின் மத்தியிலான ஒரு கூட்டுச்செயல் உடன்பாடாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளமையால், யப்பானின் பொருளாதார முறைமையானது ஒரு கூட்டுச்செயற்பாட்டு முதலாளித்துவம் (Alliance Capitalism) என அழைக்கப்படுகின்றது. ஆனால், இலங்கை அத்தகைய தோர் முறைமையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. புத்தாக்கங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்காக அரசு அடிப்படையில் சந்தை முறைமைக்கு

இடமளித்துள்ளது. பல்கலைக்கழகங்களும் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களும் ஒரு தேசிய நிகழ்ச்சி நிரலின் பிரகாரம் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடவில்லை. இந்த நாட்டில் புத்தாக்கச் சிந்தனைக் கலாசாரம் ஒன்றைத் தோற்றுவிப்பதற்கான ஒரு நடவடிக்கைத் திட்டத்தை 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் ஆரம்பித்து வைக்கவில்லை.

அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்தவாறு, முன்னேறிய நாடுகளில் படைக்கப்பட்ட அறிவாற்றலால் எம்மைப் போன்ற அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் அதிகளவுக்குப் பயன் பெற்றுள்ளன. ஆயினும், தொழில்நுட்ப இடநகர்வுகளை ஊக்குவித்துப் பேணுவதற்குப் பொருத்தமான கொள்கையும் நிறுவன ரீதியான வழிமுறையும் இருக்க வேண்டும். இது தொடர்பில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு மிகமிக முக்கியமான ஒரு வகிபாகத்தைக் கொண்டுள்ளது. கூட்டு வியாபார முயற்சி, விற்பனை உரிமை பெறுதல், வியாபார அனுமதி பெறுதல் என்பன ஏனைய வழிமுறைகளாகும். வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டைக் கவர்வதற்காக 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் குறிப்பிட்ட சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளபோதும், சந்தை சார்ந்த பொருளாதார முறைமையின் அறிமுகத்துடன் 1970களின் பிற்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு பாணியிலிருந்து வரவு-செலவுத் திட்ட முன்னேற்பாடுகளும் கொள்கைச் செயற்பாடுகளும் அடிப்படையில் மாற்றமடையவில்லை. இலாபம் ஈட்டும் வகையில் முறையாகச் செயற்படாமையைக் காரணம் காட்டி, தனியார் சொத்துக்களைச் சுவீகரிப்பதற்கான அரசாங்கத்தின் அண்மைக் கால முயற்சிகள், வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டு உட்பாய்ச்சலை ஓர் இடர்பாட்டு நிலைக்கு உட்படுத்துவதற்கான சாத்தியப்பாட்டைக் கொண்டுள்ள, ஒரு சொத்துப் பறிமுதல் அச்சத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளது போலத் தோன்றுகின்றது.

அறிவாற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்ட அல்லது புத்தாக்கத் திறனுடைய ஒரு பொருளாதாரத்தின் இயல்பையும் வாய்ப்பெல்லையையும் முடிவு செய்யும் மிக முக்கியமான காரணிகளில் ஒன்றாக ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தித் துறையிலுள்ள ஊழியப் படையின் பிரசன்னம் உள்ளது. இதற்குப் பல்வேறுபட்ட துறைகளில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற பெரும் எண்ணிக்கையானோர் தேவைப்படுகின்றனர். எந்த அளவுத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கின்றபோதும், பெரும்பாலான துறைகளில் காணப்படும் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ள கலாநிதிப் பட்டத் தகைமை பெற்றுள்ள பெரும் எண்ணிக்கையானோர் இலங்கையில் இல்லை எனலாம். கடந்த சில தசாப்தங்களாக இந்த நாட்டில் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தித் துறை ஊழியர்களை உருவாக்குதலும் அவர்களை தொடர்ந்து தம்வசம் வைத்திருந்தலும் மிகுந்த கரிசனைக்கு உரிய விடயங்களாக இருந்து வந்துள்ளன. வெவ்வேறுபட்ட துறைகளில் கலாநிதிப்பட்டு மட்டத்தில் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கான தேவையானது சமூகரீதியாக பெருமளவுக்கு அங்கீகரிக்கப்படாமல் உள்ளது என்பதுவே எமது புத்தாக்கக் கலாசாரத்தின் நிலையாகும். ஒப்பீட்டளவில் குறைந்த சம்பளம், மட்டமான வாழ்க்கைத் தரம், அடிப்படை ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு போதுமான வாய்ப்பு வசதிகள் இன்மை மற்றும் இந்த நாட்டில் எஞ்சியுள்ள ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தித் துறை நிபுணர்களை ஒரு பொருட்டாகக் கருதாமல் விடும் அதேவேளை, வெளிநாட்டு நிபுணர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதற்காக உள்ளூர் நிபுணர்களின் அந்தஸ்தைக் குறைக்கும் வகையிலான அரசாங்க முயற்சிகள் என்பவற்றின் விளைவாகவே ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தித் துறை ஊழியர்களை உருவாக்கி, தம்வசம் வைத்திருக்கும் செயற்பாடு குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. இந்நாட்டிலுள்ள ஏனைய வாண்மைத் தொழில்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தித் துறை ஊழியர்களுக்கு குறைந்தவாறான சமூக அந்தஸ்தே வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்த நாட்டின் தீர்மானம் எடுத்தல் செயல்முறையில் விஞ்ஞானிகள் சமூகத்திற்கு உரிய இடம் வழங்கப்படவில்லை என்பது அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்த ஒரு விடயமாகும். ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தித் துறை ஊழியர்களை உருவாக்கி, தம்வசம் வைத்திருப்பதற்குப் போதுமான அளவு நிதியை வழங்குவதற்கான முன்னேற்பாடுகள் மற்றும் கொள்கைகள் என்பவற்றின் தேவையை 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் ஒரு பொருட்டாகக் கருதவில்லை.

ஒப்பீட்டாய்விற்கான ஓர் எடுத்துக்காட்டாக பாகிஸ்தானின் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டின் திடீர் அதிகரிப்பு

ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் இலங்கையின் நிலையை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு, இந்நாட்டை ஒத்த பொருளாதாரச் சூழலில் உள்ள சில நாடுகளின் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செலவுகளை ஒருவர் ஒப்பிட்டு

ஆராய முடியும். உரு 4ல் காட்டப்பட்டுள்ள வாறு, ஆள்வீத (தலா) அராய்ச்சி-அபிவிருத்தி செலவீனமாக சிங்கப்பூரும் தென் கொரியாவும் முறையே அண்ணளவாக 1,400 மற்றும் 900 அமெரிக்க டாலர்களைச் செலவிடும் அதேவேளை, இலங்கையின் ஆள்வீத ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செலவானது மிகக் குறைந்த மட்டத்திலேயே உள்ளது. சில ஆசிய நாடுகள் புத்தாக்க இயல்புடன் கூடிய அறிவாற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரங்களில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன எனும் உண்மையை அந்நாடுகளில் காணப்படும் மிக்க உயரளவிலான ஆள்வீத ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி செலவுத் தொகை முன்னிலைப்படுத்திக் காட்டுகின்றது. ஆனால், இலங்கை இன்னும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளது (ESCAP, 2010).

ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைச் செலவில் ஓர் அதிகரிப்பை மேற்கொள்ளாதுவிடின், இந்த நாட்டின் தற்போதைய உயர் பொருளாதார வளர்ச்சி நிகழ்வு நெடுங்காலத்திற்கு நிலைத்திருக்காது. இலங்கையில் தனியார் துறையினர் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான செலவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. தனியார் துறை வணிகரீதியான உயர் இலாபங்களுடன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளை, அரசாங்கத் துறையானது நிறுவனரீதியான ஓர் இன்னாத வறுமைச் சூழலுக்குள் சிக்கியுள்ளது.

முதலீட்டால் தூண்டப்படுகின்ற ஒரு பொருளாதாரத்திலிருந்து புத்தாக்கத்தால் தூண்டப்படும் ஒரு பொருளாதாரமாக மாறுவதற்காக ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி செயற்பாட்டையும் அவற்றிற்கான செலவீனத்தையும் திடீரென அதிகரிக்கத் தொடங்கியுள்ள ஒரு நாட்டுக்கான சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டாக பாகிஸ்தான் அமைந்துள்ளது. 1995 தொடக்கம் 2008 வரையான காலப்பகுதியில் பாகிஸ்தானின் உயர் கல்வி நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 40 இலிருந்து 120 ஆக அதிகரித்துள்ளது. 1995ம் ஆண்டில் 2,000 ஆக இருந்த பாகிஸ்தானின் கலாநிதிப் பட்ட மட்டத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 2008ம் ஆண்டில் 5,200 ஆக அதிகரித்தது. இவ்வாறே 1995ம் ஆண்டில் 2,000 ஆக இருந்த கலாநிதிப்பட்டப்படிப்பிற்கான பாகிஸ்தானிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 2008ல் 5,000 ஆக அதிகரித்தது (விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான ஆலோசனைச்சபை, பாகிஸ்தான், 2009). முதலீட்டால் தூண்டப்படுகின்ற ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சிக் கட்டத்திலிருந்து புத்தாக்கத்தால் தூண்டப்படும் ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சிக் கட்டத்தை நோக்கி முன்னேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைத் திட்டத்தை பாகிஸ்தான் பின்பற்றி வருகின்றது என்பதை இச்சான்று தெளிவுபடுத்துகின்றது.

பாகிஸ்தானின் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தித் துறையில் காணப்படும் அதிகளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாற்றம் யாதெனில், ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளில் முதலிடப்படும் அரசாங்க மற்றும் தனியார்

துறையின் செலவுத் தொகையில் காணப்படும் அதிகரிப்பாகும். தனது பொருளாதாரம் அறிவாற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரமாக மாற்றுவதை ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான செலவீட்டில் மேற்கொள்ளப்படும் மிகச்சிறந்த அடிகரிப்பு சாத்தியப்படச் செய்யாது என்பதை கடந்த தசாப்தத்தின் இறுதியில் பாகிஸ்தான் அரசாங்கம் உணர்ந்து கொண்டது. புத்தாக்கத் தால் தூண்டப்படும் அறிவாற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரமாகப் பேரெழுச்சி பெறுவதற்கு, ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செலவில் ஒரு பாரிய அதிகரிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டுமென பாகிஸ்தானியர்கள் தீர்மானித்தனர். ஆகவே, 2000மாம் ஆண்டில் 10,000 மில்லியன் பாகிஸ்தான் ரூபாவாக இருந்த ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளுக்கான அரசாங்கச் செலவுத் தொகை 2008ல் 73,000 மில்லியன் ரூபாவாக அதிகரித்தது. இது எட்டு வருடத்தில் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான அரசாங்கச் செலவில் ஏற்பட்ட 600 மடங்கு அதிகரிப்பாகும் (உரு 5). புத்தாக்க இயல்புடைய பொருளாதாரமாகத் திடீரென மாற்றுவதற்காகவே ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான செலவில் இந்த மிகப்பெரும் அதிகரிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத்தகைய ஒரு பொருளாதாரத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சியானது பெளதிக மூலதனத்தில் இடப்படும் முதலீட்டால் தூண்டப்படுவதில்லை. மாறாக அது மனித மூலதனத்திலும் புத்தாக்கங்களிலும் இடப்படும் முதலீட்டாலேயே தூண்டப்படுகின்றது (விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான ஆலோசனைச்சபை, பாகிஸ்தான், 2009).

சர்வதேச அங்கீகாரமுடைய பட்டியலிடப்பட்ட ஏடுகளில் பாகிஸ்தானிய விஞ்ஞானிகளால் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கையானது ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான செலவின் மிகப் பெரும் அதிகரிப்பின் விளைவாக ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் ஏற்பட்ட திடீர் அதிகரிப்புக்கான ஒரு சான்றாக அமைந்துள்ளது. 1992ல் 500 கட்டுரைகளாக இருந்த பாகிஸ்தானிய விஞ்ஞானிகளின் வருடாந்த வெளியீடுகளின் எண்ணிக்கை, 2007ம் ஆண்டில் 2,500 ஆக அதிகரித்தது (விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான ஆலோசனைச்சபை, பாகிஸ்தான், 2009).

இலங்கையில் நிதிப் பற்றாக்குறை காணப்படுவதன் விளைவாக, பாகிஸ்தான் செயற்பட்டதைப் போன்று இலங்கை அரசாங்கத்தால் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செலவீனத்தை அதிகரிக்க முடியாது என்பதற்கு ஆதரவான காரணங்களை ஒருவர் முன்வைக்கக் கூடும். ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செலவில் மிகப் பெரும் விரிவாக்கத்தை மேற்கொள்வதற்குப் போதுமானளவில் பொருளாதாரம் அபிவிருத்தியடையவில்லை என்பதற்குச் சார்பான கருத்துக்களையும் ஒருவர் முன்வைக்கக்கூடும். எனினும் அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்தவாறு, ஆள்வீத (தலா) வருமானம் தொடர்பில் இலங்கையின் அளவிற்கு பாகிஸ்தான் அபிவிருத்தியடைய

வில்லை. கொள்வனவுச்சமவலு தொடர்பில் இலங்கையின் ஆள்வீத வருமானம் 2009ம் ஆண்டில் 4,768 அமெரிக்க டொலராகக் காணப்பட்டது. அதேவேளை, பாகிஸ்தானின் ஆள்வீத வருமானம் 2,400 அமெரிக்க டொலராக மாந்திரமே இருந்தது (விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான ஆலோசனைச்சபை, பாகிஸ்தான், 2009 மற்றும் இலங்கை மத்திய வங்கித் தரவுகள், 2010). குறைந்தளவு ஆள்வீத வருமானத்தைக் கொண்ட பாகிஸ்தானால் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளுக்கான அரசாங்கச் செலவை திடீரென அதிகரிக்க முடியுமெனின், சிறந்த ஒரு பொருளாதாரச் சூழலைக் கொண்டுள்ள இலங்கையால் ஏன் அவ்வாறு செய்ய முடியாது? (விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான ஆலோசனைச்சபை, பாகிஸ்தான், 2009)

தரம்தாழ்ந்த அரசாங்க நிறுவன இயல்புடன் கூடிய முதிர்ச்சியற்ற ஜனநாயகத்தை பாகிஸ்தான் அனுபவித்து வந்துள்ளது. அங்கே அரசியல் உறுதிப்பாடு இன்மை ஒரு விதிவிலக்கு என்பதை விட அது ஓர் இயல்பு நிலையாக உள்ளது. ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டின் விரிவாக்கத்தை இக்காரணிகள் வழக்கமாகக் கட்டுப்படுத்துமென ஒருவர் நெடுநேரம் சிந்திக்கக் கூடும். எனினும், பாகிஸ்தான் அரசாங்கம் வேறு விதமாகச் சிந்தித்தது. நாட்டில் தற்போதுள்ள பொருளாதார, சமூக, அரசியல் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குத் துணைபுரியக்கூடிய ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கான செலவில் ஒரு திடீர் அதிகரிப்பை மேற்கொள்வதற்கு இக்காரணிகளே நாட்டை நிர்ப்பந்திக்கின்றன எனும் முடிவிற்கு அது வந்தது. சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நெருக்கடிகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் துணைபுரியும் என்பதே இக்காலகட்டத்தில் பாகிஸ்தானில் உள்ள கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட அடிப்படையான புரிதலும் நம்பிக்கையுமாகும். ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டின் அதிகரிப்பு என்பதன் பொருள் யாதெனில், பொதுப்படையாக பாகிஸ்தானியக் குடிமக்கள் மேலும் மேலும் கல்வி கற்றேராகின்றனர் என்பதாகும். புத்தாக்கச் செயற்பாடுகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் என்பதும் உயரள விலான ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செலவு என்பதன் பொருளாகும். இதன் விளைவாகத் தோற்றம் பெறும் புத்தாக்கத்தால் தூண்டப்படும் பொருளாதாரமானது சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான அடிப்படையை வழங்கும். இலங்கையின் பொருளாதார, அரசியல், சமூகச் சூழ்நிலைகள் சிறந்தவையாக உள்ளபோதும், தற்போதுள்ள பொருளாதாரச் சூழலும் கட்டமைப்பும் தொடர்ந்தும் அவ்வாறே இருப்பதற்குத் துணைபுரியும் வகையிலான பல்வேறு விதமான செயற்பாடுகள் மீதான செலவீனத்திற்கு இலங்கை அரசாங்கம் முன்னுரிமையளித்துள்ளது. பாகிஸ்தானின் பொருளாதார வளர்ச்சி தொடர்பிலான ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் காணப்படும் திடீர் அதிகரிப்பின் விளைவுகளை தற்போது மதிப்பிடுதல் காலத்திற்கு முந்திய ஒரு

செயலாக உள்ளபோதும், அரசியல் மற்றும் கொள்கை தொடர்பிலான உறுதிப்பாடு உட்பட பொருளாதார வளர்ச்சி, அரசாங்க நிறுவனங்களின் தரமேம்பாடு என்பவற்றிற்கான அறிகுறிகள் பாகிஸ்தானில் காணப்படுகின்றன என்பதைக் குறிப்பிட முடியும்.

முடிவுக் குறிப்புகள்

மின்கடத்திகள், உயிரியல் தொழில்நுட்பப் பொருட்கள் என்பவற்றின் உற்பத்தியில் தற்போது சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றுள்ள சிக்கப்பூரையும் தென் கொரியாவையும் ஒப்பிடுமிடத்து, அவற்றின் பொருளாதாரத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற தொழில்நுட்ப மட்டத்தை விடவும் குறைந்தபட்சம் மூன்று தசாப்தங்கள் பின்னடைவான தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தும் நாடாகவே இலங்கை உள்ளது. அறிவாற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரத்தில் இலங்கை தொழிற்பட வேண்டுமாயின், ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செலவீனம் மற்றும் செயற்பாடு என்பவற்றில் ஒரு திடீர் அதிகரிப்பு தேவைப்படுகின்றது. மஹிந்த சிந்தனை - புத்தாண்டு கொள்கைத் தொகுதி மற்றும் 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் என்பவற்றை மிகக் கவனமாகப் பகுப்பாய்வு செய்த பின்னர், அரசாங்கமானது அடிப்படையில் பௌதிக மூலத்திலான முதலீட்டில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்துவதுடன், மனித ஆற்றல்களையும் புத்தாக்கத்தையும் அதிகரிப்பதன் மூலமாக உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்தும் செயற்பாடுகளில் அலட்சியமாக உள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது. முன்னுணரக் கூடிய எதிர்காலத்தில் இலங்கை அடுத்த ஆடிய அதிசயமாக மாறுவதற்கு இந்த அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் துணைபுரியுமா? ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்கு மேலும் முக்கியத்துவம் வழங்கும் வகையிலான மாற்று வரவு-செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடுகள் இருந்திருக்குமா? முதலாவது கேள்விக்கான பதில் இல்லை என்பதாகும். இரண்டாவது கேள்விக்கான பதில் ஆம் என்பதாகும்.

புத்தாக்கத்தால் தூண்டப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சி காணப்படும் அறிவாற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரமாகப் பேரெழுச்சி பெறுவதை இலக்காகக் கொண்ட கொள்கைகள், திட்டங்கள், முன்னேற்பாடுகள் என்பவற்றைச் சூழ்ந்ததாக மஹிந்த சிந்தனை அபிவிருத்தித் தொகுதியோ அல்லது கடந்த சில வருடங்களாக பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டங்களோ அமையவில்லை. அதன் விளைவாக, இந்த நாட்டின் வீதிகள், துறைமுகங்கள் போன்ற துறைகளில் உள்ள பௌதிக மூலதனத்தில் செலவிடப்படும் மிகக் அதிகரித்தளவிலான முதலீட்டால் தூண்டப்படுகின்ற தற்போதைய பொருளாதார வளர்ச்சி ஆற்றல் நெடுங்காலத்திற்கு நிலைத்திருக்காது. பொருளாதாரத்தால் ஒப்பீட்டுறியாக குறுங்காலத்திற்கு இந்த உயர் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்தைப் பேணக்கூடியதாக உள்ள அதேவேளை, பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்தின் வேகக் குறைவு காரணமாக ஏற்படுகின்ற முதலீட்டால் தூண்டப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சியால் நெடுங்காலத்திற்கு நிலைத்திருக்க முடியாது.

பொருளாதாரமானது தற்போதைய குறைந்த மட்ட தொழில்நுட்பப் பயன்பாட்டுடன் கூடிய ஓர் இன்னாத சூழ்நிலையைக் கடந்து, புத்தாக்கத்தால் தூண்டப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கட்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமாயின், ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் மேற்கொள்ளப்படும் முதலீட்டால் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சிச் செயல்முறை தூண்டப்படுவதற்கான திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுக்க வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் மற்றும் தனியாருடனான ஆகிய இருசாராரும் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செலவில் ஓர் அதிகரிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அரசாங்கம் மற்றும் தனியார் ஆகிய இரு துறைகளினதும் தொழிற்பாட்டுக் கலாசாரங்கள் முழுமையாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பதற்காக வெறுமனே பணியாற்றும் தற்போதைய கலாசாரம் ஒரு புத்தாக்கக் கலாசாரமாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். முதலீட்டால் தூண்டப்படும் ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சிக் கட்டத்திலிருந்து புத்தாக்கத்தால் தூண்டப்படும் ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சிக் கட்டத்தை நோக்கி நகர்வதற்கு, பொருளாதார வளர்ச்சிக் கொள்கையை மனித மூலதன அபிவிருத்தி, ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாடு என்பவற்றை நோக்கித் திருப்ப வேண்டும்.

தற்போதைய பொருளாதார வளர்ச்சி ஆற்றலைப் பேணி, நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்கு, யுத்தத்திற்குப் பின்னரான இச்சூழலில் குறைந்தபட்சம் இவ் வருடத்தில் இருந்தேனும் வரவு-செலவுத் திட்ட தொடர் ஒதுக்கீடுகள் மூலமாக, ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செலவில் பாரிய ஓர் அதிகரிப்பை மேற்கொள்வது விரும்பத்தக்கதாகும். 1970களின் பிற்பகுதியில் ஆரம்பித்த வரலாற்றுப் பாணியிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்களவு விலகிச் செல்லவில்லை என்பதால், 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் கூட மரபுவழியிலான ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டமாகவே உள்ளது. புத்தாக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரத்தை உருவாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் முற்றிலும் தவறியுள்ளமையால், முன்னுணரத்தக்க எதிர்காலத்தில் அடுத்த ஆடிய அதிசயமாகுவதற்கான இலங்கையின் கனவு மிகக் குறைந்தளவான சாத்தியப்பாட்டையே கொண்டுள்ளது போலக் காணப்படுகின்றது.

துணைநூற் பட்டியல்

- Dasanayake, S. (2003). Technology, Poverty and the Role of New Technologies in Eradication of Poverty: The Case of Sri Lanka. South Asia Conference on Technologies for Poverty Reduction, New Delhi. 10-11 October, 2003.
- ESCAP. 2010. Statistical Yearbook for the Asia and the Pacific. UNESCO.
- Minister of Finance (2011). Budget Speech. Ministry of Finance. Government of Sri Lanka
- Pakistan Council for Science and Technology (2009). Science & Technology Data Book. Islamabad.
- Romer, Paul. (1993). Idea Gaps and Object Gaps in Economic Development Journal of Monetary Economics. Vol. 32

இலங்கையில் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் வறுமை ஒழிப்பிலும் உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியின் தாக்கவிளைவுகள்

சாராம்சம்

கலாநிதி B.M. சுமனரத்ன

பொருளியல் துறை

றுஹுணு பல்கலைக்கழகம்

இ

றை குறைவடையும் காலங்களில் உட்கட்டுமானங்களுக்கான அரசாங்க முதலீடும் கணிசமான அளவு குறைவடைகின்றது. பொருளாதார மற்றும் சமூக உட்கட்டுமானச் செலவுச் சுருக்கமானது வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையை மட்டுப்படுத்துவது மாத்திரமன்றி அதனால் உட்கட்டுமான இருப்புத் திரட்சியையும் குறைவடையச் செய்ய முடியும் என்பதுடன், இதன் மூலம் வெளியீட்டு வளர்ச்சியும் குறைவடையும். இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வறுமைக் குறைப்பு நிகழ்ச்சி நிரலில் உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியின் தாக்கவிளைவுகளை இக்கட்டுரை மதிப்பீடு செய்ய முயற்சிக்கின்றது. போதாத நிலையிலுள்ள உட்கட்டுமானச் சேவைகள் தனியார் முதலீடு தொடர்பில் குறைந்தளவான உற்பத்தித்திறனுக்கும் உயர் உற்பத்திச் செலவுகளுக்கும் காரணமாக அமைகின்றன. செயல்முறைசார்ந்த இப்பகுப்பாய்வானது வருடாந்தத் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக உட்கட்டுமானங்களில் இடப்பட்ட அரசாங்கச் செலவீனத்தின் நிகழ்முறையில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்துகின்றது.

மையப் பொருட்டுறிப்புச் சொற்கள்: உட்கட்டுமானம், வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை, முதலீடு, பொருளாதார வளர்ச்சி

அறிமுகம்

உட்கட்டுமானங்கள் மீதான அரசாங்கச் செலவிற்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இடையில் ஒரு நேர்த்தொடர்பு உண்டு. அண்மைக்காலத்தில் உட்கட்டுமானத்தின் வகிபாகம் அதிகரித்தளவிலான கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான உட்கட்டுமானத்தின் பங்களிப்பைக் கணக்கிடுவதற்கு அச்சோவர் (Aschauer, 1989) என்பவர் முயற்சித்துள்ளார். வீதிகள், நெடுஞ்சாலைகள், விமான நிலையங்கள், ஊடு கடப்பு நிலையங்கள் (பெரும் எண்ணிக்கையானோர் ஓர் இடத்தின் ஊடாக வேறு இடங்களுக்கு கடந்து செல்வதற்கான இடங்கள், Mass transit), சாக்கடைக் கழிவுகற்றல், நீர் விநியோகம் போன்றவற்றின் மீதான அரசாங்கச் செலவீனமானது உற்பத்தித்திறனில் குறிப்பிடத்தக்கதாக்கவிளைவைக் கொண்டுள்ளது. தனியார் துறை உற்பத்தியாளர்களைப் பொறுத்தவரை, போதுமானளவு உட்கட்டுமான வசதிகள் இன்மையானது உற்பத்தித்திறன் குறைவுக்கும் அதிகளவிலான உற்பத்திச் செலவுகளுக்கும் வழிவகுக்கின்றது. குறைந்தளவான இலாபத்தன்மையானது முதலீடுவதில் இருந்து தவிர்க்கமுடியாத வகையில் தனியாரைப் பின்வாங்கச் செய்கின்றது. போதுமான அளவு உட்கட்டுமானவசதிகளை வழங்குதல் செயல்திறனுடைய வள ஒதுக்கீட்டிற்கும் உயர் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் முக்கியமான ஒரு காரணியாகும் என்பதை கவனத்திற்கொள்வது பயனுடையதாகும். இலங்கைச் சூழமைவைப் பார்க்கின்ற போது, இந்த நாட்டில் குறைந்தளவு அபிவிருத்தியடைந்த பிரதேசங்களுக்கு உட்கட்டுமான வசதிகளைக் கிடைக்கச் செய்வதில் அரசாங்கம் கணிசமானளவு முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. கடந்த மூன்று தசாப்த காலத்தில், உட்கட்டுமானத் துறையில் உலகளாவிய ரீதியில் இரு மாற்றங்கள்

நிகழ்ந்துள்ளன (Calderin and Servén, 2004). அவற்றில் ஒன்று, தாராளமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கைகள் தொடர்பான இறைச் சீராக்க நெருக்குதல் நிறைந்த இச்சூழலில் உட்கட்டுமான வசதிகளை வழங்குவதில் ஏற்கனவே அதற்கிருந்த முக்கியத்துவம் குறைவடைந்து, அரசாங்கத்துறையின் வகிபாகம் சுருங்கியுள்ளமை; மற்றையது, உட்கட்டுமானத் தொழிற்றுறையை தனியார் துறையினருக்குக் கிடைக்கச் செய்தமை என்பனவாகும்.

இறை குறைவடையும் காலங்களில் உட்கட்டுமானங்களில் செலவிடப்படும் அரசாங்க முதலீடும் கணிசமானளவுக்கு குறைவடைகின்றது.¹ சர்வதேச நாணய நிதியத்தாலும் உலக வங்கியாலும் வடிவமைக்கப்படுகின்ற கட்டமைப்புச் சீராக்கத்திட்டங்களின் ஏனைய சீராக்கல் நடவடிக்கைகளை விட, தாராளமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் தொடர்பான இறைச் சீராக்கத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் அரசாங்கச் செலவுக் குறைப்பின் விளைவுகள் நேரடியாகவும் அதிகளவுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரியக்கூடியதாகவும் இருப்பதனால், இச்செலவுக் குறைப்பானது வழமையாக அதிகளவு கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது (Woodward, 1992). அனேகமான நாடுகளின் இறைச் சீர்திருத்தங்கள் உட்கட்டுமானத்திலான அரசாங்கச் செலவுக் குறைப்பிற்கு வழிவகுத்துள்ளதுடன், இதன் காரணமாக அது பொருளாதார வளர்ச்சியில் படுமோசமான விளைவை ஏற்படுத்தியும் உள்ளது என்பது தொடர்பில் ஒரு பொதுவான கருத்தொற்றுமை காணப்படுகின்றது. 1990 களின் ஆரம்பத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதிகளவிலான கட்டமைப்பு சீராக்கத்திட்டத்தின் அறிமுகத்துடன் இலங்கையின் பொருளாதாரக் கொள்கையில் மிகவும் முக்கியமான மாற்றம் நிகழ்ந்

துள்ளது. இக்காலகட்டத்தில் அரசாங்கத் துறை மறுசீரமைப்பும் தனியார் மயப்படுத்தலும் தீவிரப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

இலங்கையில் கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக முன்வைக்கப்பட்டு வந்த வரவு-செலவுத் திட்டச் செயல் முறை மற்றும் உட்கட்டுமானச் சேவை வழங்கலில் அதன் தாக்கவிளைவுகள் என்பவற்றை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மையான நோக்கமாகும். தாராளமயமாக்கக் கோட்பாடுகளுக்கு ஆதரவளிக்கும் வகையிலான அரசாங்கச் செலவுச் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் சமூக, பொருளாதார உட்கட்டுமானங்கள் மீதான அவற்றின் தாக்கம் என்பவற்றோடு, இதன் மூலமாக பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் வறுமைக் குறைப்பிலும் ஏற்படும் தாக்கவிளைவுகள் பற்றிய கருத்துகளையும் இது எடுத்துக் கூறுகின்றது.

இறைப் பற்றாக்குறையும் உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியும்

சர்வதேச நாணய நிதியத்தாலும் உலக வங்கியாலும் ஆதரவளிக்கப்படுகின்ற இறை சீராக்கத் திட்டத்தின் மிக முக்கியமான ஒரு கூறாக இறைக் கொள்கைச் சீர்திருத்தம் காணப்பட்டது.² வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை மற்றும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் அரசாங்க நுகர்வின் விகிதம் என்பவற்றைக் குறைப்பதே இறை சீராக்கத்தின் முதன்மையான குறிக்கோள்களாக இருந்தன. பாரியளவிலான அரசாங்க வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையானது பேரினப் பொருளாதார உறுதிப்பாடினமைக்கான பிரதான மூலமாக உள்ளது என்பதை, ஆபிரிக்கப் பொருளாதாரங்களை உறுதியாக வைத்துப் பேணுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆரம்பகால முயற்சிகளிலிருந்து புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. உயர் வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை பொதுவாக துரித பண்ப்பெருக்கம், உயர் பணவீக்கம், பாரியளவிலான நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை என்பவற்றுக்கு வழிவகுக்கின்றது (Easterly and Schmidt-Hebbel, 1991).

பொதுவாகப் பார்க்கும்படித்து, சிறு தொகை வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை மற்றும் குறைந்தளவிலான அரசாங்க நுகர்வு விகிதம் (பொருட்கள் சேவைகள் மீதான நடைமுறைச் செலவு) ஆகியன செயற்திறனுடைய இறைக் கொள்கையின்

அட்டவணை 1 மொ.உ. உற்பத்தியின் சதவீதமாக இலங்கையினதும் ஒப்பீட்டிற்கான சில நாடுகளினதும் வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை (கொடைகள் உட்பட) 1990 - 2009*

பிராந்தியம்	நாடு	1990	1995	2000	2005	2009
கிழக்காசியா	மலேசியா	-2.8	2.4	-3.1	-3.9	-6.4
	கொரியா	1.7	2.4	4.6	0.9	0.0
	இந்தோனேசியா	0.4	3.0	-2.4	-0.1	-1.7
	பிலிப்பைன்ஸ்	-2.8	NA	-3.9	-2.8	-3.8
தெற்காசியா	இந்தியா	-3.4	-2.2	-3.8	-3.3	-4.9
	பாகிஸ்தான்	-2.4	-5.3	-4.1	-3.2	-5.0**
	இலங்கை	-7.8	-8.7	-9.5	-7.0	-7.9**

குறிப்பு: NA= தரவுகள் கிடைக்கவில்லை

*மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நாடுகளின் தரவுகள் மாத்திரமே கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ளன.

**2010ம் ஆண்டிற்கான தரவுகள்

மூலம்: உலக வங்கி, உலக அபிவிருத்திக் குறிகாட்டிகள், பொருளாதார மற்றும் சமூகத் தரவுச் சேவைகளுக்கான சர்வதேச அமைப்பு, மன்சஸ்டர் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை மத்திய வங்கி

வழமையான குறிகாட்டிகளாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 1990 - 2010 காலப் பகுதிக்குரிய இலங்கையின் இறை நிலையானது அட்டவணை 1 இல் கிழக்கு மற்றும் தெற்காசிய நாடுகளுடன் ஒப்பீட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கிழக்காசியா மற்றும் தெற்காசியா ஆகியவற்றிற்கு முற்றிலும் முரணான வகையில் இலங்கையின் இறை நிலை ஒரே சீராக மேலும் மேலும் படுமோசமான நிலையை அடைந்துள்ளது. ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட காலம் முழுவதிலும் இலங்கையின் வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையானது தெற்காசியாவிலுள்ள ஏனைய நாடுகளின் வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைகளை விட அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

இறை இடைவெளியை நிரப்புவதற்காக, கொடைகள் உட்பட, உள்நாட்டு மூலங்களிலிருந்து கடன்பெறுவதற்கு அரசாங்கம் எந்த அளவிற்குக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை மொத்த வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை எடுத்துக் காட்டுகிறது.³ பெரும்பாலான அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளைப் போன்று

இலங்கையும் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு நிதியளிப்பைப் பயன்படுத்துவதற்கான வரையறுக்கப்பட்ட வாய்ப்புகளையே கொண்டுள்ளது. கடந்த இரு தசாப்த காலத்தில், இறைச் செயற்பாட்டிலான ஒரு முன்னேற்றத்தையும் 2001ம் ஆண்டில் 10.4 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட ஒட்டுமொத்தப் பற்றாக்குறையானது 2010ம் ஆண்டில் 8 சதவீதமாகக் குறைவடைந்தமையையும் எம்மால் அறியக் கூடியதாக இருந்தது. 1989 இலிருந்து சீர்ப்படுத்தல் நடவடிக்கைகள் இடம் பெற்று வந்துள்ளபோதும், பொதுப்படையாக இறைச் சமநிலையின்மைகள் தொடர்ந்தும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக இருந்து வருகின்றன. அண்மைக் காலங்களில் காணப்பட்ட செலவீனங்கள் மீதான மேல்நோக்கிய நெருக்குதலானது இறைப் பற்றாக்குறையைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளின் நிலைத்திருக்கத்தக்க தன்மை பற்றிய கரிசனையை அதிகரித்துள்ளது. அரசாங்கச் செலவில் ஏற்பட்ட குறைப்பு காரணமாகவே இறைப் பற்றாக்குறை தொடர்பில் முன்னேற்றம் அடையப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கவனத்திற்

அட்டவணை 2 மொ.உ. உற்பத்தியின் சதவீதமாக இலங்கையில் பொருளாதார மற்றும் சமூக உட்கட்டுமானங்கள் மீதான அரசாங்கச் செலவீனம் (1975 - 2010)

வருடம்	விவசாயமும் நீர்ப்பாசனமும்	கல்வி	சுகாதாரம்	போக்குவரத்தும் தொடர்பாடலும்	மின்சாரமும் நீரும்
1975	2.0	2.7	1.6	2.6	5.1
1980	2.4	2.8	2.0	3.9	3.2
1985	6.7	2.7	1.3	3.1	2.1
1990	1.9	3.1	1.5	2.1	3.7
1995	1.2	2.8	1.6	3.1	4.4
2000	2.7	2.5	1.6	1.7	3.3
2005	0.2	2.6	1.8	1.9	4.1
2010	1.2	1.9	1.3	3.5	1.3

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கைகள்

கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மிக முக்கியமாக மூலதனச் செலவீனங்கள் குறைக்கப்பட்டுள்ளதன் விளைவாகவே செலவீனத்திலான இந்த கீழ்நோக்கிய ஒரு போக்கு நிகழ்ந்துள்ளது. இறை நிலையின் நீடித்திருக்கத்தக்க தன்மையை ஒன்றில் மேலதிக வளங்களைத் திரட்டுவதன் மூலம் அல்லது அரசாங்கச் செலவை குறைப்பதன் மூலம் அடையக் கூடும். எனினும், கட்டுப்பாடே இறைச் சீராக்கத்தின் முதன்மைக் கூறாகக் காணப்படுகின்றது. செலவீனத்தைப் பொறுத்தவரை, மூலதனச் செலவில் பாரியளவான குறைப்பிலும் நடைமுறைச் செலவில் சிற்றளவிலான குறைப்பிலும் அதிகளவிற்கு நம்பிக்கை வைப்பது இறை இடைவெளியை நிரப்புவதற்கு பொருத்தமானதன்று. உயர் பற்றாக்குறைகளுக்கு ஒரு பகுதி வெளிநாட்டுக் கடன் மற்றும் கொடைகளாலும், மறு பகுதி பணவீக்கத்தைத் தோற்றுவிக்காத உள்நாட்டுக் கடன்களாலும் நிதியளிப்புச் செய்யப்பட்டன. இருந்தபோதிலும், மொத்தப் பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதற்கு இவை போதாதிருந்தமையால், அரசாங்கம் உள்நாட்டு வங்கி மூலங்களிலிருந்து கடன்பெற வேண்டியிருந்தது. வங்கித் துறையிலிருந்து அரசாங்கம் பெற்ற மிகைக் கடன் உயர்பண நிரம்பல் அதிகரிப்பிற்கு, அதாவது M₂ (புழக்கத்திலுள்ள தாள் மற்றும் குற்றி நாணயங்கள், வட்டி வழங்கப்படாத வங்கி வைப்புகள், வீடமைப்புக் கடன் வழங்கும் நிதி நிறுவனங்களில் உள்ள வைப்புகள், தேசிய சேமிப்புக் கணக்குகள் என்பவற்றையே M₂ சுட்டுகின்றது) 2008ம் ஆண்டில் 12 சதவீதமாகவும் 2010ம் ஆண்டில் 18 சதவீதமாகவும் அதிகரிப்பதற்கு, காரணமாக அமைந்தது⁴ (இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை, 2010). இது, 2008ல் உச்ச உயர் நிலையான 22 சதவீதமாக பணவீக்கம் அதிகரிப்பதற்கான சூழலைத் தோற்றுவித்தது.

சர்வதேச நாணய நிதியம் உலக வங்கி ஆகியவற்றின் நிபந்தனைகள் சமூகச் செலவைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளைப் பற்றி நேரடியாக குறிப்பிடுவதில்லை என்பதற்கு ஆதாரமான கருத்துகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இறைப் பற்றாக்குறையையும் உயர்பணவீக்கத்தையும் மட்டுப்படுத்தல் எனும் முக்கியமான குறிக்கோள்களை அடைவதற்கு சமூக சேவைகளிலான குறைப்பு தவிர்க்க முடியாததாகும் (SAPRI, 2002). இந்த நாட்டின் அனுபவங்களிலிருந்து நாம் அறிந்து வைத்துள்ளவாறு, பொருளாதார மற்றும் சமூக உட்கட்டுமானச் செலவுக் குறைப்பானது அரசாங்க இறைப் பற்றாக்குறையை மாத்திரம் மட்டுப்படுத்துவதில்லை என்பதுடன், இதன்மூலமாக உட்கட்டுமான இருப்புத் திரட்சி மற்றும் வெளியீட்டு அதிகரிப்பு என்பவற்றில் ஒரு வீழ்ச்சிக்கும் வழிவகுக்கும். உட்கட்டுமானத்தையும் பொதுச் சேவைகளையும் பயன்படுத்துவதற்கு

கிராமிய ஏழைகளுக்கு உள்ள வாய்ப்புகள் கிராமியத் துறையின் மனித மூலதனத்திலும் உற்பத்தித் திறனிலும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு தாக்கவிளைவைக் கொண்டிருக்கும் என நம்பப்படுகின்றது (Khan, 2000). இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஒரு நாட்டில் உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியானது பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கியுள்ள பொருளாதார விளைவுகளுக்கு வழிவகுப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது.

போதுமான அளவில் உட்கட்டுமான வசதிகளை வழங்குதலானது அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஏராளமான நாடுகளிலுள்ள அரசாங்கங்களின் முதன்மையான கடமைப் பொறுப்பாக இனங்காணப்பட்டுள்ளது (Saeed, 1999). உட்கட்டுமானங்களின் பொருளாதார ரீதியான விசேட இயல்புகள் காரணமாக தனியார்துறையினரால் அவற்றைக் கையாள்வது கடினமாக இருப்பதனால், உட்கட்டுமானங்களை வழங்குதலானது மரபு ரீதியாக அரசாங்கத்தின் கடமைப் பொறுப்பாக ஆகியுள்ளது. வீதிகள், நீர்ப்பாசனம், தொடர்பாடல் ஊடகங்கள், கப்பற் துறைமுகங்கள், விமான நிலையங்கள், சக்தி (மின்சாரமும் நீரும்) என்பவற்றை உள்ளடக்கியுள்ள பெளதிக உட்கட்டுமானம் மற்றும் கல்வி, சுகாதாரம் என்பவற்றை உள்ளடக்கியுள்ள மனித மூலதனம் ஆகியவற்றின் மீதான அரசாங்கச் செலவில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை இனிமேல் பகுப்பாய்வு செய்யவுள்ளோம்.

பொருளாதாரம் மற்றும் வறுமை ஒழிப்பு என்பவற்றில் உட்கட்டுமானத்தின் முக்கியத்துவம் காரணமாக, இலங்கை அரசாங்கம் தொடர்ந்தும் உட்கட்டுமான அபிவிருத்திக்கு அதிகளவு முன்னுரிமை அளித்து வருகின்றது. இலங்கையின் வருடாந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் அனைத்திலும் முன்மொழியப்பட்ட அரசாங்கத்துறை அபிவிருத்திச் செலவீனத்தில் உட்கட்டுமானத் துறையானது கணிசமான பங்கைப் பெற்று வந்துள்ளது. இது தொடர்பில்,

செலவு முன்னுரிமையை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ள உட்கட்டுமான அபிவிருத்தி மீதான அரசாங்கச் செலவின் ஒழுங்கமைவு முறையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை நாம் பகுப்பாய்வு செய்யவுள்ளோம். அட்டவணை 2ல் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு, 1975 - 2010 காலப் பகுதியில் இலங்கையின் உட்கட்டுமானம் மீதான அரசாங்கச் செலவானது மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு வந்துள்ளது.

விவசாயமும் நீர்ப்பாசனமும்

விவசாயத்தின் மீதான அரசாங்கச் செலவுகள் ஆபிரிக்காவிலும் ஆசியாவிலும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு குறிப்பிடத்தக்களவு பங்களிப்புச் செய்துள்ளன (Fan and Rao, 2003). பொதுவாகப் பார்க்கும்படித்து, சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரான காலத்தில் அடுத்தடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் கிராமிய வறுமை ஒழிப்புக்குமான முதன்மையான மூலமாக விவசாயத்தையும் நீர்ப்பாசனத்தையும் செயல் இலக்காகக் கொண்டிருந்தன. பேரளவான அரசாங்க முதலீடுகள் மின் உற்பத்திக்காகவும் பரப்பு நீர்ப்பாசனத் தொகுதிகளாகவும் புதிய நீர்த்தேக்க நிர்மாணத்தை நோக்கி திருப்பி விடப்பட்டிருந்தன. எனினும் 1990ல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1.9 சதவீதமாக இருந்த விவசாயத் துறை மீதான அரசாங்கச் செலவு 2005ல் ஆண்டில் 0.2 சதவீதமாகக் குறைவடைந்து (அட்டவணை 2ஐப் பார்க்கவும்), தெளிவாகத் தெரியத்தக்க வகையில் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது என்பதை எம்மால் அவதானிக்க முடியும். 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மிகவும் முனைப்பாகத் தோன்றுகின்ற அம்சம் யாதெனில், நீர்ப்பாசன உட்கட்டுமான அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 35,835 மில்லியன் ரூபாவாகும். புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கும் மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள நீர்ப்பாசனத் தொகுதிகளை புனரமைப்பதற்கும் இந்த நிதி ஒதுக்கீடு பயன்படுத்தப்படும்.

விவசாய ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி மற்றும் விரிவாக்கற் சேவை என்பவற்றிற்கு போதுமானளவு முன்னுரிமையையும் நிதியையும் வழங்காமல் விடுதல் விவசாய உற்பத்தித்திறனில் பாதகமான விளைவை ஏற்படுத்தும் என்பதோடு; இதன் மூலம் விவசாயிகளின் வருமானமும் வீழ்ச்சியடையும் என்பதனையும் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. வரவு-செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளின்படி, 2012ல் விவசாய ஆராய்ச்சி மற்றும் விரிவாக்கற் சேவைகளுக்காக 300 மில்லியன் ரூபா செலவிடப்படும் (ஆயினும் அபிவிருத்தியடைந்த மற்றும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, இது குறைவாகவே உள்ளது). மிக முக்கியமாக விவசாய உற்பத்திக்கான உள்ளீட்டுமானியம் வழங்குவதை விட விவசாய ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் சேவைகள் மற்றும் நீர்ப்பாசனத் தொகுதிகளை மேம்படுத்தல் முதலியவற்றின் மீதான அரசாங்கச் செலவீனம் மிகுதியான தாக்க விளைவைக் கொண்டிருக்கும். குறிப்பாக வறியவர்களுக்கு முக்கியமானதாகக் காணப்படும் விவசாயம் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய செயற்பாடுகள் மீதான அரசாங்கச் செலவீனத்தை வரவு-செலவுத் திட்ட குறைப்புகளிலிருந்து ஒப்பீட்டளவில் பாதுகாக்க வேண்டியுள்ளது (Gupta and Verhoeven, 1999).

வீதிகள்

கடந்த காலத்தில் தேசிய மட்ட உட்கட்டுமான திட்டங்களுக்கான முன்னுரிமைகள் மாற்றமடைந்துள்ளன. உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியில் இடப்படும் அரசாங்க முதலீட்டிலிருந்து அதிகளவு நன்மையடையும் துறையாக போக்குவரத்துத் துறை இருந்து வருகின்றது. போக்குவரத்துத் துறையினுள் மேற்கொள்ளப்படும் முதலீட்டில் பெரும் பகுதி வீதி நிர்மாணத்தை நோக்கி திருப்பி விடப்பட்டுள்ளது. இச்சூழலில், தேசிய மட்டத்திலான அண்மைக்கால உட்கட்டுமான செலவில் கடந்த சில தசாப்தங்களாக

கவனிக்கப்படாது விடப்பட்டிருந்த வீதி அபிவிருத்தி தற்போது முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த நெடுஞ்சாலைகள், நெடுஞ்சாலைகளை விரிவுபடுத்துதல், வீதிகளைப் பராமரித்தலும் புனரமைத்தலும் ஆகியவற்றிற்கான தேசிய வீதிகள் தொடர்பான ஒரு பெரும் திட்டம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது (இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை, 2010).

அட்டவணை 3 இலங்கையின் வீதி அபிவிருத்தி நிலையை (2009) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில நாடுகளின் நிலையுடன் ஒப்பிடுதல்

நாடு	வீதி அடர்த்தி (100 சதுர கி.மீ.பரப்பளவில் வீதியின் நீளம்)	மொத்தச் சக்தி நுகர்வில் வீதித்துறை சக்தி நுகர்வின் பங்கு	மொத்த வீதியில் நடைபாதையின் சதவீதம்
தெற்காசியா	129***	7	59
இந்தியா	129	7	49
பாகிஸ்தான்	33**	13	65**
சிங்கப்பூர்	475	13	100
கொரியக் குடியரசு	105	12	79
ஐக்கிய இராச்சியம்	172	19	100
இலங்கை	160	19	81*

குறிப்பு: * 2004ம் ஆண்டிற்கான தரவுகள், ** 2007ம் ஆண்டிற்கான தரவுகள், *** 2010ம் ஆண்டிற்கான தரவுகள். மூலம்: உலக வங்கியின் உலக அபிவிருத்தித் குறிகாட்டிகள், <http://databank.worldbank.org>. ஐப் பார்க்கவும்.

மகா நகரம் திட்டத்தின் கீழ் கிராமப் புறங்களில் உள்ள சிறு வீதிகளை மேம்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பிரதேசங்கள் சந்தையைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை மேம்படுத்துவதானது இந்நாட்டில் சமநிலையான அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதுடன், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.⁶

2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளவாறு, மூன்று அமைச்சு களுக்கு (துறைமுகங்கள் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சு, உள்ளூராட்சி மற்றும் மாகாண சபைகள் அமைச்சு, பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சு) கீழுள்ள வீதி அபிவிருத்திக்காக அண்ணளவாக 170 பில்லியன் ரூபா செலவிடப்படும். இது உட்கட்டுமானச் செலவீனத்துக்கான மிகப் பாரியளவிலான பெறுகையாகும்; மொத்த வரவு-செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீட்டில் 11 சதவீதம் வீதித்துறைக்கானதாகும். அரசாங்கம் காங்கேசன்துறை, அநுராதபுரம், குருணாகல், புத்தளம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கண்டி, நுவரெலியா போன்ற முக்கியமான நகரங்களை இணைக்கும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த நெடுஞ்சாலைகள் மீது அதிகளவு கவனம் செலுத்தியுள்ளது என்பது வரவு-செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

அட்டவணை 3ல் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு, தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் இலங்கை ஒப்பீட்டுரீதியாக உயரளவான வீதி அடர்த்தியைக் கொண்டுள்ளது. பங்களாதேஷின் வீதி அடர்த்தி 100 சதுர கிலோ மீற்றருக்கு 33 கிலோ மீற்றர் நீளமான வீதிகளாக உள்ளது. அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் வீதி அடர்த்தியுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, இது மிகக் குறைவானதாகும். இவ்வாறே மொத்த சக்தி நுகர்வின் சதவீதமாக வீதித்துறையின் சக்தி நுகர்வு மட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, போக்குவரத்துத்துறையின் அபிவிருத்தியை அளவிட முடியும். இவ்வாறாக அட்டவணை 3ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு, ஏனைய அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து இலங்கையில் இது மிகவும் உயர்வாக உள்ளது என்பது தெளிவானதாகும். தற்போதுள்ள வீதிகளின் பயன்பாட்டை அதிகரிப்பதற்கு வீதிகளின் நிலையை மேம்படுத்துதல் இன்றியமையாததாகும். மொத்த வீதி வலையமைப்பில் கிட்டத்தட்ட 80 சதவீதமானவை வீதியோர நடைபாதை அமைக்கப்பட்ட வீதிகளை உள்ளடக்கியுள்ளன என்பதை இத்தரவுகளிலிருந்து நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். மேலும், இவ்விகிதமானது தெற்காசியப் பிராந்தியத்தின் சராசரி விகிதத்தையும் விட உயர்வானதாகும்.

மின்சாரம்

கடந்த காலத்தில் மின்சாரத் தொழிற் துறையில் கூட கணிசமான அளவு விரிவாக்கம் நிகழ்ந்துள்ளது. மின்வழங்கலில் காணப்படும் துரித அதிகரிப்பை இந்த நாட்டின் அபிவிருத்திச் செயல்முறையிலான மிகப் பெரும் சாதனையாகக் கருத முடியும். 1997ம் ஆண்டில் 57 சதவீதமான குடும்பங்களே மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பைக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் 2000ல் இது 77 சதவீதமாக அதிகரித்தது. இப்பிராந்தியத்திலுள்ள ஏனைய நாடுகளின் மின் வழங்கலுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, இலங்கையின் மின்வழங்கல் மட்டம் கணிசமானளவு உயர்வானதாகும். இவ்விகிதமானது தெற்காசியப் பிராந்தியத்தின் விகிதத்தை விட உயர்வாக உள்ளபோதும், அது அபிவிருத்தியடைந்த மற்றும் கிழக்காசிய நாடுகளின் மின்வழங்கல் விகிதத்தை விடவும் அதிகளவு பின்தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளது.⁷ 2003ம் ஆண்டில் 7,612 GWh ஆகக் காணப்பட்ட மின்னிற்பத்தி 2010ம் ஆண்டில் 10,714 GWh ஆக அதிகரித்துள்ளது.⁸ மிக அண்மைக் காலத்தில் மின்னிற்பத்தித் தொழிலில் இடப்பட்ட முதலீடு மிகப்பெரும் அதிகரிப்பைக் கண்டுள்ளது. மின்சாரத் துறை விரிவாக்கத்தின் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த குறிகாட்டியாக மின்வழங்கலில் கிராமப் புறங்களை உள்ளடக்கும் வகையிலான எளிதாகப் புலப்படத்தக்க அதிகரிப்பு அமைந்துள்ளது. மின்சார உற்பத்தியையும் பகிரிவையும் மேம்படுத்துவதற்காக புதிய வரவு-செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளின் கீழ் 34,187 மில்லியன் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இருந்த போதிலும், அதிகரித்துச் செல்லும் கேள்வியைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இலங்கையின் மின்னிற்பத்தி இயலாமை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்பதற்கு ஆதாரமான கருத்துகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன (வரவு-செலவுத் திட்ட உரை, 2012) மின்சாரத்துக்கான வரலாற்று ரீதியான கேள்வி அதிகரிப்பை (வருடத்துக்கு 8 சதவீதம்) அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கையில், மின்னிற்பத்தியை ஒவ்வொரு வருடமும் அண்ணளவாக 200MW அளவில் அதிகரிக்க வேண்டியுள்ளது என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது (உலக வங்கி 2004). இலங்கையின் மின்சார செலவு கிழக்காசிய நாடுகளின் மின்சாரச் செலவை விட உயர்வாக இருப்பதற்கு மின்சாரத்துறையின் தொழில் நுட்ப மற்றும் பொருளாதார ரீதியான செயற்திறன் இன்மை காரணமாக அமைந்துள்ளது என்பதை அண்மைக்கால சான்றுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. மலேசிய நுகர்வோர் 1 kW ற்றிற்காக அமெரிக்க டொலரில் 10 சதவீத செலுத்தும் அதேவேளை, இலங்கை நுகர்வோர் அமெரிக்க டொலரில் 16 சதவீத செலுத்த வேண்டியுள்ளது (உலக வங்கி 2004). இந்த உயர் தீர்வைகள் வர்த்தக மற்றும் கைத்தொழில் துறைகளைச் சேர்ந்த நுகர்வோர் மீது பாதகமான விளைவுகளைக் கொண்டு வரும்.

மனித மூலதனம்

சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரான காலப் பகுதியில் மனித மூலதனத்தின் மீதான அரசாங்கச் செலவானது மொத்தச் செலவீனத்தில் மிகப்பெரும் பங்காக பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. கடந்த இருதசாப்த காலத்தில் சுகாதாரச் செலவீனத்தின் வீத அளவு மாற்றமின்றி மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் அண்ணளவாக 1.5 சதவீதமாக இருந்து வந்த அதேவேளை, கல்விக்கான அரசாங்கச் செலவு தொடர்ந்தும் அனேகமாக கிட்டத்தட்ட 2.7 சதவீதமாக இருந்து வந்துள்ளது. எனினும் அண்மித்த கடந்த காலத்தில் கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் என்பவற்றிற்கான அரசாங்கச் செலவில் சிற்றளவான வீழ்ச்சி காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் கல்வி அடைவு மற்றும் சுகாதாரத் துறையின் வெளியீடு என்பவற்றிலான முன்னேற்றங்களுக்கு மேலும் அதிகளவான வரவு-செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு தேவைப்படுகின்றது என்பதற்கான சான்றுகள் உள்ளன.

கல்வி: ஒரு வகை மாதிரியை⁹ அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்விக்கான அரசாங்கச் செலவைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள் தொடர்பில், மொத்த அரசாங்கச் செலவானது கல்விச் செலவீனத்துடன் ஒரு நேர்த் தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது என்பதை நாம் கண்டறிந்துள்ளோம். பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடைகின்ற போது வருமானம் அதிகரிக்கின்றது. அப்போது அரசாங்கம் கல்விக்கு அதிகளவில் செலவிடுகின்றது என்பதை ஆய்வு முடிவுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கல்விக்கான அரசாங்கச் செலவின் அளவு மற்றும் அதன் செயற்திறன் என்பன மனித மூலதன விருத்தியில் முனைப்பான செல்வாக்கைக் கொண்டிருக்கும். கடந்த இரு தசாப்த காலத்தில் அனேகமாக தெற்காசியாவில் உள்ள அனைத்து நாடுகளுமே தமது அரசாங்கச் செலவீனத்தில் கல்விக்கான வீத அளவை அதிகரித்துள்ளன. குறிப்பாக பாகிஸ்தானும் இந்தியாவும் கல்விக்கான தமது அரசாங்கச் செலவுத் தொகையைத் திடீரென அதிகரித்துள்ளன. பாகிஸ்தான், 2006ல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட அதனுடைய கல்விக்கான செலவுப் பங்கை 2010ம் ஆண்டில் 3 சதவீதமாக அதிகரித்தது. அதேவேளை, தெற்காசியாவின் விகிதம் 2009ம் ஆண்டில் 3 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது (உலக வங்கித் தரவுத் தளம்). எனினும், இலங்கையில் 1960ம் ஆண்டில் 4 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட தேசிய வருமானத்தின் கல்விக்கான வீத அளவு 2010ம் ஆண்டில் 1.9 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. கல்வியில் மேற்கொள்ளப்படும் தனியார் முதலீடுகள் சமூக உத்தம மட்டங்களைக் குறைப்பதை வழக்க முறையாகக் கொண்டுள்ளன (மூலதனச் சந்தையின் பூரணத்துவம் அற்ற தன்மை மற்றும் உயர்வான அமைப்பு முறையும் கொடுக்கல் வாங்கல் செலவுகள் ஆகியன

காரணமாக, கல்வித் துறையில் உள்ள வாய்ப்புகளுக்கான அதிகரித்துச் செல்லும் கேள்வியைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு உண்மையில் கல்வியில் தனியார் துறையினரின் முதலீடு போதாதுள்ளது. ஆயினும், ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைக் கல்விக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடானது இறையாண்டு 2012ல் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁰ இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஒரு நாட்டில் கல்வியில் இடப்படும் முதலீட்டை, குறிப்பாக குறைந்த வருமானம் பெறுவோருக்கு அதிகளவு நன்மையளிக்கக்கூடியவை எனக் கருதப்படும் ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைக் கல்வியிலான முதலீட்டை, பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக நியாயப் படுத்த வேண்டியுள்ளது.

சுகாதாரம்: இப்பிராந்தியத்திலுள்ள ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, சுகாதாரம் தொடர்பான குறிகாட்டிகளில் இலங்கை வியப்பூட்டும் வகையிலான முன்னேற்றங்களை அடைந்துள்ளது.¹¹ சுகாதாரத் துறையில் காணப்படும் இச்சாதனையின் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த பதிவுகளுக்கு அரசாங்கத் தலையீடு தொடர்பான உறுதியான கொள்கைகளே காரணமாக இருந்ததாக நம்பப்படுகின்றது (Anand and Kanbur, 1994). சுகாதாரம், உயர் எழுத்தறிவு வீதமும் பெண்களை வலுவிட்டு தலும் என்பவற்றில் காணப்படும் முன்னேற்றங்கள்¹² மரண வீதத்தில் ஏற்பட்ட கணிசமான வீழ்ச்சிக்குத் துணைபுரிந்துள்ளன (De Silva, 2004). வறியவர்கள் மத்தியில் ஆரோக்கிய மட்டத்தை மேம்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தின் இலவச ஆரோக்கியப் பராமரிப்பு முறைமை குறிப்பிடத்தக்களவு பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. மிக முக்கியமாக உலக வங்கியின் நிதியுதவி மற்றும் இருதரப்பு நிதியளிப்பு என்பவற்றின் மூலமாக சுகாதாரத் துறையை மேம்படுத்துவதற்காக, கணிசமானளவு வரவு-செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடாக 105 பில்லியன் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதை எம்மால் அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்த நாட்டின் சுகாதாரத் துறைக்கான அரசாங்கச் செலவீனத்தின் பங்கு தொடர்ந்தும் தெற்காசியப் பிராந்தியத்தின் சராசரிச் செலவீனத்தை விடவும் உயர்வாகக் காணப்படுகின்றது (2010ல் தெற்காசியாவின் விகிதம் 4 ஆக இருந்த அதேவேளை, இலங்கையில் இது 7 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது). ஆயினும் கூட கிழக்காசிய நாடுகளின் விகிதத்துடன் ஒப்பிடுமிடத்து, இவ்விகிதமானது குறைவாகவே காணப்படுகின்றது (எடுத்துக் காட்டாக, 2010ல் தாய்லாந்தில் இது 14 சதவீதமாக காணப்பட்டது என மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது).¹³

உட்கட்டுமானம் மற்றும் வறுமை ஒழிப்புக்கான அரசாங்கச் செலவுகள்

மேம்படுத்தப்பட்டுள்ள உட்கட்டுமான வசதிகள் பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிப்பதற்கும் ஏழைகளை வறுமையிலிருந்து விடுவிப்பதற்குமான சக்தி

வாய்ந்த ஒரு கருவியாகும் என்பது பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு விடயமாகும். வறுமைக் குறைப்பின் வேகத்தைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு, பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிப்பதற்கும் வருமானப்பகிர்வை மேம்படுத்துவதற்குமான கொள்கைகளின் ஒரு கலவை தேவைப்படுகின்றது (Kakwani, 2004). உட்கட்டுமான இருப்பை உற்பத்தித் தொழிற்பாட்டில் காணப்படும் கொடுப்பனவுகள் செலுத்தப்படாத ஒரு காரணியாக அஸ்சோர் (Aschauer, 1989) என்பவர் இனங்கண்டுள்ளார். உட்கட்டுமான வழங்கல் மூலம் மீள்ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்ற உற்பத்தி வளங்கள் செயற்திறனை மேம்படுத்தும் என்பதுடன், அதன் மூலமாக உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும் என்பதற்கு ஆதரவான கருத்துகளை இவர் முன்வைத்துள்ளார். உட்கட்டுமான வழங்கலில் காணப்படும் உயர் செலவீனமும் நெடுங்கால தாமதமும் தனியார் மூலதன முதலீட்டின் செயற்திறனைக் குறைக்கும் (உலக வங்கி 1994). 1950களில் உட்கட்டுமானங்களில் இடப்பட்ட மிகப் பேரளவான முதலீடுகளுடன் இணைந்ததாகவே சீனா, இந்தியா, தாய்வான் ஆகிய நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி நிகழ்ந்துள்ளது (Minami, 1994). அரசாங்க உட்கட்டுமான சேவைகள் பொதுப்பணையாக உற்பத்திக்கு அத்தியாவசியமான அடிப்படைச் சேவைகளை (பொது வசதிகளை) உள்ளடக்கியுள்ளன (Saeed, 1999). உட்கட்டுமானம் தொடர்பான அரசாங்கக் கொள்கையை, பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைவதற்கும் வருமான பகிர்வை மேற்கொள்வதற்குமான ஆற்றல் வாய்ந்த ஒரு கருவியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது என்பதை வண்டுவோல் மற்றும் நீட் (Van de Wall and Nead, 1995) ஆகியோர் தெளிவுபடுத்துகின்றனர். உட்கட்டுமானத்திற்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இடையில் ஒரு நேரத் தொடர்பு காணப்படுகின்றது என்று மகேந்திரா தேவ் (Mahendra Dev, 2008) என்பவர் கருத்துக் கூறுகின்றார்.

இலங்கைச் சூழ்நிலையில், உயர் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஆதரவளிக்கும் வகையில் உட்கட்டுமானங்களில் போதுமானளவு முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் மாத்திரமே 2016ற்குள் ஆள்வீத (தலா) வருமானத்தை இரட்டிப்பாக்குதல் எனும் குறிக்கோளை அடைய முடியும். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான சகாப்தத்தில் முழுமையாக விருத்தியடையாத தனியார் துறையின் பிரசன்னம் காரணமாக, அரசாங்கத்துறையானது தேசநிர்மாணத்தில் முதன்மையான நிறுவனமாக குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வகிபாகத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருந்ததுடன், நிலைத்திருக்கத்தக்க அபிவிருத்தியை நோக்கி பொருளாதாரத்தை வழிநடத்தியும் வந்தது. இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஒரு நாட்டில் உட்கட்டுமான வசதிகளை விருத்தி செய்தலானது பரந்த பொருளாதார விளைவுகளுக்கு வழிவகுப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளைக்

கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் கடந்த காலத்தில் அடையப்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நீர்ப்பாசனம், போக்குவரத்து, தொடர்பாடல், மின்வழங்கல் முதலியன உட்பட்ட, மிகப் பேரளவான அரசாங்க முதலீடுகள் மூலமாக மேம்படுத்தப்பட்ட உட்கட்டுமான வசதிகள் அதிகளவில் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. கடந்த மூன்று தசாப்த காலத்தில், தெற்காசிய நாடுகளின் சராசரிப் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஒத்த ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சி நிலையை இலங்கை அடைந்துள்ளது.¹⁴ கிராமப்புற வறியவர்களின் மெய் வருமானத்தை நிர்ணயிப்பதில் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் விவசாயம் முக்கிய ஒரு வகிபாகத்தைக் கொண்டிருந்தது. அண்மைக்காலத்தில் கிராமிய வறுமையைக் குறைப்பதில் இலங்கை ஓரளவு வெற்றி கண்டுள்ளது.¹⁵ இவ்வாறாக, கிராமிய வறுமைக் குறைப்பிற்கு விவசாயத் துறையின் வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்களவு பங்களிப்புச் செய்துள்ளது.¹⁶ வறிய விவசாயக் குடும்பங்களின் வருவாயை அதிகரிப்பதில் விருத்தி செய்யப்பட்ட உட்கட்டுமானங்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு வகிபாகத்தைக் கொண்டிருந்தன.

கிராமியப் பொருளாதாரத்தை நிலைத்திருக்கத்தக்க ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சிப்பாதையை நோக்கி வழிநடத்துவதில் இலங்கையின் போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்பாடல் என்பவற்றிலான முன்னேற்றம் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் ஆக்கக்கூறாகக் காணப்படுகிறது. முக்கியமாக, கிராமப்புற வீதி அபிவிருத்தியானது பல்வேறு வகையான பொருளாதார விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கும். அவையாவன: (i) உற்பத்தியாளர்களுக்கு தொலைவிலுள்ள சந்தைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை வழங்குதல், (ii) ஊழியம், மலிவான உள்ளீடுகள் மற்றும் வாடிக்கையாளர்களை கவர்தலும் அதன்மூலமாக உற்பத்தி தொடர்பான செயற்திறன்களை அதிகரித்தலும், (iii) காணி விலைகளிலும் அபிவிருத்திப் பாணிகளிலும் தாக்கவிளைவை ஏற்படுத்தல் (Gunasekaraவும் ஏனையோரும், 2008). வெவ்வேறுபட்ட உட்கட்டுமான தொகுதிகளுக்கான அரசாங்கச் செலவு குறித்த வகையில், கிராமிய வறுமை தொடர்பான உத்தேசமாக மதிப்பிடப்பட்ட நெகிழ்ச்சிக் குணகத்தின் பிரகாரம், கிராமிய வீதிகளுக்கான அரசாங்கச் செலவானது, கிராமிய வறுமைக் குறைப்பிற்கான மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தனிப்பட்ட ஒரு செலவுக்கூறாக அமைந்துள்ளது என்பதை நாம் கண்டறிந்துள்ளோம். வீதிகளுக்கான அரசாங்கச் செலவீனம் 1 சதவீதமாக அதிகரிக்குமாயின், கிராமிய வறுமை 0.84 சதவீதமாக குறைவடையும்.¹⁷ இலங்கையில் மொத்தச் செலவில் போக்குவரத்துச் செலவின் விகிதமானது அபிவிருத்தியடைந்த ஒரு நாட்டின் விகிதத்தை விடவும் குறிப்பிடத்தக்களவு உயர்வானதாக மென குணசேகர என்பவரும் ஏனையோரும் சேர்ந்து மேற்கொண்ட ஆய்வில்

(2008) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாட்டில், குறிப்பாக கிராமப் புறங்களில் சிறந்த உட்கட்டுமான வசதிகள் இல்லாதிருந்தல் கிராமிய பொருளாதார அபிவிருத்தியை படுமோசமாகப் பாதித்துள்ளது.¹⁸ இன்றியமையாத அடிப்படை உட்கட்டுமான வசதிகளையும் சேவைகளையும் பயன்படுத்துவதில் கிராமப்புறக் குடும்பங்களுக்கு உள்ள மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாய்ப்பானது, விவசாய உற்பத்திகளைச் சந்தைப்படுத்துவதற்கும் உள்ளீடுகளைக் கொள்வனவு செய்வதற்குமான கொடுக்கல் வாங்கல் செலவுகளை அதிகரிப்பதற்கு வழிவகுக்கும். இது விவசாய உற்பத்தியின் குறைந்தளவிலான போட்டித் தன்மைக்கும் குறைந்த இலாபத்தன்மைக்கும் காரணமாக அமைகின்றது.

முடிவுரை

வீதிகள், மின்சாரம், துறைமுகங்கள் உட்பட்ட பௌதிக உட்கட்டுமானங்களில் இடப்பட்ட முதலீட்டில் கணிசமான ஓர் அதிகரிப்பு பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள அதேவேளை, மனித மூலதன அபிவிருத்திக் கான, குறிப்பாக கல்விக்கும் சுகாதாரத்திற்குமான, வரவு-செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடுகள் தொடர்ந்தும் மாற்றமின்றி இருந்து வந்துள்ளன என்பதை, கூட்டுமொத்தத் தரவுகள் பற்றிய அண்மைக்கால ஆய்வு ஒன்று வெளிப்படுத்தியுள்ளது. 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட உத்தேசமதிப்பீடுகளால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளவாறு, 2011ம் ஆண்டில் 28 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட உட்கட்டுமானங்களுக்கான செலவீனத்தின் பங்கு 2012ல் 31 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. எனினும் கிழக்காசிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, உட்கட்டுமான இருப்பை மேம்படுத்துவதற்கு இந்த நாட்டிற்கு மேலும் வரவு-செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடுகள் தேவைப்படுகின்றன என்பதை உட்கட்டுமானத்திலான பாரிய இடைவெளி சுட்டிக்காட்டுவதை எம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது. உட்கட்டுமானம் மீதான அரசாங்கச் செலவால் வெவ்வேறுபட்ட வழிமுறைகள் மூலமாக வறுமைக் குறைப்பில் முனைப்பான ஒரு தாக்கவிளைவை ஏற்படுத்த முடியும். சுகாதாரம், கல்வி உட்பட்ட பொருத்தமான இடங்களுக்கு அடிப்படைச் சேவைகளை வழங்குவதன் மூலமாக வறுமைக் குறைப்பில் இதனால் நேரடியாகச் செல்வாக்குச் செலுத்த முடியும். பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிப்பதன் மூலம் வறுமைக் குறைப்பில் மறைமுகமான ஒரு தாக்க விளைவையும் ஏற்படுத்த முடியும். உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியானது வறுமைக் குறைப்புத் திட்டங்களுக்கு அதிகளவு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டியுள்ளதென யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, குறிப்பாக உயர் பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைவதற்கும் வறுமையைக் குறைப்பதற்கும் அவசியமான, மனித மூலதனம் மற்றும் பௌதிக உட்கட்டுமான அபிவிருத்தி என்பவற்றிற்கான

அரசாங்கச் செலவீனத்தை வரவு-செலவுத் திட்ட குறைப்புகளிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டியுள்ளது.

துணைநூற் பட்டியல்

- Abed, George T. (1998). Fiscal reforms in Low Income Countries: Experience Under IMF Supported programmes. IMF Occasional paper 160, Washington, D.C., IMF.
- Anand, S. and Ravi Kanbur, S.M. (1994). Public Policy and Basic Needs Provisions: Intervention and Achievement in Sri Lanka. In: Jean Dreze and Amartya Sen (eds.) The political economy of Hunger, Vol. 3, Oxford, Clarendon Press.
- Aschauer, D.A. (1989). Is public expenditure productive? Journal of Monetary Economics, 23:177-200.
- Calderon, C.A. and Serven, L. (2004). The Effects of Infrastructure Development on Growth and Income distribution. World Bank Policy Research Working paper, No.3400. The World Bank.
- Central Bank of Sri Lanka (various years). Annual Report. Colombo.
- De Silva, A. (2004). Overview of the Health Sector (2004). In: S. Kelegama (ed.) Economic Policy in Sri Lanka. Vijitha Yapa Publication, Colombo.
- Easterly, W. and Schmidt-Hebbel, K. (1991). The Macroeconomic of Public Sector Deficits: A Synthesis. PRE working Paper 775. World Bank Policy Research Department, Washington D.C.
- Fan, S. and Rao N. (2003). Public Spending in Developing Countries: Trends, Determination, and Impact. EPDT Discussion Paper 99. International Food Policy Research Institute, Washington, D.C.
- Fan, S., Hazel, P. and Thorat, S. (2000). Government Spending, Agricultural Growth, and Poverty in Rural India. American Journal of Agricultural Economics, 82 (4):1038-1051
- Gunasekara, K., Anderson, W. and Lakshmanan, T.R. (2008). Highway-Induced Development: Evidence from Sri Lanka. World Development, 36 (11):2371-2389.
- Gupta, S. and Verhoeven, H. (2001). The Efficiency of Government Expenditure Experience from Africa. Journal of Policy Modelling, 23 (2001): 433-467.
- Kakwani, N (2004) Pro poor growth in Asia. InFocus. International Poverty Centre (IPC). United Nations Development Programme.
- Khan, M. H. (2000). Rural Poverty in Developing Countries: Issues and Policies. IMF Working Paper WP/00/78. IMF Institute.
- Kraev, E. (2004). Structural Adjustment Policies in Ghana in the 1990s: An Empirical Analysis and Policy Recommendations. UNDP Discussion Paper.
- Mahendra Dev, S. (2008). India. In: Chowdhury and Wahiduddin, M.(eds) Handbook on the South Asian Economics. Edward Elgar Publishing Ltd, UK.
- Minami, R. (1994). The Economic Development of Asia. The Macmillan Press Ltd, London.
- Ministry of Finance, Budget Speech – 2012, Government of Ceylon press.
- Saeed, K. (1999). *Infrastructure Development in a Dual Economy: Implications for Economic Growth and Income Distribution*. Xu Hongang, Humana Settlement Planning Division, Institute Technology, Bangkok, Thailand.
- SAPRIN (2002). The Policy Roots of Economic Crisis and Poverty: The Structural Adjustment Participatory Review International Network (SAPRIN).
- Sumanaratne, B.M. (2010). A study of Rural Poverty in Sri Lanka with Special Emphasis on Reducing the Role of State under Structural Adjustment. Ph.D. Thesis. University of Sheffield (unpublished).
- UNDP (2007). Human Development Report. United Nations Development Programme, Palgrave Macmillan, New York.
- Van de Walle, D. and Nead, K. (1995). Public Spending and the Poor: Theory and Evidence. Baltimore and London. The John Hopking University Press.

Woodward, D. (1992). Debt Adjustment and Poverty in Developing Countries: The Impact of Debt and Adjustment at the Household Level in Developing Countries. Pinter Publishers, London, Vol. 2.

World Bank (1994). World Development Report Infrastructure for Development. Oxford University Press, New York.

World Bank (2004) *Sri Lanka: Development Policy Review: Poverty Reduction and Economic Management Sector Unit*. South Asian region. The World Bank.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 Fiscal reforms were designed and performed as a part of liberalisation with the aim of achieving macroeconomic balance.
 - 2 For a fuller discussion see Abed (1998) and Kraev (2004).
 - 3 The overall deficit provides an indicator of pressures on the current account and of the crowding out of private investment.
 - 4 The share of borrowing from the banking sector to finance the budget deficit has accelerated from 48% in 2007 to 96% in 2008 (Central Bank, Annual Report, 2010).
 - 5 This accounts for only 0.22 of total budget allocation (see budget speech, 2012).
 - 6 There are wide disparities between levels in different regions of the country, the western province remains much more developed than rest of the country.
 - 7 For instance, nationwide electricity coverage for Malaysia was 99 per cent in 2009 (World Bank's World Development Indicators, see <http://databank.worldbank.org>.)
 - 8 See, the Central Bank of Sri Lanka, Annual Report 2004 and 2010.
 - 9 $EDUC = -4.1456 - 0.5885 \text{ TEXY}t-1 - 0.5441 \text{ YPC}t-1 - 0.0038 \text{ SAP}t-1 - 2.324t^{**} + (3.803) + (2.317) + (-0.655)$
- Here, EDUC denotes total public expenditure on education as a percentage of GDP, TEXY denotes total public expenditure as a percentage of GDP, YPC is per capita GDP, SAP is the structural adjustment programme, and "t" denotes time period.
- Note: Figures in parentheses are t-values.
 ** indicates significant at 1% level,
 * indicates significant at 5% level, and The dummy variable for SAP = 1 in 1978-93 and 1989-93, and = 0 in subsequent year. (See further detail Sumanaratne, 2010).
- 10 Rs. 95 billion was allocated in this budget to enhance primary and secondary education (See Budget speech 2012).
 - 11 Life expectancy is 75 years for Sri Lanka in 2009, while that was 65 years for South Asia in a similar year. Sri Lanka's infant mortality rate (12/1000) and under 5 child mortality rate (14/1000) are good by international comparison (UNDP, 2007).
 - 12 For instance, persons per doctor decreased from 2307 in 2003 to 1462 in 2010; persons per nurse decreased in the similar period from 1152 to 752.
 - 13 For World Bank's World Development Indicators, see <http://databank.worldbank.org>.
 - 14 For instance, GDP growth rate on average for Sri Lanka was around 6 percent compared to 7 percent in South Asia between 2006 and 2010 (World Bank's World Development Indicators).
 - 15 It declined from 22.7 percent in 2002 to 15.7 percent in 2007 (Household Income Expenditure Survey, 2002 and 2007).
 - 16 65% of the population directly and in directly depend on it for their livelihood in Sri Lanka.
 - 17 The elasticity of poverty of a given expenditure component measures the percentage change in rural poverty with respect to a one percent change in public spending on that component. The elasticity coefficients were derived according to the procedure used by Fan *et al.* (2000). See further detail Sumanaratne (2010).
 - 18 It has been estimated that only 10% of the paved road network is in a good condition due to a lack of maintenance. This caused increased road user costs, and poor quality of transport services. See World Bank (2004).

தொழில்முயற்சிகளுக்கான ஊக்குவிப்பு உதவிகள்

அறிமுகம்

யுத்தத்திற்குப் பின்னரான இலங்கையானது புதியதோர் பொருளாதார அபிவிருத்திக் கட்டத்தினுள் நுழைவதால், பொருளாதார வளர்ச்சியில் புலியியல்நீதியாக அதிகளவான இடங்களை உள்ளடக்குவதை உறுதிப் படுத்துவதன் பொருட்டு, பின்தங்கியுள்ள பிரதேசங்களில் வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்கு கூடியளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில், புதிய பொருளாதாரவாய்ப்புகளை நாடு முழுவதிலும் தோற்றுவிக்க வேண்டியுள்ளது. இதை அடைவதற்கான ஒரு வேலைவாய்ப்பு உருவாக்க வழிமுறையாக நாடு முழுவதிலும் தொழில்முயற்சி வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. சிறிய மற்றும் நடுத்தரக் கைத்தொழில்களில் இருந்து பாரியதும் உபாயநீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தகுமான கைத்தொழில்கள் வரை தனியார் தொழில்முயற்சி வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்காக, பூரணமான ஒரு தொகுதி இறை ஊக்குவிப்பு உதவிகளை வழங்குவதன் மூலம், இந்நிகழ்ச்சி நிரலை முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதில் 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத்திட்டம் குறிப்பிடத்தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

மஹிந்த சிந்தனை தொலைநோக்கு ஆவணம், கைத்தொழில் மற்றும் வர்த்தக அமைச்சின் 5 ஆண்டுத் திட்டம் (2011-2015) ஆகிய இவ்விரண்டிலும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, 2009ம் ஆண்டில் 28.63 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கான கைத்தொழிற் துறையின் பங்களிப்பை, 2016ற்குள் 29.29 சதவீதமாக அதிகரிப்பதை அரசாங்கம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் தற்போது 17.5 சதவீதமாகக் காணப்படும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கான தயாரிப்புக் கைத்தொழிலின் பங்களிப்பை 2016ம் ஆண்டிற்குள் 22 சதவீதமாக அதிகரிக்க வேண்டுமெனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. எனவே இச்செயல் இலக்குகளை அடைவதில், 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத்திட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள, கைத்தொழில் செயற்பாடுகளில் இடப்படும் முதலீடுகளுக்கான ஊக்குவிப்பு உதவிகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு வகிபாகத்தைக் கொண்டுள்ளன.

முதலீட்டிற்கான இறை சம்பந்தப்பட்ட ஊக்குவிப்பு உதவிகள்

2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டக் கொள்கை வழிகாட்டலானது 2011ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டவற்றின் ஒரு தொடர்ச்சியாக இருக்கும் அதேவேளை, முதலீட்டுக்காக வழங்கப்படும் ஊக்குவிப்பு உதவிகளின் இயல்பு தொடர்பில் ஒரு பிறழ்வு காணப்படுகின்றது. நேர் வரிகளையும் மறைமுக வரிகளையும் குறைத்தல் அல்லது மறுசீரமைத்தலுடன் இணைந்த வகையில், கம்பனித்துறைக் கான குறைந்தளவான வருமான வரி முறைமை மூலமாக முதலீட்டுக்கு ஊக்குவிப்பு உதவிகளை வழங்குவதில் 2011ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் கவனம் செலுத்தியது. அதேநேரம், 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இறை சம்பந்தப்பட்ட ஊக்குவிப்பு உதவிகள் வியாபாரச் செயற்பாட்டு வகையின் அடிப்படையில் செயல் இலக்காகக் கொள்ளப்பட்டு, தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு உதவிகள் தொழில்முயற்சிச் செயற்பாடுகளின் முழுமையான ஒரு தொகுதியை உள்ளடக்கியுள்ளன. விவசாயம், விவசாய விளைபொருட்களைப் பதனிடுதல், மிருக வளர்ப்பு, மிருக வளர்ப்புடன் சம்பந்தப்பட்ட உற்பத்திப் பொருட்களைப் பதனிடுதல், மீன்பிடி, மீன்பதனிடுதல் என்பனவற்றில் குறைந்த பட்சம் 25 மில்லியன் ரூபாவை முதலீடு செய்யும் சிற்றளவு தொழில்முயற்சிகளுக்கு 4 வருட வரி விலக்களிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட ஏதாவது வணிகச் செயற்பாடுகளில் 50 மில்லியன் தொடக்கம் 200 மில்லியன் ரூபா வரை முதலீடு செய்யும் நடுத்தரத் தொழில் முயற்சிக்கு 4 தொடக்கம் 6 வருடங்கள் வரையான வரி விலக்களிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பதனிடல் உட்பட, குறிப்பிட்ட ஏதாவது வணிகச் செயற்பாடுகளில் 300 மில்லியன் தொடக்கம் 2,500 மில்லியன் ரூபாவரையான முதலீட்டை மேற்கொள்ளும் பேரளவுத் தொழில்முயற்சிகளுக்கு 6 தொடக்கம் 12 வருடங்கள் வரையான வரிவிலக்களிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அனுஷ்கா விஜேசிங்க ஆராய்ச்சிப் பொருளியலாளர் கொள்கை ஆய்வு நிலையம் இலங்கை

2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் வழக்கமான வரி விலக்களிப்பில் இருந்து ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டு, குறிப்பாக தற்போதுள்ள தொழில்முயற்சிகளின் விரிவாக்கத்திற்கான 'முதலீட்டு வரிக் குறைப்பு/ நிவாரணம்' எனும் ஓர் எண்ணக் கருஅறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தற்போது இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு தொழில் முயற்சி கூட 50 மில்லியன் ரூபா முதலீட்டை மேற்கொள்ளாமலின், அதை 'கொடுப்பனவுக் கானதகுதியாகக்' கருத முடியும் என்பதுடன், உத்தேச மதிப்பீட்டு வருமானத்தில் இருந்து அத்தொகையைக் கழிக்கவும் முடியும். முழுமையான வரி விலக்களிப்பிலிருந்து படிப்படியாக விலகி, 'முதலீட்டு நிவாரணத் திற்குத் தகுதிபெறுதல்' மற்றும் 'முதலீட்டு வரிக் கடன்கள்' போன்ற, மேலும் அதிகளவான செயல் இலக்குகளுடன் கூடிய ஊக்குவிப்பு உதவி வடிவங்களாக மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கும், இலங்கையின் முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு உதவி முறைமையை நோக்கிய ஒரு முக்கியமான செயற்பாடாக இது அமைந்துள்ளது.

உள்ளூர்க் கைத்தொழிலை ஊக்குவித்தல்
எதிர்காலத்தில் சாத்தியப்படத்தக்கவை என மஹிந்த சிந்தனை தொலைநோக்கு ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு, உள்நாட்டுப் பெறுமதிச் சேர்க்கையை அதிகரிப்பதில் அரசாங்கத்தின் சிறப்புக் கவனம் உள்ளதுடன், இம்முயற்சியைப் பலப்படுத்துவதற்கான அடித்தளத்தை 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமும் இட்டுள்ளது. இயற்கையான பென்சிற்கரி, கனிமண், மணல், கருங்கல், மைக்கா, இலம்னைற்று, உருத்தைல், சேர்க்கோனியம், பொல்பேற்று, தைத்தேனியம் போன்ற கனிமங்களுக்கான ஏற்றுமதி செஸ் (CESS) வரிகளை அதிகரிப்பதன் மூலம், எமது இயற்கை கனிமவளங்களின் உள்ளூர்ப் பெறுமதிச் சேர்க்கையை ஊக்குவிப்பது தொடர்பான ஒரு முக்கிய நடவடிக்கை 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

எது. இது, 2011ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளின் ஒரு விரிவாக்கமாகும். மூலப்பொருள் வடிவிலான பேரளவு ஏற்றுமதிகளுக்கு அதிகளவு செஸ் வரிகளை விதிப்பதன் மூலம் அதிகளவான உள்நாட்டுப் பெறுமதி சேர்க்கைக்கு ஊக்குவிப்பு வழங்குவதற்காக, இறப்பர், தேயிலை போன்றவற்றை மூலப்பொருள்வடிவில் ஏற்றுமதி செய்வதில் இருந்து பின்வாங்கச்செய்வதற்கான நடவடிக்கைகள் 2011ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன.

2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்திலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க ஒரு செயற்பாடு யாதெனில், 'உபாயரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இறக்குமதிப் பதிலீட்டுத் தொழில்முயற்சிகளை' இனம் காணுவதாகும். இதில் சீமெந்து (சீமைக்காரை), உருக்கு, மருந்துகள், துணி, பால்மா ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் கைத்தொழில்களுக்கு 5 வருட வரிவிலக்களிப்பும், அதைத் தொடர்ந்து சலுகை அடிப்படையிலான 12 சதவீத கம்பனி வருமான வரிக்குறைப்பும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பான இந்த ஐந்து கைத்தொழில்களையும் தெரிவு செய்வதற்கான காரண காரிய அடிப்படை தொடர்பில் திருப்தியடையக்கூடியதாக இருக்கும் அதேவேளை, இப்பொருட்களில் சிலவற்றை உற்பத்தி செய்வதில் இலங்கைக்கு மிகக் குறைந்தளவான ஒப்பீட்டுநன்மையே உண்டு. உதாரணமாக, பல பொருட்களையும் உள்ளடக்கிய மருந்து உற்பத்திக்கு முன்னேற்றமடைந்த உயிரியல் தொழில்நுட்பக் கைத்தொழிலைப் போல, சிறந்த முறையில் வளர்ச்சியடைந்துள்ள மருந்து உற்பத்தி ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக் கைத்தொழிலும் இன்றியமையாத ஒரு முன்தேவையாகும். இந்தியா இத்துறையில் பலமான ஒப்பீட்டு நன்மையை ஏற்கனவே அடைந்துள்ளமையால், இறக்குமதி செய்யப்படும் மருந்துப் பொருட்கள் தொடர்பில் குறிப்பிடத்தக்க இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் இன்றி போட்டிக்கு ஈடு கொடுப்பது உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களைப் பொறுத்தவரை சிரமமானதாக இருக்கக் கூடும். அவ்வாறே உருக்கு உற்பத்தி தொடர்பில், இலங்கையின் உறுதியான சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் காரணமாக, வரி தொடர்பாக அதிகளவு ஒழுங்கு விதிகளைக் கொண்டுள்ள நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற உருக்கு உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு எதிராக உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களால் போட்டியிட முடியாதிருக்கும்.

கைத்தொழில்களுக்கான சவால்கள்

2012ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது இலங்கையில் கைத்தொழில்களுக்கு ஊக்குவிப்பு உதவிகளை வழங்குவதற்கு அதிகளவு முயன்றுள்ள அதேவேளை, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி தொடர்பான மட்டுப்பாடுகளை அதனால் பொருட்படுத்தாமல் இருக்க முடியாது. இலங்கை படிப்படியாக அதனுடைய குறைந்த செலவிலான ஊழிய அணுகூலத்தை இழந்து வருவதுடன், தாய்லாந்து, வியட்நாம், பங்களாதேஷ் போன்ற ஆசியப் பிராந்தியத்திலுள்ள போட்டி நாடுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, சக்திச் செலவு தொடர்பில் ஏற்கனவே பிரதிகூலமான ஒரு நிலையில் உள்ளது. 2011ம் மற்றும் 2012ம் ஆண்டுகளுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு, இலங்கையின் கைத்தொழில் துறையை மேலும் திறன் மற்றும் தொழில்நுட்பம் என்பவற்றால் தூண்டப்படும் ஒன்றாகவும், பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் ஒன்றாகவும் ஆக்குவதில் அரசாங்கம் மிகுதியான ஆர்வ ஈடுபாடு கொண்டுள்ளது என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இதற்கு வரி ஊக்குவிப்பு உதவிகள் அவசியமானவை எனினும், அது மாத்திரம் போதுமான ஒரு நிபந்தனையாக அமையாது. உயர் தொழில்நுட்பக் கைத்தொழிற் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள ஒப்புக் கொள்ளும் ஆற்றலுள்ள உயர்திறன் வாய்ந்த ஓர் ஊழியப் படையை வளர்த்தெடுப்பதன் மூலம், மனிதவள அடித்தளத்தைக் குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்குப் பொருந்தச் செய்வது இன்றியமையாததாகும். மலேசியாவில் கல்விக்கான அரசாங்கச் செலவினம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 4.1 சதவீதமாக இருக்கும் அதேவேளை, இலங்கையில் அது 2.3 சதவீதமாக மாத்திரமே உள்ளது. இதுதவிர, 90 சதவீதமான பாடசாலைகள் உயர்தர வகுப்புக்களில் விஞ்ஞானப் பாடநெறிகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதன் காரணமாக, விஞ்ஞானம் கற்ற மாணவர்களின் தொகுதி கூட மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.¹

ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தியை மேம்படுத்துதல் கூட இன்றியமையாததாகும். ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திக்காக சீனா, இந்தியா போன்ற நாடுகள் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் பெறுமதியில் 3 சதவீதத்திற்கு அதிகமாகச் செலவிடும் அதேவேளை, இலங்கை அண்ணளவாக 0.14 சதவீத அளவிலேயே செலவிடுகின்றது. இலங்கையின் ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் தனியார் துறை முதலீடு மிகக் குறைவாகவே உள்ளதுடன், மொத்த ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி செலவினத்தில் அதன் பங்கு 8 சதவீதம்

திற்கும் குறைவாக இருக்க, தாய்வானிலும் கொரியாவிலும் அது 60 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாகவுள்ளது.² ஆகவே நாட்டின் கைத்தொழில் அடித்தளத்தை விரிவுபடுத்துவதில் இறை ஊக்குவிப்பு உதவிகள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு வகிபாகத்தைக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளை, அதை மேலும் போட்டித்தன்மை வாய்ந்த ஒன்றாக ஆக்குவதற்கு கல்வி, திறன் விருத்தி, ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி என்பவற்றிலான முதலீடு மிக அவசியமானதாகும்.

சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில் முயற்சிகள்

சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில் முயற்சிகள் எப்பொருளாதாரத்தினதும் முக்கிய பகுதியாக இருப்பதுடன், இதற்கு இலங்கையும் விதிவிலக்கல்ல. சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழிற்சாலைகளின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கான ஒப்பீட்டுரீதியான பங்களிப்பிற்கு அல்லது அதன் முறைசாராதன்மை மற்றும் வகைப்படுத்தலில் உள்ள பிரச்சினைகள் என்பவற்றின் நிமித்தம், வேலைவாய்ப்புக்குத் தகுதி பெறுவதில் காணப்படும் இயற்கூறான சிக்கலான நிலைக்கு மத்தியிலும் சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சியால் ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பெருமளவு பங்களிப்புச் செய்ய முடியும் எனவும், பிரதேசரீதியான பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைப்பதில் அது முக்கியமான ஒரு வகிபாகத்தைக் கொண்டுள்ளது எனவும் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கம், தனியார் துறை மற்றும் சர்வதேச அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் என்பவற்றால் குறிப்பிட்ட நோக்கத்துக்காக ஏராளமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளபோதும், சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழிற்சாலைகளானது இன்றும் மனம் கொள்ளத்தக்க மற்றும் தெளிவான கொள்கைரீதியான கவனத்தைப் பெறவில்லை. இச்சூழலில், அண்மைய வருடங்களில் முன்வைக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டங்களுள் சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளுக்கு அதிகளவு ஆதரவு வழங்குவதில், 2012ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் முனைப்பாகத் தோன்றுகின்றது. குறிப்பாக சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழிற்சாலைகளைப் பலப்படுத்தி அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய வரி மற்றும் நிதி தொடர்பான ஒரு தொகுதி யோசனைகள் இதில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

சிறிய மற்றும் நடுத்தர தொழிற்சாலைகளுக்கு ஊக்குவிப்பு வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு, 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள

முன்மொழிவுகள் அட்டவணை 1ல் கருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக சிறியமற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளுக்குக் காண சலுகைகள் மற்றும் விதிவிலக்குகள் என்பவற்றைத் தவிர, ஏனைய பல சலுகைகளும் குறிப்பிட்ட சில வணிகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ள சிறிய மற்றும் நடுத்தர தொழில்முயற்சிகள் மீது சாதகமான ஒரு தாக்கவிளைவைக் கொண்டிருக்கும்.

சில துறைகள் இன்னும் தெளிவுபடுத்தப்படாது உள்ளதுடன், வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு பின்னர் வெளியிடப்படுகின்ற அதன் அமுலாக்கம் தொடர்பான ஆவணங்களில் அவை தெளிவுபடுத்தப்படுவதற்கான வாய்ப்பு உண்டு. உதரணமாக, புதியதோர் 'சிற்ப்பாவுத் தொழில்முயற்சிக்கான' குறைந்தபட்ச முதலீட்டுத் தேவையான 25 மில்லியன் ரூபா ஒரு சவாலாக அமையக்கூடும். பெரும்பாலான சிற்ப்பாவுத் தொழில்முயற்சிகள் இதற்கும் குறைந்த நிலையான மூலதனத்தையே கொண்டுள்ளன. இவ்வாறான ஓர் அளவீடு 'நடுத்தரத் தொழில்முயற்சி' வகைக்கான குறைந்தபட்ச முதலீட்டுத் தொகைகளுக்கும் (100 தொடக்கம் 200 மில்லியன் ரூபா) பொருந்தும். இலங்கையில் ஒரு சராசரி நடுத்தரத் தொழில்முயற்சியைப் பொறுத்தவரை, இது மிகப்பெரிய முதலீட்டுத் தொகையாகும். வணிகச்செயற்பாட்டின் இயல்பைப் பொறுத்து, முதலீட்டின் அளவும் மாறுபடும். இரத்தினக்கல் பட்டை தீட்டுவதில் ஈடுபட்டுள்ள தொழில்முயற்சி, மீனைத் தகரத்தில் அடைக்கும் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள தொழில்முயற்சி ஆகியன இரண்டுமே ஒரே அளவான மொத்த விற்பனைத் தொகையைக் கொண்டுள்ளதாக 'நடுத்தர' எனும் பிரிவில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் தேவைப்படும் குறைந்தபட்ச முதலீட்டின் அளவு முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருக்கும். ஒட்டுமொத்தத்தில், உண்மையில் மீண்டெழும் ஒரு சவாலாக தோற்றம் பெறுகின்ற மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை யாதெனில், சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிக்கான ஒரு பொதுவான வரைவிலக்கணத்தின் தேவையாகும். வர்த்தக வங்கிகள், மத்திய வங்கி, ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை, கைத்தொழில் அபிவிருத்திச் சபை, வியாபார அனுமதி வழங்குவதற்கான அரசாங்க நிறுவனங்கள் முதலியன ஒவ்வொன்றும் சற்று வேறுபட்ட வரைவிலக்கணங்களைக் கொண்டுள்ளன. இதனால், இந்த நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றாலும் வழங்கப்படுகின்ற

பல்வேறுபட்ட திட்டங்கள் / சேவைகளில் பங்குபற்றுவதில் சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளுக்கு ஏராளமான பிரச்சினைகள் எழுகின்றன.

சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளுக்கான சவால்கள்

2011ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட, சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளுக்கான 10 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்ட கம்பனி வரி வீதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமும் சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிக்கான வரிச் சமையைக் குறைத்துள்ளது என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. ஆனால் சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகள் தொடர்பில் இன்னும் அதிகளவான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியுள்ளதுடன், அது வெறுமனே வரி ஊக்குவிப்பு உதவிகளாக மாத்திரம் இருக்கக்கூடாது. பெறுமதி வாய்ந்த இந்த இறை ஊக்குவிப்பு உதவிகள் அதிகபட்ச தாக்கவிளைவுகளைக் கொண்டிருப்பதன் பொருட்டு, சமகாலத்தில் கையாளப்பட வேண்டியுள்ள எண்ணிறந்த மட்டுப்பாடுகளை இலங்கையின் சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகள் எதிர்கொண்டு வருகின்றன.

கடன்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பில் உள்ள சிரமங்கள், பல இடங்களிலும் பரந்துள்ளதும் செலவிற்கு ஈடு கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ளதுமான வியாபார அபிவிருத்திச் சேவைகள் போதுமானளவு காணப்படாமை, தொழில் நுட்பத்தையும் சந்தைப்படுத்தலையும் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள், மின்சாரத்தின் நம்பகத்தன்மையுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகள் முதலியனவே இம்மட்டுப்பாடுகளில் சிலவாகும். இதில் கடன்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு தொடர்பான மட்டுப்பாடு மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். தனியார் மற்றும் அரசு வங்கிகளைப் போல இலங்கை மத்திய வங்கியினாலும் பல்வேறு திட்டங்கள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டுள்ளபோதும், வங்கிகளில் இருந்து நிதியைப் பெற்றுக் கொள்வதில் நாடு முழுவதிலும் உள்ள சிறிய மற்றும் நடுத்தர தொழில்முயற்சிகள் பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொள்கின்றன. இதற்கு கேள்வி மற்றும் நிரம்பல் ஆகிய இரண்டும் தொடர்பான ஆக்கக்கூறுகள் காரணமாக உள்ளன. கேள்விச் கூறு தொடர்பில்,

பெரும்பாலான சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகள் குறைந்தளவான நிதியியல் அறிவைக் கொண்டிருப்பதுடன், கடன்களுக்கு விண்ணப்பிக்கும்போது, கணக்குப்பதிவுகளைப் பேணுதல், தொழிற்சாத்தியப்பாட்டுத் திட்டத்தையும் கடன் வியாபாரத் திட்டத்தையும் விருத்தி செய்தல் என்பவற்றில் பலவீனமாக உள்ளன. குறைந்தளவு ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக அவை இருப்பதற்கும், வங்கிகளுக்கும் ஏனைய நிதி நிறுவனங்களுக்கும் அவை உயர்ந்தளவான நட்ட அச்சம் உடையனவாகத் தோன்றுவதற்கும் இது காரணமாக அமைகின்றது. நிரம்பல் கூறு தொடர்பாகப் பார்க்கையில், பெரும்பாலான வங்கிக் கிளைகள் சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளின் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த தேவைகளுக்கு முழுமையாகப் பொருந்துவையாக இல்லை என்பதுடன், அவை சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளுக்கு ஆதரவானவையாக இல்லை. நிதியியல் அறிவை (அடிப்படைக் கணக்கீடு, வியாபாரத் திட்டங்களை எழுதுதல் முதலியன) மேம்படுத்துவதற்கு சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளுக்கு பயிற்சி வழங்க வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறே, சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளுக்கான கடன் வழங்கல் தொடர்பில் வங்கிக் கிளை முகாமையாளர்களினதும் கடன் அலுவலர்களினதும் உள்பாங்குகளையும் அணுகுமுறைகளையும் மேம்படுத்துவதற்காக அவர்களுக்கும் பயிற்சி வழங்க வேண்டியுள்ளது.

சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளைப் பலப்படுத்துவதில் வரிச் சலுகைகள் மிக முக்கியமான ஒரு கூறாக உள்ளமையால், 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது அவற்றிற்காக (சிறிய மற்றும் நடுத்தர தொழில்முயற்சிகள்) அதிகளவான சலுகைகளை வழங்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால், இலங்கையின் சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகள் வெற்றி பெறுவதற்கான கடின முயற்சிகளுக்கான ஒரு சகலரோக நிவாரணியாக இவ்வரிச் சலுகைகளைக் கருத முடியாது. ஏனைய பிரச்சினைகள் கூட இதேயளவு மட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டவையாக இருப்பதுடன், அவை தொடர்பில் மேலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியுள்ளது. அத்தகைய, வரியுடன் தொடர்புடைய கொள்கைரீதியான ஆதரவை ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இருந்து எதிர்ப்பது

<p>புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படவுள்ள தொழில்முயற்சிகளுக்கான விசேட ஊக்குவிப்பு உதவிகள்</p>	<p>புதிய தொழில்முயற்சிகளை ஆரம்பிப்பதற்கான செலவுச் சமையைக் குறைத்தல், தொழில்முயற்சிகள் தொடங்கப்படுவதற்கு முன்னர் ஏற்பட்ட செலவுகளை வரி செலுத்தவேண்டியுள்ள முதலாவது வருடத்திற்கான வருமான வரியிலிருந்து கழிப்பதற்கு சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளுக்கு (500 மில்லியன் ரூபாவிற்கும் குறைந்த வருடாந்த மொத்தவிற்பனையைக் கொண்ட நிறுவனங்கள்) இடமளிப்பதற்காக வரிச் சட்டங்களைத் திருத்துதல்.</p>
<p>புதிய தொழில்முயற்சிகளுக்கான வருமானவரி ஊக்குவிப்பு உதவிகள்</p>	<p>விவசாயமும் பதனிடலும், மிருகவளர்ப்பும் பதனிடலும், மீன்பிடித்தொழிலும் பதனிடலும், கலைப்படைப்பு உட்பட ஆக்க வேலைப்பாடுகள் போன்ற குறிப்பிட்ட செயற்பாடுகளில் குறைந்தபட்சம் 25 மில்லியன் ரூபாவை முதலீடு செய்யும் சிறுநளவுத் தொழில்முயற்சிகளுக்கு 4 வருட வரி விலக்களிப்பு வழங்குதல். எப்பொருளாதாரச் செயற்பாட்டிலேனும் ஈடுபடும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளுக்கு அவற்றின் முதலீட்டு அளவைப் பொறுத்து, 50-100 மில்லியன் ரூபாவிற்கு 4 வருடம்: 100-200 மில்லியன் ரூபாவிற்கு 5 வருடம்: 200 மில்லியன் ரூபாவிற்கு மேல் 6 வருடம் என வரி விலக்களிப்புகளை வழங்குதல். விவசாய மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையிலான முதலீட்டின், வரி விலக்களிப்பிற்குத் தகுதிபெறுவதற்கான குறைந்தபட்ச முதலீட்டுத் தொகை 25 மில்லியன் ரூபாவாகும்.</p>
<p>தற்போதுள்ள தொழில்முயற்சிகளுக்கான பல்வேறு விலக்களிப்புகள்</p>	<p>விவசாயமும் பதனிடலும், மிருகவளர்ப்பும் பதனிடலும், மீன்பிடித்தொழிலும் பதனிடலும், தகவல் தொழில்நுட்பம். BPO/ KPO, ஆரோக்கியப் பராமரிப்பு, கல்வி, அழகுபடுத்தல், குளிர் அறைகளும் களஞ்சியப்படுத்தலும், சுற்றுலாத்துறை, விளையாட்டுக்களும் உடல்தகுதி நிலையங்களும், கலைப்படைப்பு உட்பட ஆக்க வேலைப்பாடுகள் போன்ற குறிப்பிட்ட செயற்பாடுகளில் தற்போது ஈடுபட்டு வரும் தொழில்முயற்சிகள் 2015ற்கு முன்னர் குறைந்தபட்ச முதலீட்டுத் தொகையாக 50 மில்லியன் ரூபாவை நிலையான சொத்துகளில் முதலீட்டுமாயின், அவற்றிற்கு 3 வருட வரி விலக்களிப்பு வழங்குதல்.</p>
<p>பொருளாதாரச் சேவைக் கட்டணங்கள்</p>	<p>காலாண்டுப் பகுதியில் 500 மில்லியன் ரூபாவிற்கும் குறைந்தளவான மொத்தவிற்பனைப் பெறுமானத்தைக் கொண்டுள்ள சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிக் பொருளாதாரச் சேவைக் கட்டணத்திலிருந்து 100 மில்லியன் ரூபா வரையான விலக்களிப்பு வழங்குதல். பொருளாதாரச் சேவைக் கட்டணத் தொக்கநிலையானது 25 மில்லியனிலிருந்து 50 மில்லியன் ரூபாவாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது (அதாவது இது 2011ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்திலிருந்து 7.5 மில்லியன் ரூபா அதிகரிப்பாகும்).</p>
<p>ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி</p>	<p>ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்திச் செலவீனமாக அரசாங்க நிறுவனங்களுக்குக் கட்டணங்களைச் செலுத்தும் தொழில்முயற்சிகளுக்கு மும்மடங்குக் கழிவு வழங்குதல். அரசாங்க ஆராய்ச்சி-அபிவிருத்தி வசதிகளைப் பெறும் வகையில் சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிக்கு குறைந்தளவான கட்டணம் அறவிடல்</p>
<p>உள்ளூரில் தயாரிக்கப்படும் குறிப்பான பொருட்களுக்கு ஆதரவு வழங்குவதற்கான ஊக்குவிப்பு உதவிகள்/ பாதுகாப்பு</p>	<p>இறப்பர், பிளாஸ்டிக் (நெகிழி) வார்பட அச்சுகளின் இறக்குமதிக்கான சுங்கவரிக் குறைப்பு, இறப்பர், பிளாஸ்டிக் (நெகிழி), உருக்கு, கண்ணாடி வார்பட அச்சுகளுக்கு பெறுமதி சேர்க்கை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பு, கைத்தறி மற்றும் அத்தகைய தயாரிப்புகள் மூலமான வருமானத்திற்கு 12 சதவீதமான குறைந்தளவு வரி விதிப்பு, மீன்பிடித்தொழிலுக்கும் மீனைத் தகர்த்தில் அடைப்பதற்கும் பெறுமதி சேர்க்கை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பு, கோழிவளர்ப்பு மற்றும் அத்தொழிலுக்குத் தேவையான பொருட்களின் இறக்குமதிக்கும் விநியோகத்திற்கும் பெறுமதி சேர்க்கை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பு, பசும்பால் சேகரிப்பு, பசுமைத் தேயிலைத் தயாரிப்பு, கறுவாச் செய்கை, இறப்பர்ப்பால் உற்பத்தி என்பவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிக்கு தேச நிரமான வரியிலிருந்து விலக்களிப்பு, விவசாயம்/தொட்டக் கலை/அழகுத்தாவர வளர்ப்பிற்கான கண்ணாடிக் கூடுகள், பல்வைக் குழாய்கள் மற்றும் இவற்றை நிரமாணிப்பதற்கான ஏனைய பொருட்கள் என்பவற்றிற்கு பெறுமதி சேர்க்கை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பு, நாட்டின் தெற்கு, கிழக்கு, வடக்கு, ரஜரட்ட ஆகிய பகுதிகளில் அரிசி பதனிடலுக்கான நவீன ஆலைகளை அமைப்பதற்கு வரிச் சலுகை வழங்குதல்.</p>

மூலம்: வரவு-செலவுத் திட்ட உரை 2012

நிச்சயமாக யதார்த்தமற்ற ஒன்றாகும். ஆனால், தேசியத் தொழில்முயற்சி அபிவிருத்தி அதிகாரசபை போன்ற சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளுக்கு ஆதரவளிக்கும் நிறுவனங்கள் செயலில் இறங்கி, மிக முக்கியமான இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டியுள்ளன.

முடிவுரை

ஒட்டு மொத்தமாக, 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானது இலங்கையின் தொழிற்சூழையை வளர்ச்சியுறச் செய்வது தொடர்பில், குறிப்பாக சிறிய மற்றும் நடுத்தர தொழில்முயற்சிகளைப் போல, அதிகளவான உள்நாட்டுத் பெறுமதிச் சேர்க்கையுடன் கூடிய கைத்தொழில் துறையில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்துதல்

தொடர்பில், உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது. தொழில்முயற்சிகளின் வளர்ச்சிக்கும் விரிவாக்கத்திற்குமான ஊக்குவிப்பு உதவிகளை வழங்குவதையும், புதிதாக ஆரம்பிக்கும் வியாபார முயற்சிகளை ஊக்குவிப்பதையும் இலக்காகக் கொண்டு, இத்தொழில்முயற்சிகள் மீதான வரிச் சமையைக் குறைப்பதற்காக, விரிவான இறைச்சலுகைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இருந்தபோதிலும், இத்தொழில்முயற்சிகள் எதிர்கொள்ளும் வரி சாராத சவால்கள் தொடர்பில் நாம் தொடர்ந்தும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டியுள்ளது (இவற்றுள் சில சவால்கள் மாத்திரமே இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளன). வேலைவாய்ப்புகளை வழங்குதல், அதன் தொடர்ச்சியாக

யுத்தத்திற்குப் பின்னரான இலங்கையில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைத்தலும் வறுமையை இல்லாது ஒழித்தலும் என்பனவற்றின் பொருட்டு, கைத்தொழில்துறை மற்றும் சிறிய நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகள் ஆகியவற்றை விரிவுபடுத்துவது தொடர்பில் 2012ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகள் அதிகப்பட்ச தாக்கவிளைவுகளைக் கொண்டுள்ளன என்பதை உறுதிப்படுத்துவது மிக முக்கியமானதாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

¹ Sri Lanka: State of the Economy 2011, Institute of Policy Studies (2011)

² Ibid.

தேசிய வருமானக் கணக்கீடு:

மொத்த உற்பத்தி, வருமானம், செலவீடு என்பவற்றின் அளவீடு

பொருளியல் ஆராய்ச்சியாளர்களாலும் பகுப்பாய் வாளர்களாலும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதுடன், பொருளாதாரம் ஒன்றில் காணப்படு வதும் ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதாரச் செயற் பாட்டை அளவிடுவதில் பயன்படுத்தப்படுவது மான விதிமுறைகளின் ஒரு தொகுதியே தேசிய வருமானக் கணக்குகளாகும்.

அறிமுகம்

பேரினப் பொருளியல் பகுப்பாய்வுகளில் காணப்படுகின்ற அடிப்படையான முழுமொத்தப் புள்ளிவிபரங்களே, தேசிய வருமானக் கணக்குகளாகும். 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பிரயோகப் பொருளியலில் காணப்பட்ட மிகுந்த பயன் விளைவை உண்டாக்கத்தக்க புத்தாக்கச் செயல்முறைகளில் ஒன்றாக, தேசிய வருமானக் கணக்கீட்டு முறைமைகளின் புதிய வழிமுறையிலான இவ்வளர்ச்சிப் போக்கு அமைந்திருந்தது. தேசிய வருமானங்களை மதிப்பிடுவதற்கான முயற்சிகள் 17ம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னரேயே மேற் கொள்ளப்பட்டிருந்த போதும், தேசியக் கணக்குகளை வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு திட்டத்தின் அடிப்படையில் பேணும் செயற்பாடு ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 1930களிலேயே ஆரம்பித்தது. புள்ளிவிபரம் தொடர்பான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அம்முயற்சிக்கான உந்துவிசையாக பொருளாதாரப் பெருமந்தமும் கெயின்ஸியப் பொருளியலின் தோற்றமும் அமைந்திருந்தன. இந்த கெயின்ஸியப் பொருளியலானது பொருளாதாரத்தை முகாமைசெய்வதில் அரசாங்கத்தின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வகிபாகம் தொடர்பான விதிமுறைகளை வகுத்துரைத்ததுடன், அரசாங்கங்கள் சரியான தகவல்களைப் பெறுவதை இன்றியமையாததாக ஆக்கியும் உள்ளது. சரியான தகவல்களைப் பெறுவதனால் அரசாங்கங் கள் சாத்தியப்படத்தக்க அளவிற்கு தகவல்களை நன்கு அறிந்து கொண்டு, பொருளாதாரத்தில் தமது தலையீடுகளைத் தொடர முடிகின்றது. பொருளாதாரம் தொடர்பான கவனமான அளவீடுகள் சாத்தியப்படத்தக்கவை என்பது மாத்திரமன்றி, ஒரு பொருளாதாரத்தைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலுக்கும் அவை அவசியமானவையாகும் என்பதை, நோபல் பரிசு வெற்றியாள ரான சிமன் குஷ்நென்ஸ் - Simon Kuznets (இவரே தேசிய வெளியீடு தொடர்பான அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய அளவீடுகளைக் கண்டுபிடித்தவராவார்), ஆதர் பேர்ன் - Arthur Burns என்பவரின் குழு மற்றும் வெஸ்லி மிச்செல் - Wesley Mitchell (வியாபாரச் சகடூட்டக் கட்டங்களின் விபரமான அளவீடுகளைச் செய்து காட்டியவர் போன்ற பொருளியலாளர்களால் 20ம் நூற்றாண்டின் முதல் அரைப் பகுதியில் மிகுந்த கவனத்துடனும் நீண்டகால முயற்சியுடனும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சி தெளிவு படுத்துகின்றது. முன்னர் முறைசாரா அவதானங்களிலும் பரந்தளவான பொதுமைப்படுத்தல் முறைமைகளிலும் பெருமளவிற்குச் சார்ந்திருந்த பொருளியலை, எண்களும் புள்ளிவிபரப் பகுப்பாய்வும் இன்றியமையாத ஒரு வகிபாகத்

பேராசிரியர் டனி அத்தபத்து

சிரேஷ்ட பொருளியல் பேராசிரியர்,

றுஹூணு பல்கலைக்கழகம்

தைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு துறையாக நிலைமாற்றம் பெறச்செய்வதற்கு இவர்களது ஆய்வுப் பணிகளும் ஏனைய பல ஆராய்ச்சிகளும் துணை புரிந்துள்ளன.

பொருளியல் ஆராய்ச்சியாளர்களாலும் பகுப்பாய்வாளர்களாலும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதுடன், பொருளாதாரம் ஒன்றில் காணப்படுவதும் ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதாரச் செயற்பாட்டை அளவிடுவதில் பயன்படுத்தப்படுவதுமான விதிமுறைகளின் ஒரு தொகுதியே தேசிய வருமானக் கணக்குகளாகும். அனேகமாக எல்லா நாடுகளுக்கும் குறிப்பிட்ட சில வடிவங்களில் காணப்படும் உத்தியோக பூர்வமான தேசிய வருமானக் கணக்குகள் உண்டு. இத்தேசிய வருமானக் கணக்குகள் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் தர்க்கரீதியாக ஒழுங்குபடுத்தப் பட்டுள்ளமையால், இக்கணக்குகளைத் தயாரித்தலானது பேரினப் பொருளாதாரம் ஒன்று எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதை நோக்கிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முதலாவது செயல்முறை யாக அமைந்துள்ளது. தேசிய வெளியீட்டு, வருமான மற்றும் செலவீட்டுக் கணக்கீட்டு முறைகள், ஒரு நாட்டின் ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதாரச் செயற்பாடு பற்றிய மிக அதிகளவான தகவல்களை வழங்கு கின்றன. பொருளியலாளர்களும் கொள்கை வகுப்பாளர்களும் பின்வருவனவற்றை மேற்கொள்வதை தேசிய வருமானக் கணக்குகள் சாத்தியப்படச் செய்கின்றன.

- ஒரு கால ஒழுங்குமுறையில் உற்பத்தி மட்டங்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்வதன் மூலம் குறித்த பொருளாதாரத்தின் நோக்க நிறைவேற்றத்தை/ ஆரோக்கிய நிலையை மதிப்பிடுதல்,
- ஒரு பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளதா, மாறாத நிலையில் உள்ளதா அல்லது வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதா என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காக அப்பொருளாதாரத்தின் நெடுங்கால வளர்ச்சிப் போக்கைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருத்தல்,
- ஒரு பொருளாதாரத்தின் நோக்க நிறைவேற்றத்தை/ ஆரோக்கிய நிலையைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்தக் கூடிய கொள்கைகளை வகுத்தல்.

குறிப்பிட்ட ஒரு காலப் பகுதியில் நிகழுகின்ற பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளின் அளவை பின்வரும் வகையில் அளவிட முடியும் எனும் கருத்தை இத்தேசிய வருமானக் கணக்குகள் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. அவையாவன:

- உற்பத்தி செயற்பாட்டின் இடைநிலைக் கட்டங் களில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற வெளியீடு நீங்கலாக, உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வெளியீட்டின் அளவு (உற்பத்தி அணுகு முறை),

- (ii) வெளியீட்டின் உற்பத்தியாளர்களால் பெறப்பட்ட வருமானங்களின் அளவு (வருமான அணுகு முறை),
- (iii) வெளியீட்டின் இறுதிக் கொள்வன வாளர்களால் செலவிடப்பட்ட தொகை (செலவீட்டு அணுகுமுறை).

இந்த ஒவ்வொரு அணுகுமுறையும் பொரு ளாதாரம் ஒன்றை வெவ்வேறுபட்ட கோணத் தில் நோக்குவதற்கான முறைமையை வழங்குகின்றது. ஆயினும், பூரணமற்ற அல்லது தவறாகக் குறிப்பிடப்பட்ட தரவுகள் போன்ற பிரச்சினைகளைத் தவிர, பொரு ளாதாரம் ஒன்றின் ஒட்டு மொத்த நடை முறைச் செயற்பாடுகளின் அளவின் ஒரே வகையான அளவீடுகளையே இம் மூன்று அணுகுமுறைகளும் வழங்குகின்றன என்பதே தேசிய வருமானக் கணக்கீட்டின் மிக முக்கியமான அடிப்படைக் கோட்பாடாகும்.

உற்பத்தி, வருமானம் மற்றும் செலவீட்டு அணுகுமுறைகள் யாவும் ஒரே முடிவையே வழங்குகின்றன என்பது ஒரு தற்செய் லான நிகழ்வு அல்ல. அவை எப்போதும் அவ்வாறு ஒரே முடிவையே வழங்க வேண்டும் என்பதே இம்மூன்று அணுகுமுறைகளின தும் தர்க்கமாகும். அது ஏன் அவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதை நோக்கின், குறிப்பிட்ட ஒரு காலப்பகுதியில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் சந்தைப் பெறுமதியானது இயல்பில் அவற்றை வாங்குவதற்காக கொள்வனவாளர் செலவிடும் தொகைக்குச் சமமாகும் என்பதை முதலில் அவதானிக் குக. பொருட்கள் சேவைகளின் சந்தைப் பெறுமதியும் அப்பொருட்கள் சேவைகள் மீதான செலவுத் தொகையும் எப்போதும் சமமாக இருப்பதனால், உற்பத்தி அணுகு முறையும் (சந்தைப் பெறுமதியை அளவிடுவது) செலவீட்டு அணுகுமுறையும் (செலவுத் தொகையை அளவிடுவது) பொருளாதாரச் செயற்பாடு தொடர்பில் ஒரே அளவீட் டையே வழங்க வேண்டும். அடுத்து, வியாபாரி பெற்றுக்கொள்ளும் தொகை யானது கொள்வனவாளர் செலவிடும் தொகைக்குச் சமமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை அவதானிக்கவும். இதைத் தொடர்ந்து, வியாபாரிகளின் வரவுத் தொகையானது தொழிலாளர்களுக்கும் விநியோகஸ்தர் களுக்கும் செலுத்தப்பட்ட கொடுப்பனவு கள், அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தப்பட்ட வரிகள் மற்றும் இலாபம் (எஞ்சியவை) முதலியவை உட்பட பொருளாதாரச் செயற்பாட்டின் மூலம் பெறப்பட்ட மொத்த வருமானத்திற்குச் சமமாகும். இதனால், மொத்தச் செலவீடானது பெறப்பட்ட மொத்த வருமானத்திற்குச் சமமாக இருக்க

வேண்டும். செலவீட்டு மற்றும் வருமான அணுகு முறைகள் கூட ஒரே முடிவின்மையே தர வேண்டும் என்பதை இது குறிப்பால் உணர்த்துகின்றது. இறுதியாக உற்பத்திப் பெறுமானம் மற்றும் வருமானம் ஆகிய இரண்டும் செலவீட்டிற்குச் சமமாக இருப்ப தனால், குறிப்பிட்ட ஒரு காலப் பகுதியில் காணப்படும் இம்மூன்று அணுகுமுறை களினதும் முடிவும் சமமாகவே இருக்க வேண்டும்.

மொத்த வெளியீடு = மொத்த வருமானம் = மொத்தச் செலவீடு

இச்சமன்பாடானது **தேசிய வருமானக் கணக்கீட்டின் அடிப்படை அடையாளம்** என அழைக்கப்படுவதுடன், தேசிய வருமான கணக்கீட்டுக்கான ஓர் ஒழுங்குமைப்பு முறையை வழங்குவதாகவும் உள்ளது.

ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதாரச் செயற் பாட்டை அளவிடுவதற்கான உற்பத்தி அணுகுமுறை

ஒரு நாட்டினுடைய முழுமொத்த/ ஒட்டு மொத்த பொருளாதாரச் செயற்பாடு தொடர் பான முதன்மையான அளவீடாக அதன் பொருட்கள், சேவைகளின் வருடாந்த மொத்த வெளியீடு அல்லது முழுமொத்த வெளியீடு அமைந்துள்ளது. மொத்த உள் நாட்டு உற்பத்தி (GDP) என அடையாளப் படுத்தப்படுகின்ற இந்த முழுமொத்த வெளியீடு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வருடத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற அனைத்து முடிவுப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றினது மொத்தச் சந்தைப் பெறுமதியாகும். குறிப்பிட்ட ஒரு காலகட்டத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருட்கள் சேவைகளை ஒன்றில் இடை நிலைப் பொருட்கள் சேவைகளாகவோ அல்லது முடிவுப் பொருட்கள் சேவைகளா கவோ வகைப்படுத்தலாம். **இடைநிலைப் பொருட்கள் சேவைகள் என்பவை, குறிப் பிட்ட அதே காலப்பகுதியில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஏனைய பொருட்கள் சேவைகளின் உற்பத்திச் செயல்முறையில் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருட்கள் சேவை களாகும்.** எடுத்துக்காட்டாக, குறிப்பிட்ட ஒரு வருடத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அதன் பின்னர் அதே வருடத்தில் பாண் தயாரிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற கோதுமை மா ஓர் இடைநிலைப் பொரு ளாகும். பேக்கரிக்கு (அடுமனை/ வெதுப் பகம்) கோதுமை மாவை எடுத்துச் செல்லும் போக்குவரத்துக் கம்பனி ஓர் இடைநிலைச் சேவையை வழங்குகின்றது. முடிவுப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவை இடைநிலைப் பொருட்கள், சேவைகளாகப் பயன்படுத்தப்படாத பொருட்களும் சேவை

களுமாகும். அவை ஓர் உற்பத்திச் செயல் முறையின் இறுதி உற்பத்திப் பொருட்களாகும். உதாரணமாக, பேக்கரியால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பாண் ஒரு முடிவுப் பொரு ளாக இருப்பதுடன், பேக்கரியிலிருந்து வீடு நோக்கிச் செல்லும் ஒரு கொள்வனவாளரின்/ நுகர்வோரின் பேருந்துப் பயணம் ஒரு முடிவுச் சேவையாகும்.

சிலவேளைகளில் இடைநிலைப் பொருட் களுக்கும் முடிவுப் பொருட்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு தெளிவாகத் தெரிவதில்லை. அநேகமான பொருட்கள் சிலவேளைகளில் இடைநிலைப் பொருட் களாகவும், பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் முடிவுப் பொருட்களாகவும் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, பொருட்களைத் தயாரிப் பதற்காக உற்பத்தியாளர் ஒருவரால் பயன் படுத்தப்படுகின்ற மின்சக்தி ஓர் இடை நிலைப் பொருளாக உள்ளது. அதேவேளை எமது வீடுகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற மின்சக்தி ஒரு முடிவுப் பொருளாகும். ஒரு பொருள் இடைநிலைப் பொருளா அல்லது முடிவுப் பொருளா என்பது அது எதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதைப் பொறுத்து நிர்ணயிக்கப்படுகின்றதேயன்றி, அது எது என்பதைப் பொறுத்து நிர்ணயிக்கப் படுவதில்லை. முடிவுப் பொருட்களின் பெறுமதியினுள் அனைத்து இடைநிலைப் பொருட்களின் பெறுமதிகளும் ஏற்கனவே உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதால், இடைநிலைப் பொருட்களின் பெறுமதியை வேறாகச் சேர்த்துக்கொள்ளாதலானது ஒரு மீள் கணக் கீட்டுச் செயல்முறையாக இருப்பதுடன் அது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் பெறுமதி யைத் திரிப்புடுத்துவதாகவும் அமையும். பொருட்களை இடைநிலைப் பொருட் களாகவும் முடிவுப் பொருட்களாகவும் வகைப்படுத்துவதிலுள்ள கடினமான தன்மை காரணமாக, ஒரு பொருளாதாரத்தில் உள்ள அனைத்து நிறுவனங்களாலும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற எல்லாப் பொருட்கள், சேவைகளுடனும் சேர்க்கப் பட்ட பெறுமதிகளைக் கணித்து அவற்றைக் கூட்டுவதன் மூலம் அப்பொருளாதாரத்தின் முழுமொத்த வெளியீட்டின் மதிப்பீடு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி என்பது, குறித்த ஒரு நிறுவனத் தினுடைய வெளியீட்டின் சந்தைப் பெறுமதி யிலிருந்து, அந்நிறுவனம் ஏனைய நிறுவனங் களிடமிருந்து கொள்வனவு செய்துள்ள உள்ளீடுகளின் பெறுமதியைக் கழித்து வருவதாகும். உற்பத்திச் செயல்முறையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சேர்க்கப்படுகின்ற பெறுமதியின் கூட்டுத் தொகையானது முடிவுப் பொருட்களின் பெறுமதிக்குச் சமமாயிருக்கும்.

உற்பத்தி சாராக் கொடுக்கல்-வாங்கல்களை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியிலிருந்து நீக்குதல்

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (GDP) ஒரு பொருளாதாரத்தின் வருடாந்த உற்பத்தியை அளவிடுவதற்கு முயற்சிக்கின்றது. அதை மேற்கொள்கின்றபோது, பொருட்களின் உற்பத்தியுடனோ அல்லது சேவைகளின் உற்பத்தியுடனோ சம்பந்தப்படாத ஏராளமான கொடுக்கல் வாங்கல்கள் நிகழ்கின்றன. முடிவுப் பொருட்களின் உற்பத்தியுடன் இவற்றிற்கு எத்தொடர்பும் இல்லை என்பதால் இந்த உற்பத்தி சாராக் கொடுக்கல் வாங்கல்களை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியிலிருந்து கவனமாக நீக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த உற்பத்தி சாராக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் இரு வகையாகும். ஒன்று, முற்றுமுழுதான நிதிக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள், மற்றையது இரண்டாம் கட்ட/ மீள் விற்பனைகள்.

முற்றுமுழுதான நிதிக் கொடுக்கல் வாங்கல்களுள் பின்வரும் மூன்று வகைக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் அடங்குகின்றன;

- (i) அரசாங்க மாற்றல் கொடுப்பனவுகள்,
- (ii) தனியார் மாற்றல் கொடுப்பனவுகள்,
- (iii) பங்குகளின் அல்லது பங்குரிமைச் சான்றிதழ்களின் கொள்வனவும் விற்பனையும். குறிப்பிட்ட குடும்பங்களுக்கு ஓர் அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படுகின்ற சமூகப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பனவுகளும் சமூகநலக் கொடுப்பனவுகளுமே அரசாங்க மாற்றல் கொடுப்பனவுகளாகும். இக் கொடுப்பனவுகளைப் பெறுவோர் அவற்றிற்குப் பதிலாக தற்போதைய உற்பத்திச் செயல்முறைக்கு எப்பங்களிப்பையும் வழங்குவதில்லை என்பதால், அத்தகைய கொடுப்பனவுகளை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சேர்த்துக் கொள்ள மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடு இவ்வருட உற்பத்தியை மிகைப்படுத்துவதாக அமையும். சிறுவர்களுக்குப் பெற்றோர் வழங்குகின்ற பணம் அல்லது விசேட நிகழ்ச்சிகளில் வழங்கப்படுகின்ற பணக் கொடைகள் போன்ற தனியார் மாற்றல் கொடுப்பனவுகள் உற்பத்திச் செயல்முறையுடன் சம்பந்தப்படாத, வெறுமனே ஒரு தனிநபரிடமிருந்து மற்றொருவருக்கான நிதிய மாற்றல்களாகக் காணப்படுகின்றன. பங்குகளையும் பிணைகளையும்/ முறிகளையும் கொள்வனவு செய்தலும் விற்பனை செய்தலும் காகித அடிப்படையிலான சொத்துக்களை வெறுமனே பரிமாறிக் கொள்ளும் ஒரு விடயமாகும். பங்குச் சந்தைக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் ஒரு வகையில் நடப்புக்கால உற்பத்திச் செயல்முறையில் எதையுமே தோற்றுவிப்பதில்லை என்பதுடன், அவை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதும் இல்லை. மொத்த உள்நாட்டு

உற்பத்தியிலிருந்து இரண்டாம் கட்ட/ மீள் விற்பனைகளை நீக்குவதற்கான காரணம் சற்றே வெளிப்படையானதாகக் காணப்படுகின்றது. அதாவது அத்தகைய விற்பனைகள் நடப்புக்கால உற்பத்திச் செயல்முறையைப் பிரதிபலிப்பதோ அல்லது இரட்டைக் கணக்கிடலுடன் சம்பந்தப்படுவதோ இல்லை. ஆயினும், உற்பத்தி சாராக் கொடுக்கல் வாங்கல்களை நீக்குகின்றோம் எனக்கூறுகின்ற போது, இச்சேவைகள் நடப்புக்கால வெளியீட்டிற்கு பங்களிப்புச் செய்வதன் காரணமாக பங்குக் கொள்வனவுகள் மற்றும் விற்பனைகள் என்பவற்றுடன் தொடர்புடைய கொடுக்கல் வாங்கல்கள் போன்ற தரகுக் கட்டண வடிவில் சேர்க்கப்படும் பெறுமதியை நாம் நீக்குவதில்லை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவும்.

அனைத்துச் செயற்பாடுகளுமே பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளாகக் கருதப்பட்டு, முழுமொத்த வெளியீட்டில் உள்ளடக்கப்படுவதில்லை. உடைமையாளரின் சேவைகள் மற்றும் கூலி பெறும் வீட்டுப் பணியாட்களின் சேவைகள் என்பவை தவிர, துப்பரவு செய்தல், அலங்கார வேலை, சமையல், சிறுவர்களைப் பராமரித்தலும் அவர்களுக்குக் கல்வி போதித்தலும், நோயாளிகளையும் முதியோரையும் பராமரித்தல், இல்லங்களையும் நெடுங்காலம் பாவிக்கத்தக்க பொருட்களையும் பேணுதலும் திருத்தலும், குடும்ப உறுப்பினர்களின் போக்குவரத்துச் செயற்பாடுகள் முதலியன போன்ற குறிப்பிட்ட ஒரு குடும்பத்தால் வழங்கப்பட்டு (உற்பத்தி செய்யப்பட்டு) அக்குடும்பத்தாலேயே நுகரப்படும் ஏனைய அனைத்து தனிப்பட்ட மற்றும் குடும்பம் தொடர்பான சேவைகளும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன. ஆயினும், பணக் கொடுப்பனவுகளுக்காக வழங்கப்படும் வீட்டுப் பராமரிப்பு மற்றும் குழந்தைப் பராமரிப்பு போன்ற சேவைகள் (உதாரணமாக தொழில்நீதியாக வீடுகளைத் துப்பரவு செய்யும் நிறுவனங்கள் அல்லது பக்லேநேர் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையங்களால் வழங்கப்படும் சேவைகள்) மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

மேலும், ஒரு பொருளாதாரத்தில் இரகசியமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற சட்டவிரோத மற்றும் மறைமுகமான பொருட்கள், சேவைகளும் முழுமொத்த வெளியீட்டில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இத்துறையில் பங்குகொள்ளும் சிலர் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் உற்பத்தியிலும் விநியோகத்திலும் ஈடுபடுகின்றனர். போதைப் பொருட்கள், சூதாட்டம், பொருட்களைக் கடத்துதல், விபச்சாரம் போன்றவற்றின் விற்பனை, விநியோகம் மற்றும் அவற்றை உடைமையாகப் பெற்றிருத்தல் என்பன சட்டத்தால்

தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. அதேவேளை இரகசியப் பொருளாதாரத்தில் பங்கு கொள்வோரில் அநேகர் சட்டரீதியான செயற்பாடுகளிலேயே ஈடுபடுகின்றனர். ஆனால் வரி செலுத்தல், சட்டரீதியான தரத்தை நிறைவு செய்தல் அல்லது நிருவாக நடைமுறைகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் போன்ற வற்றைத் தவிர்ப்பதற்காகவே அவர்கள் தமது பொருட்கள் சேவைகளின் உற்பத்தியை அரசாங்க அதிகாரிகள் கண்டுபிடிக்காதவாறு வேண்டுமென்றே மறைத்து வைக்கின்றனர்.

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கும் மொத்தத் தேசிய உற்பத்திக்கும் இடையிலான வேறுபாடு

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (GDP) என்பது ஒரு நாட்டின் தேசிய எல்லைக்குள் ஒரு வருட காலப்பகுதியினுள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற அனைத்துப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளினதும் மொத்தப் பெறுமதியாகும். மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி (GDP) என்பது உள்நாட்டு உற்பத்திக் காரணிகளால் ஒரு வருட காலப்பகுதியில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற முடிவுப் பொருட்கள், சேவைகளின் மொத்தப் பெறுமதியாகும். மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியானது அதன் கருதுபொருள் பரப்பெல்லையை உடைமையின் அடிப்படையில் வரையறுக்கும் அதேவேளை, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியானது அதன் கருதுபொருள் பரப்பெல்லையை அமைவிடத்தின் அடிப்படையில் வரையறுக்கின்றது என்பதே இவை இரண்டிற்கும் இடையிலான வேறுபாடாகும். அதாவது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி என்பது ஒரு நாட்டின் எல்லைக்குள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற உற்பத்திப் பொருட்களாகும். மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி என்பது ஒரு நாட்டின் குடிமக்களுக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சிகளால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருட்களாகும். ஒரு நாட்டிலுள்ள உற்பத்தி தொழில் முயற்சிகள் அனைத்தும் அந்நாட்டுக் குடிமக்களுக்கே சொந்தமாக இருப்பதுடன், அக்குடிமக்கள் வேறு எந்த நாட்டிலும் உற்பத்தித் தொழில் முயற்சிகளை உடைமையாகக் கொண்டிராமலும் இருப்பின் இவை இரண்டும் (GDP & GNP) ஒன்றாக இருக்கும். ஆயினும் நடைமுறையில் வெளிநாட்டு உடைமையானது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியையும் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியையும் வேறுபட்டதாக் குகின்றது. வெளிநாட்ட வருக்குச் சொந்தமான ஒரு தொழில் முயற்சியால் ஒரு நாட்டின் எல்லைகளுக்குள் மேற்கொள்ளப்படும் உற்பத்தியானது, அந்நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் ஒரு பகுதியாகச் சேர்த்துக் கணக்கிடப்படுகின்றதேயன்றி, அதன் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் ஒரு

பகுதியாகவல்ல. மறுபுறத்தில், அந்நாட்டின் குடிமக்களில் ஒருவருக்கு வெளிநாட்டில் உடைமையாகவுள்ள ஒரு தொழில் முயற்சியால் மேற்கொள்ளப்படும் உற்பத்தியானது அந்நாட்டினுடைய மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் ஒரு பகுதியாகச் சேர்த்துக் கணக்கிடப்படுகின்றதேயன்றி அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் ஒரு பகுதியாகக் கணக்கிடப்படுவதில்லை. உலகின் ஏனைய நாடுகளிலிருந்து உள் நாட்டு உற்பத்திக் காரணிகள் பெற்றுக் கொள்ளும் வருமானத்திலிருந்து, உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தால் வெளிநாட்டு உற்பத்திக் காரணிகளுக்குச் செலுத்தப்படுகின்ற வருமானத்தைக் கழிப்பதன் மூலம், **தேசிய காரணி வருமானங்களை (NFI)** வரையறுக்கின்றோம். இந்த எண்ணக்கருவைப் பயன்படுத்தி, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கும் (GDP) மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கும் (GNP) இடையிலான தொடர்பைப் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

$$GNP = GDP + NFI$$

முழுமொத்த வெளியீட்டை அளவிடுவதற்கு செலவீட்டு அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துதல்

தேசிய வருமானக் கணக்குகளின் செலவீட்டுப் பகுதியைக் கவனத்தில் கொள்வதன் மூலம் ஒரு பொருளாதாரத்தின் முழுமொத்த வெளியீடு பற்றிய வேறுபட்ட ஒரு சிந்தனைப் போக்கு பெறப்படுகின்றது. செலவீட்டு அணுகுமுறையானது குறிப்பிட்ட ஒரு காலப்பகுதியில் ஒரு பொருளாதாரத்தினுள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற முடிவுப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் மீதான மொத்தச் செலவுத் தொகையாக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை அளவிடுகின்றது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியைப் பெறுவதற்காக முக்கியமான நான்கு வகைச் செலவுகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. அவையாவன; தனியார் நுகர்வுச் செலவீடுகள் (C), தனியார் மொத்த உள்நாட்டு முதலீடு (I), அரசாங்கத்தின் பொருட்கள் சேவைகள் கொள்வனவு (G), பொருட்கள் சேவைகளின் தேசிய ஏற்றுமதிகள் (NX). மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை (GDP) அளவிடுவதற்கு செலவீட்டு அணுகுமுறையைப் பின்வரும் குறியீடுகளாக வெளிப்படுத்தலாம்.

$$GDP = Y = C + I + G + NX$$

இச்சமன்பாடானது, பேரினப் பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் அடிப்படைத் தொடர்புகளில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. அத்துடன் வருமானம் (Y) மொத்தச் செலவீட்டுக்குச் (C+I+G+NX) சமனாகும் எனக் குறிப்பிடப்படுவதனால் அது வருமான-செலவீட்டு அடையாளமென அழைக்கப்படுகின்றது.

நுகர்வு

தனியார் நுகர்வுச் செலவு எனும் சொற்பதமானது வெளிநாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டவை உட்பட, முடிவுப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் மீது உள்நாட்டுக்குடும்பங்களால் செலவிடப்படும் அனைத்துச் செலவீடுகளையும் உள்ளடக்குகின்றது. இது செலவீட்டின் மிகப் பெரும் கூறாகும். நுகர்வுச் செலவுகள் பின்வருமாறு மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன;

- நீடித்திருக்கத்தக்க நுகர்வுப் பொருட்கள்**, அதாவது கார்கள், தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள், தளபாடங்கள் மற்றும் முக்கியமான வீட்டுச் சாதனங்கள் போன்ற நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கும் நுகர்வுப் பொருட்கள் மீதான செலவுகள் (ஆனால் முதலீடு எனும் பிரிவின் கீழ் வகைப்படுத்தப்படுகின்ற வீடுகள் இதனுள் அடங்காது),
- நெடுங்காலம் நீடித்திருக்காத பொருட்கள்**, அதாவது உணவு, உடை, எரிபொருள் போன்ற குறுகிய காலத்திற்கு மாத்திரம் நிலைத்திருக்கும் பொருட்கள் மீதான செலவுகள்,
- கல்வி, ஆரோக்கியப் பராமரிப்பு, நிதிச் சேவைகள் மற்றும் போக்குவரத்து** போன்ற சேவைகள் மீதான செலவுகள்.

முதலீடு

தனியார் மொத்த உள்நாட்டு முதலீடானது நிலையான முதலீடு என அழைக்கப்படும் புதிய மூலதனப் பொருட்களுக்கான செலவீனம் மற்றும் இருப்பு முதலீடு என அழைக்கப்படும் நிறுவனங்களின் இருப்பு உடைமைகளில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்குகின்றது. அதைத் தொடர்ந்து நிலையான முதலீடும் முக்கியமான இரு கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது;

- நிலையான வியாபார முதலீடு**, இது வியாபாரக் கட்டமைப்புகள் (எடுத்துக் காட்டாக தொழிற்சாலைகள், களஞ்சிய சாலைகள், அலுவலகக் கட்டடங்கள் முதலியன), இயந்திரங்கள், வாகனங்கள், கணினிகள், தளபாடங்கள் முதலியன போன்ற கருவிகள் மற்றும் மென்பொருள் என்பவற்றின் மீது வியாபார முயற்சிகளால் மேற்கொள்ளப்படும் செலவீனமாகும்.
- வசிப்பிட முதலீடு**, இது புதிய வீடுகள், அடுக்கு மனைகள் என்பவற்றின் நிர்மாணத்திற்காக மேற்கொள்ளப்படும் செலவீனமாகும். வீடுகளும் அடுக்கு மனைகளும் மூலதனப் பொருட்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஏனெனில் அவை நீண்டகாலத்திற்கு ஒரு சேவையை (புகலிடம்) வழங்குவதனாலும் அவற்றை வாடகைக்கு அல்லது குத்தகைக்கு வழங்கும் போது, தொழிற்சாலைகளையும் களஞ்சியங்களையும் போன்று அவை வருமானம் ஈட்டுவதனாலும் ஆகும்.

நுகர்வைப் போன்று முதலீடும் வெளிநாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மீதான செலவீனத்தை உள்ளடக்குகின்றது. இறுதியாக இருப்புகளில் ஏற்படும் அதிகரிப்புகள் (விற்பனை செய்யப்படாத பொருட்கள்) முதலீடாகக் கருதப்படுகின்றன. விற்பனை செய்ய முடியாத பொருட்களை ஒரு நிறுவனம் உற்பத்தி செய்யுமாயின், இதன் விளைவாக இருப்பில் ஏற்படும் அதிகரிப்பானது அந்நிறுவனத்தால் முதலீடாகக் கருதப்படுகின்றது. தேசிய வருமானக் கணக்கீட்டு நோக்கத்திற்காக, நடைமுறையில் ஒரு நிறுவனம் விற்கப்படாத பொருட்களை தன்னிடமிருந்து தானே கொள்வனவு செய்கின்றது. தேசிய வருமானக் கணக்குகளில் உற்பத்தியும் செலவீடும் எப்போதும் சமமாக இருப்பதற்கு உத்தரவாதமளிப்பதன் காரணமாக இக்கணக்கீட்டு விதிபயனுடைய தாக உள்ளது. உற்பத்தி செய்யப்பட்டது எதுவாயினும் அது இயல்பில் (அடிப்படையில்) ஒன்றில் வாடிக்கையாளரால் அல்லது அந்நிறுவனத்தால் 'கொள்வனவு' செய்யப்பட வேண்டும். இருப்புகளில் காணப்படும் வீழ்ச்சியானது 'எதிர்மறை முதலீடாகக்' கருதப்படுவதுடன், அவ்வருட்தின் மொத்த முதலீட்டிலிருந்து அது கழிக்கப்படுகின்றது.

முதலீடு சாரக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள்

முதலீடானது, காகிதச் சொத்துகளின் (பங்குகள், பிணைகள்/முறிகள் போன்றன) மாற்றலை அல்லது தெளிவாக்கக் காணத்தக்க சொத்துகளின் (வீடுகள், நகைகள், படகுகள் முதலியன) மீள் விற்பனையை உள்ளடக்குவதில்லை. அத்தகைய கொடுக்கல் வாங்கல்கள் நடைமுறையிலுள்ள சொத்துகளின் உடைமையை வெறுமனே மாற்றுகின்றன. முதலீடானது தொழில்வாய்ப்புகளையும் வருமானத்தையும் தோற்றுவிக்கும் புதிய மூலதனச் சொத்துகளின் உருவாக்கத்துடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். நடைமுறையிலுள்ள மூலதனப் பொருட்களுக்கு உரிமை கொண்டாடுகின்ற வெறும் மாற்றல் (விற்பனை) புதிய மூலதனப் பொருட்களை உருவாக்குவதில்லை.

மொத்த முதலீட்டிற்கும் தேசிய முதலீட்டிற்கும் இடையிலான வேறுபாடு

'மொத்த' எனும் சொல்லின் பொருள் யாதெனில், அனைத்து முதலீட்டுப் பொருட்களையும் பற்றி நாம் பேசுகின்றோம் என்பதாகும். அதாவது நடப்பாண்டின் வெளியீட்டை உற்பத்தி செய்வதில் பயன்படுத்தப்பட்டு (சேதமுற்ற அல்லது பழுமைப்பட்டுப்போகும்) மாற்றீடு செய்யப்பட்ட இயந்திரங்கள், கருவிகள், கட்டடங்கள் மற்றும் ஒரு பொருளாதாரத்தின் மூலதன

இருப்பில் ஏற்பட்ட ஏதாவது தேறிய சேர்க்கைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதாகும். ஆகவே, மொத்த முதலீடானது மாற்றீட்டு மூலதனம் மற்றும் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட மூலதனம் ஆகியவற்றில் மேற்கொள்ளப்படும் முதலீட்டை உள்ளடக்கியுள்ளது. இதற்கு மாறாக தேறிய முதலீடானது புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட மூலதனத்தின் வடிவிலான முதலீட்டை மாத்திரம் உள்ளடக்குகின்றது. ஒரு வருட காலத்தினுள் பயன்படுத்தப்பட்ட மூலதனத்தின் அளவானது தேய்மானம் என அழைக்கப்படுகின்றது. ஆகவே,

தேறிய முதலீடு = மொத்த முதலீடு - தேய்மானம்

மொத்த முதலீடு ஒருபோதும் தேய்மானத்தை விட மிகையாக இருக்கவேண்டியிராது. மொத்த முதலீடானது தேய்மானத்தை விடக் குறைவாக இருக்கும்போது, தேறிய முதலீடு எதிர்மறையாக உள்ளது. எனவே, பொருளாதாரத்தின் **முதலீடு கரைகின்றது**. அதாவது அதனால் உருவாக்கப்படுகின்ற மூலதனத்தின் அளவை விட அதிகளவான மூலதனம் பயன்படுத்தப்படுவதுடன், அந்நாட்டின் மூலதன இருப்புக் குறைவடைகின்றது/சுருங்குகின்றது. 1930களின் பொருளாதாரப் பின்னடைவின்போது இவ்வாறே நிகழ்ந்தது.

அரசாங்கக் கொள்வனவுகள்

தேசிய வருமானக் கணக்கீட்டிலுள்ள செலவீடுகளின் மூன்றாவது பிரிவாக அரசாங்கத்தின் பொருட்கள், சேவைகள் கொள்வனவுகள் உள்ளன. இச்செலவீடுகள் இருகூறுகளைக் கொண்டுள்ளன;

- பொதுச் சேவைகளை வழங்குவதற்காக அரசாங்கம் நுகர்கின்ற பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான செலவீடு,
- நெடுங்காலம் நீடித்திருக்கும் இயல்புடைய பாடசாலைகள், அலுவலகக்கட்டடங்கள், நெடுஞ்சாலைகள் போன்ற நிலையான சமூக மூலதனத்திற்கான செலவீடுகள். இந்த அரசாங்கக் கொள்வனவுகள் (மத்திய அரசாங்கம், மாகாணம் மற்றும் உள்ளூராட்சி சபைகள்) முடிவுப் பொருட்கள் மற்றும் ஊழியம் உட்பட, வளங்களின் நேரடிக் கொள்வனவுகள் என்பவற்றின் மீதான அனைத்து அரசாங்கச் செலவீடுகளையும் உள்ளடக்குகின்றது.

குறிப்பிட்ட ஒரு வருட காலத்தில் ஓர் அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்துச் செலவீடுகளுமே நடப்பு வருடத்திற்கான பொருட்கள், சேவைகளின் கொள்வனவிற்கானவை அல்ல என்பதைக் கவனத்திற்கொள்வது முக்கியமானதாகும். சமூகப் பாதுகாப்பு, வேலையற்றோருக்கான

காப்புறுதி, சேமநலக் கொடுப்பனவு போன்றவற்றை உள்ளடக்கியுள்ள, அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படுகின்ற கொடுப்பனவுகளான **மாற்றல்கள்** (இவை முக்கியமாக தனியாகக் கொடுக்கே வழங்கப்படுகின்றன) நடப்பு வருடத்திற்கான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்குப் பதிலாக மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. இதன் விளைவாக, அரசாங்கக் கொள்வனவுகள் எனும் பிரிவிலிருந்து அவை நீக்கப்படுவதுடன், செலவீட்டு அணுகுமுறையில் மேற்கொள்ளப்படுவது போன்று மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் அவை சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதும் இல்லை. அவ்வாறே தேசியபடுகடன் மீதான வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் அரசாங்கக் கொள்வனவுகளின் ஒரு பகுதியாகச் சேர்த்துக் கணக்கிடப்படுவதில்லை.

தேறிய ஏற்றுமதிகள்

தேறிய ஏற்றுமதிகள் என்பவை ஏற்றுமதிகளிலிருந்து இறக்குமதிகளைக் கழித்து வருவதாகும். இறுக்குமதிகளை விட ஏற்றுமதிகள் கூடியளவில் இருக்குமாயின் தேறிய ஏற்றுமதிகள் நேராகவும், இறக்குமதிகள் ஏற்றுமதிகளை விஞ்சுமாயின் தேறிய ஏற்றுமதிகள் எதிர்மறையாகவும் இருக்கும். ஏற்றுமதிகள், ஒரு நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற முடிவுப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் மீதான செலவாக (வெளிநாட்டோரால் மேற்கொள்ளப்படும் செலவு) அமைவதன் காரணமாக, அவை மொத்தச் செலவுத் தொகையுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. நுகர்வு, முதலீடு, அரசாங்கக் கொள்வனவு என்பன இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் சேவைகளை உள்ளடக்குவதாகத் துல்லியமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளமையால், மொத்தச் செலவுத் தொகையிலிருந்து இறக்குமதிகள் கழிக்கப்படுகின்றன. மொத்தச் செலவுத் தொகையானது (C+I+G+NX) குறிப்பிட்ட நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வெளியீட்டின் மீதான செலவை மாத்திரமே பிரதிபலிக்கின்றது என்பதை இவ்வாறு இறக்குமதிகளைக் கழித்தல் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

நாம் விவாதித்துள்ள நான்குவகைச் செலவீடுகளான தனியார் நுகர்வுச் செலவீடு (C), தனியார் மொத்த முதலீடு (I), பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் மீதான அரசாங்கச் செலவீடுகள் (G), தேறிய ஏற்றுமதிகள் (NX) ஆகியன சாத்தியப்படத்தக்க அனைத்து வகையான செலவுகளையும் உள்ளடக்குகின்றன. இவற்றுடன் அவை அளவிடுகின்ற குறிப்பிட்ட வருடத்திற்கான வெளியீட்டின் சந்தைப் பெறுமதியும் சேர்க்கப்படுகின்றது. அல்லது வேறுவிதமாகக் கூறின் அதுவே

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியாகும். அதாவது,

$$C+I+G+NX=GDP$$

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை அளவிடுவதற்கு வருமான அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துதல்

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை அளவிடுவதற்கான வழிமுறையாக வருமான அணுகுமுறை அமைந்துள்ளது. இலாபம் மற்றும் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தப்பட்ட வரிகள் என்பவை உட்பட உற்பத்தியாளர்களால் பெறப்பட்ட வருமானங்களைக் கூட்டுவதன் மூலம் இந்த அணுகு முறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியைக் கணிக்கின்றது. வருமான அணுகுமுறையின் முதன்மையான பாகம் யாதெனில் தேசிய வருமானம் என அனைவரும் அறிந்துவைத்துள்ள ஓர் எண்ணக்கருவாகும். தேசிய வருமானம் என்பது ஐந்து வகையான வருமானங்களின் கூட்டுத் தொகையாகும். அவையாவன; தொழிலாளர்களுக்கான நட்டஈடு, வணிக நிறுவன உடைமையாளர்களின் வருமானம், வாடகைகள், கம்பனிகளின் இலாபங்கள், தேறிய வட்டிகள் என்பனவாகும்.

தொழிலாளர்களுக்கான நட்டஈடு (கொடுப்பனவுகள்)

தொழிலாளர்களுக்கான நட்டஈடு என்பது ஊழியர்களின் (சுய தொழில்புரிவோர் நீங்கலாக) வருமானமாகும். அது கூலிகள், சம்பளங்கள், தொழிலாளர்நலக்கொடைகள், குறிப்பாக சமூகக் காப்புறுதியும் பல்வகைப்பட்ட தனியார் ஓய்வூதியும், ஆரோக்கியப்பராமரிப்பு, ஊழியர்களுக்கான சேமநல நிதியங்கள் போன்றவற்றிற்குத் தொழில் வழங்குனர்களால் செலுத்தப்படும் கொடுப்பனவுகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகின்றது. இக்குறை நிரப்புக் கொடுப்பனவுகள் தொழில் வழங்குனர்களின் செலவுகளில் ஒரு பகுதியாக இருப்பதுடன், தொழிலாளர்களுக்கான மொத்த நட்டஈட்டில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. தொழிலாளர்களுக்கான நட்டஈடு தேசிய வருமானத்தின் மிகப் பெரும் கூறாக உள்ளது.

வணிக நிறுவன உடைமையாளர்களின் வருமானம்

வணிக நிறுவன உடைமையாளர்களின் வருமானம் என்பது கம்பனியாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிராத வியாபார அமைப்புகளின் உரிமையாளர்களால் ஈட்டப்படும் வருமானமாகும். மருத்துவர்கள், சட்டத் தரணிகள், விவசாயிகள் மற்றும் ஏராளமான ஏனைய சிறு வியாபார அமைப்புகள் கம்பனிகளாகப் பதிவு செய்யப்படுவ

தில்லை. உரிமையாளர்களால் இயக்கப் படும் வியாபார அமைப்புகளால் வேலைக் கமர்த்தப்படும்/பயன்படுத்தப்படும் அனைத்து உற்பத்திக் காரணிகளுக்கும்மான கூலிகள், வாடகை, வட்டி என்பன செலுத்தப்பட்ட பின்னர், அவர்களுடைய மொத்த விற்பனை வருவாயில் எஞ்சியிருக்கும் பகுதியே வருமானமாகும் அல்லது வணிக நிறுவன உடைமையாளர்களின் வருமானத்திற்குரிய இலாபமாகும். உரிமையாளர்களால் இயக்கப்படும் வியாபார அமைப்புகளின் உடைமையாளர்கள் ஏனைய வியாபார அமைப்புகளுக்கு ஊழியம், மூலதனம் மற்றும் சிலவேளைகளில் நிலமும் கட்டடங்களும் [விவசாயியின் உழவு இயந்திரம் அல்லது மருத்துவரின் ஊடுகதிர் பொறி (X-ray machine) என்பன இதற்கான உதாரணங்களாகும்] போன்றனவற்றை வழங்குகின்றனர். தேசிய வருமானக் கணக்காளர்களைப் பொறுத்தவரை, உரிமையாளர்களால் இயக்கப்படும் ஒரு வியாபார அமைப்பினால் ஈட்டப்படும் வருமானத்தை கூறுகனாக, அதாவது ஊழியத்திற்கான நட்ட ஈடு, மூலதனத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான கொடுப்பனவுகள், நிலம் அல்லது கட்டடங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாடகைக் கொடுப்பனவுகள் மற்றும் இலாபம் என்பன வாகப் பிரித்துப் பார்ப்பது கடினமாகவுள்ளது. இதன் விளைவாக, தேசிய வருமானக் கணக்கானது உரிமையாளர்களால் இயக்கப்படும் வியாபார அமைப்புகளால் ஈட்டப்படும் காரணி வருமானங்களை ஒரு தனி வகையாகப் பிரிக்கின்றது.

வாடகை வருமானம்

வாடகை வருமானமானது, அனைத்து வகையான நிலம் மற்றும் கட்டடங்கள் போன்ற தமது மெய்ச்சொத்து உடைமைகளைப் பயன்படுத்துவதற்காக குடும்பங்களால் ஈட்டப்படும் வருமானத்தை உள்ளடக்கியுள்ளது. இது குடியிருப்போரால் வீட்டு/கட்டட உரிமையாளருக்கு வழங்கப்படும் மாதாந்தக் கொடுப்பனவுகள், அலுவலகக் கட்டடங்களைப் பயன்படுத்துவதற்காக கம்பனிகளால் வழங்கப்படும் குத்தகைக் கொடுப்பனவுகள் என்பவற்றை உள்ளடக்குகின்றது. இது தவிர, உடைமையாளருக்கே உரித்துடையதாகக் கருதப்படுகின்ற, வீட்டுச் சொந்தக்காரரே குடியிருக்கும் வீடுகளின் தேறிய வாடகையையும் கூட இது உள்ளடக்குகின்றது. தேசிய வருமானக் கணக்குகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற எண்ணிக்கையாக அமைந்துள்ள தேறிய வாடகை என்பது மொத்த வாடகை வருமானத்திலிருந்து வாடகைச் சொத்தின் தேய்மானத்தைக் கழித்து வருவதாகும். பதிப்புரிமைகள்,

காப்புரிமைகள், அத்துடன் எழுத்தாளர்கள், ஒலிப்பதிவுக் கலைஞர்கள் மற்றும் ஏனையோருக்கு வழங்கப்படுகின்ற உரிமைப் பங்கீட்டுத் தொகைகள் போன்ற பல்கூட்டான சிலவகை வருமானங்கள் கூட இவ்வகையினுள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

கம்பனி இலாபங்கள்

கம்பனி இலாபங்கள் என்பவை கம்பனிகளால் ஈட்டப்படும் இலாபங்கள் மற்றும் கூலிகள், வட்டிகள், வாடகைகள் மற்றும் ஏனைய செலவுகள் என்பன செலுத்தப்பட்ட பின்னர் கம்பனி வருவாயில் எஞ்சியிருப்பவை ஆகும். கம்பனி இலாபங்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கமுடியும். அவையாவன; கம்பனி வருமான வரிகள், பங்கு இலாபங்கள், பங்கிப்படாத கம்பனி இலாபங்கள் என்பனவாகும். கம்பனி வருமான வரிகள் என்பவை கம்பனிகளின் தேறிய வருவாய்கள் மீது விதிக்கப்படும் வரிகளாகும். இவை அரசாங்கத்திற்குப் போய்ச் சேர்கின்றன. பங்கு இலாபங்கள் என்பவை பங்குதாரர்களுக்குச் செலுத்தப்படுகின்ற கம்பனி இலாபங்களின் ஒரு பகுதியாகும். இதனால் அவை பங்குதாரர்களுக்குப் போய்ச் சேர்கின்றன. பங்கிடப்படாத கம்பனி இலாபங்கள் என்பவை புதிய உற்பத்தி நிலையங்கள் (தொழிற்சாலைகள்), துணைக் கருவிகள் முதலியவற்றில் எதிர்வரும் காலங்களில் முதலிடுவதற்காகக் கம்பனிகளால் சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ள பணமாகும். இவை தன்வசம் வைத்துக் கொள்ளப்படும் வருவாய்கள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன.

தேறிய வட்டிகள்

உற்பத்திக் காரணிகளைப் பயன்படுத்தியமைக்காக வழங்கப்படுகின்ற கொடுப்பனவுகளே உழைப்பு (ஈட்டப்படும்) வருமானமாகும் எனும் கருத்துடன் ஒத்துப்போகும் நிலையில், வட்டி என்பது நிதி மூலதனத்தைப் பயன்படுத்தியமைக்காக வியாபார அமைப்புகளால் வழங்கப்படும் கொடுப்பனவாகும். குறித்த வியாபாரத் துறையால் வழங்கப்பட்ட வட்டிக் கொடுப்பனவுகளுக்கும், ஏனைய அனைத்துத் துறைகளிலும் இருந்து அது பெற்றுக்கொண்ட வட்டிக் கொடுப்பனவுகளுக்கும் இடையிலான வித்தியாசமாக இது கணக்கிடப்படுகின்றது. திறைசேரி உண்டியல்கள் மற்றும் ஏனைய பங்குரிமைச் சான்றிதழ்கள் என்பவற்றிற்காக அரசாங்கத்தால் செலுத்தப்படுகின்ற வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் இதில் உள்ளடக்கப்படுவதில்லை. இவ்வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் நடப்பு வருட பொருட்கள், சேவைகளுக்கான கொடுப்பனவுகளாக அமையவில்லை

எனும் அடிப்படையிலே அவை இதில் உள்ளடக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அவை மாற்றல் கொடுப்பனவுகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

காரணிச் செலவில் தேறிய உள்நாட்டு வருமானம்

காரணிச் செலவிலான தேறிய உள்நாட்டு வருமானம் என்பது அனைத்துக் காரணி வருமானங்களினதும் கூட்டுத் தொகையாகும். இதனால் தற்போது நாம் ஆராய்ந்துள்ள உருப்படிகளை (தொழிலாளர்களுக்கான நட்டஈடு, வணிக நிறுவன உடைமையாளர்களின் வருமானம், வாடகை வருமானம், கம்பனி இலாபங்கள், தேறிய வட்டிகள்) ஒன்றாகக் கூட்டுவோமாயின், காரணிச் செலவிலான தேறிய உள்நாட்டு வருமானத்தைப் பெற முடியும். காரணி வருமான அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தி, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை சந்தை விலையில் அளவிடுவதற்கு, காரணிச் செலவிலான தேறிய உள்நாட்டு வருமானத்திற்கு இரு சீராக்கங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். அவையாவன:

- தேறிய மறைமுக வியாபார வரிகளைச் சேர்த்தல்,
- நிலையான மூலதனத்தின் நுகர்வைச் (தேய்மானம்) சேர்த்தல்

தேறிய மறைமுக வியாபார வரிகள் மற்றும் தேய்மானம் ஆகியன இரண்டும் வருமானம் சாரா உருப்படிகளாகும். ஆனால் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியைப் பெறுவதற்கு வருமானம் சார்ந்த உருப்படிகளின் கூட்டுத் தொகையுடன் இவை சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

மறைமுக வரிகள் மற்றும் மானியங்கள் என்பவற்றின் விளைவுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு, சந்தை விலைகளில் அளவிடப்பட்ட உற்பத்தியின் மொத்தப் பெறுமதியைப் பெறுவதற்காக உற்பத்தியால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வருமானங்களை நாம் கூட்டுகின்றபோது, இரு சீராக்கங்கள் தேவைப்படுகின்றன. பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் மீதான அரசாங்கத்தின் வரிகள் வெளியீட்டின் சந்தைப் பெறுமதியின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதனால், முதலில் அவற்றை நாம் கூட்ட வேண்டும். அடுத்து, வெளியீட்டின் சந்தைப் பெறுமதியை விட வருமானங்கள் அதிகமாக இருப்பதை பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் மீதான அரசாங்க மானியங்கள் அனுமதிப்பதால், அவ்வரசாங்க மானியங்களை நாம் கழிக்க வேண்டும். தேசிய வருமானக் கணக்குகளில், மறைமுக வரிகள் மற்றும் மானியங்கள் என்பவற்றின் விளைவுகள் வழக்கமாக தேறிய மறைமுக

வரிகள் என அழைக்கப்படும் ஓர் எண்ணிக்கையாக ஒன்று சேர்க்கப்படுகின்றன. மொத்த மறைமுக வரிகளில் இருந்து மொத்த மானியங்களைக் கழித்து வருவதே தேரிய மறைமுக வரிகளாகும்.

தேய்மானம் (நிலையான மூலதனத்தின் நுகர்வு எனவும் பலராலும் அறியப்பட்ட ஒன்று) என்பது பொருளாதாரச் செயற்பாடு அளவிடப்படும் காலத்தில் சேதமுறுகின்ற மூலதனத்தின் பெறுமதியாகும். தேசிய வருமானத்தின் கூறுகளைக் குறிப்பாக வணிக நிறுவன உடைமையாளர்களின் வருமானம், கம்பனி இலாபங்கள், வாடகை வருமானங்கள்) கணக்கிடுவதில், மொத்த அல்லது முழுமொத்த வருமானத்திலிருந்து தேய்மானம் கழிக்கப்படுகின்றது. இதனால், வருமானத்தின் கூட்டு முழுமொத்தத் தொகையைக் கணிக்கப்பதற்கு, தேய்மானத்தை மீண்டும் சேர்க்க வேண்டும். பயன்படுத்தப்பட்ட மூலதனப் பொருட்கள் மீதான தேய்மானமும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் உள்ள ஏனைய செலவீனங்களைப் போன்றே இருக்க வேண்டும். நிலையான மூலதனத்தின் நுகர்விற்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் ஓர் உற்பத்திச் செலவாகும். இதனால் அது வெளியீட்டின் மொத்தப்

பெறுமதியில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இப்பணமானது ஏனைய நோக்கங்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக இல்லை என்பதுடன், ஏனைய உற்பத்திச் செலவுகளைப் போல எவருடைய வருமானத்திலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆகவே, உள்நாட்டு வருமானத்தில் அது உள்ளடக்கப்படுவதில்லை. ஆதலால், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியைப் பெறுவதற்கு, அதை நாம் உள்நாட்டு வருமானத்துடன் கூட்ட வேண்டும். மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி எனும் சொற்றொடரை **மொத்த** எனும் சொற்பதத்துடன் சேர்த்து அழைப்பதற்கான காரணம் யாதெனில், அது தேய்மானத்தைக் கழிக்காது குறித்த ஒரு நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியை அல்லது பொருட்கள், சேவைகளின் வெளியீட்டை அளவிடுகின்றது என்பதனாலாகும்.

இதுவரை கவனத்திற் கொள்ளப்பட்ட, ஒரு நாட்டின் முழுமொத்தப் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளை அளவிடுவதற்கான மூன்று முறைகள் மூலமும் அளவிடப்படுகின்ற அடிப்படையான **அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய முழுமொத்தமாக**, குறித்த ஒரு நாட்டின் சந்தை விலைகளிலான வெளியீட்டின் மொத்தப் பெறுமதி அமைந்துள்ளது. வெளியீடு(O), அல்லது அதைக் கொள்வனவு

செய்வதற்கான செலவீடு(E), அல்லது அதன் மூலம் தோற்றுவிக்கப்படும் வருமானம்(Y) என்பவற்றின் அடிப்படையில் இதை நேரடியாகக் கூர்ந்து ஆராய முடியும். கீழே காட்டப்பட்டுள்ளவாறு, மூன்றும் ஒத்த தன்மையுடையதாக இருக்கும் பொருட்டு அவை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளமையால், ஒவ்வொரு கணிப்பீட்டினதும் விபரங்கள் சுயேட்சையான தகவல்களை எமக்கு வழங்குகின்றபோதும், அவற்றின் மொத்தத் தொகை அவ்வாறு அமைவதில்லை.

$$O = E = Y$$

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியானது கணிசமானளவிற்குத் துல்லியமாக இருப்பதுடன், குறிப்பிட்ட பொருளாதாரம் எந்தளவிற்குச் சிறப்பாக அல்லது எந்தளவிற்கு மேசமாகச் செயற்படுகின்றது என்பதை மதிப்பிடுவதற்கான மிகுந்த பயனுடைய ஓர் அளவீடாகவும் உள்ளது எனும் உண்மைக்கு மத்தியிலும், மொத்த வெளியீடு மற்றும் நன்னிலை ஆகிய இரண்டையும் அளவிடுவதற்கான ஓர் அளவீடு எனும் வகையில் அது பல குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இக்குறைபாடுகள் பற்றி அடுத்த கட்டுரையில் ஆராயப்படும்.

நிகழ்வுக் குறிப்பேடு தொடர்ச்சி

16-19 எதிர்கால வலு தொடர்பான ஐந்தாவது உலக உச்சிமாநாடு (World Future Energy Summit - WFES 2012) ஐக்கிய அரபு எமிரேட்டின் அபுதாபி நகரில் நடைபெற்றது. 148 நாடுகளைச் சேர்ந்த 3000 மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள், மூன்று அரசுத் தலைவர்கள், அமைச்சர்கள், ஐக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகம், சர்வதேச நிறுவனங்களின் தலைவர்கள், காட்சிப் பொருட்களை வைத்திருந்த 700க்கும் அதிகமானோர் என 25000க்கும் மேற்பட்டோர் இம்மாநாட்டில் பங்குபற்றினர்.

எதிர்கால வலு தொடர்பான ஐந்தாவது உலக மாநாட்டின் நிகழ்வுக்குப் புறம்பாக, ஐக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகம் பான் கி-மூன், சிரியா தொடர்பாக பாதுகாப்புச் சபை கட்டும் சிரத்தையுடன் செயற்பட வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

16 ஈரானின் மசகு எண்ணெய் ஏற்றுமதியை தடுக்கும் நோக்குடன் அதன் எண்ணெய்த் துறைக்கு எதிராக ஐக்கிய அமெரிக்காவும் ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் கொண்டுவர உத்தேசித்துள்ள தடைக்கு ஆதரவு தரப் போவதில்லை என ரஷ்ய அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளது.

20 தென் சூடானின் ஜோன்லே மாநிலத்தில் அண்மைய நிகழ்ந்த வன்செயலால் பாதிக்கப்பட்ட 120,000க்கும் அதிகமான மக்களுக்கு அவசர உதவி தேவைப்படலாம் என தென் சூடானில் உள்ள ஐக்கிய நாடுகள் மனிதாபிமான அதிகாரி தெரிவித்தார்.

பாரிஸில் இராஜதந்திரிகள் மத்தியில் உரையாற்றுகையில், ஈரானின் அணுத் திட்டத்துக்கு எதிரான அந்நிய இராணுவத் தலையீடானது, மத்திய கிழக்கிலும் அதற்கு அப்பாலும் போர் மற்றும் குழப்ப நிலையை தோற்றுவிக்கும் என பிரான்ஸ் ஜனாதிபதி எச்சரித்தார்.

21 '10 ஆண்டு தேசிய செயற்றிட்டம்' மற்றும் '2012ம் ஆண்டை இலங்கைக்கான மும்மொழி ஆண்டாக பிரகடனம் செய்தல்' ஆகிய இரண்டையும் சம்பிரதாய பூர்வமாக ஆரம்பித்துவைப்பதில் இந்திய

முன்னாள் ஜனாதிபதி கலாநிதி எ.பி.ஜெ. அப்துல் கலாம் பிரதம அதிதியாக, எமது நாட்டு ஜனாதிபதி முன்னிலையில் கலந்து கொண்டார்.

24 வறிய நாடுகள் மீதான பாதிப்பு தொடர்பில் குறிப்பிடுகையில், உலக பொருளாதாரம் மிக அபாயகரமான கட்டத்தில் உள்ளது என தமது முதலாவது ஆபிரிக்க விஜயத்தின்போது, சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் தலைவர் கிரிஸ்டோபர் லாகிரேட் தெரிவித்தார்.

25 பருவமழையால் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கு, மண்சரிவுகள் மற்றும் சூறாவளி என்பன காரணமாக நிகழ்ந்த அழிவில் இருந்து பல அவுஸ்திரேலியர்கள் காப்பாற்றப்பட்டதுடன், ஆயிரக்கணக்கானோர் அப்புறப்படுத்தவும்பட்டனர் என நியு சுவத் வேல்ஸ் அரசு அவசரகால சேவை தெரிவித்துள்ளது.

பிலிப்பைன்ஸில், கடந்த மாதம் வீசிய வாஷா சூறாவளியால் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கினை அடுத்து, மணிலாவில் அனர்த்த நிவாரண நடவடிக்கைகளுக்கு உதவும் முகமாக, பிலிப்பைன்ஸிற்கான இலங்கை தூதுவர் நாவலாகே பென்னட் குரே, பிலிப்பைன்ஸ் வெளிநாட்டு அமைச்சருக்கு 50,000 அமெரிக்க டொலரை நன்கொடையாக வழங்கினார்.

29 ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தினால் பிரேரிக்கப்படும் எண்ணெய்த் தடை தொடர்பில் ஈரான் அரசு கோபமுற்றிருக்கையில், சர்வதேச அணுசக்தி முகவரண்மை அதிகாரிகள் ஈரானின் அணுத்திட்டம் பற்றி கலந்துரையாடுவதற்காக, ஈரானுக்கான தமது மூன்று நாள் விஜயத்தை ஆரம்பித்துள்ளனர்.

சுற்றுக்கொண்ட படிப்பினைகள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக் குழுவின் அறிக்கையானது முரண்பாட்டுக்கு பின்னரான நல்லிணக்கம் மற்றும் அரசியல் தீர்வுக்கான பல பயனுறுதிவாய்ந்த விதப்புகைகளை கொண்டிருப்பதாக, பிரித்தானியப் பாராளுமன்றத்துக்குச் சமர்ப்பித்த அறிக்கையொன்றில் பிரித்தானிய பாராளுமன்ற வெளிவிவகார மற்றும் பொதுநலவாய விவகாரத்துக்கான துணைச் செயலாளர் அலிஸ்டர் பேர் தெரிவித்தார்.

மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாடும் அதற்கு எதிரான நவீன கோட்பாடுகளும்

நூலாசிரியர்: கலாநிதி ஹவட் நிக்கலஸ்
வெளியீடு: பல்கிரேவ் மக்மிலன், லண்டன், 2011

விலையானது பண்டங்களுக்கான கேள்வியாலும் அவற்றின் நிரம்பலாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறதென அனேகமாக எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு கோட்பாட்டு விதியாக இருப்பதனால், பொருளியலைப் புதிதாகக் கற்கும் அனைத்து மாணவர்களும் இதை நம்பியேயாக வேண்டும். ஆனால் யதார்த்த உலகில் நிலைமை மிகவும் வேறுபட்டதாகும்.

அறிமுகப் பொருளியல் அல்லது நுண்பாகப்பொருளியல் பற்றிய ஒரு பாடநூலை வாசிக்கும்போது, நாம் வாழுகின்ற பொருளாதாரத்தில் விலைகள் எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்பதை அந்நூலின் இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது அத்தியாயத்தைப் பூர்த்திசெய்வதற்குள் அறிந்து கொள்ள முடியும். விலையானது பண்டங்களுக்கான கேள்வியாலும் அவற்றின் நிரம்பலாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என அனேகமாக எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு கோட்பாட்டு விதியாக இருப்பதனால், பொருளியலைப் புதிதாகக் கற்கும் அனைத்து மாணவர்களும் இதை, அதாவது விலையானது பண்டங்களுக்கான கேள்வியாலும் அவற்றின் நிரம்பலாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதை, நம்பியேயாக வேண்டும். ஆனால் யதார்த்த உலகில் நிலைமை மிகவும் வேறுபட்டதாகும். கடந்த வாரம் நான் மருதானையில் இருந்து புஞ்சி பொரளைக்குச் செல்வதற்காக தூர அளவீட்டுக்கருவி பொருத்தப்பட்ட (மீற்றர்) ஒரு முச்சக்கர வண்டியில் ஏறினேன். பயணத்தின் முடிவில் சாரதி மீற்றரைச் சுட்டிக் காட்டினார்; நான் அதில் காட்டப்பட்ட பணத் தொகையைக் கொடுத்துவிட்டு, அருகில் இருந்த புத்தகக் கடைக்குச் சென்று ஒரு குறிப்புப் புத்தகத்தை வாங்கினேன். நான் அதன் விலை என்னவென கேட்டதற்கு, விற்பனையாளர் அதன் விலைப்பட்டியைக் காட்டினார்; எதையுமே வினவாமல் பணத்தைச் செலுத்தினேன். அடுத்து, ஆனந்த ராஜகருணா மாவத்தையின் முடிவிடத்துக்கு செல்ல வேண்டியிருந்தமையால், மற்றொரு முச்சக்கர வண்டியை அழைத்தேன்; அதில் மீட்டர் பொருத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. கட்டணம் எவ்வளவு எனக் கேட்டபோது, சாரதி 60 ரூபா எனக் கூறினான். சென்ற வாரம் இதேயளவு தூரப் பயணத்துக்காக ரூபா 50 செலுத்தியதாக அவனுக்குக் கூறினேன்; அதை அவன் ஏற்றுக்கொண்டான். ஆரம்பத்தில் 60 ரூபா கோரியதற்கான காரணம் என்ன என அக்குறுகிய தூரப் பயணத்தின்போது அவனிடம் கேட்டேன். அதற்குப்

மதிப்பாய்வுரை:

பேராசிரியர் சுமணசிறி வியனகே

பொருளியல் துறை, பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

பதிலளிக்கையில், அனைத்து வாடிக்கையாளர்களுமே பேரம்பேசுவதை ஒரு வழக்கமுறையாகக் கொண்டுள்ளனர் எனவும், அதனால் உண்மையான கட்டணத்துடன் 10 ரூபாவை மேலதிகமாகச் சேர்த்துச் சொல்வதாகவும் கூறினான். “உண்மையான கட்டணம் என்பது எதைக் குறிக்கின்றது?” என அவனிடம் கேட்டதற்கு, உண்மையான கட்டணத்தை விடக் குறைவாக அறவிடுவதில் பலன் ஏதும் இல்லை என அவன் பதிலளித்தான். பொருளியலைக் கற்றுக்கொள்வதிலும் போதிப்பதிலும் நாம் எவ்வாறு தவறுவிடுகிறோம் என்பதை, பேராதனைச் சந்தியில் இருந்து மருதானை வரையான புகையிரதப் பயணச்சீட்டு உள்ளடங்கலாக, அன்று காலையில் எனக்கு ஏற்பட்ட நான்கு அனுபவங்களும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளன. ஒரேயொரு சந்தர்ப்பத்தில் மட்டுமே விலையை நிர்ணயிப்பதில் கேள்வி எனும் காரணியினாலுடையதாக இருந்துள்ளது. இதே விடயத்தை, **மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாடும் அதற்கு எதிரான நவீன கோட்பாடுகளும்** (Marx's Theory of Price and its Modern Rivals. Howard Nicholas, Palgrave Macmillan, London, 2011) எனும் தனது புதிய நூலில் கலாநிதி ஹவட் நிக்கலஸ் ஆராய்ந்துள்ளார். இதில், விலை நிர்ணயமானது முக்கியமாக நிரம்பலையே அடிப்படையாகக் கொண்டது எனும் ஆய்வுமுடிவுக்கு கலாநிதி நிக்கலஸ் வந்துள்ளார்.

சமகாலத்தில் நிகழ்கின்ற கருத்தாழ்முடைய விவாதங்களில் பெருமளவுக்கு அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ள மாக்ஸின் படைப்புகளில் ஒன்றான விலைக் கோட்பாட்டில் கலாநிதி ஹவட் நிக்கலஸ் கவனம் செலுத்துகின்றார். அவரது சொந்த வார்த்தைகளில் இதைக் குறிப்பிடுவதாயின்: “எனது கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பிற்குப் பின்னரான ஆராய்ச்சியில் இவ்வினாக்கள் சிலவற்றிற்கு பதிலளிக்க முயற்சிக்கையில், மாக்ஸின் பணக் கோட்பாடு மற்றும் முதலாளித்துவ முறைமையின் சுழற்சி நகர்வில் அது கொண்டிருந்த வகிபாகம் என்பனவற்றை மாத்திரமன்றி, மிக முக்கியமாக பின்னர் குறிப்பிடப்பட்டதைப் பற்றிய அவருடைய பொதுவான விளக்கத்தில் அதன் முக்கியத்துவம் என்பவற்றையும் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவசியமான ஓர் அறிவு முயற்சியாக, விலைக் கோட்பாட்டில், அதாவது மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாட்டில் தொடர்ச்சியாக ஆர்வ ஈடுபாடு கொள்ளுமாறு ஈர்க்கப்பட்டேன்” (பக்கம் ix). இதனால், மூலதனத் திரட்சியும் நெருக்கடியும் பற்றிய

குறிப்பு: 2012 ஜனவரி 20ம் திகதியன்று கொழும்பில் கொள்கை ஆய்வு நிறுவனத்தால் நடாத்தப்பட்ட ஒரு நூல் வெளியீட்டின்போது கட்டுரையாசிரியரால் ஆற்றப்பட்ட மதிப்பாய்வுரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதே இக்கட்டுரையாகும்.

மாக்ஸிஸக் கோட்பாட்டை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதன் பொருட்டு, பெறுமதி, விலை மற்றும் பணம் தொடர்பான மாக்ஸிஸக் கோட்பாட்டில் உள்ள இவ்வம்சங்களுக்கும் செயல்முறைகளையும் நியாயப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. விலைக் கோட்பாடு, மூலதனத் திரட்சியும் நெருக்கடியும் பற்றிய கோட்பாடு ஆகிய இரண்டும் மிக்க நெருக்கமாகவும் பிரிக்க முடியாதவாறும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. மாக்ஸிஸின் தலைசிறந்த படைப்பான **மூலதனத்தில்** காணப்படும் விலை தொடர்பான மாக்ஸிஸக் கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவம் காரணமாக, இந்நூலானது மேற்குறிப்பிடப்பட்ட அம்சத்திற்கான அல்லது மாக்ஸிஸப் பொருளியலின் ஏனைய அம்சங்களுக்கான சான்றா தாரமாக அன்றி, அதன் முழுமையை நியாயப்படுத்துவதற்கான ஒரு தன்னிலை விளக்கமாக அமைந்துள்ளதென ஒருவர் விவாதிக்கக்கூடும்.

இந்த நூலைப் பற்றிய ஒரு பொதுப்படையான விளக்கத்துடன் ஆரம்பிக்க விரும்புகிறேன். “இந்நூல் மாக்ஸிஸின் விலைக் கோட்பாட்டில் சிறப்புக்கவனம் செலுத்துகின்றது” மற்றும் “எழுத்து வடிவில் உள்ள சொற்களுக்கு நேரடியாகப் பொருத்தமானதாக அமையாவிட்டாலும் கூட, அரசியற் பொருளாதாரத்தில் மாக்ஸிஸின் நன்கு விருத்திசெய்யப்பட்ட படைப்பான **மூலதனத்தில்** காணப்படும், அவருடைய பகுப்பாய்வின் தர்க்கவியலுடன் ஒத்துப் போகும் வகையில் அமைந்துள்ள இக் கோட்பாட்டிற்கு பொருள் விளக்கத்தை வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும்.” (பக்கம் 1) என இந்நூலின் அறிமுகத்தில் உள்ள முதலாவது வாக்கியம் கூறுகின்ற வாறு, விலைக் கோட்பாடு மீதான சிறப்புக் கவனத்தை இரு காரணங்களுக்காக நியாயமானதென ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. முதலாவதாக, மாக்ஸிஸின் முதலாளித்துவம் பற்றிய பகுப்பாய் விலான ஆர்வ ஈடுபாட்டில் காணப்படும் அண்மைக்காலப் புத்தெழுச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்வதற்கு, முதலாளித்துவ முறைமையின் இயக்காற்றலை விளக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ள எக் கோட்பாட்டுக்கும் ஒரு விலைக் கோட்பாடு இன்றியமையாத ஓர் அடிப்படையாகும். இரண்டாவதாக, பொருளியல் பற்றிய விவாதத்தின் கவனத்தை, அதன் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை நோக்கி மீண்டும்

திருப்புவதற்கு, விலைக் கோட்பாட்டை விட முதன்மையான கோட்பாடுகள் எதுவுமே இல்லை என்பதாகும் (பக்கம் 1). ஏராளமானோரிடமிருந்து மிகக் கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு உட்பட்டு வந்துள்ள முதன்மையான துறைகளில் ஒன்றாக கால் மாக்ஸிஸின் பெறுமதி மற்றும் விலைக் கோட்பாடு அமைந்துள்ளது. **மூலதனத்தின்** மூன்றாம் பாகம் வெளியிடப்பட்ட பின்னர், போம்-பவெக் (Bohm-Bawerk) என்போர் மாக்ஸிஸை விமர்சித்தபோது, இத்திறனாய்வுகள் புதியதோர் திசையில் சென்றன. இவர்கள், உள்ளீட்டுப் பெறுமதிகள் விலைகளாக மாற்றப்படும்போது, முதலாளித்துவ முறைமையில் பெறுமதிகள் விலைகளை நிர்ணயிக்கின்றன என்பதை நிரூபிப்பதற்கு மாக்ஸிஸின் தவறிவிட்டார் என்பதற்கு ஆதரவான கருத்துகளை முன்வைத்து, மாக்ஸிஸை விமர்சித்தனர் (Sweezy, 1975ஐப் பார்க்கவும்). மாக்ஸிஸின் விலைக் கோட்பாட்டை ஒன்றில் முழுமையாகக் கைவிடுவதன் மூலம் அல்லது அதன் முக்கியத்துவத்தைக் குறைப்பதன்மூலம் சில மாக்ஸிஸவாதிகள் கூட இவ்விவாதங்களில் இருந்து பின்வாங்குவதற்கு முழுமையான மாற்றம் என அழைக்கப்படும் பிரச்சினை தொடர்பான இவ்விமர்சனம் வழிவகுத்துள்ளது. அடுத்து, வெளித் தோற்றப்பாடுகள் உண்மையின் ஒரு கூறாக மாத்திரம் இருப்பதால், தற்போதுள்ள பொருளாதார முறைமையில் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இயக்காற்றலை விளக்கித் தெளிவுபடுத்துவதற்கு ஓர் ஆய்வாளர் கொள்வனவு-விற்பனை நடவடிக்கைகளுக்குக் கீழே மறைந்துள்ள விலைகளை மாத்திரமன்றி, சந்தை விலைகளின் எல்லைகளையும் கடந்து செல்ல வேண்டுமென மாக்ஸிஸின் கருதுவதனால், யோன் ரொபின்சன் (Joan Robinson, 1949) என்பவர் கால் மாக்ஸிஸின் பெறுமதிக் கோட்பாட்டை ஓர் அநீதப் பெளதிகவியற் செயற்பாடு என விமர்சித்துள்ளார். இதுதவிர மூன்றாவது விமர்சனம், மாக்ஸிஸின் தனது கோட்பாட்டுக்கு போட்டித்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளார் எனவும் ஆனால் கடந்த நூறு வருட காலத்தில் முதலாளித்துவம் கணிசமானளவு மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுள்ளது என்பதோடு, போட்டித்தன்மையை விட தனியுரிமையே தற்போதைய பொது மாதிரியாக உள்ளது என்பதற்கு ஆதரவான

கருத்துகளை முன்வைத்து முள்ளது. இதற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில், கால் மாக்ஸிஸின் விலைக் கோட்பாட்டிற்கு ஆதரவான கோட்பாட்டு அடிப்படையிலான 5 கருத்துகளை நிறுவும் நோக்குடன் கலாநிதி நிக்கலஸ் தனது நூலைப் படைத்துள்ளார். அவையாவன:

“(1) புரிந்து கொள்வதற்கு எளிதான, தர்க்கரீதியான, மாறாத நிலைப்பாடுடைய ஒரு விலைக் கோட்பாடு மாக்ஸிஸிடம் உண்டு;

(2) பெறுமதி பற்றிய அவருடைய எண்ணக் கருவானது இவ்விளக்கத்தின் மையப் பகுதியாக உள்ளது;

(3) அவருடைய விலைக் கோட்பாடு வெறுமனே ரிக்கார்டோவின் (Ricardo) கோட்பாட்டை மீண்டும் கூறுவதாகவோ, சிற்பாவின் (Staffa) அல்லது கெயின்ஸின் (Keynes) பங்களிப்புகள் காரணமாக அது மிகையுரையானதாகவோ அமையவில்லை;

(4) முதலாளித்துவத்தில் காணப்படும் மூலதனத் திரட்சியும் அதன் மையத்தை நோக்கிய குவியும் தொடர்பான போக்குகள் காரணமாக, அவரது கோட்பாடு தவறானது என நிரூபிக்கப்படவில்லை;

(5) முதலாளித்துவம் பற்றிய, அதாவது அதன் வீழ்ச்சி பற்றிய, ஆய்வில் மாக்ஸிஸின் உட்கருத்துகளுடன் அவர்கள் உடன்படுகின்றனரோ அல்லது இல்லையோ, குறிப்பாக பெரும்பான்மை நடைமுறைப் போக்காக அமைந்துள்ள பொருளியல் சிந்தனையின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் தொடர்பில் காணப்படும் அதிகரித்துச் செல்லும் அதிருப்தியைக் கவனத்திற்கொள்கையில், பொருளாதாரத்தைப் புரிந்து கொள்வதில் கரிசனையுடையோர் அதற்கு இந்நேரம் வரை வழங்கிவந்துள்ள அந்தஸ்தை விட, அதிகளவான முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கான உரிமை மாக்ஸிஸின் விலைக் கோட்பாட்டிற்கு உண்டு” (பக்கம் 4-5).

கருத்துகளை முன்வைப்பதற்கான இரு முறைகளை விருத்தி செய்வதன் மூலம், மாக்ஸிஸின் விலைக் கோட்பாடு பற்றிய மீள்விளக்கமும் அதற்கு ஆதரவான கருத்துகளும் இந்நூலில் தெளிவுபட எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. மாக்ஸிஸின் விலைக் கோட்பாடு பற்றி, முதலில் எளிய பண்டச் சுற்றோட்டத்தின் கீழும், பின்னர் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின் கீழும் முதல் இரு அத்தியாயங்களிலும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 4

தொடக்கம் 8 வரையான அத்தியாயங்களில், மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாட்டை ஏனைய விலைக் கோட்பாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு, அவற்றிலிருந்து அது வேறுபடும் விதம் பற்றியும் ஆராயப்பட்டுள்ளதோடு, கோட்பாட்டுரீதியாக வேறுபட்ட சிந்தனைப் போக்கைக் கொண்ட எழுத்தாளர்களின் கருத்துகளை ஒப்பிட்டு நோக்கும் வகையில் அது மேலும் முன்னோக்கிச் சென்றும் உள்ளது. இதன் நோக்கம் தனி நிலையில் அக்கோட்பாடுகளை விமர்சிப்பதாகவன்றி, மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாட்டிற்கு ஆதரவான கருத்துகளை முன்வைப்பதன் பொருட்டு, அக்கோட்பாடுகளை எதிர்கொள்வதாகும். மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாடானது எவ்வாறு அடம் சிமித், டேவிட் றிக்காடோ போன்ற அவருக்கு முற்பட்டோரின் படைப்புகளின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டது என்பதையும், அதே நேரத்தில் அது எவ்வாறு அவர்களின் ஆக்கங்களைப் பின்னுக்குத் தள்ளியது என்பதையும் 4ம் அத்தியாயம் விபரிக்கின்றது. மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாடு தொடர்பான பூசுவா (நடுத்தர வணிக வகுப்புச் சார்பான கருத்து நிலைப்பாடு) விமர்சனங்களை எதிர்கொள்வதில், ஒன்றில், மாக்ஸிலவாதிகள் என தம்மைத் தாமே அழைத்துக்கொள்வோரும் அவரின் கருத்துகளுடன் உடன் படும் எழுத்தாளர்களும் அவருடைய விலைக் கோட்பாட்டிற்கு மீள்விளக்கம் அளித்துள்ளனர் அல்லது, அதற்கு மாற்றீடாக வேறொரு கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். 5வது அத்தியாயம் இப்பங்களிப்புகளை மதிப்பீடு செய்வதுடன், கோட்பாட்டுரீதியில் சிக்கலான இக்கருத்துகள் இறுதியாக ஒன்றில் மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாட்டிற்கு தவறான ஒரு விளக்கத்தை அளித்துள்ளன அல்லது அதை மறுதலித்துள்ளன என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின் இயக்கவியல் விதிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதில், கால் மாக்ஸின் மேம்பட்ட நிலையைத் தெளிவுபடுத்துவதன் பொருட்டு, 6ம், 7ம், மற்றும் 8ம் அத்தியாயங்கள் என்பன முறையே நவீன செந்நெறிக் கோட்பாடு, கெயின்ஸியக் கோட்பாடு, சிறாபின் (Sraffa என்பவரின்) கோட்பாடு ஆகியவற்றைத் திறனாய்வு அடிப்படையில் ஆராய்கின்றன.

படைக் கருத்துகளை (மெய்க்கோளை) மீளக் குறிப்பிட அனுமதிப்பீர்கள் என நம்புகிறேன். முதலில் மாக்ஸினுடைய **மூலதனத்தின்** உருவாக்கத்தைப் புரிந்து கொள்வதன் பொருட்டு, அதன் குறிப்பான விளைவுகளை இனங்காணும் நோக்கத்துடன் எப்போதும் ஒரு நேரத்தில் ஒரே யொரு விடயத்தை மட்டுமே அறிமுகப் படுத்துவதாக அமைந்துள்ள, மாக்ஸின் விவாதங்களில் காணப்படும் அவருடைய தொடர்ச்சியான செயற்பாட்டு முறை பற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்து வைத்திருப்பது இன்றியமையாததாகும். முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையில் காணப்படும் முதன்மையான இரு காரணிகளான மூலதனத்திற்கும் உழைப்பிற்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாடான தொடர்பு பற்றிய ஆதாரக் கூறுகளைக் கண்டறிவதே **மூலதனம்** 1ம் பாகத்தில் மாக்ஸின் குறிக்கோளாக இருந்தமையால், தனியுரிமை நிலையை அடைந்த ஒரு தொழிற்சாலையிலே உற்பத்தி நிகழ்கின்றது எனும் எடுகோளின் (ஊகம்) அடிப்படையிலேயே முதலாம் பாகத்திற்கான அவருடைய பகுப்பாய்வு தொடர்ந்தது என்பதை வாசகர்கள் மீண்டும் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சுற்றோட்டச் செலவு, மிகை உருவாக்கம் தொடர்பில் மூலதனத் திரட்சியின் தாக்க விளைவு என்பன 2ம் பாகத்தில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. பேரளவு மட்டச் சமநிலைக்கான குறைந்தளவான சாத்தியப்பாடு அல்லது துறைவாரியான விகிதாசார அளவு கூட இறுதி அத்தியாயங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உயிர்ப்புடைய உழைப்பால் தோற்று விக்கப்படும் மொத்த மிகைப் பெறுமதியானது எவ்வாறு கைத்தொழில் மூலதனம், வர்த்தக மூலதனம், வட்டி பெறும் மூலதனம் என்பவற்றிற்கும் மூலதனத்திற்கு உரித்துடையோருக்கும் மத்தியில் பங்கிடப்படுகின்றது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதன் பொருட்டு, “பல மூலதனங்களுக்கும்” இடையிலான போட்டித்தன்மையை அவர் மூன்றாம் பாகத்திலேயே அறிமுகப் படுத்தினார். மூன்றாம் பாகத்தில் மூலதனத் திரட்சியும் நெருக்கடியும் பற்றிய மாக்ஸிலக் கோட்பாட்டின் சுருக்கமான விபரங்களைக் கூட காண முடியும். கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில், அவர் தனது விவாதங்களை விருத்தி செய்கின்ற இம் முறைக்கும், சமூகத்தில் காணப்படும் உண்மை நிகழ்வுகளைப் புரிந்து கொள்வதில் பயன்படுத்திய அறிவாதார முறையிலுக்கும்

இடையில் ஒத்ததன்மை காணப்படவில்லை. **மூலதனத்தில்** தனது பகுப்பாய்வை கோட்பாட்டுரீதியான எண்ணக்கருக்களுடனோ அல்லது கோட்பாட்டுத் தொகுதிகளுடனோ ஆரம்பிக்காது, “புலன்களால் அறியக்கூடிய உண்மையான பௌதிகப் பொருளுடன்”, அதாவது பண்டத்துடன் ஆரம்பித்தார். பண்டத்திற்கு பயன்பெறுமதி மற்றும் விலை அல்லது பரிமாற்றப் பெறுமதி ஆகிய இரட்டை இருப்புநிலை உண்டு. ஒரே தரநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அளவீடுகளை மேற்கொள்ளும் வகையில் பண்டங்களைத் தயாரிக்க முடியும் என்பதோடு, சார்புநிலைக்கு அமைவாக, அவற்றைப் பயன்பெறுமதிகளாக அன்றி பரிமாற்றப் பெறுமதிகளாக கையாளவும் முடியும். குறிப்பான தரப்பண்புகளைக் கொண்ட பெரும் எண்ணிக்கையான பண்டங்களை ஒப்பிடுவதற்கு துணை புரியும் விலைப்பட்டிகள் இணைக்கப்பட்ட பொருட்களை நாம் சந்தையில் காண்கின்றோம்.

மாக்ஸ் ஏன் தனது பகுப்பாய்வை பண்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆரம்பித்தார்? இதற்கான மாக்ஸின் பதில்: “எக்காரணியில் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறை சார்ந்திருக்கின்றதோ அக்காரணியாகிய சமூகங்களின் செல்வமானது பண்டங்களின் பேரளவான ஒரு தொகுதியாகக் காணப்படுகின்றது; தனியான பண்டம் அதன் மூலக்கூறு வடிவமாகத் தோற்றமளிக்கின்றது” (Karl Marx, 1976: பக்கம் 125). முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின் மறைபொருளாகவுள்ள தர்க்கத்தைப் புரிந்துகொள்வதன் முதற்படியாக, நுணுக்க மாதிரிப்படிவமான பண்டத்தில் மறைந்துள்ள எதிர்முரண்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. பண்டங்கள் இரட்டை இருப்புநிலையை மாத்திரமே, அதாவது பயன்பெறுமதி மற்றும் பரிமாற்றப் பெறுமதி ஆகியவற்றை, கொண்டுள்ளன. வரலாற்றின் முற்பகுதியில் அவை பயன்பெறுமதியைக் கொண்டிருந்த அதேவேளை, விற்பனைக்காக உற்பத்தி செய்யப்படாத பொருட்கள் பரிமாற்றப் பெறுமதிகளை / விலைகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இதனால், பண்டமாற்று முறையில் காணப்பட்டதைப்போல, பரிமாற்றமானது பயன்பெறுமதிகளுக்கு இடையில் நிகழவில்லை (C ↔ C). பணத்தின் ஊடான பரிமாற்றத்தின் வளர்ச்சி, முதலாளித்துவ

உற்பத்தி முறையின் தோற்றத்திற்கு முன்னரேயே இருந்து வந்த தொழிற்பிரிவு என்பன காரணமாக, பொருட்கள் பண்டங்களாக உருமாற்றமடைந்தன. இதனால், பண்டமயமாக்கச் செயல்முறையானது முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையிலேயே நிலைப்படுத்தப்பட்டு, அது பொதுமைப் படுத்தப்பட்டபோதும், பரிமாற்றப் பெறுமதி / விலை உருவாக்கத்தை எளிய பண்ட உற்பத்திக் காலத்தில் காண முடியும். பண்டப் பரிமாற்றமானது எங்கும் பரவலடைந்து, பொதுமைப் படுத்தப்பட்ட உடனேயே, தவிர்க்க முடியாத வகையில் அது பணமயமானது. இதை மாக்ஸ் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “பரிமாற்ற நிகழ்வின் வரலாற்று ரீதியான விரிவாக்கமும் செறிவாக்கமும் பயன் பெறுமதிக்கும், பண்டத்தின் இயல்பில் மறைபொருளாகக் காணப்படும் பெறுமதிக்கும் இடையிலான எதிர் நிலையை விருத்தி செய்தன. வர்த்தகத் தொடர்பாடல் நோக்கத்திற்காக இந்த எதிர்நிலைக்கு ஒரு வெளிவாரிக் குறிப்பீட்டை வெளிப்படுத்த வேண்டியதன் தேவையானது பெறுமதியின் ஒரு சாராநிலை (சுயேட்சைநிலை) வடிவத்தை நோக்கிய உந்துதலைத் தோற்றுவித்தது. பண்டங்களைப் பண்டங்களாகவும் பணமாகவும் வேறுபடுத்துவதன் மூலமாக பெறுமதியின் இச்சாராநிலை வடிவம் அடையப்பட்டுள்ளது” (Karl Marx, 1976: பக்கம் 181).

தனது பகுப்பாய்வை சந்தை விலை மட்டத்தில் ஆரம்பிப்பதில் மாக்ஸிற்கு எந்த ஆட்சேபனையும் இருக்கவில்லை. ஆனால், அனுபவப் பயிற்சியாளர்களின் யோசனைகளின்படி, யதார்த்தத்தில் அதன் பூரணத்துவமானது, எம்மால் உணர, முகர்ந்துணர, பார்க்க மற்றும் கேட்க முடிந்தவற்றிற்கு மாத்திரம் வரையறுக்கப்பட்டதல்ல. இதனால், விலைகளின் கடைசி இயக்க நிகழ்வை நெறிப்படுத்தும் வகையிலான, அவற்றில் மறைந்துள்ள இயக்காற்றலைப் புரிந்து கொள்வதற்கு, பகுப்பாய்வானது கடந்த கால நிகழ்வுகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் அவற்றின் வெளித்தோற்றங்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். மெய்ப்பொருள் மூல ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் பார்க்கையில், கொள்வனவு-விற்பனைச் செயற்பாடுகளில் காணப்படும் போட்டி நிகழ்வுகளுக்குள் முதலாளித்துவ முறைமையைச் சுருக்க முடியாது. இறுதிப்

பகுப்பாய்வில் காணப்படும் பரிமாற்றப் பெறுமதியானது பண்டத்தில் உள்ளடங்கியிருக்கும் பெறுமதி, சமூகரீதியாக அவசியமானதும் புலனாகாததுமான உழைப்பு நேரம் என்பவற்றுடன் தொடர்புபுற்று, நிலைபெற்றுள்ளது. இதை நிக்கல் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “பரிமாற்றத்தக்க இப்பயன்மதிப்பு அல்லது விலையானது பெறுமதியில் இருந்து அல்லது பொருளின் உள்ளியல்பான பயன்மதிப்பில் இருந்து வேறுபட்டதாகும், ஆயினும் தவிர்க்க முடியாத வகையில் இது அதனுடன் (விலையுடன்) தொடர்புபட்டுள்ளது. பண்டத்தின் பெறுமதியானது உற்பத்தி வளங்களை அல்லது அதன் உற்பத்தியில் செலவிடப்பட வேண்டியுள்ள நேரடி அல்லது மறைமுக உழைப்பு நேரத்தைக் குறியீடாகச் சுட்டும் அதேவேளை, விலையானது உற்பத்தி வளங்களை அல்லது பண்டப் பரிமாற்றச் செயல் முறையில் செலவிடப்பட்ட நேரடி அல்லது மறைமுக உழைப்பு நேரத்தைக் குறியீடாகச் சுட்டுகின்றது என்பதே இந்த வேறுபாடாகும்” (பக்கம் 11). பெறுமதி களுக்கும் விலைகளுக்கும் இடையிலான புலன்கடந்த மெய்மை முரண்பாடு சார்ந்த இத்தொடர்பானது இரு வேறுபட்ட நிலைகளையும், அதாவது சுற்றோட்ட நிலையையும் உற்பத்தி நிலையையும், ஒன்றாகப் பிணைத்துள்ளது. பெறுமதி உருவாக்கமானது உற்பத்தி நிலையில் நிகழும் அதேவேளை, சுற்றோட்ட நிலையிலேயே அப்பெறுமதி நிறைவேற வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறாக, தனிப்பட்ட உழைப்பின் புலனாகாத மற்றும் சமூகரீதியான இயற்பண்பு சந்தையில் பின்னரே மெய்யாகின்றது. இச்செயல் முறையின்போது, பெறுமதியிலிருந்து விலைகள் மாறுபடுவதற்கு இது வழி வகுக்கக்கூடும். ஆயினும் கூட, பெறுமதி விதியால் நெறிப்படுத்தப்படும் இறுதிப் பகுப்பாய்வில் விலைகளின் இயக்கம், கூலிகள், இலாபங்கள் என்பன காணப்படுகின்றன.

நான் முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, பல மூலதனங்கள் மத்தியிலான போட்டித் தன்மை அல்லது கைத்தொழில்களுக்கு இடையிலான மற்றும் குறித்த ஒரு கைத் தொழிலுக்கு உள்ளேயான போட்டித்தன்மையை தனது படைப்பான மூலதனத்தின் மூன்றாம் பாசுத்தில் மாக்ஸ் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். நெருங்கிய அளவீட்டின் அல்லது

தர்க்கரீதியான மூலத்தின் இப்புதிய கூறானது பெறுமதி-விலைப் பிணைப்பை எவ்வாறு மாற்றியமைக்கின்றது? இது, முழுமையானமாற்றப் பிரச்சினை என்று அழைக்கப்படும் ஒன்றிற்கு எங்களை அழைத்துச் செல்லுகின்றது. வெவ்வேறு பட்ட அளவுகளில் உள்ள பெரும் எண்ணிக்கையிலான முதலாளித்துவ நிறுவனங்களால் தோற்றுவிக்கப்படும் மொத்த மிகைப் பெறுமதியானது அந்நிறுவனங்களுக்கு இடையில் எவ்வாறு பங்கிடப்படுகின்றது? இம்மிகைப் பெறுமதிக்கும் இலாபத்திற்கும் இடையிலான பிணைப்பு யாது?

ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய இவ்விரு வினாக்களுக்கும் விடையளிப்பதற்கு முன்னர், சமநிலை மற்றும் சமநிலை இன்மை தொடர்பில் மாக்ஸின் சிந்தனைப் போக்குகளையும் இயற்சாய்வு விதி (tendential law) பற்றிய அவருடைய கருத்தையும் அறிமுகப்படுத்துவது பொருத்தமானதாக இருக்கும். நவீன செந்நெறிக் கோட்பாட்டில் காணப்படும் சமநிலை தொடர்பான கருத்து பற்றி நூலின் 101ம் பக்கத்தில் குறிப்பிடுகையில், கலாநிதி நிக்கல்ஸ் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “சமநிலை விலை பற்றிய எண்ணக் கருவை ஓர் ஆய்வுக் கருவியாகப் பயன்படுத்துவதை மேலே குறிப்பிடப்பட்ட எதுவும் மறுப்பதாகப் பொருள்படாது. மாக்ஸ் கூட சமநிலை விலைகள் பற்றிய எண்ணத்தைத் தனது மனதில் கருக்கொள்ளச் செய்திருந்தார், ஆனால் அவருடைய கருத்துருவாக்கமானது மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நவீன செந்நெறிக் கோட்பாட்டுக் கருத்துருவாக்கத்தை விட பெரிதும் வேறுபட்டதாகும். மாக்ஸைப் பொறுத்த வரை, குறித்த ஒரு பொருளாதார முறைமையின் சமநிலையான மீள் உற்பத்திச் சூழ்நிலையில் காணப்படும் பண்டங்களின் மீள் உற்பத்திக்குத் துணைபுரிவனவே சமநிலை விலைகளாகும். இந்த முறைமையானது தானாக மீள் உற்பத்தி செய்வதாகக் கருதப்படுமாயின், அது குறுகிய காலத்திற்கு உரியதாயினும், அங்கே சமநிலை விலைகள் காணப்பட வேண்டும். பண்டங்களின் மீள் உற்பத்தியை நிகழச் செய்யும் ஒன்றாக பரிமாற்றத்தைக் கருதுவதில்லை என்பதால், இதே விடயம் நவீன செந்நெறிக் கோட்பாட்டுச் சமநிலை விலைகள் தொடர்பிலும் காணப்படுகின்றது எனக் கூற முடியாது. மாக்ஸைப் பொறுத்த

வரை, சமநிலை விலைகள் உண்மையான விலைகளில் இருந்து வேறுபட்டவை யல்ல என்பதுடன், இதனால் அவை, ஒருவேளை மிக முக்கியமானதாக, இவற்றின் சராசரிகளாக உள்ளன.” மேலும் 22ம் பக்கத்தில், “ஐயத்திற்கு இடமின்றி, மீள் உற்பத்தி அல்லது சமநிலை விலைகள் பற்றிய கருத்தை மாக்ஸ் தனது மனதில் கருக்கொள்ளச் செய்துள்ளார், ஆனால் அவர் ஒரு சமநிலைக் கோட்பாட்டாளரல்ல; உண்மையான விலைகளை, அவற்றின் சமநிலை மட்டங் களுக்கு இயல்பான முறையில் நிகராயிருப் பதாக அல்லது சமநிலை மட்டங்களின் போக்கைத் தடுக்க முடியாத வகையில் அவற்றை நோக்கிச் சாய்வுறுபவையாக அவர்கருதவில்லை.” மாக்ஸ், சமநிலையை நுண் மட்டம் மற்றும் பேரளவு மட்டம் ஆகிய இரண்டிலுமே காணப்படும் ஒரு நிலையான புள்ளியாக அன்றி, மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்வதும் தொடர்ச்சியானது மான மாற்றம், முழுமையான மாற்றம் என்பவற்றில் காணப்படும் ஒரு கணநேரச் செயற்பாடாகக் கருதுகின்றார். இதற்கான மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக **மூலதனம்** இரண்டாம் பாகத்தில் உள்ள மீள் உற்பத்தி பற்றிய கோட்பாட்டின் சுருக்கம் அமைந் துள்ளது. எனது அபிப்பிராயத்தின்படி, சமநிலைக்கும் சமநிலை இன்மைக்கும் இடையிலான புலன்கடந்த மெய்மை முரண்பாட்டு ஆய்வுடன் தொடர்புடைய இப்பிரச்சினைகளை தனியான ஒரு பகுதியில் மேலும் விபரமாகக் குறிப் பிட்டிருப்பாராயின், இந்த நூலின் கூற்றை மேலும் கிரகிக்கக்கூடியதாக இருந்திருக் கும். இதுதவிர, புரிந்துகொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில் ‘மீள் உற்பத்தி விலை’ பற்றிய அவருடைய கருத்தை விருத்தி செய்வதன் பொருட்டு, மீள் உற்பத்தி பற்றிய கோட்பாடு தொடர்பில் விலையின் தாக்கவிளைவு களை அவரால் விருத்தி செய்திருக்கவும் முடியும். விலையானது ஏறத்தாழ பெறுமதிக்குச் சமமானது என பகுப்பாய்வின் இம்மட்டத்தில் மாக்ஸ் கருதுகின்றார்.

சமநிலைக்கும் சமநிலை இன்மைக்கும் இடையிலான இத்தொடர்பு, முதலாளித் துவ உற்பத்தி முறையில் செயற்படும் இயற்சாய்வு விதிகள் பற்றிய மாக்ஸின் எண்ணக்கருவுக்கு எங்களை அழைத்துச் செல்கின்றது. இவ்வெண்ணக்கருவானது, இயற்கை விஞ்ஞானங்கள் மற்றும் சமூக விஞ்ஞானங்கள் என்பவற்றின் முறையி

யலுக்கு இடையில் அவர்கண்டறிந்துள்ள முக்கியமான வேறுபாட்டைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. மாக்ஸைப் பொறுத்த வரை, இயற்சாய்வு விதிகள் மாறாத ஒருசீர்த்தன்மைகளில் இருந்து வேறுபடு வதைப் போல, ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர் புடைய நிகழ்வுகளில் இருந்தும் வேறுபடு கின்றன. இக்கருத்துகளை மேலும் தெளிவுபடுத்துவதற்கு, மாக்ஸைப் பொருளியலில் காணப்படும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இயற்சாய்வு விதிகள், பொதுவான இலாப வீதம் பற்றிய இயற்சாய்வு விதி என்பவற்றை விளக்குவதற்கு என்னை அனுமதியுங்கள். மாக்ஸ் இதைப் பற்றி பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்: “குறிப்பாக முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையில், உழைப்பின் சமூக ரீதியான உற்பத்தித்திறனின் முன்னேற்ற கரமான வளர்ச்சியில் ஏற்படும் வீழ்ச்சி காரணமாக, பொதுவான இலாப வீதத்திற் கான வளர்ச்சிப் போக்கு வீழ்ச்சியடையு ம்” (மூலதனம் பாகம் 3, பக்கம் 319). மேலும் அவர்: “ஏனைய காரணங்களின் விளைவாகக் கூட இலாப வீதம் தற்காலிக மாக வீழ்ச்சியடையாது என்பது இதன் பொருள் அல்ல” (மேற்குறிப்பிடப்பட்ட அதே நூல்). அதன் பின்னர், நான்காவது அத்தியாயத்தில் இது பற்றி மேலும் விபரிக்கையில்: “பொது விதியின் விளைவு களை ஆராய்ந்து, அவற்றைத் தடைப் படுத்துவதோடு, அதற்கு ஓர் இயற்சாய்வுப் பண்பை மட்டும் வழங்குவதன் மூலம், ஆற்றல்களை மட்டுப்படுத்தும் செயற் பாடுகள் தொழிற்பட வேண்டியுள்ளன. இதனாலேயே பொதுவான இலாப வீதத்தில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியை நாம் ஓர் இயற்சாய்வு வீழ்ச்சியாக விபரித்துள் ளோம்” (அதே நூல் பக்கம் 339). மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாட்டுடன் தொடர் புடைய ஏனைய இயற்சாய்வு விதிகள் எவையெனில், விலைகள் மீள் உற்பத்தி விலைகளை நோக்கி நகர்வதற்கான இயற்சாய்வு, மூலதனத்தின் இயற்கை யான படிமுறை வளர்ச்சியான ஒருங்கமைவு முறை அதிகரிப்பதற்கான இயற்சாய்வு மற்றும் கைத்தொழில்களுக்கு இடையி லான, குறித்த ஒரு கைத்தொழிந்துறைக்கு உள்ளேயான, துறைகளுக்கு இடையி லான இலாப வீதங்களைச் சமப்படுத்து வதற்கான இயற்சாய்வு என்பனவாகும்.

‘பல மூலதனங்களுக்கு’ மத்தியிலான போட்டிச் சூழமைவில், மாக்ஸைத்

தொடர்ந்து கலாநிதி நிக்கலஸ், மீள் உற்பத்தி விலையானது, அல்லது மாக்ஸின் வார்த்தைகளில் கூறுவதாயின் உற்பத்திக்கான விலையானது, (c+v)க்கு அதாவது (1+ சராசரி இலாப வீதத்திற்கு) சமமாகும் என்பதை எடுத்துக் காட்டியுள் ளார். இங்கே சராசரி இலாப வீதமானது மொத்த மிகைப் பெறுமதிக்கு/ மொத்தச் சமூக மூலதனத்திற்குச் (c+v) சமமாக அன்றி, முற்பணமாகப் பெறப்பட்ட மொத்தத் மூலதனத் தொகையால் (C+v) வகுக்கப்படும் மொத்த மிகைப் பெறுமதிக்கே சமமாகும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்வது முக்கியமானதாகும். “இது தொடர்பாக மேலும் தெளிவு பெறுவதற்கு, சமநிலை யானதும் விரிவடைந்ததுமான ஒட்டு மொத்த மீள் உற்பத்தி முறை ஒன்று இருக்கும் வகையில் பண்டம் மீள் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டுமாயின், உற்பத்திக் கான விலைகள் நடைமுறையில் உள்ள விலைகளாக இருக்க வேண்டியுள்ளது. முதலாளித்துவத்தின் கீழ் இவை மீள் உற்பத்தி விலைகளாகக் காணப்படுகின் றன” (பக்கம் 32). ஒரு முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தில், குறைந்தளவான மூலதன ஒருங்கமைவு முறையுடன் கூடிய துறைகள்/ கைத்தொழில்கள் மற்றும் அதிகளவான மூலதன ஒருங்கமைவு முறையுடன் கூடிய துறைகள்/ கைத்தொழில்கள் என்பவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் இலாபங் களைச் சமப்படுத்துவதற்கான இயற் சாய்வு விதியின் மூலமாக, அப்பொருளா தாரத்தால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மொத்த மிகை மீள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றது என்பதைப் புலப்படுத்துவதே பெறுமதி களை விலைகளாக மாற்றுவதற்கான மாக்ஸின் குறிக்கோளாகும். இவ்வாறாக, “பொதுவான இலாப வீதம் மற்றும் உற்பத்திக்கான விலைகள் என்பவற்றின் தோற்றமானது மிகைப் பெறுமதியின் மீள் பகிர்வுடன் மாத்திரம் சம்பந்தப் பட்டுள்ளமையால், இலாபவடிவில் உடைமை யாக்கிக் கொள்ளப்பட்ட மிகைப் பெறுமதி யின் மொத்தத் தொகையானது (இது முழுமையாக மீள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட மிகைப் பெறுமதியாகும்) மாறாது உள்ளதைப் போல, விலை வடிவில் உடைமை யாக்கிக் கொள்ளப்பட்ட மொத்தப் பெறுமதியும் தொடர்ந்தும் மாறாதிருக் கின்றது” (பக்கம் 39).

இக்கட்டுரையின் நீளத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க அளவில் மட்டுப்படுத்துவதன்

பொருட்டு, அத்தியாயம் 5 தொடக்கம் 8 வரையில் உள்ள சான்றாதாரங்களைப் பற்றிய மதிப்பீட்டாய்வை தேர்வின் அடிப்படையில் சுருக்கமாக முன்வைக்க வேண்டியுள்ளது. அவர்களுக்கு என்றே விட்டுவைக்கப்பட்டிருந்த மிகக்கடுமையான கண்டனத்தின் வக்கிரம் காரணமாக, மாக்ஸிற்கு நெருக்கமான அல்லது அவருடைய கருத்துகளுக்கு உடன்பாடான கோட்பாட்டாளர்களைப் போல, சில மாக்ஸிலிசு சிந்தனையாளர்களும் புகழ்பெற்றோராக விளங்கினர். ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில், மாக்ஸின் விலைக்கோட்பாடு பற்றிய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட விளக்கங்களையும், ஏனைய மாக்ஸிலிசு எழுத்தாளர்களால் கூறப்பட்ட விலை நிர்ணயம் தொடர்பான விடயங்களையும் கலாநிதி நிக்கலஸ் விமர்சனரீதியாக மதிப்பீடு செய்துள்ளார். அவர் சரியாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளவாறு, மாக்ஸிலிசுப் பாணியில் விளக்கமளித்த ஏராளமானோர் மிக முக்கியமாக முழுமையான மாற்றம் என அழைக்கப்படும் பிரச்சினையிலேயே கவனம் செலுத்தினர். முழுமையான மாற்றம் எனும் பிரச்சினையின் உண்மையான நோக்கத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு அவர்கள் தவறிவிட்டனர். மாக்ஸிலிசுச் சார்பற்ற எழுத்தாளர்களின் கண்டனங்களை எதிர்கொள்ளவதற்கான அவர்களது முயற்சிகள், அவர்கள் ஒன்றில் மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாட்டைக் கைவிடுவதற்கு அல்லது அதன் முக்கியத்துவத்தைக் குறைப்பதற்கு வழிவகுத்தன. இவ்விளக்கங்கள் தொடர்பில் இந்த நூலாசிரியரின் விமர்சனம் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தமது அபிப்பிராயத்தின்படி, மாக்ஸின் பெறுமதிக்கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட சுரண்டல் கோட்பாடு ஒன்றிற்கான தேவை இல்லை எனும் காரணத்தினால், மாக்ஸின் பெறுமதி மற்றும் விலை கோட்பாடுகள் ஆகிய இரண்டுமே ஒன்றாகக் கைவிடப்பட வேண்டுமென யோசனை தெரிவித்துள்ள, பகுப்பாராய்ச்சி முறையைப் பின்பற்றுகின்ற மாக்ஸிலிசுவாதிகளின் கருத்துகளையும் இந்நூலாசிரியர் ஆராய்ந்திருப்பாராயின், அவரது விமர்சனம் பூரணமானதாக அமைந்திருக்கும். ஆயினும், முழுமையான மாற்றம் எனும் விடயத்தில் மாக்ஸின் கருத்துகளுக்கு ஆதரவான கருத்துகளை முன்வைத்து அதை விருத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்துவதற்கு முயன்ற அன்வர்

ஷெய்க் (Anwar Shaikh, 1984) ஏனெஸ் மன்டல் (Ernest Mandel, 1981, 1984) போன்ற மாக்ஸிலிசுவாதிகளை தனது பகுப்பாய்வில் அவர் ஏன் தவறவிட்டார் என்பது தொடர்பில் ஒருவர் ஆச்சரியமடையக் கூடும். மாக்ஸ் தொடர்பாக மாக்ஸிலிசு எழுத்தாளர்களால் முன்வைக்கப்படும் இரண்டாவது விமர்சனம் முதலாளித்துவத்தின் தனியுரிமை இயல்பில் கவனம் செலுத்துகின்றது. அவர்களின் கூற்றுப்படி, அவர்தனது ஆய்வை மேற்கொண்ட காலத்தில் காணப்பட்ட கருதுகோள்களின் இயல்பில் தற்போது கணிசமானளவு மாற்றம் காணப்படுகின்றது. எனது அபிப்பிராயத்தின்படி, போட்டித்தன்மைக்கும் தனியுரிமைக்கும் இடையிலான புலன்கடந்த மெய்மை முரண்பாட்டுத் தொடர்பை ஆராய்வதன் மூலம் இந்நூலாசிரியர் இவ்விமர்சனத்திற்குப் பதிலளித்துள்ளார்.

கலாநிதி நிக்கலஸ் பொருத்தமான வகையில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளவாறு, நவீன செந்நெறிக் கோட்பாட்டிற்கு ஆதரவான கருத்து முன்வைப்பானது மிக அதிகளவு ஐயப்பாடான கருதுகோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. நவீன செந்நெறிக் கோட்பாட்டுக் கேள்வி வளையியின் இருப்புநிலையை நிரூபிப்பதற்கு, அனைத்து நுகர்வோரும் ஒரேவிதமான பயன் தொழிற்பாட்டைக் கொண்டுள்ளனர் எனவும், ஒவ்வொரு நுகர்வோருக்குமான இந்த ஒரேவிதமான பயன் தொழிற்பாடு சரிநூட்பமாக ஒரே வகைப்பட்டதாகும் எனவும் கருத வேண்டியுள்ளது. இது, யதார்த்த உலகில் காணப்படாத மிகவும் இறுக்கமான ஒரு கருதுகோளாகும். இக்கோட்பாடானது நிரம்பல் தொடர்பிலும் இதேயளவிற்கு தெளிவற்றதாகக் காணப்படுகின்றது. மிக இறுக்கமான நவீன செந்நெறிக் கோட்பாட்டு முறையின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது, மக்கள் இயற்கையாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட கொடைகளுடனேயே சந்தைக்கு வருகின்றனர். மீள் உற்பத்தி விலைக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருப்பதன் பொருட்டு, நிரம்பலானது மீள் உற்பத்தியுடன் தொடர்புபடுத்தப்படவில்லை. கெயின்ஸின் கோட்பாட்டை ஆதரிக்கும் சிலர் அதிகரித்தளவிலான ஒரு விலையைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளமையால், சில வேறுபாடுகளைக் காண முடிகின்றது. ஆயினும், உற்பத்தி மற்றும் மீள் உற்பத்திச் செயல்முறையின்

இருந்து பரிமாற்றத்தை முழுமையாகப் பிரித்தெடுக்கின்றபோது, சீரான வளப் பகிர்வு எனும் வகிபாகத்தை விலையால் ஆற்ற முடியாதுள்ளது. மூன்றாவதாக, தனியாட்களின் விருப்பத் தெரிவுகளை எவ்வாறு ஒரே தரநிலையால் அளவிட முடியும்? பணத்தை புலனாகாத விருப்பத் தெரிவுகளின் குறியீடாகக் கருத முடியுமா? கலாநிதி நிக்கலஸ் சான்றுகளை முன்வைக்கின்றவாறு, நுண்பாகப் பொருளியலில் காணப்படும் நவீன செந்நெறி விலைக் கோட்பாடானது செயற்கையான ஒரு நிறுவலாக இருப்பதுடன், அது பிரச்சினைகள் தொடர்பில் பதிலளிப்பதை விட சந்தேகங்களையே அதிகளவில் எழுப்புகின்றது.

புகழ்வாய்ந்த இத்தாலியப் பொருளியல் அறிஞரான பியரோ சிற்பா (Piero Sraffa) என்பவரால் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட விலைக் கோட்பாடானது மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாட்டை அதிகளவுக்கு ஒத்ததாகக் காணப்படுகிறது எனும் உண்மை தொடர்பான கருத்துகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள காரணத்தினால், மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாட்டிற்கு ஆதரவான சான்றாதாரங்களை முன்வைப்பதில் எட்டாம் அத்தியாயம் மிகுந்த முக்கியத்துவம் உடையதாக உள்ளது. எனவே, மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாடு மிக அதிகளவான கண்டனங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது என்பதோடு, அதில் விடுபட்ட பகுதிகளை சிறாபியன் (Sraffian) விலைக் கோட்பாட்டைக் கொண்டு பதிலீடு செய்ய முடியும் எனவும் சிலர் வாதிடுகின்றனர் (Meek and Stedman, 1977 ஐப்பார்க்கவும்). விலைகள் முழுமையாக சுற்றோட்டச் செயல்முறையிலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன எனும் கருதுகோளைக் கொண்ட நவீன செந்நெறிக் கோட்பாடு, விலை நிர்ணயத்தில் உற்பத்திச் செயல்முறையின் தொடர்ச்சியான தன்மையைக் கருத்திற் கொள்ளாத கெயின்ஸிற்கு பின்னரான கோட்பாடு ஆகியவற்றை விட சிறாபியன் விலைக் கோட்பாடு மிகவும் உயர்வானது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. ஆயினும், பண்ட உள்ளீடுகளுக்குச் சாதகமானதாக உள்ள சமூகரீதியாக அவசியமான புலனாகாத உழைப்பை அதன் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள காரணத்தால், அது நிக்காடோவின் விலைக் கோட்பாட்டின் ஒரு விரிவாக்கமாகும் என விபரிக்கக்கூடிய சிறாபியன் விலைக் கோட்பாடானது ஏராளமான குறைபாடுகளுக்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது.

கலாநிதி நிக்கலஸ் அவர்கள் இந்த அடிப்படைக் குறைபாடு மற்றும் அதன் விளைவுகள் என்பவற்றில் கவனம் செலுத்தி, சிறாபியன் கோட்பாட்டைப் பற்றிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு விமர்சனத்தை முன்வைக்கின்றார். அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “மாக்ஸின் பகுப்பாய்வுக் கருத்துநிலையிலிருந்து நோக்குகையில், உழைப்பு உள்ளீடானது பண்டங்களால் பதிலீடு செய்யப்படுவதை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. உழைப்பு உள்ளீடு மாத்திரம் பண்ட உள்ளீட்டில் இருந்து பெரிதும் வேறுபட்டதல்ல (அதாவது, உழைப்பு நேரத்தைச் செலவிடலானது அதற்கான கொடுப்பனவிற்குச் சமமானதல்ல), ஒன்றைக் கொண்டு இன்னொன்றிற்குப் பதிலீடுசெய்யும் செயற்பாடானது பண்ட உற்பத்தி முறைகளின் இயல்பு பற்றிய திரிபுபடுத்தப்பட்ட கருத்துகளுக்கும், அதன் விளைவாக இம்முறைமைகளில் காணப்படும் பண்டங்களின் விலை தொடர்பான திரிபுபடுத்தப்பட்ட கருத்து களுக்கும் வழிவகுக்கின்றது. அடிப்படையில் இது, அவற்றின் பரிமாற்றத்தக்க பயன் மதிப்பிலிருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படுவதும், பண்டங்களுக்கு உரித்துடையதுமான பெறுமதிகளை மறுதலிப்பதற்கு வழிவகுக்கின்றது” (பக்கம் 144). இந்த அடிப்படைக் குறைபாட்டின் பின்விளைவுகளை இலாபம், கூலிகள், வாடகை போன்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட காரணிகளுக்கான வருமானப் பகிர்வுகளைப் பற்றி விளக்கத் தவறிய சிறாபாவின் கோட்பாட்டிலும் காணக்கூடியதாக இருக்கும். மேலும், இந்த நூலாசிரியர் சரியாக அறுதியிட்டுக் கூறியுள்ளவாறு, சிறாபியன் கோட்பாடு பணத்திற்கு குறைந்தளவான முக்கியத்துவத்தையே வழங்கியுள்ளது. நவீன நாணயப்பொருளாதாரத்தில் இது முற்றிலும் யதார்த்தமானதன்று.

மைக்கல் ஹாட் (Michael Hardt), அன்ரனியோ நீக்கிரி (Antonio Negri) ஆகியோரின் அண்மைக்காலப் படைப்புகளின் மூலம் தோற்றம்பெற்ற ஒரு புதிய விடயத்தில் கவனம் செலுத்த விரும்புகிறேன். இவ் விடயமானது மாக்ஸின் விலைக் கோட்பாட்டில் ஒரு தாக்கவிளைவைக் கொண்டிருக்கக் கூடுமெனவும் நான் நம்புகிறேன். ஹாட், நீக்கிரி ஆகியோர் ‘வணிக சாம்ராச்சியம்’ எனத் தம்மால் அழைக்கப்படும், இந்த உலக முறைமையில் காணப்படுகின்ற புதிய மாற்றங்களைப் பற்றிக்

குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவர்களின் கூற்றுப் படி, இப்புதிய முதலாளித்துவ முறைமையில் மூலப் பொருளின் தரங்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, பண்டங்களின் குறியீட்டு, அழகியல், மற்றும் சமூகப் பெறுமானங்கள் தொடர்பான அம்சங்கள் முக்கியத்துவம் உடையவையாக ஆகியுள்ளன. மாக்ஸ் அவர்களால் கருதப்பட்டவாறு, தற்போது மூலதன-உழைப்புத் தொடர்புகள் பண்ட உற்பத்தியால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, அத்தொடர்புகளில் அது செல்வாக்குச் செலுத்துவதில்லை. மாறாக எண்ணப் பதிவுகள், தகவல்கள், அறிவு, விளைவுகள் மற்றும் இலக்கக் குறியீட்டு முறைகள் என்பவற்றின் மூலமான உள்ளூணர்வு தொடர்பான உற்பத்தி முறைகளாலேயே மூலதன-உழைப்புத் தொடர்புகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையில் முக்கியமானதாக விளங்கும் பண்ட உற்பத்தியின் அடிப்படை இயக் காற்றலையும் அதுபற்றிய கோட்பாட்டையும் புரிந்துகொள்வதற்கு, முதலாளித்துவத்தில் காணப்படும் இப்புதிய போக்குகள் பற்றிய தெளிவூட்டும் வகையிலான வெளிப்பாடுகள் சவாலாக அமையக் கூடும். ஹாட், நீக்கிரி ஆகியோரால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள முதன்மையான இவ்விவாதங்களுடன் நான் உடன்படாத போதிலும், பெறுமதி மற்றும் விலை தொடர்பான மாக்ஸிலக் கோட்பாடுகள் குறித்த இம்மாற்றங்களின் விளைவுகள் பற்றிய பிரச்சினைகளைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர முயற்சிப்பது ஆர்வத்திற்குரிய ஒன்றாகும். இந்தப் ‘பொருட்களின்’ விலைக்கும் பெறுமதிக்கும் இடையிலான பிணைப்பு எதுவாக இருக்கும்? மாக்ஸ் இதைப் பற்றி 19ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் எழுதியபோது, அது முக்கியத்துவம் குறைந்த ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தது. காலப் போக்கில் ஏற்பட்ட மீண்டும் நிகழ்வதும் தொடர்ச்சியானதுமான மாற்றங்கள், மாக்ஸிலக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையான நுண்ணாய்வுகளின் வளர்ச்சிக்கு எப்போதும் புதிய சவால்களை விடுத்து வந்துள்ளன. ஆயினும், இவ்வகையான முக்கியத்துவமற்ற பிரச்சினைகள் மத்தியிலும் கால் மாக்ஸ் மிக ஆழமான நுண்ணோக்குகளைக் கொண்டிருந்தார். மூலதனத்தின் முதலாவது பாகத்தில் அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற செயற்கருவிகளைப் பொறுத்தவரை அவை பண்டங்கள் அல்ல, கௌரவம், மனச்சாட்சி முதலியன

போன்ற பண்புகளை அவற்றின் உடைமையாளர்கள் விற்பனைக்காக வழங்க முடியும் என்பதோடு, இவ்வாறாக அவற்றின் விலைகள் மூலமாக பண்டங்களின் வடிவம் பெறப்படுகின்றது. இதனால் முன்னர் பேசிய ஒரு பொருளானது பெறுமதியைக் கொண்டிராமல் விலையை மாத்திரம் கொண்டிருக்க முடியும். கணிதத்தில் உள்ள குறிப்பிட்ட சில கணியங்களைப் போல, இவ்வெடுத்துக்காட்டில் உள்ள விலை வெளிப்பாடும் கற்பனையானதே” (மாக்ஸ் 1976, பக்கம் 197).

தற்காலத்தில் நிகழும் கருத்தாழமுடைய மாக்ஸில விவாதங்களில் மிகவும் அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ள ஓர் அம்சத்தில் கவனம் செலுத்தியமைக்காக மாத்திரமன்றி, விலை நிர்ணயம் தொடர்பான பொதுவான விவாதங்களில் தனது இருப்பு நிலையை உறுதியாகப் பதிந்துள்ள மாக்ஸின் கோட்பாடு பற்றிப் புரிந்து கொள்வதற்கு எளிதான ஒரு விபரிப்பை முன்வைத்த காரணத்தினாலும் கலாநிதி ஹவட் நிக்கலஸின் நூலானது மாக்ஸிலம் தொடர்பான ஆழமான விவாதங்களுக்குப் பாரிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளது என்பதுவே எனது முடிவுக் குறிப்பாகும். இந்நூல் எளிமையானதாகவும் வாசிப்பதற்கு இலகுவானதாகவும் உள்ளதெனினும், உணர்ந்தறிவதற்குச் சற்றுக்கடினமாக உள்ளது. ஆயினும், மாக்ஸிலத்தில் ஆழமான புலமையுடையோரால் இது பெரிதும் பாராட்டப்படும்.

துணைநூற் பட்டியல்:

- Mandel Ernest, 1981. 'Introduction' to Karl Marx. 1976. *Capital* Vol. 1. (ed) 1984. *Ricardo, Marx and Sraffa*. London Verso.
- Marx Karl. 1976. *Capital*. Vol. 1. London: Pelican.
- Marx Karl and Fredrick Engels. 1965. *Selected Correspondence*. Moscow: Progress Publishers.
- Meek Ronald. 1977. *Smith, Marx, & After: Ten Essays in the Development of Economic Thought*. London: Chapman & Hall.
- Robinson Joan. 1949. *An Essay in Marxian Economics*. London: Penguin Books.
- Shaikh Anwar. 1982 'Neo-Ricardian economics: A wealth of algebra, a poverty of theory', *Review of Radical Political Economics*, 14(2), 67-83. -1984. 'The Transformation from Marx to Sraffa' in Ernest Mandel (ed) 1984.
- Steedman, I. (1977) *Marx after Sraffa*. London: Verso.
- Sweezy Paul. M (ed) 1975. *Karl Marx and the Close of His System by Eugen von Bohm-Bawerk and Bohm-Bawerk's Criticism of Marx by Rodolf Hilferding*. London: Merlin Press.

QD/62/News/2012 எனும் இலக்கதின் கீழ் இலங்கை
அஞ்சல் திணைக்களத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது

பொருளியல் நோக்கு

1975 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சித் திணைக்களத்தால் தடங்கலிற்றி வெளியிடப்பட்டு வரும் பொருளியல் நோக்கு, சமகால சமூக-பொருளாதார மற்றும் அபிவிருத்தி விடயங்களின் அழமான ஆய்வுக்கும் கலந்துரையாடலுக்குமான ஒரு பொது மன்றத்தை வழங்குகிறது. இவ்வேட்டின் அண்மைக்கால இதழ்கள் பின்வரும் முக்கிய தலைப்புகளை உள்ளடக்கியுள்ளன:

ஆய்வேதம்
தரைப் போக்குவரத்த
புதிய உணக ஒழுங்கு
வங்கித் தொழில்
சுற்றுச்சூழல்
வரவு-செலவுத் திட்டம் - 2011
பொருளாதார சிவிலித்திட்டம் வரீ சரவீ

ஆர்வமுள்ள வாசகர்கள், இவ்வேட்டின் பிரதிகளை தலைமைக் காரியாலயத்திலுள்ள எமது வெளியீட்டு விற்பனை நிலையம், முன்னணிப் புத்தகசாலைகள் மற்றும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட மக்கள் வங்கிக் கிளைகள் என்பவற்றில் கொள்வனவு செய்ய முடியும். ஏற்கனவே வெளிவந்த சில இதழ்கள் கூட விற்பனைக்குண்டு.

சந்தா வியரம்: உள்நாடு -12 இதழ்கள் ரூபா 540/-
வெளிநாடு -12 இதழ்கள் அமெரிக்க டொலர் 50

உங்கள் சந்தாவை காசோலையாகவோ அல்லது காசுக் கட்டளையாகவோ அனுப்ப முடியும். வேண்டுகோள் கடிதமொன்றையும் அதனுடன் இணைத்து அனுப்புங்கள். எமது தலைமை அலுவலகத்தில் உள்ள விற்பனை நிலையத்தில் பணமாகவும் செலுத்த முடியும்.

காசோலைகள்/காசுக் கட்டளைகளில் **மக்கள் வங்கி - பொருளியல் நோக்கு** எனக் குறிப்பிட்டு, கீழுள்ள முகவரிக்கு அவை அனுப்பிவைக்கப்பட வேண்டும்

ஆராய்ச்சிப் பணிப்பாளர், தொலை பேசி: 011-2481429, 011-2436940
ஆராய்ச்சித் திணைக்களம், தொலை நகல்: 011-2543864
மக்கள் வங்கி தலைமை அலுவலகம், மின்னஞ்சல்: ersales@peoplesbank.lk
சிற்றம்பலம் ஏ. காடினர் மாவத்தை,
கொழும்பு 02.
இலங்கை.

பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாகும்

இது மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சித் திணைக்கள வெளியீடாகும். பொருளியல் நோக்கு எனக் குறிப்பிட்டு, இவ்வேட்டின் உள்ளடக்கத்தை மேற்கோள்காட்டவோ அல்லது மீள்பிரசுரிக்கவோ முடியும்.

இதழ் இல: 0259/9779

பிரதி ஒன்றின் விலை : ரூபா 45/-